

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

IOSEPHI IV^{to}
DAEORVM DOCTIS-
SIMI AC DISERTISSIMI, QUÆ
AD NOSTRAM ÆTATEM PERVENE-
runt, omnia, nimirum:

C
22
NT

DE ANTIQVITATIBVS IVDÆICIS LIBRI XX.
*quibus Vita Iosephi per ipsum conscripta, est adiecta: De bello Iudaico
VII. Contra Apionem I. De imperiorum ratione, siue de Maccabaïs I.
Antehac in Latinum sermonem translata, & ad exem-
plum Græci Codicis accuratè
distincta.*

NVNC VERO CHRONOLOGIA AD CLXXV. XXX
usque folij, cum ex veterum tum recentiorum Scriptorum Commen-
tarijs, cumq; scholijs necessarijs, recens concinnata.

CVM INDICE LOCVPLETISSIMO.

QVINTA QVÆSTIO A IUDÆIS IN IERUSALEM, POST
mendis, quibus scatebant plurimis, repurgata.

Frankfurti, in pensis Sigismundi Feyerabendij.

Amsterdam Oudkoop Oudkoop Oudkoop

A. lat. b. 23/10 $\pm$

B S B
MÜNCHEN

VW/9-1/334

AMPLISSIMAE DIGNITATIS VI- RO, DOCTRINA SAPIEN- TIAQVE ET MVLTORERVM VSV

praestantissimo Dn. ERASMO NĒVSTETTERO, cognomen-
to STVRMERO, Præposito Combergensi, Ec-
clesiarum Bamberg. & Herbipol. Cano-
nico, &c. Equiti Franco,
S. P. D.

*VM FL. Iosephi illa a Sigismundo olim Ge-
lenio, V. Cl. latine edita opera denuo typis hic
elegantioribus minoribusq; adornanda cu-
rassent; non modo ad noua huius editionis
laudem interesse putabam, si tua, Antistes optime, inscri-
berem ea reuerenda amplitudini, sed & fore persuasum
mihi erat, ut in nomine tuo firmissimum esset situm ipsis
aduersus iniquiores Criticorum calculos praesidium, tot-
toq; venirent amabilia, etiam quo prodeunt ornatiora.
Equidem reuerendam Amplitudinem tuam, honoribus
atq; prouectam, non ignorabam negocijs assidue gra-
uioribus distineri, & curis occupari maioribus. Itaq; in-
terpellare eam, atq; has illi opinione multorum inanes, quae
merces obtrudere primum verebar. Verum ubi reuerend.
Amplitudinis tuae ingenium humanitatemq; animo in-
tuerer, ad tuamq; multorum annorum in fouendis litera-
rum studijs consuetudinem mentem referrem, nihil me-
tui, a tuo vnus ipse ut patrocinio excluderer, summamq; ut
liceret obseruantia erga te mea libri recentis inscriptione*

E P I S T O L A

Satisfacere, nimirum cum summissa id erga te affectionis sit argumentum, non animum meum hoc ex munusculo, sed munusculum ex animo meo aestimabis, respecturus scilicet non quid reuer. Amplitudinis tuae dignitas postulet, sed quid mea possit tenuitas.

Gentis id tuae proprium est, artium opt. curam suscipere, passimq; iacentibus disciplinis opem ferre, & hoc genus, munusculorum non aspernando οὐχ ἡττον οἶεσθαι φιλάνθρωπον. εἶναι secundum Artaxerxem Persarum regem, τῷ μεγάλῃ διδόναι τὸ μικρὰ λαμβάνειν εὐμενῶς. Exemplam maiorum tuorum vetustiora non adducam, uno iam propinquo tuo Daniele Stibaro contentus, quo in Germania olim tum amico homines docti tum patrono vti nomen eius & egregia in Rempubl. merita per orbem terrarum scriptis celebrarunt immortalibus. Ille Herbipolensis Ecclesiae columen, Reuerendi collegij splendor, totius orientalis Franciae decus Musis errantibus, ceu illustrem de editiore specula facem prae tendens iter ostendebat & hospitium; earumq; consuetudine in omni vita sua delectatus, subueniebat egentibus, afflictas excitabat. Tuam ille indolem, & maiores aetate ad virtutem impetus cum animaduerneret, a prima te pueritia singulari amore complexus est, tuamq; te olim familiam illustraturum auguratus, in aula sua moribus & literis expolitum, ad sui imitationem, & quasi imaginem totum effinxit. Adolescens igitur cum aliquam latinae iam linguae facultatem consecutus, cogitationes tuas omnes ad maiores in studiis progressus conuertisses, autoritate illius Louanium, atque in eminentiores cum Galliae tum Italiae deinceps Academias profectus es, ubi tuum te ingenium, tui te mores ita liberalium disciplinarum, & Iuris utriusque Professoribus, ceterisq; viris quibuscum vixisti praestantissimis,

D E D I C A T O R I A.

eissimis, commendarunt, ut incredibili eos studio tui incenderes.

Præclaram vero eruditionem tuam, tot partam vigilijs & peregrinationibus, ubi bene viuendi consuetudine confirmasses, & tui illius, quem dixi, propinqui de te opinionem comprobaret euentus, insignes patria tibi eximia, tum rerum cognitione, tum linguarum peregrinarum facultate prædito, honores tribuit, & campum, in quo virtus tua excurreret, aperuit latissimum. Impendebat tremenda communi patria, cum odijs capitalibus aucta, tum diffidentia inuidiaque confirmata perturbatio, & tempora omnibus prope Reip. membris conuulsis, & quasi luxatis multiplici iam tum calamitate grauida esse videbantur. Istum igitur quasi partum modis omnibus auertere cupientes, Ecclesiarum tum Bambergensis, tum Herbipolensis Procures, acerrimo in æstimandis hominum moribus iudicio præditi, singulari te studio collegam asciuerunt, atque ita affecti, ut quæ virtuti præmia debentur libentissime persoluant, eximys te sacerdotijs collocupletarunt, ad quos scilicet honorum gradus non illorum te fauor, sed excellens ingenium tuum euexit.

Tum vero Magistratus, quod aiunt, virum indicauit, & quæ cum voluntatis tum industriae tuæ esset præstantia ostendit. Quot subiisti enim pro communi patria tempestates? quantis sæpe laboribus es perfunctus? dum eo consilia tua omnia, omnes cogitationes conueris, quæ ratione simultatum illæ ac dissidiorum procellæ, quæ infestare nos multis ab hinc annis cæperunt, vel auerti penitus, vel ita saltem sustineri possint, ne salutem populi in discrimen adducant. Itaque obeundis sæpe legationibus, multisque periculorum difficultatibus superatis, demonstrasti

A 3 tuam

E P I S T O L A

tuam te salutem posteriorem salute communi ducere. Quæ res tibi cum solidam peperit gloriam, tum reuerendam Amplitudinem tuam ad sublimiores quoque honorum gradus extulit.

Insignis Comburgens. Ecclesia te Decano annis pluribus quam triginta æquabili prosperaque fortuna usa nunc eodem te floret Præposito. Annuos ibi redditus maiorem in modum auxisti, ædificia magnifica picturis exornata artificiosissimis extruxisti, Bibliothecam optimorum, manuscriptorum etiam, librorum copia instructam aperuisti, suspiciendum ad omnem posteritatem meritorum tuorum monumentum. Cumque nihil sit difficilius, quam rebus secundis, atque ad voluntatem nostram fluentibus seruare constantiam, & sic uti fortuna, ut beneficentia non arrogantie facultatem dedisse videatur, in sublimi dignitate ista rerumque omnium abundantia, nunquam reuerenda ampl. tua efferri, nunquam commoueri, nunquam ad se ipsam referre quicquam, sed cuncta Deo, perenni bonorum fonti, ascribere visa est, neque suo unquam se rectius officio perfuncturum existimauit, quam de communi hominum societate bene merendo.

Imprimis vero cum, ut ait ex Ennio M. Tullius, benefacta male locata male facta sint, reuer. amplitudinis tue liberalitatem commendat eorum, quos beneficiis afficiendos censes delectus. Beneficia enim illa temeraria, in quibus neque dignitas accipientium, neque iudicium conferentium agnoscitur, nullam existimas laudem mereri. Illis igitur potissimum reuer. amplitudinis tue benignitas rem familiarem aperit, quos vite morumque probitas a cætera clientum turba distinguit, qui ingenio præstantes suos iam studiorum edunt fructus.

Assentari

D E D I C A T I O R I A.

Assentari nescio, & ut sciam, non volo, neq. reuer. amplitudinis tuæ seruiſſo auribus. Astipulatur in scriptis hominum vox eruditissimorum, qui æternis ingenij monumentis virtutum tuarum exempla ad posteritatis memoriam transmittunt. Quid referam enim illustria illa Germania lumina Lotichium, Posthium, Rudigerum, Melissum, Modium? quorum splendida iampridem, & plena venustatis poemata reuerendæ amplitudinis tuæ nomen in omnes ubi humanitas colitur partes Europæ dissiparunt.

Non igitur grauare reuer. amplit. tuæ, cum eruditorum neminem a suo congressu atq. sermone unquam exclusit, sed sui copiam adhuc fecerit omnibus, erga Iosephum hunc nostrum patroni partes suscipiet, & qua alios eadem & ipsum benignitate complectetur. Etenim nulla reuer. amplitudini tuæ res adhuc esse potuit tanti, ut ullam putaret voluptatem ea cum voluptate esse conferendam, qua legentes scribesve afficimur. Legere meminime factos a reuer. amplit. tuæ versiculos canoros & concinnos, illustria ingenij studiorumque tuorum argumenta. Herbipolensis igitur Ecclesiæ tibi septem iam annis Decanum cum sublimiores ante oculos honores obuersarentur, ultro ea te dignitate abdicasti, dignusque ea, ut eras, videri maluisti, quam eadem gerenda occupatus a studiis humanioribus diuelli. Ostendisti scilicet, virtutem magis ipsam te diligere quam virtutis insignia. Vere igitur, secundum Posthium nostrum,

*Tu contemnendo quæ alij mirantur & optant,
Esse animo ostendis cuncta minora tuo.*

Istud igitur, Antistes amplissime historiae sacrae compendium, 4035. annorum gesta uno volumine cõplectens,

⁊ 4 suscipe

EPISTOLA DEDICATORIA.

suscipe, & quoniam consuetudine virorum illustrium delectaris, cum Regibus hic & Principibus, cumque prudentissimis Rerum publ. gubernatoribus, imo cum Deo ipso, loquere.

Prædicari vero a me hic aut commendari autorem non est necesse, ipsa eum hac opera commendant, & quod dici solet, αὐτὸ τὸ ἔργον artificem demonstrat, neque etiam notissima illa multis in locis commemorata ab aliis Historiæ præconia, ne actum agerem, hic retexenda putavi. Quod igitur restat, Deum Opt. ter max. qui reuer. amplitudini tuæ istam mentem dedit atq; autoritatem, oro toto pectore, ut tuum communibus studiis patrocinium velit esse maxime diuturnum, annosque tuos æquet cum iis bonis, quæ in te contulit summa. Vale. Data ex ædibus meis Francofordiæ ad Mænum, Calendas Februarii. Anno M. D. LXXX.

Reuerendæ amplitudinis tuæ

observantissimus

Sigismundus Feyerabend,
cuius & Bibliopola
Francofordensis.

AVTO.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

FLAVII IOSE-

PHI DE ANTIQVITATE

IVDAEORVM CONTRA

*Apionem Alexandrinum, ad**Epaphroditum,*

LIBER I.

Opera Sigismundi Gelenij re-
stitutus.

VFFICIENTER, ut arbitror, & per libros An-
tiquitarum, optime virorum Epaphrodite, legenti-
bus eos, aperui de nostro genere Iudzorum, quia &
vetustissimum est, & primam originem domesticam
habuit. Quinque millium enim annorum numerum
historiam continentem, ex nostris sacris libris Græ-
co sermone conscripsi. Quoniam verò multos video,
respicientes blasphemiam quorundam insanè prola-

Antiquitatē
historia quā-
que milliū
annorum.

tam: & ea quæ à me de antiquitate conscripta sunt, non credentes: pu-
tantes mendacium nostrum esse genus, eò quòd nulla memoria apud
Græcorū nobiles historiographos digni sunt habiti nostri maiores: pro
omnibus his arbitratus sum oportere me breuiter hæc dicta conscribere:
& derogant: um quidem, ve anum spontaneumq; increpare menda-
cium, aliorum verò ignorantiam pariter emendare: vniuersosq; de no-
stra antiquitate, qui scilicet veritatem amplectuntur, edocere. Utar au-
tem in meis dictis testibus eis, qui de omni antiquitate apud Græcos fi-
de digni sunt iudicandi: eos autem qui blasphemè de nobis atq; fallaci-
ter conscripsere aliqua, per semetipsos conuictos indubitanter ostendā.
Conabor etiam causas exponere, propter quas non multi in Græcis hi-
storijs gentis nostræ fecere memoriam: nec non & eos, qui de nobis scri-
bere voluerunt nescientibus aut nescire simulantibus indicabo. Primi-
tus itaq; satis admiror eos, qui existimant oportere de rebus antiquis,
Græcis tantummodo fidem habere, & ab eis consulendam esse veritatis
integritatem: nobis autem & alijs hominibus non esse credendum. Sed
ego omnia in his contraria video contigisse. Quapropter decet non va-
rias opiniones inspicere, sed ex ipsis rebus iustitiam ponderare. Omnia
siquidem Græcorum noua, & heri (ut ita dicam) nuperq; facta cognoui:
hoc est, fabricam ciuitatum & adinventiones artium conscriptionesq;
legum: cunctarumq; rerum iunior apud eos est historiarū diligentia con-
scribendæ. Apud Ægyptios autem, atq; Chaldaeos & Phœnicias (desino
cum nos illis connumerare) sicut ipsi fatentur, res gestæ antiquissimā

Causæ im-
pulsusq; con-
scribendi hos
libros.

Omnia Græ-
corū noua:
apud Ægyp-
tios autē &
Chaldaeos, &
Phœnices
res gestæ an-
tiquissimam
habent me-
morie tradi-
tionem.

FLAVII IOSEPHI

Græcorum
regionē in-
numere cor-
ruptiones
inuasere.
Phœnices &
Cadm^o Græ-
carum lite-
rarum inue-
ntores.

Apud Græ-
cos nulla cō-
scriptio, pœ-
mate Home-
ri vetustior.

Thucydides
scrupulosissi-
mam sui tē-
poris histo-
riam con-
scripsit.
Causæ diuer-
sitatis apud
Iudæos.

& permanentem habent memoriæ traditionem. Nam & locis omnes inhabitant, quæ nequaquam aeris corruptioni subiaceant: & multam prouidentiam habuere, ut nihil horum quæ apud eos aguntur sine memoria relinqueretur: sed in publicis conscriptionibus semper à viris sapientissimis dicerentur. Græcorum verò regionē innumere corruptiones conuersationes, omnium se primos esse credidere, sciāt quia etiam seipso vix naturam potuerunt agnoscere literarum. Nam antiquissimum earum vsum habuisse creduntur à Phœnicibus, & à Cadmo se didicisse gloriantur. Sed neque illo tempore poterit aliquis demonstrare seruatum conscriptionem neque in templis, neque in publicis anathematibus: quādo etiam de Troianis rebus, vbi tot annis militatum est, postea multa questio atque contentio facta est, vtrum literis vti sint: & magis veritas obtinuit, quod vicius modernarum literarum illis fuisset incognitus. Cōscripsi autem, quod apud Græcos nulla inuenitur cōscriptio, poemate Homeri vetustior: & hunc etiam post bella Troiana fuisse manifestum est. Et aiunt neque hunc literis suum poemata reliquisse: sed cantibus memoria seruatum, postea fuisse compositum, & propterea multam in eo cōperiri dissonantiam. Qui autem historias apud eos conscribere tentauere, id est, Cadmus Mileus, & Acusilaus Argiueus, & post hunc quicumque alij fuisse referuntur, paululum tempus Persarum contra Græcos expeditionem præcessere. Sed & eos qui de celestibus ac diuinis primorum apud Græcos sunt Philolophari, id est, Pherecydes Syrium & Pythagoram, & Thaletem, omnes concorditer constentur. & Egyptiorum & Chaldeorum fuisse discipulos: & breuiter conscripsisse, quæ à Græcis scripta. Quomodo ergo non est irrationabile, ut tali fastu turgēat Græci, tanquam soli sciant vetera, & veritatem eorum exacte tradant: aut quis non ab ipsis conscriptoribus facillime discat, quod neque firmiter scientes aliquid conscribere, sed quod unusquisque opinatus est, hoc studeat explanare. Vnde etiam libris se inuicem arguunt, & valde contraria de rebus eisdem non piget eos dicere. Sed ego videbor me potioribus ab Acusilaio de genealogijs discrepat, & in quantis Hesiodum corrigat Acusilaus, aut quomodo Ephorus quidem Hellenicum in plurimis ostēdit esse mendacem, Ephorum verò Timæus, Timæum qui post illū fuerit, Herodotum verò cuncti: sed neque de Siculis cum Antiocho & Philisto aut Callia Timæus concordare dignatus est: neque rursus de Atticis hi qui Attidas cōscripserunt: aut de Argolicis qui de Argis historiam protulerunt, alterutros consecuti sunt. Et quid oportet dicere de ciuitatibus breuibuscumque rebus, quando de militia Persica, & his quæ in ea sunt gesta, tantum viri probatissimi discordasse noscuntur? In multis autem etiam Thucydides tanquam fallax accusatur, licet scrupulosissimam sui temporis historiam conscripsisse videatur. Causæ verò huius dissonantiæ quas dicturus sum, maximam huius vim diuersitatis adscribo. Et quidem primum dico eam quæ mihi propior esse videtur: id est, eo quod ab initio fuerit studium apud Græcos, publicas de his quæ semper aguntur proferre conscriptiones. Hoc etenim præcipue & errorem & potestatem mentiendi posteris, vetus aliquid volentibus scriptitare, concessit.

Non

Non enim solummodo apud alios Græcos publica conscriptio est neglecta: sed neque apud ipsos Athenienses, quos terrigenas esse dicunt, disciplinæque cultores, aliquid huiusmodi reperitur. Sed publicarum literarum antiquissimas esse dicunt leges, quæ à Dracone eis de suppli-
cijs sunt conscriptæ, modicum ante tempus tyrannidis Pisistrati. De Arcadibus autem in antiquitate gloriantibus, quid oportet dici? vix enim isti & postea literis eruditi sunt. Cum ergo conscriptio nulla præponeretur, quæ & discere volentes doceret, & mentientes argueret, multa inter conscriptores discordia nata est: quoniam qui ad scribendum se præparabant, non studium veritatis exhibuerunt, licet hæc promissio semper habeatur in promptu: sed verborum magis habere prolationem maximam. Et quemadmodum laudari se in hoc super alios æstimarent, ad hoc potius semetipsos aptabant. Aliqui verò ad fabulas sunt conuersi: alii autem ad gratiam, aut ciuitates laudantes aut Reges: alij semetipsos ad accusandas causas aut conscriptores tradidere: in hoc se fore probabiles æstimantes, & omnino hoc agentes, quod historiarum nimis aduersum est. Veræ siquidem historiarum indicium est, si de eisdem rebus omnes eadem dicant atque conscribant. hi verò cum quidam aliter conscriberent quam alij, tunc se putabant omnium veraciores ostendi. Quapropter causa quidem verborum & calliditatis eorum, cedere nos Græcis oportet: non autem de antiqua historiarum veritate, & maxime de rebus propriæ vniuscuiusque provincie. Quoniam igitur apud Ægyptios & Babylonios, ex longissimis olim temporibus circa conscriptiones diligentia fuit, quando sacerdotibus erat iniunctum, & circa eas ipsi philosophantur: Chaldaei verò apud Babylonios: & quia præcipue Græcis immixti, vti sunt Phœnices literis, circa dispensationes vitæ, & publicorum operum traditionem, dum consentiant omnes tacendum hoc puto. De nostris verò progenitoribus, qui eandem quam prædicti habuerunt in conscriptionibus sollicitudinem (desino dicere, etiam potior rem) Pontificibus & prophetis hoc imperantes: & quia usque ad nostra tempora cum multa integritate seruatum est, & si oportet audentius dicere, etiam seruabitur, conabor breuiter edocere. Non enim solummodo ab initio probatissimos viros, & in Dei placatione præparatos, ad hæc exercenda constituerunt: sed quatenus etiam genus sacerdotum sine permixtione purumque consisteret, prouiderunt. Oportet enim cum qui sacerdotium habiturus est, ex eiusdem gentis nasci mulier: & neque ad pecunias, neque ad honores inspicere, & genus per antiquam lineam & multis testibus approbare. Quod scilicet agimus non solum in ipsa Iudæa: sed vbiunque nostri generis constitutio reperitur, etiam ibi integritas ista seruatur circa nuptias sacerdotum: hoc est, in Ægypto & Babylonia, & quocunque terrarum orbe quilibet de sacerdotum genere sunt dispersi. Mittunt enim in Hierosolymam conscribentes à patre nomen nuptæ, & antiquorum progenitorum, quicunque huius rei testimonia præbuere. Si autem bella proueniant, sicut iam crebro factum est, dum Antiochus Epiphanes ad nostram venisset regionem, & Pompeius Magnus, & Quintilius Varus, & præcipue nostris gesta temporibus, tunc hi qui de sacerdotibus supersunt, ex antiquis literis iterum nouas conficiunt, & probant mulieres, quæ relinquuntur. Non enim ad captiuas accedunt, alienigenarum consortia formidantes. Indiciū verò integritatis hoc maximum est: quia Pontifices apud

Altera diuersitatis causa apud Græcos historiographos.

Veræ historiarum indicium.

Propositio quæ tractandam sumit Iosephus.

Ordo Pontificum apud Iudæos quia fuerit.

FLAVII IOSEPHI

Pontifices nos à duobus millibus annis denominati filij à patre cōscripti sunt. His apud Iudeos autem qui prādicti sunt, si quid prāvaricentur, interdicitur ne vel ad à duobus mil- altare accedant, vel alia sanctificatione fungantur. Recte siquidem, pe- libus annis tius autem necessariè, cum neq; conscribendi potestas omnibus data, neq; denominati vlla sit in descriptione discordia: sed solummodò prophetis antiquissi- filij à patre ma quidem & veterissima secundum inspirationem factam à Deo cogno- conscripti scētib; alia verò suorum temporum sicuti sunt facta palam conscri- sunt. bentibus, infiniti libri non sunt apud nos discordantes & sibi met repu- conscriptionem: quorum iustè fides admittitur. Horū ergo quinq; qui- dem sunt Moyses, qui natiuitates continent, & humanæ generationis rraditionem habent vsq; ad eius mortem. hoc tempus de tribus milib; annis paululum minus est. A morte verò Moyses vsque ad Artaxerxem Persarum Regem, qui fuit post Xerxem, propheta suorum temporum res gestas conscripserunt in tredecim libris. Reliqui verò quatuor, hy- mnos in Deum, & vitæ humanæ præcepta noscuntur continere. Ab Ar- taxerxe verò vsq; ad nostrum tempus singula quidem conscripta, non tamen priori simili fide sunt habita, eò quòd non fuerit certa successio prophetarum. Palam namq; est ipsis operibus quemadmodum nos pro- prijs literis credimus: tanto namq; seculo iam præterito neq; adicere quicquam aliquis, nec auferre, nec transformare præsumpsit. Omnibus enim insertum est mox ex prima generatione Iudeis, hæc diuina dog- mata nominare, & in his utiq; permanere: & propterea, si oporteat, mo- ri libenter. Iam itaque multi captiuorum frequenter tormentis affecti sunt, & mortes varias in theatris sustinere, ne vllum verbum cōtra le- ges admitterent, aut conscriptiones autas violarent. Quis Græcorum aliquid tale perpeffus est? quando neque fortuitam sustinere læsionem volunt: licet omnia apud eos scripta destruantur. Verba enim hæc esse putant secundum conscribentium voluntates exposita. Et hoc iustè et- iam de antiquis sapiunt, quoniam aliquos nunc quoq; vident præsumē- tes de his rebus conscribere, quibus neq; ipsi interfuere, neque credere scientibus acquiescunt. Deniq; de bello quod apud nos contigit nuper, quidam historas conscribentes ediderunt: cum neque ad ea loca vene- rint, neque in proximo rerum gestarum fuerint: sed ex auditu quædam daico quidā pauca componentes, impudenter semetipsos videntur historiae nomi- bistorias cō- ne iactitare. Ego verò & de omni bello, & quæ ibi particulariter gesta scripsere. sunt, veram descriptionem feci: cum ipse rebus omnibus interfuerim.

Iosephus Dux etenim apud nos Galilæorum eram, donec fuit defendendi facul- bello Iudai- tas. Contigit autem ut caperer à Romanis, & habentes me Vespasianus so semp in- & Titus in custodia, vniuersa semper inspicere faciebant, primò quidē terfuit. vinctum: postea verò solutus cum Tito ab Alexandria propter obse- sionem Hierosolymorum directus sum. Eo tempore nihil est gestum, quod meam potuisset latere notitiam. Nam videns Romanorum exer- citum, vniuersa cum diligentia describebam. Et ea quæ nunciabantur ab his qui semetipsos tradebant, ego solus integrus intelligens dispo- nebam. Deinde Romæ tempus vacationis habens, omni iam negotio preparato vltis aliquibus cooperantibus mihi propter eloquentiā Græ- cam rerum eruditionem exhibui. Tantaq; mihi securitas affuit verita- tis, ut primos omnium Imperatores belli Vespasianum & Titum te- stes non expauescerem. Primum namque illis obtuli libros: & post illos

Græcorum
eum Iudeis
cōparatio.

De bello Iu-
daico quidā
bistorias cō-
scripsere.

Iosephus
bello Iudai-
co semp in-
terfuit.

Iosephus Ro-
ma belli Iu-
daici histo-
riam conscri-
psit.

illos multis quidem Romanorum qui bellis interfuere, plurimis vero Iosephus nostrorum etiam eos venum dedi, qui Græca eruditione videbantur. Iosephus liberos suos imbuti, quorum est Iulius Archelaus, Herodes honestissimus, & ipse admirabilis Rex Agrippa. Isti siquidem vniuersi testimonium perhibuerunt, quod veritatem diligenter excolui: non dissimulaturi si quid gestorum per ignorantiam aut per gratiam commutassent, aut prætermisissent. Quidam vero prauis homines derogare meæ historiæ sunt conati, Iosephi liberos quidam tanquam in scholis adolescentium themata exercentes, & accusationis blasphemata atque detractionis facientes opus: cum oporteat illud sciri, Iosephus quod conuenit promittente alijs rerum veracium traditionem, ipsum prius hæc nosse certissime, aut rebus gestis adhaerendo, aut ab scientibus consulendo. Quod ego præcipue circa vtrumque me credo fecisse opus. Antiquitatis namque libros (sicut dixi) ex voluminibus sacris interpretatus sum, cum essem genere sacerdos, & participarem illarum sapientiarum literarum. Historiam vero belli conscripsi, multarum quidem actionum ipse operator, plurimarum vero inspector existens: & omnino eorum quæ dicta vel gesta sunt, nihil ignorans. Quomodo ergo non procaces quislibet existimabit eos, qui aduersum me nituntur de veritate contendere? Qui licet imperatorum commentarios legisse dicuntur, non tamen nostrorum repugnantium rebus interfuere. De his rebus itaque necessariam feci digressionem, significare volens facultatem eorum, qui historiam scribere promittunt. Et sufficienter, sicuti reor, declaravi, quod conscriptio rerum apud Barbaros potius solennior, Duo de quibus agit Iosephus. quam apud Græcos est. Volo autem paululum prius disputare aduersus eos, qui contendunt, nouellam esse nostram conuersationem, eo quod nihil de nobis, ut aiunt illi, dictum sit à conscriptoribus Græcis: Deinde testimonia antiquitatis ex aliorum literis exhibebo: & eos qui nostrum blasphemant genus, nulla ratione blasphemare monstrabo. Nos igitur neque regionem maritimam habitamus, neque mercimonijs gaudemus, neque per hoc alterutris peregrinationibus fatigamur. Sed nostræ ciuitates procul à mari sitæ sunt: regionemque vberissimam possidentes, in ea assidue laboramus, præcipue circa filiorum nutrimenta studentes, legumque custodiam: & traditionem pietatis, totius opus vitæ necessariū iudicamus. Cum accedat igitur his quæ prædicta sunt, etiam viuendi ratio propria, nihil fuit antiquis temporibus quod faceret nobis commercium Græcorum: sicut Ægyptijs mercimonia, quæ ab eis exportantur, & ad eos rursus importantur: itemque habitatoribus Phoeniciæ maritimæ, studentibus circa contractus, atque negocia amore pecuniæ requisita. Sed neque circa latrocinia sicut quidam alij vacauere, aut amplius habere concupiscentes patres nostri ad bella conuersi sunt, licet regio nostra multa millia virorum fortium possideret. Phœnices ergo propter negotiationem ad Græcorum prouinciam nauigantes, repente sunt agniti, & per illos Ægyptij, & omnes à quibus ad Græcos onera deuehebant, immensa maria proscindentes. Medi vero postea atque Persæ palam in Asia regnauerunt, & usque ad alteram continentem Persæ militauerunt: Thraces autem propter vicinitatem, & Scythæ ab his qui Pontum nauigant, cogniti sunt: & omnino vniuersi iuxta mare vel orientale vel hesperium habitantes, aliquid conscribere volentibus cogniti facti sunt. Qui vero superius habitabant, & procul à mari, multis sunt temporibus ignotati. Et hoc apparet etiam circa Europam contigisse:

Filiorum
apud Iudæos
educatio.
Nihil fuit
antiquis tē-
poribus, quod
faceret Iu-
dæis com-
merciū Græ-
corum.

FLAVII IOSEPHI

Romanorum
notitia sero
ad Græcos
peruenit.
Historiogra-
phi quidam
Hispaniam
vnam tan-
tummodò
esse ciuita-
tem arbitra-
ri sunt.
Argumen-
ta, Iudæorum
genus anti-
quius Græ-
corum ge-
nere.

Manethon,
Ægyptius
historiogra-
phus.

Saltis Ægy-
ptios in suâ
potestatem
redegit.
Saite ciuitas
ad orientem
Bubastis flu-
minis posi-
ta.

figisse: quando de Romanorum ciuitate tam longo tempore adepta po-
testatem, tantaq; bella conficiente, neq; Herodotus neq; Thucydides;
nec ullus qui fuit eū istis, fecit aliquā mentionē. sed serò tandē & vix ad
Græcos potuit eorū venire notitia. De Gallis enim & Hispanis sic igno-
rauerunt hi, qui putātur diligentissimi cōscriptores, quorū est Ephorus, ve-
rū ciuitatē esse arbitrarentur Iberos, qui tantā partē occidentalis ter-
ræ noscuntur inhabitare. Et mores eorū, qui neq; sunt apud eos, neq;
dicuntur, referunt. Causa verò ignorantia veritatis est, quod procul ab-
essent: ut aut falsa conscriberent, quod vellent videri aliquid amplius
quam alij retulisse. Quomodo ergo mirari decet, si neque nostra gens
plurimis erat nota, neq; ad scribendum de se al quam dedit occasio ē,
& ita dissita procul à mari, & talibus institutis viuens? Pone igitur non
argumento uti velle Græcorum, quod non sit genus eorū antiquum,
eo quod nihil in nostris voluminibus de eis sit dictum: nōne omnino
deridebunt causas huiusmodi à me prolatas, & testes vicina regionis
adducent antiquitatis suæ? Igitur & ego hoc conabor efficere. Ægy-
ptijs enim & Phœnicibus præcipuè testibus utar, cum nullus eorū po-
tuerit tanquam falsum accusare testimonium. Et videntur maximè æ-
gi nos iniqui in communi quidem omnes Ægyptij, Phœnicū verò Ty-
rii. De Chaldeis autem nequaquam hoc dicere potero, quoniam & ge-
neris nostri Principes constituti sunt, & propter cognationem in con-
scriptionibus suis meminere Iudæorum. Cum verò fidem de his præ-
buerō, & blasphemias falsas ostenderō, tunc etiam Græcorum conscri-
ptores memorabo, qui Iudæorum fecere mentionem: ut neq; huiusmo-
di occasio relinquatur in Iudæis nobis faciendæ contentioni. Inchoa-
bo autem primū à literis Ægyptiorum, quas non arbitrantur com-
mendare quæ nostra sunt. Manethon itaq; genere vir Ægyptius, Græcæ
disciplina eruditus, sicuti palam est (scripsit enim sermo ac Græco) pa-
ternæ religionis historiam ex sacris (sicuti ait ipse) interpretatus libris.
Manethon in secundo Ægyptiacorum hæc de nobis scripsit. Ponam ve-
rò etiam verba eius, tanquam illum ipsum adducens testem. Ponam ve-
rex, Timæus nomine. sub hoc nescio quomodo Deus iratus fuit: & præ-
ter spem ex partibus orientalibus homines, genere ignobiles, adepta
fiducia in prouincia castrametati sunt. Et facile ac sine bello eam potē-
terq; ceperunt: & principes eius alligantes, de cætero ciuitates crudeli-
ter incendere: & Deorum templa euertere. Erga omnes verò prouincia-
les inimicissime se gesserunt, alios quidem perimētes, aliorum verò &
filios & coniuges in seruitutem redigentes: nouissime verò & vnum ex
se fecere Regem, cui nomen Saltis. Hic in Memphidem veniens, supe-
riore inferioreq; prouincia tributaria facta, præsidia relinquens, supe-
rius aliquanto potētiores, erant desideraturi regnum eius inuadere. In-
ueniens autem in præfectura Saite ciuitatem opportunitissimam, posi-
tam ad orientem Bubastis fluminis, quæ appellabatur à quadam anti-
qua theologia Auaris, hanc fabricatus est, & muris maximis communi-
git, collocans ibi multitudinem armatorum, vsq; ad ducenta quadra-
veniebat, tam ut frumenta meteret, & mercedes exolueret, quam ut
armatos ad terrorem extraneorum diligenter exercitaret. Qui enim
regnaſſet

regnasset decem nouem annis, vita priuatus est. Post hunc autem regnauit alter quatuor & quadraginta annis, Bron nomine. Post quem alius Apachnas, sex & triginta annis, & mensibus septem. Deinde Apochis, vnum & sexaginta & lantias quinquaginta, & mense vno. Post omnes autem Assis nouem & quadraginta, & mensibus duobus. Et isti quidem sex apud eos fuerunt primi Reges, debellantes semper, & maxime Aegypti radicem amputare cupientes. Vocabatur autem gens eorum Hyscos, hoc est, Reges pastores. Hyc enim secundum sacram linguam, Regem significat: Sos vero pastorem siue pastores, secundum communem dialectum: & ita compositum inuenitur Hyscos quidam vero dicunt eos Arabas esse. In alijs autem exemplaribus non Reges significari comperi per appellationem Hyc, sed e diuerso captiuos declarari pastores. Hyc enim Aegyptiaca lingua, & hac, quando densa sono profertur, captiuos aperte significat: & hoc potius verisimile mihi videtur, & historiae antiquae conueniens. Hos ergo quos proximis Reges, & eos qui pastores vocabantur, & qui ex eis iure, obtinuisse Aegyptum ait annis vndecim & quingentis. Post haec autem Regum Thebaidis & Aegypti reliquae factam dicit super pastores inuasionem, & bellum maximum & diuturnum eis illatum. Sub Rege vero cui nomen erat Alisfragmuthosis, victos dicit pastores, & aliam quidem vniuersam Aegyptum perdidisse, inclusos autem in locum habentem menturam iugerum decem millium, cui loco nomen est Auaria. Hunc Manethon dicit omnem maximo muro atque robustissimo circumdeditisse pastores, quatenus & omnem possessionem munitam haberent, simul & praedam suam. Filium vero Alisfragmuthoseos Themosin conatum eos vi expugnare, cum quadringentis octoginta millibus armatorum eorum muros obsedisse. Cum vero obsidium desperasset, pacta cum eis fecisse, ut Aegyptum relinquentes quod vellent innoxij Regum Aegyptiorum, omnes abirent. Illos vero his promissionibus impetratis, cum omni domino & possessionibus non minus ducenta quadraginta millia numero, cum pastore ex Aegypto per desertum in Syriam iter egisse: & metuentes Assyrioribus pactarum potentiam (tunc enim illi Asiam obtinebant) in terra quae nunc Iudaea vocatur, ciuitatem aedificasse quae tot millibus hominum sufficere posset, eamque Hierosolymam vocasse. In alio vero quodam libro Aegyptiacorum Manethon hanc ipsam gentem, id est, qui vocabantur pastores, in sacris suorum libris captiuos ascriptos rectissime dixit. Nam antiquis progenitoribus nostris pascere mos erat: & pascualem habentes vitam, vocabantur ita pastores. Sed & captiui non temere ab Aegyptijs dicti sunt: quoniam progenitor noster Ioseph dixit ad Regem Aegyptiorum, se esse captiuum: & fratres in Aegyptum postea euocauit, Rege praecipiente. Sed de his quidem in alijs examinationem subtilius faciemus. Nunc autem huius antiquita is producam testes Aegyptios, rursumque quomodo se habeant verba Manethonis circa ordinem temporum aperte describam: sic enim ait: Postquam egressus est ex Aegypto populus pastorum ad Hierosolymam, expulso eorum Rex Themosis regnauit post haec annis viginti quinque, & mensibus quatuor, & defunctus est. Assumpsitque regnum filius Cheron annis tredecim, post quem Amenophis viginti & mensibus septem huius autem soror Amelles annis viginti vno, & mensibus nouem. Mephres autem duodecim, & mensibus nouem, Mephramuthosis viginti quinque, & mensibus decem.

Reges pastores vocati.

Aedificatio Hierosolymae.

Iudaei cur olim pastores & captiui dicti.

Nomina Regum Aegyptiorum, ubi succedunt.

Themos

FLAVII IOSEPHI

Sethosis Ægypti Rex, fratrem Armain Ægypti procuratorem constituit.

Ægyptus unde dicta.

Iudæorum ad Ægyptū euentū eorundemque egressum ostendit Manethon.

In Hierosolymis ædificatū est templum à Salomone Rege, ante an. 143. & menses 2.

Thmosis autem nouem, & mensibus octo. Amenophis verò triginta, & mensibus decem. Orus verò triginta sex, & mensibus quinq;. Huius autem filia Acencheres, duodecim, & mense vno. Rathotis verò frater nouem. Acencheres autem duodecim, mensibus quinq;. Acencheres alter duodecim, & mensibus tribus. Armais verò quatuor, & mense vno. Armesis autem vno, & mensibus quatuor. Armelelmiamum verò sexaginta sex, & mensibus duobus. Amenophis nouendecim, & mensibus sex, Sethosis autem equestres & nauales copias habens, fratrem quidem Armain procuratorem Ægypti constituit, & omnem ei aliam regalem contulit potestatem, tantummodo autem diademate vti prohibuit, & ne Reginam matrem liberorum opprimeret imperauit, & ut abstineret etiam ab alijs regalibus concubinis. Ipsi verò ad Cyprum & Phœnicen, & rursus contra Assyrios atq; Medos castrametatus, vniuersos quidem, alios ferro, alios sine bello terrore magnæ virtutis sibi met subiugauit. his verò felicitatibus eleuatus confident us incedebat, orientales vrbes ac prouincias subuertendo, multoq; tempore procedente Armais, qui in Ægypto fuerat derelictus, omnia, contra quàm frater agere monuerat, sine timore faciebat. Nam & Reginam violenter abiecit, & alijs concubinis sine parcitate iugiter miscbatur: persuasusque ab amicis & diademate utebatur, & fratri rebellabat. Is verò qui constitutus erat super sacra Ægyptia, codicillos Sethosi misit, cuncta significans, & quia rebellaret ei suus frater Armais. Qui repente ad Pelusium destinauit, & propriam tenuit regnum. Prouincia verò vocata est ex eius nomine Ægyptus. Dicit enim quòd Sethosis Ægyptus vocabatur, Armais autem frater eius Danaus. Hæc quidem Manethon. Palam verò est, ex prædictis annis tempore computato, quod qui vocabantur pastores, id est, nostri progenitores, ex Ægypto liberati, ante tres & nonaginta atq; trecentos annos hanc prouinciā inhabitauere, quàm Danaus ad Argos accederet: licet hunc antiquissimum Argiui esse confidant. Duas igitur res Manethon maximas pro nobis Ægyptijs literis protestatus est: primam quidem, quia aliunde venerunt ad Ægyptum: dein egressum eorum exinde, ita temporibus antiquissimum, ut penè Ægyptijs literis, sed (sicut ipse confessus est) ex fabulis quorundam sine nomine, adiecit, postea particulariter redarguam, ostendens ea sine verisimilitudine esse mendacia. Sed volo ab istis rursus migrare ad ea, quæ apud Phœnicas de nostro genere conscripta sunt, & eorum testimonio declarata. Sunt itaq; apud Tyrios multorum annorum publicæ literæ, & conscriptiones diligentissime custoditæ, ex his quæ apud eos facta & inuicem gesta noscuntur, quæ tamen memoria digna sunt. Inter hæc ergo conscriptum est, quia in Hierosolymis ædificatum est templum à Salomone Rege, ante annos centum quadraginta tres, & menses octo, quàm Tyrij Carthaginem condidere. Descripta verò est apud Tyrij illos constructio templi nostri. Hiramus enim Tyriorum Rex amicus erat Regi nostri Salomonis, paternis amicitijs ei deuinctus. Is ergo munificentiam suam exhibens ad claritatem fabricæ, præbuit Salomoni auri quidem viginti & centum talenta: incidensq; pulcherrimam syluam in monte, qui Libanus nuncupatur, ad cameram destinauit ei. Quem redonauit Salomon & alijs multis rebus, & terra Galilææ regionis, quæ Zabulon vocatur. Præcipue autem ei amicitiam sapientiæ concupiscentie

episcopatibus conciliauit. Problemata enim soluenda alterutris dirigebant, & melior in his Salomon erat, & in alijs sapientior apparebat Hiram. Verò seruantur apud Tyrios epistolæ multæ quas illi se ipse adinuicem. Quod autem non flagam de Tyriorum literis, testem producā Dium qui in Phœnicum historia integerrimus approbatus est. Is igitur in Phœnicijs historijs hoc modo scribit. Abibalo moriente, filius eius Hiram regnauit. Hic partis orientalis ciuitates ampliuit, urbem potiore fecit: & Olympij Iouis templum, quod in insula situm erat, iactis aggeribus urbi adiunxit, & aureis anathematibus exornauit. Ascendens autem in Libanum, syluas incidit ad templorum ædificationem. Regem verò Hierosolymorum Salomonem misisse dicunt ad Hiram quædam ænigmata, & poposcisse ab eo, adiecto ut qui non posset discernere, pecuniam soluenti persolueret: confessumque Hiramum, non se posse soluere propositas quæstiones, multis pecunijs mulctatum. Deinde Abdemonum quendam, virum Tyrium, propositas soluisse quæstiones: ipsumque alias proposuisse, quas si non solueret Salomon, multas rursus pecunias Hiram Regi conferret. Dius igitur hoc modo de prædictis testimonium perhibuit nobis. Sed post hunc producā Menandrum quoque Ephesium. Is enim singulorum Regum actus conscripsit apud Græcos & Barbaros, studens ex prouinciis libus vniuscuiusque loci literis, historiarum veritatem pandere. Scribens enim de his qui in Tyro regnauere, & deinde veniens ad Hiram Regem, sic ait: Moriente vero Abibalo, successit in eius regno filius eius Hiram, qui vixit annis triginta quatuor. Hic aggere coniunxit Eurychorum, aureamque ibi columnam Iouis in templo reposuit: & ad syluam lignorum profectus, abscidit de monte qui Libanus appellatur, ligna cæcina ad tegmina faciendâ templorum. Demolitusque antiqua delubra, noua templa ædificauit. Herculisque & Astartes fana dedicauit, Herculis primum exstructo mense Fertio, deinde Astartes: quando castra mouit aduersus Tyrios, minime tributa reddentes: quos etiam subdâs sibi met denuò remeauit. Sub hoc fuit Abdemonus puer iuuenis, qui semper parabolas soluebat, quas Salomon Hierosolymorum Rex destinabat. Supputatur verò tempus ab hoc Rege usque ad constructionem Carthaginensium, hoc modo: Moriente Hiram successit in eius regno Beleastartus filius, qui cum vixisset annis quadraginta tribus, septem regnauit annis. Post hunc Abdastartus filius cum vixisset annis viginti, regnauit nouem. Hunc filij nutricis eius quatuor infidijs peremere: quorum senior regnauit annis 12. Post quos Astartus filius Beleastarti regnauit. Qui cum vixisset annis quadraginta quatuor, regnauit annis 12. Post hunc frater eius Astarimus: & hic vixit annis quatuor & quinquaginta, regnauit annis nouem, & peremptus est à fratre Phellete: qui suscipiens regnum, mensibus imperauit octo, cum vixisset annis quinquaginta. Hunc peremit Ithobalus Astartis sacerdos: qui cum vixisset annis sexaginta octo, regnauit annis triginta duobus. Huic successit Badezorus filius: qui cum vixisset annis 45 regnauit sex. Huic successor factus est Mettinus filius: qui cum vixisset triginta duobus, nouem regnauit annis. Huic successor fuit Pygmalion, qui annos egit in sua vita quinquaginta sex, ex quibus 40 tenuit principatum. huius regni anno septimo, soror Dido in Africa ciuitatem ædificauit Carthaginensem. Itaque colligitur tempus à regno Hiram usque ad ædificationem Carthaginensium,

Hiram & Salomonis problemata.

Menandri Ephesij testimonium.

Abdemonus.

Hiram Regis genealogia.

Carthago à Didone Pygmalionis sorore in Africa extructa.

M m m

thaginis,

FLAVII IOSEPHI

Berosus hi-
storigraphus
genere Chal-
daeus.

Nabulassa-
r, Nabucho-
donosoris pa-
rens, Babylo-
niorum &
Chaldaeorum
Rex.

Nabuchodo-
nosor rebel-
lans impe-
rio suo sub-
iicit.

Nabuchodo-
nosor patri
in regno suc-
cedit.

Belus primus
Rex Assyrio-
rum.

Chaginis, annorum 133. & mensium 8. Cum verò duodecimo anno huius regni, in Hierosolymis adificatum sit templum, sit ab ædificatione templi usque ad constructionem Carthaginis tempus annorum 143. mensium 8. Testimonio siquidem Phœnicum quid amplius oportet apponit Cernitur ipsa veritas fortiter approbata: & multo clarius apparet, quoniam præcedit constructionem templi progenitorum nostrorum ad provinciam hanc aduenrus. Cum enim eam uniuersam bello tenuissent, tum demum templum ædificare cœpere: & hæc aperte ex literis sacris etiam à me in Antiquitate manifestata sunt. Nunc itaque sunt dicenda ea, quæ apud Chaldaeos noscuntur esse conscripta, & de nobis in historia sunt relata. Quæ multam habent concordiam cum nostris voluminibus, etiam de alijs rebus. Testis autem horum est Berosus vir genere quidem Chaldaeus, notus autem eis, qui doctrinæ eruditionique congaudent: quoniam etiam de Astronomia & de Chaldaeorum philosophia ipse Græcas conscriptiones edidit. Igitur Berosus antiquissimas secutus historias, de facto diluuiio, & hominum in eo corruptione, sicuti Moses, ita conscripsit simul & de arca, in qua generis nostri princeps seruatus est, deuecta scilicet ea in summitatem montium Armeniorum. Deinde scribens eos qui ex Noe progeniti sunt, & tempus eorum adiciens, usque ad Nabulassarum peruenit. Babyloniorum & Chaldaeorum Regem. & huius actiones exponens, narrat: quemadmodum misit in Ægyptum & ad nostram terram filium suum Nabuchodonosorem cum multa potentia: qui dum rebellantes eos inuenisset, omnes suo subiecit imperio: & templum in Hierosolymis concremavit: cunctumque generis nostri populum auferens, migravit in Babylonem. Unde ciuitatem contigit desolari annis 70. usque ad Cyrum Regem Persarum. Dicit autem quod tenuerit Babylonius Ægyptum, Syriam, Phœniciam, Arabiam, uniuersos priores Chaldaeorum & Babyloniorum Reges exactiōibus suis excellens. Ipsa verò verba, quæ Berosus protulit, hoc modo dicta, necessario proferenda sunt. Audito autem pater eius Nabulassar, quod satrapa constitutus in Ægypto & Syria inferiore & Phœnicia rebellaret, cum non valeret iam ipse labores ferre, tribuens filio suo Nabuchodonosori atque valenti partem quandam exercitus contra eum misit. Nabuchodonosor autem cum satrapa desertore congressus, provinciam quæ ab initio eorum fuerat, ad proprium reuocauit imperium. Eodem verò tempore contigit patrem eius Nabulassarum, cum ægrotasset, in Babylonia ciuitate defungi, qui regnavit annis 29. Nabuchodonosor autem post multum tempus mortem patris cognoscens, & negotia Ægyptiaca disposcens, reliquarumque provinciarum, & captiuos Iudeorum & Phœnicum atque Syrorum, qui in Ægypto fuerant, commendans quibusdam amicis, ut cum exercitu & impedimentis perducerentur ad Babyloniā, ipse cum paucis iter aggressus per desertum Babylonem venit: reperiensque cuncta à Chaldaeis dispensari, seruatumque regnum ab optimatibus eorum, dominus factus totius paterni principatus, captiuos quidem aduenientibus præcepit habitacula in opportunissimis Babyloniæ locis ædificare. ipse verò ex manubijs templum Beli ac reliqua munificentissimè excoluit: & veteri urbi alteram extrinsecus adiecit. Et prouiso ne post hac possent hostes fluuium conuertere & ad urbem accedere, tres interiori ciuitati per circuitum muros, totidem exteriori, hos costis latere, illos addito etiam bitumine, circumdedit: tum sic communiter portas quæ vel

templum

templum deceant, addidit ad hoc iuxta paternā regiam, alterā sumptuosiorē multo amplioremq; extruxit: cuius ornatum exponere fortasse longum esset, illud memoratu dignum, quod hęc adeo superba supraq; fidem magnifica, 15 dierum spacio perfecta est. In ea lapideas moles excellas excitavit, aspectu montib. assimilēs, omniq; genere arborū con-
 fitas. Hortum quoq; pensilem fecit, fama nobilem: eo quod vxor eius montanum prospectum desideraret, in Medorum regione educata. Hęc itaq; retulit de prędicto Rege, & multa super hęc in libro Chaldaico-
 rum: in quo culpā conscriptores Gręcos, quāsi vane arbitratos, à Se-
 miramide Assyria Babylonem ædificatā, & mira opera ab illa circa eam
 fuisse constructa, falsē conscripsisse dicens. Ipsam certē Chaldęorum
 conscriptionem fide dignam existimandum est, quando cum archiuis
 Phœnicum concordare videntur, quę ex Beroso conscripta sunt de
 Rege Babyloniorum: quoniam & Syriam & vniuersā Phœniciā ille
 subuertit. In his sane consonat & Philostratus in historijs, dum Tyriæ
 meminit obsidionis: & Megasthenes in quarto Indicorum: vbi declara-
 re contendit, prędictum Regem Babyloniorum Herculem fortitudine
 & rerum gestarum magnitudine præcessisse, Dicit enim eum & maxi-
 mam Africę partem, & Hispaniā subiugasse. Quę verō de templo He-
 rosolymorum relata sunt, & conseruatum esse a Babylonijs, & ceptum
 rursus ædificari Cyro tenente Asię principatum, ex dictis Berosi decē
 ramus. Sic enim in tertio libro dicit. Nabuchodonosor itaque postea
 quam inchoauit prędictum murum, incidēs in languorem, de vita mi-
 grauit, cum regnasset annis tribus & quadraginta. Huius regni domi-
 nus effectus filius eius Euclimarchus, propter iniquitates & libidi-
 nes passus insidias à marito sororis suę Niri glissoroore peremptus est,
 cum duobus regnasset annis. Quo defuncto sumens regnum qui ei fe-
 cit insidias Niri glissoroor, annis regnauit quatuor. Huius filius Labo-
 rosardochus, principatum quidem tenuit puer existens mensibus no-
 uem: insidias verō passus, eo quod nimis appareret malorum esse mo-
 rum, ab amicis extinctus est. Hoc itaq; perempto, conuenientes hi qui
 fecerant insidias, communi suffragio regnum tradidere Nabonido cui-
 dam, qui erat ex Babylone ex eadem gente. Sub hoc muri circa fluium
 Babylonię ciuitatis ex latere cocto & bitumine sunt constructi. Cuius
 regni anno septimodecimo egressus Cyrus ex Perside cum magno ex-
 ercitu, vniuersā Asiā subacta, imperum fecit in Babyloniā vr̄bem.
 Sentiens autem Nabonidus inuasionem eius & occurrens cum exerci-
 tu suo, atque congressus pugna, victus & cum paucis fugatus inclusus
 est in Borippensium ciuitate. Cyrus autem Babyloniā obsidens, &
 deliberans exteriores muros deponere ciuitatis, eo quod nimis videre-
 tur munita, & esset ad capiendum valde difficilis, reuersus est ad Bor-
 ippum, Nabonidum expugnaturus. Nabonido verō oppugnationem
 non expectante sed prius supplicante, vsus clementia Cyrus, & dans ei
 habitaculum in Carmania, expulit eum à Babylone. Nabonidus itaque
 reliquum vitę tempus in illa prouincia conuersatus est. Hęc concor-
 dant cum nostris. Scriptū namq; in eis est: quod Nabuchodonosor octa-
 uodecimo regni sui anno, templum nostrum ad desolationem vsq; per-
 duxit, & fuit exterminatū annis 7. Secundo verō anno regni Cyri fun-
 damentis depositis, rursus secundo regni Darij anno perfectum est.
 His prolatis, adiiciam etiam Phœnicum historias: non enim proba-

Nabuchodonosor regiam extruit.

Babylonem à Semiramide non satisfactam.

Babyloniorū Rex Hercules fortitudine & rerum gestarū magnitudine præcessit Nabuchodonosoris successore.

Babyloniorū muri ex latere cocto & bitumine constructi.

Cyrus Nabonidū expulit à Babylone.

FLAVII IOSEPHI

Phoenicū de Iudæorum abundantia relinquenda est: est enim dinumeratio in illis antiquitatem re-
 Iudæorū an- notum: sic enim habent: Sub Rege Ichobalo Nabuchodonosor obsedit
 tiquitate re- Tyrum annis tribus & decem. Post hunc regnavit Baal annis decem,
 testimonium Post hunc iudices constituti sunt, & iudicaverunt. Ecnibalus Ballechi,
 mensibus duobus: Chelbis Abdai mensibus decem: Abbarus pontifex
 mensibus tribus: Myttonus & Gerasius Abdilimi, iudices annis sex: in-
 ter quos regnavit Basatorus anno vno: quo moriente, mittentes evoca-
 vere Merbalum ex Babylone, & quatuor regnavit annis. Eo quoque mo-
 riente, evocavere fratrem eius Iromū, qui regnavit annis viginti. Sub
 hoc Cyrus Persarum habuit imperium. Quapropter omne tempus est
 annorum quinquaginta quatuor, & mensium trium. Septimo siquidem
 anno regni sui Nabuchodonosor coepit obsidere Tyrum: Quattodeci-
 mo autem anno Regis Iromi, Cyrus Persarum tenuit principatum.
 Consonant igitur quæ de templo scripta sunt à Chaldeis ac Tyrijs, cum
 literis nostris. Manifestum verò & sine contentione testimonium est,
 de prædicta generis nostri antiquitate. Et his quidem qui non valde
 contendunt, sufficere iudæo quæ præmissa sunt. Oportet autem non cre-
 den-ibus Barbaricis conscriptionibus, sed solis Græcis fidē habendam
 esse dicentibus, adhuc multos exhibere testes, etiam Græcos, scientes
 nostrum genus, & opportuno tempore eius habentes mentionem. Py-
 thagoras igitur Samius, cum sit antiquus quidem ætate, sapientia verò
 & divina pietate philosophos omnes excellens, non solum quæ nostra
 sunt agnovisse manifestus est, sed etiam æmulatus ea ex multis appa-
 ret. Et eius quidem conscriptio nulla reperitur. multi tamen de eo retu-
 lere: quorum insignior est Hermippus, vir circa omnem historiam dili-
 gentissimus indagator. Refert itaque in primo de Pythagora libro, quod
 Pythagoras vno fam. liarium suorum defuncto, nomine Calliphonte, quod
 nere Crotoniate, illius animam dicebat secum degere die noctuque: &
 quod præciperet, ut non transiret locum, ubi asinus lapsus esset, & ab a-
 qua seculenta semetipsum abstinere, & ab omni blasphemia recede-
 ret. Deinde sequitur. Hæc autem agebat atque dicebat, Iudæorū & Thra-
 cum opiniones imitatus, ac transferens in semetipsum. Dicitur enim
 vere, quod ille vir multas Iudæorum leges in suam transtulit philoso-
 phiam. Fuit autem etiam per civitates non ignota olim gens nostra: & mul-
 ti iam mores ad quoddam transierunt, & æmulatione digni à nonnullis
 habebantur. Quod manifestat Theophrastus in his quæ scripsit de legib.
 Ait enim, quia prohibent Tyrorū leges & peregrino sacramento iurare.
 Inter quæ sacramenta cum quibusdam alijs etiam iusiurandum, quod
 Corban appellatur, enumerat: apud nullos autem hoc invenitur iura-
 mentū, nisi apud Iudæos solos: quod interpretatur ex Hebraica lingua,
 donum Dei. Verum neque Herodotus Halicarnassensis nostram ignoravit
 gentem, sed quodammodo eius meminisse cognoscitur. De Colchis e-
 nim referens in secundo libro sic dicit: Soli autem inter omnes Colchi, &
 Ægyptij, & Æthiopes, verenda ab initio circuncidunt. Phœnices verò,
 & Syri in Palæstina continentur hoc ab Ægyptijs didicisse. Syri autem
 qui circa Thermodoontem & Parthenium fluvium commorantur, &
 his vicini Mærones, à Colchis dicuntur nuper didicisse. Hi namque sunt
 inter homines soli qui circunciduntur: & isti sicut Ægyptij facere di-
 cuntur. De Ægyptijs autem & Æthiopibus dicere non possum, veri
 ab alteris didicisse. Dixit ergo Syros, qui in Palæstina sunt, circun-
 cidi.

Nabuchodo-
nosor Tyrū
obsidet.

Chaldeorū
ac Tyrorum
scripta cum
Iudæis con-
sonant.

Græcorū de
Iudæorū an-
tiquitate te-
stimonium.

Hermippi de
Pythagora
testimoniū.

Theophra-
stus.

Corban, do-
num Dei.
Herodotus
Halicarnas-
seus de Iudæo-
rum circum-
cisione.

cidi. Omnium autem qui habitant Palæstinam, soli Iudæi circumciduntur. Hoc igitur sciens, de ipsis dixit. Quin & Choerilus, antiquus Poëta, de Iudæorū gente testimonium. Choerili, antiqui Poëta, de Iudæorū gente testimonium.

Huius miranda specie gens castra secuta—,

Phænissam ignoto linguam mittebat ab ore.

Sedes huic Solymi montes, stagnum prope vastum.

Tonsa caput circum, squalenti vertice equini

Exuviam capiti durat igne gerebat.

Palam ergo est, sicut arbitror, quia nostri meminere, eo quod & Solymi montes in nostra regione sunt constituti, in quibus habitamus, & stagnum, quod dicitur Asphaltites. hoc enim inter omnes stagnum in Syria latius atque maius est. Et Choerilus quidem ita nostri meminit. Asphaltites stagnum. Quod autem non solum sciebant Iudæos, sed etiam in quotquot inciderent admirabantur. non è vulgo Græci: sed ob sapientiam celebres. ostendere facile est. Clearchus enim Aristotelis discipulus, & Peripateticorum nulli secundus, in primo libro de somno, dicit Aristotelem, discipuli de eodem sermonem ascribit, quod ita conscriptum est. Sed alia quidem longum est dicere. Quæ verò habere potuerant illius admirationem quandam atque philosophiam, ea duco operæpretium referre. Et Hyperochides: vehementer, inquit, audire desideramus universi. Igitur secundum præcepta, Aristoteles inquit, Rhetorica, eius genus primo indicabimus, ne reluctemur doctoribus præceptorum. Dic, inquit Hyperochides, ita si placet. tum ille. genere igitur Iudæus erat, è Cœlesyria: qui sunt ex propagine Philosophorum Indorum, vocanturque (ut aiunt) philosophi, apud Indos Calani, apud Syros autem Iudæi nomen accipientes à loco. locus enim ubi habitant, appellatur Iudæa. nomen verò eorum civitatis valde difficile est. vocant enim eam nomine Hierusalem. Is igitur homo multos hospitio recipiens, & de superioribus ad maritima descendens, gravissimus erat non solum eloquio, sed etiam animo. Et tunc nobis degentibus apud Asiam, cum diuinus homo venisset ad ea loca, confabulari coepit nobiscum, & cum aliis scholasticis eorum sapientiam tentans, cumque multi eruditorum congregarentur, tradebat potius aliquid eorum quæ habebat. Hæc ait Aristoteles apud Clearchum, & super hæc multa ac mirabilem continentiam Iudæi viri in cibus & castitatem narrat. Licet autem volentibus hæc ex ipsius lectione cognoscere. ego enim refugio plus quam decet inserere. Clearchus igitur facta digressionem, cum aliud propositum haberet, nostri generis ita meminit. Hecataus autem Abderita, vir philosophus simul & circa actiones industrius, cum Alexandro Rege nutritus, & cum Ptolemæo Lagi commoratus, non obiter, sed integrum de ipsis Iudæis conscripsit librum. Ex quo volo breviter quædam eorum quæ ab eo sunt dicta percurrere. Sed primitus tempus ostendam. meminit enim prælii, quo circa Gazam Ptolemæus conflixit cum Demetrio, quod utique contigit undecimo quidem anno post mortem Alexandri, Olympiæ de verò septima & decima atque centesima, sicuti refert Castor.

FLAVII IOSEPHI

Mille & quin-
geni sacer-
dotes Iudæo-
rum decimas
accipiunt.

Iudæorum
contra Ale-
xandrum con-
stantia.

Amplitudo
Iudææ.

90. stadia fo-
re sex millia
a Germa-
nica consti-
tuunt.

adiiciens enim hanc Olympiadem, dicit: Sub hac Ptolemæus Lagi vi-
cit in Gaza prælio Demetrium Antigoni, qui vocabatur Poliorcetes.
Alexandrum verò profitentur vniuersi centesima & quartadecima O-
lympiade fuisse defunctum. Palàm ergo est, quia & secundum illud
tempus, & sub Alexandro genus florebat nostrum. Dicit igitur Heca-
taus, quia post prælium ad Gazam, Ptolemæus locorum quæ sunt circa
Syriam dominus est effectus. Et multi hominum cognoscentes man-
suetudinem & clementiam Ptolemæi, cum eo proficisci ad Ægyptum,
& rebus communicare voluerunt. Quorum vnus, inquit, erat Ezechias
pontifex Iudæorum: homo ætate quidem quasi sexaginta & sex anno-
rum, dignitate verò apud contribules maximus, & animo sapien-
tissimus, potentissimus: id dicendum, & circa causas sicut nullus alter ex-
pertus. dicit etiam omnes sacerdotes Iudæorum qui decimas acci-
piunt, & vniuersa in communi gubernant, circa mille & quingentos
existere. Rursum autem prædicti viri faciens mentionem: hic, inquit,
homo hunc honorem gerens, & assuetus esse nobiscum, assumens ali-
quos suorum, differentiam cunctam exposuit: & habitationem suam
& conuersationem quam scriptam habebat, pariter indicauit. Deinde
palàm facit Hecataus, quales circa leges existimus: & quia omnia lu-
stinere, ne transcendamus eas, eligimus: & hoc esse optimum iudica-
mus. Dicit igitur hæc: Et male sapius à finitimis audientes, & omnes
contumelias passi à Persicis Regibus & satrapis, non possunt mente
mutari. Sed cum magna exercitatione, de his præcipue omnibus re-
spondere parati sunt. Verhibet autem etiam indicia fortis animi cir-
ca leges non parua, dicens, Alexandro quondam in Babylone constitu-
to, & volente Be i templum quod corruerat renouare, cunctisque mi-
lilibus similiter rudera portare præcipiente, solos Iudæos hoc facere
non sustinuisse: sed etiam multas plagas, & detrimenta pertulisse non
modica, donec eos ignoscere Rege securitas præberetur. Qui dum
ad prouinciam, inquit, propriam reuersi fuissent, templa & altaria fa-
brica omnia destruxere. Et pro aliis quidem multam satrapæ exol-
uere, pro aliis verò veniam consecuti sunt. Adiecit autem, quod meri-
to ob hæc mirabiles sint. Et quod gens nostra fuit multorum homi-
num numero copiosa: sed multa millia nostrorum traducta, in Babylo-
nia Persæ primum collocarunt: nec pauca etiam morte Alexandri in
Ægyptum & Phœnicem sunt translata, propter seditionem in Syria
factam. Idem vir & magnitudinem prouinciæ quam incolimus, pul-
chritudinemque narrauit. Penè decies trecenta millia, inquit, iuge-
ra terrarum optimarum vberissima prouinciæ possidere noscuntur. Iu-
dæa namque huius est amplitudinis. Et quia etiam ciuitatem ipsam
Hierosolymorum spatiosam & maximam olim inhabitamus, & viro-
rum multitudine copiosam, necnon & templi constructionem, idem
ipse sic refert: Sunt autem Iudæorum & alia quidem multæ munitio-
nes per prouinciam, atque vici. Vna verò ciuitas munitissima, ha-
bens præcipue circuitum quinquaginta stadiorum, in qua commo-
rantur hominum circa centum & quinquaginta millia, nomine Hie-
rosolyma. Est autem in media ciuitate lapidea quadriporticus, cen-
tum per circuitum cubitorum, habens etiam duplices ianuas: in qua
ara est quadranguli figuratione composita ex lapidibus non delatis sed
collectis, vnuquodque latus viginti cubitorum latitudinem habens,
altitudinem

altitudinem verò decem. & circa eam maxima fabrica, vbi altare est
 constitutum & candelabrum, vtrique aurea, duorum talentorum pon-
 dus habentia: & inextinguibile lumen noctibus & diebus. Simulacrum
 verò aut aliquod anathema ibi nequaquam est, nec vlla plantatio, nul-
 lus ibi veluti lucus, aut aliquid huiusmodi. Habitant autem in eo & no-
 ctibus & diebus sacerdotes, quasdam purificationes agentes, & omni-
 no vinum non bibentes in templo. Insuper autem, quia & cum Ale-
 xandri Regis successoribus postea militarunt, testatur hoc modo, di-
 cense ea quæ cognouerit à viro Iudæo in expeditione constituto: cuius
 verba subiiciam. Ait enim: Me siquidem eunte ad mare rubrum, vnâ
 secutus est quidam cum aliis equestrum Iudæorum nos deducendum,
 nomine Mosollamus, vir animosus, inter omnes sagittarios Græcos &
 Barbaros præcipuus. Is igitur homo properantibus multis pariter, &
 quodam vate augurium captante, & petente vti cuncti starent, interro-
 gavit, cur substitissent omnes. Ostendente verò ei vate auem quam in-
 tuebatur, atque dicente: quod si quidem expediret eis, vti manerent o-
 mnes, staret auis: si verò surgens antè eum euolaret, procederent: si ve-
 rò post tergum iret, recedere cunctos oporteret: rursus tacens, arcum-
 que trahens, sagittam emisit: & auem percussam interemit. Indignan-
 tibus verò vate & quibusdam aliis, & maledicentibus ei: Quid furitis,
 inquit, infauitissimam auem sumentes in manus? hæc enim suam salu-
 tem nesciens, de nostro itinere nobis prosperitatem potuit indicare?
 Si enim præscire futura valuisset, in hunc locum nequaquam venisset,
 metuens ne sagitta à Mosollamo Iudæo periret. Sed Hecatæi testimo-
 nia iam quiescant. facile namque est, volentibus ipsum librum legere,
 & hæc apertius inuenire. Non verò me pigebit Agatharchidem intro-
 ducere, licet homo minimè malus, vti ei visum est, nobis detraxisse
 videatur. Is enim narrans de Stratonice, quemadmodum venit in Sy-
 riam à Macedonia viro suo Demetrio derelicto: Seleuco autem vxo-
 rem eam ducere nolente, quod illa sperabat, exercitu eius in Babylo-
 nia posito, circa Antiochiam bella mouit. Deinde quomodo reuerso
 Rege Antiochia capta, in Seleuciam illa fugiens, cum posset velocius
 abnauigare, somnio prohibita ne faceret, capta atque defuncta est. Hæc
 ergo præfatus Agatharchides & derogans superstitioni Stratonices, vti-
 tur exemplo generis nostri, sic scribens: Qui vocantur Iudæi, habitant
 omnium minutissimam ciuitatem, quam vocare Hierosolymam provin-
 ciales solent. hi vacare consueti sunt septima die, & neq; arma portare
 in prædictis diebus, neq; terræ culturam contingere, neq; alterius cu-
 iuspiam curam habere patientur, sed in templis extendentes manus,
 adorare vsq; ad vespèram soliti sunt. Ingressiente verò in ciuitatē Pto-
 lemao Lago cum exercitu & multis hominibus, cum custodire debue-
 rint ciuitatem, eis stultitiam obseruantibus, provincia quidem domi-
 num suscepit amarissimum: lex verò manifestata est malam habere so-
 lennitatem. huiusmodi aut casus, præter illos, alios quoq; docuit vni-
 uersos: vti tunc ad somnia & opiniones quæ tradebantur de lege cōfu-
 giant, dum circa res necessarias ratio nihil valet humana. Hoc quidem
 Agatharchidi videtur esse ridiculū: eis aut qui hæc examinant integrius,
 apparet magnum, & præcipua laude dignissimum: si & saluti & patriæ
 quidem, custodiam legum pietatemque diuinam proponere concu-
 piscant. Quod verò non ignorantes quidam conscriptorum gentem

Sacerdotes
 in tēplo ha-
 bitant, & v-
 nūq̃ bibūt

Agatharchi-
 dis de Iudæis
 testimoniū.

Sabbathum
 Iudæorum.

FLAVII IOSEPHI

Cur quidam nostram, sed propter invidiam quasdam ob similes causas memoriam historiogra nostri omiserunt, hoc iudicium me arbitror esse præbitorum. Hieronymus enim qui de successoribus conscripsit historiam, ipso tempore quo Hecateus fuit: & amicus existens Regis Antigoni, Syriæ prædebat. Verum Hecateus etiam librum conscripsit de nobis: Hieronymus autem nequaquam nostri in historia meminit, licet penè in ipsis locis nutritus esset. In tantum voluntates hominum differebant alter namque dignos existimavit de quibus diligenter memoriz proderet: alterum vero omnino circa veritatem quædam passio cernitur obscurasse. Sufficiunt tamen ad probationem antiquitatis nostræ, Ægyptiorum & Chaldaeorum atque Phœnicum historiz, & super illas Græcorum pariter conscriptores. nam præter supradictos, Theophilus etiam, & Theodorus, & Mnaseas, & Ariphanes, & Hermogenes, & Eudemus, & Conon, & Zopyrion, & multi fortasse alij (nō enim ego omnibus libris incubui) non obiter nostri fecere mentionem. Plurimi namque prædictorum virorum, veritate quidem antiquarum rerum frustrati sunt, quia lectioni sacræ nostrorum non incubuere librorum: communiter tamen de antiquitate testati sunt, pro qua nunc dicere proposui. Phalereus sane Demetrius, & senior Philon, & Eupolemus, non multum veritate frustrati sunt: quibus dari veniam dignum est. Non enim inerat eis, ut nostras literas possent omni scrupulositate sequi. His ita dictis, vnum adhuc mihi capitulum est relictum ex his quæ in principio libri posui, quatenus derogationes & maledicta, quibus utuntur quidam contra genus nostrum, falsas ostendam: & conscriptoribus eorum testibus utar, quando conscribentes hæc contra semetipsos locuti sunt talia. Quod verò multis aliis hoc euenit propter quorundamordia, arbitror intelligere eos qui in historiis versari solent. Quidam enim gentium, & gloriosissimarum ciuitatum fœdere nobilitatem, & conuersationi detrahare tentauere: Theopompus quidem Atheniensium, Lacedæmoniorum verò Polycrates. Is autem qui Tripoliticum conscripsit (non enim Theopompus hoc fecit, sicuti quidam putant) etiam Thebarum momordit vibem. Multa verò etiam Timæus in historiis de prædictis, & de aliis blasphemauit. Et hoc præcipue faciunt, quando gloriosissimos in aliqua parte calumniantur: quidam propter inuidiam atque malevolentiam, alij verò propter verbosam nouitatem memoria se dignos indicantes. & apud stultos quidem nequaquam hac spe fraudantur, qui non sanum noscuntur habere iudicium: sancti verò auditores eorum malignitatem condemnabunt. Blasphemiarum igitur in nos sæpe congestarum huiusmodi causa est. Volentes Ægyptiis gratificari quidam, veritatem corrumpere tentauere. Et neque aduentum in Ægyptum nostrorum progenitorum, sicut contigit, sunt confessi: nec rursus egressum cum veritate dixere: multasq; causas odij ac inuidiz pariter habuere. Principio quidem, quia in eorum regione nostri progenitores potentes effecti sunt: unde regressi ad propria de nouo fuere felices. Deinde sacrarum diuersitas, multas inter eos fecit inimicitias: in tantum præstantiore nostra pietate quàm solennitates illorum, quantum Dei natura animalibus irrationalibus sine dubitatione præstat. Communis namq; apud illos ritus est, eiusmodi bruta arbitrari Deos: singillatim autem alij alia colunt, vani ac fatui omnino homines, & ab initio uti his malis opinionibus consueti: & propterea nequaquam imitari

Cur quidam nostram
historiogra
phi in legorū
mentionem
omiserunt.

Postremum
capitulum cō-
mū quorun-
dam deroga-
tiones & ma-
ledicta.

Blasphemia
rū inter lu-
dzos & Æ-
gyptios cau-
sa.

Ægyptiorū
idololatria.

altitudinem verò decem: & circa eam maxima fabrica, vbi altare est constitutum & candelabrum, vtrique aurea, duorum talentorum pondus habentia: & inextinguibile lumen noctibus & diebus. Simulacrum verò aut aliquod anathema ibi nequaquam est, nec vlla plantatio, nullus ibi veluti lucus, aut aliquid huiusmodi. Habitant autem in eo & noctibus & diebus sacerdotes, quasdam purificationes agentes, & omnino vinum non bibentes in templo. Insuper autem, quia & cum Alexandri Regis successoribus postea militarunt, testatur hoc modo, dicens ea quæ cognouerit à viro Iudæo in expeditione constituto: cuius verba subiiciam. Ait enim: Me siquidem eunte ad mare rubrum, vñ secutus est quidam cum aliis equestrum Iudæorum nos deducentium, nomine Mosollamus, vir animosus, inter omnes sagittarios Græcos & Barbaros præcipuus. Is igitur homo properantibus multis pariter, & quodam vate augurium captante, & petente vti cuncti starent, interrogauit, cur substitissent omnes. Ostendente verò ei vate auem quam intuebatur, atque dicente: quod si quidem expediret eis, vt manerent omnes, staret auis: si verò surgens antèrius euolaret, procederent: si verò post tergum iret, recedere cunctos oporteret: rursum tacens, arcumque trahens, sagittam emisit: & auem percussam inreremit. Indignantibus verò vate & quibusdam aliis, & maledicentibus ei: Quid furitis, inquit, in faustissimam auem sumeantes in manus? hæc enim tuam salutem nesciens, de nostro itinere nobis prosperitatem potuit indicare? Si enim præscire futura valuisset, in hunc locum nequaquam venisset, metuens ne sagitta à Mosollamo Iudæo periret. Sed Hecataei testimonia iam quiescant. facile namque est, volentibus ipsum librum legere, & hæc apertius inuenire. Non verò me pigebit Agatharchidem introducere, licet homo minimè malus, vt ei visum est, nobis detraxisse videatur. Is enim narrans de Stratonice, quemadmodum venit in Syriam à Macedonia viro suo Demetrio derelicto: Seleuco autem uxorem eam ducere nolente, quod illa sperabat, exercitu eius in Babylonia posito, circa Antiochiam bella mouit. Deinde quomodo reuerso Rege Antiochia capta, in Seleuciam illa fugiens, cum posset velocius abnauigare, somnio prohibita ne faceret, capta atq; defuncta est. Hæc ergo præfatus Agatharchides & derogans superstitioni Stratonices, virtutis exemplo generis nostri, sic scribens: Qui vocantur Iudæi, habitant omnium munitissimam ciuitatem, quam vocare Hierosolymam provinciales solent. hi vacare consueverunt septima die, & neq; arma portare in prædictis diebus, neq; terræ culturam contingere, neq; alterius cuiuspiam curam habere patiuntur, sed in templis extendentes manus, adorare vsq; ad vespertam soliti sunt. Ingrediente verò in ciuitatē Ptolemao Lago cum exercitu & multis hominibus, cum custodire debuerint ciuitatem, eis stultitiam obseruantibus, provincia quidem dominum suscepit amarissimum: lex verò manifestata est malam habere solennitatem. huiusmodi aut casus, præter illos, alios quoq; docuit vniuersos: vt tunc ad somnia & opiniones quæ tradebantur de lege cōfugiant, dum circa res necessarias ratio nihil valet humana. Hoc quidem Agatharchidi videtur esse ridiculū: eis aut qui hæc examinant integrius, apparet magnum, & præcipua laude dignissimum: si & salutis & patriæ quidem, custodiam legum pietatemque diuinam proponere concupiscant. Quod verò non ignorantes quidam conscriptorum gentem

Sacerdotes
in tēplo ha-
bitant, & v-
nūō bibūt.

Agatharchi-
dis de Iudæis
testimoniū.

Sabbatum
Iudæorum.

FLAVII IOSEPHI

Cur quidam nostram, sed propter invidiam quasdam ob similes causas memoriam
historiogra nostri omiserunt, hoc indicium me arbitror esse præbiturum. Hiero-
phi in Iudæis nymus enim qui de successoribus conscripsit historiam, ipso tempore
mentionem quo Hecatzus fuit: & amicus existens Regis Antigoni, Syriæ præside-
omiserunt. bat. Verum Hecatzus etiam librum conscripsit de nobis: Hierony-
mus autem nequaquam nostri in historia meminit, licet penè in ipsis
locis nutritus esset. In tantum voluntates hominum differere al-
ter namque dignos existimavit de quibus diligenter memoriz prode-
ret: alterum verò omnino circa veritatem quasdam passio cernitur ob-
scurasse. Sufficiunt tamen ad probationem antiquitatis nostræ, Æ-
gyptiorum & Chædæorum atque Phœnicum historiz, & super illas
Græcorum pariter conscriptores. nam præter supradictos, Theophilus
etiam, & Theodotus, & Mnaseas, & Arphanes, & Hermogenes, & Eue-
merus, & Conon, & Zopyrion. & multi fortasse alij (nō enim ego omni-
bus libris incubui) non obiter nostri fecere mentionem. Plurimi nam-
que prædictorum virorum, veritate quidem antiquarum rerum frustra-
ti sunt, quia lectioni sacræ nostrorum non incubuere librorum: com-
muniter tamen de antiquitate testati sunt, pro qua nunc dicere propo-
sui. Phalereus sanè Demetrius, & senior Philon, & Eupolemus, non
multum veritate frustrati sunt: quibus dari veniam dignum est. Non
enim inerat eis, ut nostras literas possent omni scrupulositate sequi.
His ita dictis, vnum adhuc mihi capitulum est relictum ex his quæ in
principio libri posui, quatenus derogationes & maledicta, quibus vtun-
tur quidam contra genus nostrum, falsas ostendam: & conscriptoribus
eorum testibus vtat, quando conscribentes hæc contra semetipsos locu-
ti sunt talia. Quid verò multis aliis hoc euenit propter quorundam o-
dia, arbitror intelligere eos qui in historiis versari solent. Quidam e-
nim gentium, & gloriosissimarum ciuitatum fœdare nobilitatem, &
conuersationi detrudere tentant: Theopompus quidem Athenien-
sium, Lacedæmoniorum verò Polycrates. Is autem qui Tripoliticum
conscripsit (non enim Theopompus hoc fecit, sicut quidam putant)
etiam Thebæorum momordit urbem. Multa verò etiam Timæus in hi-
storiis de prædictis, & de aliis blasphemauit. Et hoc præcipue faciunt,
quando gloriosissimos in aliqua parte calumniantur: quidam propter
invidiam atque malevolentiam, alij verò propter verbosam nouita-
tem memoria se dignos iudicantes. & apud stultos quidem nequa-
quam hæc spe fraudantur, qui non sanum noscuntur habere iudicium:
sani verò auditores eorum malignitatem condemnabunt. Blasphemia-
rum igitur in nos sæpe congestarum huiusmodi causa est. Blasphemia-
rum inter Iu- gyptiis gratificari quidam, veritatem corrumpere tentant. Et neque
dzos & Æ- aduentum in Ægyptum nostrorum progenitorum, sicut contigit, sunt
gyptios cau- confessi: nec rursus egressum cum veritate dixere: multasq; causas odij
la. ac inuidiz pariter habuere. Principio quidem, quia in eorum regione
nostri progenitores potentes effecti sunt: vnde regressi ad propria de-
nuo fuere felices. Deinde sacrorū diuersitas, multas inter eos fecit ini-
micitias: in tantum præstantiore nostra pietate quàm solennitates il-
lorum, quantū Dei natura animalibus irrationalibus sine dubitatione
præstat. Cōmunis namq; apud illos ritus est, eiusmodi bruta arbitrari
Deos: singillatim autē alij alia colunt, vani ac fatui omnino homines, &
ab initio uti his malis opinionibus consueti: & propterea nequaquam
imitari

Postremum
capitulum cō-
tinet quorun-
dam deroga-
tiones & ma-
ledicta.

Blasphemia-
rum inter Iu-
dzos & Æ-
gyptios cau-
la.

Ægyptiorū
idololatria.

imitari nostram honestatem de diuina ratione potuerunt. Videntesque multos nostram zelari conuersationem, inuidiam habuere: & ad tantam fatuitatem ac pusillanimitatem quidam perducti sunt, ut non pigeret eos etiam contra antiquas suorum scripturas aliqua dicere. Qui cum hoc faciunt, sibi metipsis aduersa conscribere passione cecitatis ignorare. In vno tamen & maximo viro verbum meum comprobabo, quo usus sum antequam paululum nostrae antiquitatis teste. Manethon itaque, qui Aegyptiacam historiam ex literis sacris se interpretaturum pollicitus est, praefatus nostros progenitores cum multis millibus in Aegyptum aduenisse, & illic incolas subiugasse: deinde ipse confessus est, quia posteriori tempore amittentes eam provinciam quae nunc Iudaea vocatur obtinuis-
sent: & aedificantes Hierosolymam, construxissent templum. Et haec conscriptiones secutus est antiquorum. Deinde usurpans sibi licentiam, professusque se scribere ea quae in fabulis vulgaribus feruntur, incredibilia verba verba de Iudaeis inseruit, volens permiscere nobis plebem Aegyptiorum leprosum, aliorumque languentium, quod, sicut ait, abominacione ex Aegypto fuga dilapsi sunt. Amenophin enim Regem adiecit, quod est falsum nomen. Et propterea tempus regni eius nequam diffinire praesumpsit, cum aliorum Regum omnes annos perfecte protulerit. Hinc itaque quasdam annectit tabulas, penes oblitus, quod egressum pastorum ad Hierosolyma ante quingentos decem & octo annos factum esse protulerat. Thenius enim erat Rex, quando egressi sunt. Et ab hoc tempore, Regum qui postea fuere, anni sunt trecenti nonaginta tres, usque ad fratres nomine Sethonem, & Hermem: quorum Sethonem quidem Aegyptum, Hermem vero Danaum denominatum dicit: quem expellens, inquit, Sethon, regnavit annis quinquaginta & novem: & post hunc senior e filijs Rhampses annis sexaginta sex. Ante tot igitur annos egressos ex Aegypto patres nostros confessus, deinde Amenophin adiciens Regem, hunc ait & Deorum fuisse contemplatorem, sicut Orum quendam priorum Regum: & implese desiderium eius sacerdotem Amenophin natum ex patre Papio: qui videbatur quasi diuina participare natura, secundum sapientiam praescientiamque futurorum. Et dixisse Regi hunc cognominem, quod posset videre Deos, si provinciam a leprosis & alijs maculatis hominibus purgare contenderet. In quo iussu Regem, omnes dicit corpore debiles ex Aegypto congregasse, & fecisse multitudinem numero octuaginta millia. Eosque ad sectiones lapidum in partem Nili orientalem misisse: simul & alios Aegyptios, quibus hoc erat iniunctum. Fuisse autem quosdam inter eos etiam eruditorum sacerdotum lepra perfosos ait. Amenophin vero illum sapientem diuinumque virum refert timuisse & erga semetipsum & erga Regem Deorum indignationem, qui aperte suaserat eis vim fieri: & dixisse, quoniam auxiliarentur quidam maculatis hominibus, & Aegyptum obtinerent tredecim annis. Et haec eum non quidem praesumpsisse Regi dicere, sed de his hominibus conscriptum reliquisse librum, ac sibi mortem consciuisse. & propterea Regem in anxietatem maximam peruenisse. Deinde ad verbum haec refert.

Manethon
Aegyptius
historiogra-
phus.

Manethonis
de Aegyptio-
rum leprosis
fabula.

Itaque rogatus Rex, ut ad requiem & tutamen eorum secerneret civitatem, desertam urbem, quae fuerat pastorum, nomine Ausim, praebuit eis. Est autem haec civitas secundum theologia antiquam, Typho-

FLAVII IOSEPHI

Olarisphus
Dux Auaris.

Eiektorum
contra Aegy-
ptios bella

Aegyptiorum
Rex in Aethi-
opiam fugit, cumque
Aethiopum
Rex hono-
rifice susci-
pit.

Olarisphus
postea Mo-
ses vocatus.

nis. Porro illi in hanc ingressi, & locum hunc ad rebellandum optimum, ducem sibi met quendam Heliopolitano Pontificem Olarisphum constituere & hunc se obedire in omnibus iuraverunt. At ille primum quidem eis legem posuit, ut neque Deos adorarent, neque ab animalibus, quae praecipue sacra apud Aegyptios erant, se penitus abstinere: nullique copularentur nisi cum quibus foedus habere videbantur. Haec autem sentiens, & alia plura, maxime Aegyptiorum consuetudinibus inimica, praecipit multo opere muros adificari civitatis: & ad bella praeparari contra Amenophis Regem. Ipse vero assumens secum etiam alios sacerdotes, & inaculatorum quosdam, missi legatos ad pastores: qui videbantur a Thebae Rege depulsi ad Hierosolymorum urbem, causas suas & aliorum qui simul fuerant ex honorati significans, & poscens ut pariter contra Aegyptum castrametarentur. promissitque eos fore venturos: primum quidem in Auarim progenitorum suorum provinciam, & necessaria populis abundantius exhibenda: pugnatores autem opportuno tempore & provinciam facillime subdituros. Illi vero laetitia cumulati, omnes alacriter usque ad ducenta millia virorum pariter sunt egressi: & non post multum ad Auarim usque venerunt. Amenophis autem Aegyptiorum Rex, dum illorum audisset invasionem, non mediocriter perculsus est, dum recordaretur quod ei praedixerat Amenophis Pater. Et primum quidem congregans Aegyptiacam plebem, facto consilio cum principibus eorum animalia sacra, & quae praecipue a sacerdotibus honorabantur, ante praemisit: & sacerdotibus particulariter iussit, ut simulacra eorum caute celarent. Filium vero Sethonem, qui etiam Rameses à Rāpse patris nomine vocabatur, cum quinque esset annorum, apud suam commendavit amicam. Ipse vero transiens cum alijs Aegyptijs, usque ad trecenta millia virorum, bellatoribus viris occurrens, congressus non est. Putans enim semetipsum contra Deum pugnare, retrorsum reuersus venit ad Memphim: & sumens Apim & alia sacra, mox in Aethiopiam cum universis navibus & multitudine venit Aegyptiorum. Per gratiam namque erat ei subiectus Aethiopum Rex: propter quod suscipiens etiam populum universum praebuit alimenta hominibus necessaria, quae provincia ministrabat, & civitates ac vicos, qui ad fatale illud tredecim annorum exilium sufficerent. Et in Aethiopia quidem haec gesta sunt. Solymitae vero descendentes cum viris pollutis Aegyptiorum, sic pessime hominibus usi sunt, ut eorum victoria esset pessima hi, qui tunc eorum impietates inspiciebant. non solum etenim civitates & vicos concremaverunt, sacrilegia facientes, & Deorum idola devastantes, sed etiam ipsa sacra animalia quae colebantur crudelissime disceperunt, peremptores & occisores horum sacerdotes atque prophetas esse cogentes, quos etiam expellebant nudos. Dicitur itaque, quod politas & leges eis composuit sacerdos quidam, genere Heliopolites, nomine Olarisphus, vocatus ex nomine Osireos Heliopolitani Dei: qui dum conuersus fuisset ad hoc genus, mutavit nomen & vocatus est Moyses. Quae igitur Aegyptij de Iudaeis ferunt, haec sunt. Sed & multa brevitatis causa praeterco. Dicit autem rursus Manethon, quia postea Amenophis ex Aethiopia digressus est cum magna virtute simul & filius eius Ramples, & ipse habens magnum exercitum. Et congressi contra pastores atque pollutos, vicerunt eos: & multis casibus persecuti sunt eos usque ad Syriae fines. Haec quidem & huiusmodi Manethon contexit, Quia vero an illa loquitur

quitur deliramenta, atque mentitur, aperta ratione monstrabo: illud Manetho-
 primo distinguens, quod postea referendum est. Is enim concessit no- nis figmen-
 bis, atque professus est, quod ab initio non fuerint Ægyptij genere, sed ti depulsi.
 extrinsecus illic aduenissent, & Ægyptum obtinuisent, & ex ea rursus
 egressi sint nostri progenitores. quod verò nobis postea permixti non
 sunt Ægyptij corpore debilitati: & quod ex his non fuit Moses, qui po-
 pulum duxit ex Ægypto, sed ante multas generationes extitit, per ea
 quæ ipse dixit, conabor ostendere. Primam itaque causam posuit fig-
 menti ridiculam. Rex enim, inquit, Amenophis concupit videre Deos.
 quos putas? siquidem qui apud eos solennes erant, Bouem & Hircum, &
 Crocodilos, & Cynocephalos, videbat. cœlestes autem quomodo po-
 terat? & cur hoc habuit desiderium? quia vtrique & prior Rex alter hos vi-
 derat? Ab illo ergo audiens, quales essent, & que madmodum eos vidif-
 set, noua nequaquam egebat arte. sed fortè sapiens erat ille vates, per
 quem hæc Rex posse agere confidebat, quod si ita fuisset, quomodo im-
 possibilium concupiscentiam non præsciuit? non enim euenit quod
 voluit. Proinde quam rationem habere potuit, ut propter mutilos aut
 leprosos ei inuisibiles essent? Irascuntur enim propter impietates, non
 propter corporum vitia. Deinde, tam multa millia leproforum & ma-
 le habentium, vna penè hora quomodo fuit possibile congregari? aut
 quomodo Rex non obediuit vati? Ille namque præcepit debiles Ægy-
 ptios exilio deportari, hic autem eos ad sectiones lapidum destinauit,
 tanquam operarijs indigens, & non purgare provinciam volens. Ait
 autem quod vates semetipsum peremit, præuidens Deorum iram, &
 quæ erant in Ægypto futura, & conscriptum librum Regi reliquit.
 Proinde quomodo ab initio vates etiam suum interitum non præsci-
 uit? quomodo non repente Regi contradixit volenti videre Deos? aut
 qua ratione timebat, iam non sui temporis calamitates? aut quid nam
 grauius imminabat, quod morte præueniret? Quod verò inter omnia
 stultius est, videamus: Audiens enim hæc, inquit, & de futuris iam
 metuens, debiles illos quibus Ægyptum purgare debuerat, neque Verborum
 tunc de provincia pepulit: sed rogantibus eis, sicut ait, ciuitatem de- Manethonis
 dit dudum à pastoribus habitatam: quæ vocabatur Auari. Ad quam repetitio.
 congregati, principem inquit, delegere ex sacerdotibus Heliopolita-
 nis: qui eis legem posuit, ut neque Deos adorarent, neque ab Ægyptia-
 cæ festiuitatis animalibus abstinerent, sed omnia perimerent, atque
 consumerent, nullique penitus miscerentur, nisi cum quibus conia-
 rati esse videbantur: & iurciurando multitudine obligata, quatenus in
 eis legibus perdurarent, Auariam ciuitatem munitam contra Regem di-
 cit eos bello sumpsisse. Adiecit autem, quia misit Hierosolymam ro-
 gans illos pro auxilijs exhibendis, & daturum Auariam compromit-
 tens, quæ foret ex Hierosolymis volentium exire maiorum: & ex qua
 procedentes omnem Ægyptum obtinerent. Deinde subiungit illos
 quidem venisse cum ducentis milibus armatorum. Regem verò A-
 menophin Ægyptiorum, cum nollet repugnare Deo, mox ad Æthio-
 piam refugisse, & Apim cum alijs sacris animalibus deuenisse Hieroso-
 lymitas verò inuasionem facta, & ciuitates depopulatas, & templa con-
 cremasse, & equestres peremisse refert: & nulla iniquitate aut crudelita-
 te abstinuisse. Qui verò politiam & leges eis exhibuit, sacerdos, inquit,
 erat genere Heliopolites, nomine Orisiphus, vocatus ab appellatione
 Osireos

FLAVII IOSEPHI

Præcedentiū
depulſio.

Epilogus hu-
ius partis lu-
dæorum ge-
nus ex Ægy-
pto nō oriū-
dum.

Ad Mane-
thonis de
Moſe male
diſta reſpon-
ſo.

Ofireos Heliopolitani Dei : & mutato nomine dictus poſtea Moſes. Terriodecimo verò anno Amenophin , poſtquam regno pulſus eſt , ex Æthiopia proſecto cum multis millibus dicit. & congreſſum contra pa- ſtores atque pollutos. habita conſtictione. viciffe. & multos interficien- tem, vſque ad fines Syriæ perſecutum. In his iterum non intellexit ſine verifimilitudine ſe mentiri. Leproſi namq; , & cum eis multitudo colle- cta debiliū , licet primitus iracerentur Regi , circa ſe vtrique talia fa- cienti , ſecundum præmonitionem vatis , tamen cū à ſeſſione lapidū ſunt egreſſi, & provinciam percipere, omnes circa cum mitiores effecti credendi ſunt. Porro ſi adhuc & illū odio habebant , ſeorſum magis inſidiari potuiſſent, non omnibus bellum inferre, cū ſciliçet plurimi exiſtentes multorum illic cognationes haberent. Proinde etiam ſi con- tra homines pugnare decrevere , non tamen contra Deos impietatem gerere præſumebant: nec contraria ſuis agere legibus, in quibus educa- ti eſſe noſcuntur. Oportet itaque nos Manethoni gratias agere : quo- niam huius iniquitatis principes dicit, nō eos qui ex Hieroſolyma ſunt egreſſi, ſed illos ipſos Ægyptios eſſe probat , & maxime ſacerdotes , at- que iuriſſurandi vinculum illorum multitudo conveniſſe. Illud au- tem quomodo non irrationabile eſt? Domesticoꝝ quidem & amico- rum nemo cum illis rebellavit , nec periculoꝝ belli particeps factus eſt: ſed miſere maculatos ad Hieroſolymam, vt ab eis auxilia poſcerent. quam amicitia aut ſocietate intercedente? hoſtes enim magis erant, & moribus plurimum differebant. At illi conſeſſim, vt ait, vocantibus morem geſſere , nempe inducti pollicitationibus , quod Ægyptum oc- cupaturi eſſent : quaſi ipſi non admodum eius regionis gnari eſſent , ex qua per vim pulſi fuerant. qui ſi tum miſeram aut egenam vitam egif- ſent, merito fortaſſe negotium aggreſſi eſſent. Cū autem urbem ha- bitarent fortunatam , & agrum amplum meliorem Ægypto colerent, quid tandem erat, cur ob veteres hoſtes , eoſq; corporibus affectis, qua- les nemo domesticos ferat , periculum adirent : neque enim futuram Regis fugam præſciebant. nam, vt ipſe dixit, filius Amenuphis cum tre- centis millibus ad Peluſium occurrebat. & hoc quidem omnino ſciebāt qui proficiſcebantur: mutationem verò propoſiti & fugam vnde conie- ctare poterant? Deinde occupatis horreis Ægypti , multa mala feciſſe ait Hieroſolymitanum exercitum : atque hæc eis exprobrat : quaſi non hoſtes eos induxiſſet : aut quaſi hæc ſint aliunde accito militi obijcien- da, cū eadem ante aduentum eorum feciſſent, facturoſq; ſe iuraſſent ipſi Ægyptij. Quinetiam aliquanto poſt Amenuphis hoſtes aggreſſus prælio vicit: fuſoſq; ac fugatos Syriam vſque perſecutus eſt. adeo ſcili- cet Ægyptus eſt omnibus vnde cunq; inuadentibus captu facilis : & qui tunc ea iure belli potiebantur , cū ſcirent Amenuph. n. viuere , neque aditus ab Æthiopia comuniuerant, multas ad hoc commoditates ha- bentes, neque alioqui copias contraxerant. Ille vero vſque Syriam tru- cidans eos (vt ait) perſecutus eſt per arenosa & in aquosa loca. Scilicet ea vel quieto exercitu tranſire expeditum eſt. Igitur autore Manethone neque ex Ægypto genus noſtrum oriundum eſt, neque illine aliqui ad- mixti ſunt. Leproſoꝝ enim & morbidorum multos in lapidicinis pe- riſſe verifimile eſt, multos in prælijs , plurimos verò poſtremo & in fu- ga. Super eſt vt de Moſe illi contradicam. Hunc virum mirandam Ægy- ptij & diuinum exiſtimant , ſed non ſine blaſphemia incredibili ſibi vindicare

vindicare conantur: dicentes Heliopoliten esse vnum sacerdotum, ob Moses le-
 lepram cum alijs pulsus. Ostenditur autem in ratione temporum, profus non
 DXVII. annis prior fuisse, & patres nostros ex Ægypto in regionem fuit.
 quam nunc tenemus eduxisse. Quod verò eiusmodi calamitatis cor-
 pus expertus habuit, ipsius dicta indicant. Leprosis enim & oppidis & vi-
 eis interdixit, vt seorsim in lacero vestitu agant: & eum qui eos attigis-
 set, aut sub idem tectum successisset, pro impuro habet. Quin etiam si
 eo morbo liberati, & in pristinum restitui contingat, præserpsit certas
 purificationes, mundationes, & fontanarum aquarum lauacra, & om-
 nium pilorum abrasiones: multisq; & varijs sacrificijs peractis, tum de-
 mum sanctam urbem adeundam. Atqui contrà par erat qui talem ca-
 lamitatem expertus esset providentiam aliquam ac humanitatem ex-
 hibere simili infortunio pressis. Non solùm autem de leprosis sic leges
 tulit, sed ne minima quidem corporis parte mutilatos ad sacrorum cu-
 ram admisit. Sed etiam si iam sacerdoti aliquid tale accidisset, honore
 eum priuavit. Quomodo igitur verisimile est illum has aduersus se-
 metipsum cum opprobrio suo damnoq; tulisse leges? Quin & nomen
 valde incredibiliter mutauit. Osarsiph enim (inquit) vocabatur. Hoc
 ad transmutationem nihil quadrat. Verùm autem nomen significat ex
 aqua seruatum Mosen. Nam aquam Ægyptij Moy vocant. Satis igitur Moses à
 declaratum existimo, quòd Manethon quatenus veterum scripta sequi- Moy quod
 tur, non multum à veritate aberrat. Vbi verò ad vulgares fabulas se Ægyptijs a-
 vertit, aut absurde eas confingit, aut in odium gentis loquentibus cre- quam signi-
 dit. Post hunc inquirete libet in Chæremone. Hic enim Ægyptiacā ficat, dictum
 se scribere historiam professus, addens idem nomen Regis quod Man- In Chære-
 thon. Amenophin. & filium eius Rhamessen, ait Isidem in somnis A- monem hi-
 menophi apparuisse, incusantem quod templum suum per bellum di- storiogra-
 rutum esset. Phritiphautem verò sacrum scribam dixisse, si à pollutis phum.
 hominibus Ægyptum repurget, liberandum eum à nocturnis terrori-
 bus: atq; ita delectu vitiosorum morbidorumve habito, CCL. millia è
 sinibus eiecta. Duces verò eorum fuisse scribas Mosen & Iosephum,
 quem etiam sacrum scribam fuisse: Ægyptia verò eis nomina esse, Mo-
 si Tisithen, Iosepho Petesephi. Hos Pelusium venisse, ibiq; offendisse
 CCCLXXX. millia, ab Amenophi relictà, quæ is in Ægyptum transfer-
 re noluerat: cum is isto foedere contra Ægyptum expeditionem habi-
 tam. Amenophin autem non expectato impetu eorum, in Æthiopiam
 fugisse, relictà vxore grauida: quam delitescentem in quibusdam spe-
 luncis enixam puerum nomine Messenen. eum posteaquam ad virilem Messenes A-
 ætatem peruenisset, expulisse Iudæos in Syriam numero circiter du- menophis
 centa millia, & patrem Amenophin ex Æthiopia recepsisse. Et hæc qui- filius.
 dem Chæremone. Reor autem ex his ipsis quæ dicta sunt amborum va- Manethonis
 nitatem apparere. Si quid enim veritatis subesset, impossibile erat in & Chære-
 tantum eos discrepare. at qui mendacia componunt, non aliorum scri- monis hi-
 ptis consona scribunt, sed quæ ipsis libet confingunt. Ille igitur regiam storix com-
 cupiditatem videndi Deos, ait initium fuisse pollutos eijciendi. Chæ- paratio.
 remon autem suum de Iside somnium finxit. & ille quidem Ameno-
 phin dixit indixisse Regi purgationem: hic verò Phritiphautem. iam
 multitudinis numerus sanè belle congruit, ille octuaginta millia refe-
 rente, hoc ducenta quinquaginta. Præterea Manethon primum in la-
 pidicinas eiectos pollutos, deinde ad Auariam habitandam traductos,
 ac reliqua

FLAVII IOSEPHI

Manetho-
nis & Chæ-
remonis hi-
storiz dif-
crepantia.

Lyfimachus
mendacij
arguitur.

Scabiosos ac
leprosos lu-
dæos. iuxta
Lyfimachi
opinionem
in pelagus
deiciendos,
aut in loca
deserta ex-
ponendos.
Quando lu-
dæi iudæam
occuparint,
& urbem Hie-
rosolyma ex-
dificarint.

ac reliqua Ægypto bello vexata, tum demum acciuisse dicit à Hieroso-
lymitis auxilia: Chæremon, Ægypto decedentes circa Pelusium inue-
nisse trecenta octuaginta millia hominum ab Amenophi relictæ, acci-
illis rursus Ægyptum inuasisse: Amenophinque in Æthiopiam fugisse.
Quod verò egregium est, ne illud quidem quinam & vnde erant tam
numerosus exercitus dixit, Ægyptij ne an externi: neque causam indi-
cavit, ob quam eos Rex in Ægyptum inducere noluit: qui de leprosa
& Iside somnium confinxit. Mosis verò & Iosephum, quasi eodem tem-
pore simul expulsam Chæremon adiunxit, & quidem quatuor atati-
bus ante Moysen defunctum, quarum sunt anni fere centum septuagin-
ta. Quin & Rhameses Amenophis filius, secundum Manethonem qui-
dem adolescens bellum administrat cum patre, & cum eodem exulat
fuga elapsus in Æthiopiam. Hic autem fingit cum post patris abitum
in spelunca quadam natum, & postea prælio victorem, & ludæos in Sy-
riam expellentem numero circiter CC. millia. O facilitatem, neque e-
nim prius quinam erant illa CCCLXXX millia dixit, neque quomodo
CLXXX. millia perierint: in acie ne ceciderint, an ad Rhamessem trans-
fugerint. quod verò maximè mirum est, ne cognoscere quidem ex eo
licet, quosnam vocet ludæos, vel utris eorum det hanc appellationem:
illis ne CCL. millibus leprosoꝝ, an his CCCLXXX. millibus, quæ cir-
ca Pelusium erant. Sed stultum fortasse sit redarguere eos, qui à semet-
ipsis redarguti sunt. ferendum enim erat utique, si ab alijs redarguti
fuissent. His addam Lyfimachum, idem quidem habentem cum prædi-
ctis argumentum mendacij, verum enormitate figmenti illos vincen-
tem. vnde apparet eum magno odio confinxisse. Dicit enim, quæ tem-
pestas Boccheris in Ægypto regnabat, populum ludæorum, quod es-
sent lepra, scabie, & alijs quibusdam morbis infecti, ad templa confu-
gisse, ut mendicato alerentur. multis autem hominibus morbo corre-
ptis, sterilitatem in Ægypto accidisse. Boccherim verò Ægyptiorum
Regem ad Ammonem, scitarum oracula de sterilitate, misisse. respon-
sum verò à Deo, repurganda esse templa ab hominibus impuris & im-
pjis. eiectis eis è templis in loca deserta. Cæterum scabiosos ac leprosos
mergendos, tanquam sole horum vitam ægre ferente. & templa expi-
anda: atque ita fore ut terra fructum ferat. Boccherim autem accepto o-
raculo, accessitque sacerdotibus ac sacrificijs iussisse collectis impuratis,
leprosis ludæos militibus tradi deportandos in desertum: leprosos verò ac impe-
tiginosos plumbeis laminis inuolutos in pelagus deijci. quibus subi-
dit, eos habito concilio consultasse de seipsis: & nocte supervenien-
te, accensis ignibus ac lucernis custodias agitasse: sequentiq; nocte ie-
iunatum, ut numen propitium eos servaret. Insequenti verò luce à Mo-
se quodam consilium datum, irent conferti vna via, usque dum ad loca
deserta perveniretur. tum præcepisse eum, ne cui in posterum benevoli
essent, utque consilium malum potius quam bonum darent: Deorumque
templa & altaris quotquot invenirent euerterent, quibus comprobatis
ac destinatis, multitudinem iter fecisse per desertum, ac post multa in-
commoda tandem ad loca culta perventum. tum verò & hominibus
iniuriöse tractatis, & sanis compilatis ac incensis, venisse in eam quæ
nunc ludæa dicitur: conditaque civitate hic habitare, urbem verò Hie-
rosolyma ex re nominatam, aliquanto autem post tam aucto. viribus mu-
tasse

tasse nomen vitandi probri gratia: & urbem Hierosolyma, seipso Hierosolymos vocasse. Hic non eundem quem illi inuenit Regem, sed recentius nomen confluxit: & omisso somnio ac propheta Aegyptio ad Ammonem abiit de impetiginosis & leprosis responsum relaturus. ait enim ad templi collectam multitudinem Iudaeorum, incertum leprosis ne nomen imponens, an quod solos Iudaeos morbus occuparet. dicit enim populus Iudaeorum. Qualis, advena, an indigena? Cur igitur eos cum sint Aegyptij, Iudaeos vocas? Quod si hospites sunt, cur unde nam sint non dicis; Quomodo autem cum Rex tam multos ex his mari misisset, reliquos in loca deserta eiecisset, tanta multitudo superfuit? aut quomodo pertransierunt desertum, & occupauerunt regionem quam nunc tenemus, & condiderunt urbem, & extruxerunt templum apud omnes celebre? oportebat autem de legislatore non solum nomen dicere, sed & genus, quisnam, & ex quibus ortus quamobrem vero tales eis inter eundem aggressus sit ferre leges, de Dijs, etiam erga homines iniustas. Siue enim Aegyptij erant genere, non tam facile patrios mores mutare potuissent, siue aliunde erant, omnino aliquas habebant leges longa consuetudine obseruatas. Si igitur de expulsores suis irassent, nunquam se illis fore beneuolos, rationem non absurdam habuissent. Quod si bellum internecinum, aduersus vniuersos mortales susceperunt, cum essent (vt ipse ait) miseri & omnium opis egei, maxima stultitia non illorum, sed haec fingentis ostenditur. Iste namque etiam nomen impositum ciuitati a templorum spoliatione, praesumpsit dicere, & hoc postea fuisse mutatum. Mirum ni, quia posteris quidem turpe fuit tale nomen & odiosum: ipsi vero qui fundauere urbem, ornare semetipsos etiam vocabulo credidere. Hic autem generosus vir pra nimia detractationis impotentia non intellexit, Hierosolyma non idem voce Iudaea quod Graeca significare. Quid ergo amplius quilibet diceret contra mendacium tam impudenter expositum? Sed quoniam congruam iam magnitudinem suscepit hic liber, aliud faciens principium, cetera praesentis operis explanare tentabo.

Opinionis
 Lysimachi
 depulsio.

Contra mendacium
 impudenter
 expositum
 nihil dicendum.

FLAVII IOSEPHI
FLAVII IOSEPHI DE ANTIQVITATE
IVDAEORVM CONTRA
*Apionem Alexandrinum, ad
Epaphroditum,*

LIBER II.

Ab Apione
quidam val
de frigida
conscripta.

Apion de
Mose & gē
te Iudaico.

PRIOR I quidem volumine, charissime mihi Epaphrodite, de antiquitate nostra monstraui, Phoenicum & Chaldaeorum, Aegyptiorumq; literis satisfaciens veritati: multosque Graecorum conscriptores adducens, & meam è diuerso disputationem aduersus Manethonem, & Chæremone, & alios quosdā exhibui. nunc autem inchoabo reliquos arguere, qui contra nos aliqua conscribere. Impulsus enim sum contra Apionem respondere grammaticum, si tamen assumi hoc oportet officium. Horum igitur, quæ ab eo conscripta sunt, alia quidem similia sunt dictis aliorum, alia valde frigida. Plurima verò quantum tantummodò detractionem habentia, & multam (vt ita dixerim) ineruditi probationem, tanquam ab homine composita, & moribus prauo, & totius vitæ suæ temporibus importuno. Quia verò multi hominum propter stultitiam suam his potius sermonibus capiuntur, quam illis quæ multo studio conscribuntur: & derogationibus quidem gaudent, præconijs verò mordentur, necessarium duxi ne hunc quidem inscrutatam relinquere, qui nos tanquam in iudicio criminatur. etenim hoc quoque plerisque mortalium insitum video, vt gaudeant quoties maledicus quispiam ipse sua mala à lacessito audit. Et quidem nec orationem eius legere facile est, neq; aperte cognoscere quid dicere velit: sed velut in multa tumultuatione ac mendaciorū perplexitate nunc similia supra pensitatis de maiorum nostrorum ex Aegypto migratione affert: nunc incolæ Alexandriæ Iudæos calumniatur: insuperq; de sacris templi nostri ceremonijs atq; alijs ritibus nostris accusationem admiscet. Patres igitur nostros nec Aegyptios genere fuisse, neq; ob labem corporum aut similem aliam calamitatem inde pulsos, non mediocriter solum, sed penè ultra modum, superius à me declaratum existimo: ceterum quæ his adiungit Apion, compendio memorabo. Dicit enim in tercio rerum Aegyptiacarum hæc: Moses, vt accepi à grandioribus natu Aegyptijs, Heliopolitanus erat, qui patriis institutus moribus, subdiuales preces ad septa quatuordecim habebat, reduxit. ad subsolanum autem omnia conuertebat. ita enim Heliopolis sita est. pro obeliscis vero statuit columnas, sub quibus ceu peluis forma exprimebatur: umbra verò in eam incruens, vt pote per sudum, eundem semper cum sole

sole cursum circumuolvebat. Atq; huiusmodi est admiranda illa huius grammatici phrasis. Mendacium verò eius non tam nostris verbis Mose & rem euidenter coarguitur, quàm Moseos operibus: neque enim cum prius pleiudaico mum tabernaculum Deo construeret, aut ipse ullam talem formam ei mendacium indidit, aut posteros facere præcepit: atq; is qui postea templum Hierosolymis construxit Solomon, omni tali curiositate abstinuit, qualem coarguitur. Apion. Accepisse autem se dicit à maioribus natu Mosen He- liopolitanum: scilicet ipse iunior, sed his fidem habens, qui per æratem illum familiariter nouerant. Et de Homero quidem poeta, quamuis grammaticus, non posset quænam eius sit patria certò affirmare, neque de Pythagora tantum non heri nudiusque tertius nato: de Mose verò tam multis annis illos præcedente tam faciliè decernit, credens seniorum relationi: vnde manifestè illum mentiri apparet. Quin & temporum ratio, quibus Mosen ait eduxisse leprosos & cecos & claudos, bel- le concinit iuxta grammaticum hunc diligentissimum. Manethon enim regnante Tethmesi Iudæos dicit ex Ægypto discessisse annis 393. antequam Danaus apud Argos exularet. Lysimachus autem tempore Bocchoris Regis, hoc est, ante annos 1700. Molon verò & alij quidam, ut cuique visum est. At verò Apion ceteris fide dignior, exactè illum exitum definiuit septima Olympiade, & huius anno primo: quo, ut ait, Pœni Carthaginem condiderunt. Carthaginis autem mentionem ad- iecit, ratus argumentum id veritatis se habiturum euidentissimum: nec animaduertit à semetipso adductum quo coargueretur. si enim de hac colonia monumentis Phœnicum credendum est, in illis Hiram Rex traditur antiquior Carthagine condita annis plus quàm 150. de quo su- perius ex Phœnicum commentarijs probaui, quod Solomoni templi Hierosolymitani conditori amicus fuerit, & multa ad templi fabricam contulerit. Solomon verò ædificauit templum post Iudæorum disces- sum ex Ægypto annis 612. Porro numerum pulserum eundem quem Lysimachus commentus (ait enim 100. & 10. eorum fuisse millia) mi- ram quandam & credibilem reddit causam, cur sabbatum nominatum sit. Exacto enim (inquit) sex dierum itinere, inguinum vlceribus affe- cti sunt: & hæc de causa septima die quiescerunt: incolumes constitu- ti in regione quæ nunc Iudæa vocatur. & appellauerunt eam diem sab- batum, seruata Ægyptiorum voce. nam inguinis morbum Ægyptij vo- cant sabbatosim. An non igitur vel deridenda hæc nugacitas, vel con- trà odio habenda, talis in scribendo impudentia? Apparet enim quòd omnes inguinibus laborauerint, hominum millia centum & decem. Atqui si erant cæci & claudi & morbidi, quales fuisse Apion ait, ne v- nius quidem diei iter progredi potuissent: si autem poterant per ma- gnā solitudinem proficisci, prætereaq; sibi obistentes vincere popu- lariter repugnando, nequaquam vniuersi post sextam diem inguinum morbo correpti fuissent. Neq; enim naturaliter tale quippiam euenire iter agentibus necesse est, sed plurimorum millium exercitus definita semper itinera peragunt: neque temerè ita accidisse verisimile vide- tur. est enim omnino absurdum. At verò mirificus hic Apion sex qui- dem diebus eos peruenisse in Iudæam prædixit: rursus aut Mosen con- scenso mōte, qui Ægyptum inter & Arabiam situs est, nomine Sinæus, nis de sex quadraginta diebus delituisse dicit, indeq; descendente Iudæis leges dierum iū- dedisse. atqui quomodo possibile est, eosdem & quadraginta dies in de- nere.

Temporū
ratio apud
historiogra-
phos inæqua-
lis.

Hirami & So-
lomonis a-
micitia, de
qua supra li.
I. contra A-
pionem in
principio.

Inguinis
morbum Æ-
gyptij sabba-
tosim vocat.

Depulsio fig-
menti Apio-
nis de sex
nere.

N a a

setto

FLAVII IOSEPHI

Apion verā patriā & genus iū abiurat.

Apion contumeliosā Iudxorū in festationē, quā mercedem Alexandrinis reddere voluisse videtur. Alexandria pars ora maritima.

Iura & libertates Iudxorū.

ferto ac in aquoso loco manere. & quod in medio spatium est, id totum sex diebus pertransire? Sabbathi verò appellationis grammatica ratio, quam adfert, multum impudentiam præ se fert, vel certè magnam imperitiā. Nam hæ voces Sabbo & Sabbathum, inter se maxime differunt. Sabbathum enim secundum Iudæos quies est ab omni opere. Sabbo verò, ut ille affirmat, Ægyptijs inguinum morbum significat. Tales quidam de Mose & Iudæorum ex Ægypto profectioe Ægyptius Apion nouitates finxit, præter aliorum commentus auctoritatem. Et quid mirum si de nostris mentitur patribus? quandoquidem de se ipso contra mentitus est: & natus in Oasi Ægypti, primas iste Ægyptiorum existimatus, veram quidem patriam & genus suum abiurauit: Alexandrinum autem se mentitus, confirmat generis sui prauitatem. Merito igitur quos edit & conuiuijs insectatur, eos Ægyptios appellat. nisi enim pessimos esse existimaret Ægyptios, semet ex eorū genere haud eximeret: quandoquidem qui se de celebritate patriæ iactant, honorificum quidem ducunt ab ea denominari, coarctant verò eos, qui præter ius in eandem sese ingerere conantur. Erga nos autem alterutro modo affecti sunt Ægyptij: aut enim ceu gloriabundi cognatos se simulant, aut particeps nos infamiae suæ ceoptant. At præclarus iste Apion videtur contumeliosam nostrum insectationem, quasi mercedem voluisse reddere Alexandrinis, pro data sibi ciuitate: sciensq; eorum cum habitatoribus Alexandria Iudæis similitudinem, proposuit quidem illis cōiucium facere, vna tamen comprehendit reliquos quoq; vniuersos, utrobique impudentes mentiens. Videamus igitur, quænam sint illa graua & non ferenda, de quibus habitatores Alexandria Iudæos accusat. Venientes, inquit, de Syria, sedes fixerunt ad importuosum mare, vndarum vicini assultibus. Ergo si locus opprobrium habet non quidē patriæ suæ, sed tamē quam patriam dicit, Alexandria cōiuciat. Illius enim & maritima ora pars est, ut omnes confirmant ad inhabitandum optima: quam si Iudæi per vim occupauerunt, ita ut ne post quidē eijcerentur, fortitudinis eorum argumentum est. Verum Alexander eis locum ad incolendum dedit, & parem cum ipsis à Macedonibus honorem cōsecuti sunt. Nescio autem quid dicturus fuerit Apion, si circa Necropolim habitassent, ac non circa Regiam sedes posuissent, & hodie quoq; eorum tribus appellaretur Macedones. Igitur si legit epistolas Alexandri Regis, Ptolomæiq; Lagæ ac successorum illius Ægypti Regum, & columnam stantē Alexandria ac iura continentem quæ Cæsar magnus Iudæis concessit: hæc, inquam, si sciens, contraria scribere ausus est, malus erat: si autem nihil horum nouit, indoctus. Illud quoq; quod se mirari dicit, quod cū Iudæi essent, Alexandrinij vocati sunt, similis inscientiæ est. Omnes etenim qui ad coloniam aliquam deuocantur, etsi plurimum ab alterutris genere differant, à conditoribus appellationem accipiunt. Et quid opus est de Antiocheni nominantur. Ius enim ciuium eis dedit conditor Seleucus. Similiter & qui in Ephelo commorantur, & alia Ionia cum ciuibus exinde natis eandem appellationem habet, hæc præsentibus eis regni successoribus. Romanorum verò clementia, cunctis non paruum donum appellationis suæ concessit, nō solum viris singulis, sed etiam maximis gentibus in communi. Hispani deniq; antiqui, & Tyrrheni, & Sabini, Romani vocantur. Si verò hunc modum aufert communis ciuitatis

Apion

Apion, desinat semetipsum Alexandrinum dicere. Natus enim in in-
 ima Ægypto, quomodo erit Alexandrinus, iure ciuitatis, sicut ipse in no-
 bis dicit, ablatum cum totis Ægyptijs nunc orbis domini Romani, parti-
 cipari cuiuslibet ciuitas interdixisse videantur. Hic autem præclarus ci-
 uitates quas ipse impetrare prohibetur adipisci non valens, calum-
 niari conatur eos qui hæc iustissime perceperunt. Non enim propter ino-
 piam habitatorum ciuitatis quam studiose edificabat Alexander, no-
 strorum aliquos ibi collegit: sed omnes approbans diligenter ex virtu-
 te, ac fide dignos inueniens hoc præconium nostris exhibuit, cum gen-
 tem nostram studeret non mediocriter honorare. Ait enim Hecataeus,
 quia propter mansuetudinem atque fidem, quam ei præbuere Iudæi, Sa-
 maritanam regionem adiecit, ut eam sine tributis haberet. Similiter quo-
 que sensit post Alexandrum etiam Ptolemæus Lagi de Iudæis in Alexan-
 dria commorantibus. Nam Ægyptiaca eis castra commisit arbitratus si-
 de simul eorum & fortitudine conseruanda: & in Cyrene credens se ru-
 tillime regnaturum, & in alijs Libyæ ciuitatibus, ad ea loca partem Iu-
 dæorum habitandi causa direxit. Post hunc autem Ptolemæus, qui Phi-
 ladeiphus est appellatus, non solum si qui fuerint captiui apud eos nostro-
 rum, omnes absoluit, sed pecunias eis sæpius condonauit: & (quod maxi-
 mum est) desiderauit agnoscere nostras leges, & sacrarum scripturarum
 volumina concupiuit: misitque rogans destinari viros qui ei interpreta-
 rentur legem: & ut hæc apprime conscriberentur, diligentiam hanc com-
 misit non quibuscumque viris, sed Demetrium Phalereum, & Andream,
 & Aristum, quorum eruditione sui seculi Demetrius facile princeps
 erat, alij vero habebant custodiam corporis sibi creditam, huic curæ
 præfecit. Non enim leges, & patrum nostrorum philosophiam discere
 concupisceret, si his videntes despiceret & non potius valde miraretur.
 Apion autem pene omnes in ordine successores eius Macedonum Re-
 ges ignorauit habuisse erga nos præcipuum familiaritatis affectum. Ter-
 tius namque Ptolemæus, qui vocatur Euergetes, fortiter obtinens Sy-
 riam vniuersam, non Dijs Ægyptiacis pro victoria solennitates grati-
 ficas immolauit: sed veniens ad Hierosolimam, multas hostias sicut no-
 stri moris est, Deo sacrificauit, dignissimaque decavit ornamenta vi-
 ctoriæ. Philometor autem Ptolemæus, & eius uxor Cleopatra, omne
 regnum committere Iudæis: & duces totius fuere militiae Onias & Do-
 sitheus Iudæi: quorum nominibus derogat Apion, cum debuisset ope-
 ra eorum potius mirari, & gratias agere, quoniam liberauere Alexan-
 driam, cuius ciuis videri vult. Nam dum rebellio surrexisset in Cleo-
 patræ regno, & periculum pessimæ perditionis instaret, istorum la-
 bore ciuitas intestinis prælijs est erepta. Sed postea, inquit, Onias ad
 urbem deduxit exercitum paruum, cum esset illic Thermus præfens
 Romanorum legatus: quod (ut ita dicam) rectè atque iuste factum est.
 Ptolemæus enim, qui cognominatus est Physcon, moriente suo pa-
 tre Ptolemæo Philometore, egressus est de Cyrene, volens Reginam
 Cleopatram expellere, & filios Regis, ut ipse regnum iniuste sibi imet
 applicaret: propter hæc ergo Onias aduersus eum bellum pro Cleopa-
 tra suscepit: & fidem quam habuit circa Reges, nequaquam in necessi-
 tate deseruit. Testis autem Deus iustitiæ eius manifestus apparuit. Nam in Iudæos
 Physcon Ptolemæus cum aduersum exercitum quidem Oniæ pugnare grassari desi-
 deret, omnes vero Iudæos in ciuitate positos cum filiis & uxori-
 bus

Alexander

1. Ptolemæus Lagi.

2. Ptolemæus Philadel-
phus.Septuaginta
interpretes.3. Ptolemæus Euerge-
tes.4. Ptolemæus Philome-
tor.5. Ptolemæus Physcon
in Iudæos
grassari desi-
nit.

FLAVII IOSEPHI

De Cleopatra ultima Alexandrinorum Regina, eiusque sceleribus.

Antonius Cleopatraz maritus.

Judxi fidem eis olim à Regibus datam conservauerunt.

Ægypti bestias naturæ repugnantes colunt.

ribus capiens nudos atque vinctos elephantis subiecisset, ut ab eis calculati deficerent, & ad hoc etiam bestias ipsas inebriasset, in contrarium quæ præparauerat, euenire. Elephantum enim relinquentes sibi appositos Iudæos, impetu facto super amicos eius, multos ex ipsis interemere. Et post hæc Ptolemæus quidem aspectum terribilem contemplantus est, prohibentem se ut illis noceret hominibus. Concubina verò sua charissima, quam alij quidem Ithacam, alij verò Hirenem denominant, supplicante ne tantam impietatem perageret, & concessit, & ex his quæ egerat vel acturus erat, pœnitentiam egit. Unde rectè hanc diem Iudæi Alexandriæ constituti, eo quòd aperte à Deo salutem promeruerit, celebrare noscuntur. Apion autem omnium calumniator, etiam propter bellum aduersus Phylæonem gestum, Iudæos accusare præsumpsit, cum eos laudare debuerit. Is autem etiam ultimæ Cleopatraz Regiæ Alexandrinorum meminit, veluti nobis improprias, quoniam circa nos fuit ingrata: & non potius illam redarguere studuit, cui nihil omnino iniustitiæ & malorum operum defuit: vel circa generis necessarios, vel circa maritos suos, qui etiam dilexerint eam, vel in cõmuni contra Romanos omnes, & benefactores suos imperatores: quæ etiam sororem Arsinoen occidit in templo, nihil sibi nocentem. Peremit autem & fratrem infidijs: paternosque Deos, & sepulcra progenitorum depopulata est. Percipiensque regnum à primo Cæsare, eius filio & successori rebellare præsumpsit. Antoniumque corrumpens amatorijs rebus, & patriæ inimicam fecit, & infidelem circa suos amicos instituit, alios quidem genere regali spolians, alios autem demens ad mala gerenda compellens. Sed quid oportet amplius dici, cum illum ipsum in nauali certamine relinquens, id est, matrem & parentem communium filiorum, tradere cum exercitu principatum, & se sequi coëgit? Nouissime verò Alexandria à Cæsare capta, ad hoc usque perducta est, ut saltem hinc sperare se iudicaret, si posset ipsa manu sua Iudæos perimere: eo quòd circa omnes crudelis & infidelis extaret. Putasne gloriandum nobis non esse, si quemadmodum dicit Apion, famis tempore Iudæi triticum non est mensa? Sed illa quidem pœnam subiit competentem. Nos autem maximo Cæsare utimur teste auxilij, atque fidei quam circa eum contra Ægyptios gessimus: necnon & senatu eiusque consultis, & epistolis Cæsaris Augusti, quibus nostra merita comprobantur. Has literas Apionem oportebat inspicere, & secundum genera examinare testimonia sub Alexandro facta, & omnibus Ptolemæis, & quæ à senatu constituta sunt, necnon & maximis Romanis imperatoribus. Si verò Germanicus frumenta cunctis in Alexandria commorantibus metiri non potuit, hoc indicium est sterilitatis ac penuriæ frumentorum, non accusatio Iudæorum. Quid enim sentiant omnes imperatores de Iudæis in Alexandria commorantibus, palam est, nam administratio tritici nihilo magis ab eis, quam ab alijs Alexandrinis translata est. Maximam vero eis fidem olim à Regibus datam conservauerunt, id est, fluminis custodiam, totiusque custodiæ, nequaquam his rebus indignos esse iudicantes. Sed super hoc: quomodo ergo, inquit, si sunt ciues, eosdè Deos, quos Ægypti Alexandrini, non colunt? Cui respondeo. Quomodo etiã cum vos sitis Ægyptij, inter alterutros prælio magno & sine fœdere de religione cõtendistis? aut certè propterea non vos omnes dicimus Ægyptios, & neque cõmuniter homines, quoniã bestias aduersantes naturæ colitis, multa diligentia

ligentia nutrientes? cum genus vtiq; nostrorum vnum atq; idem esse videatur. Si autem in vobis Ægyptiis tantæ differētiæ opinionum sunt, quid miraris super his, qui aliunde in Alexandriam aduenerunt. si legibus à principio constitutis, circa talia permanserē? Is autem seditionis causas nobis apponit: qui si cum veritate ob hoc accusat Iudæos in Alexandria constitutos, cur omnes non culpare possit, eo quod noscamur habere concordiam? Porro etiam seditionis autores, quilibet innuunt Apioni similes Alexandrinorum fuisse ciues. Donec enim Græci fuere & Macedones hanc ciuitatem habentes, nullam seditionem aduersus nos gessere, sed antiquis cedere solennitatibus. Cum verò multitudo Ægyptiorum creuisset inter eos, propter confusiones temporum, etiam hoc opus semper est additum. Nostrum verò genus permansit purum. Ipsi igitur molestiæ huius fuisse principium, nequaquam populo Macedonicam habente constantiam, neque prudentiam Græcam: sed cunctis scilicet vtentibus malis moribus Ægyptiorum, & antiquas inimicitias aduersum nos exercentibus. Ediuerio namque factum est quod nobis impropere præsumunt. nam cum plurimi eorum non opportunè ius eius ciuitatis obtineant, peregrinos vocant eos qui hoc priuilegium ad omnes impetrasse noscuntur. Nam Ægyptiis neque Regum quisquam videtur ius ciuitatis fuisse largitus: neq; pūc quilibet imperatorum. Nos autem Alexander quidem introduxit, Reges autem auxere, Romani verò semper custodire dignati sunt. Itaque derogare nobis Apion voluit, quia imperatorum non statuamus imagines, tanquam illis hoc ignorantibus, aut defensione Apionis indigentibus: cum potius debuerit admirari magnanimitatem modestiamque Romanorum. quoniam subiectos non cogunt patriam transcedere: sed suscipiunt honores, sicut dare offerentes pluraque legitimum est. Non enim honoribus gratiam habent, qui ex necessitate & violentia conferuntur. Græcis itaque & aliis quibusdam, bonum esse creditur imagines instituire. Denique & patrum & vxorum filiorumque figuras depingentes exultant, quidam verò etiam nihil sibi competentium sumunt imagines. alij verò & seruos diligentes, hoc faciunt. Quid ergo mirum est, si etiam principibus ac dominis hunc honorem præbere videantur? Porro autem legislator, non quasi prophetans Romanorum potentiam non honorandam, sed tanquam causam neque Deo neque hominibus vtilem despiciens, & quoniam totius animati, multo magis Dei inanimati, probatur hoc inferius, interdixit imagines fabricare. aliis autem honoribus post Deum colendos non prohibuit viros bonos, quibus nos & imperatores & populum Rom. dignitatibus ampliamus. Facimus autem pro eis continua sacrificia: & non solum quotidianis diebus ex impensa communi omnium Iudæorum Italia celebramus: verum cum nullas alas hostias ex communi, neq; pro filiis peragamus, solis imperatoribus hunc honorum præcipuum pariter exhibemus, quem hominum nulli persoluimus. Hæc itaque communiter satisfactio posita sit aduersus Apionem pro his quæ de Alexandria dicta sunt. Admiror autem etiam eos, qui ei huiusmodi fomitem præbuere, id est, Posidonium & Apollonium Molonis: quoniam accusant quidem nos, quare nos eosdem Deos cum aliis non colimus: mentientes autem pariter, & de nostro templo blasphemias componentes incongruas, non se putant impiè agere: cum sit valde turpissimum libe-

Discordia Iudæorum & ciuium Alexandrinorum in religione. Seditionis Alexandriæ causa.

Depulsio argumenti Apionis, Iudæos seditionis Alexandriæ causam extitisse.

Romanorum erga Iudæos magnanimitas.

Iudæi pro suis nullas imagines sehibent.

Quomodo Imperatorum res & magni stratus colendi.

Mendacij à Posidonio & Apollonio in Iudæos committenti re-

FLAVII IOSEPHI

Responſio ad
obiectionē
de aſini ca-
pue.

Aſini apud
Iudæos ali-
oſq; ſapien-
tes viros qui
dicantur.

Hiſtoriogra-
phi quidam
perfidiam ac
ſacrilegium
Antiochi re-
gere conan-
tur.

ris, qualibet ratione mentiri, multo magis de templo apud cunctos ho-
mines nominato, tanta ſanctitate pollente. In hoc enim ſacrario A-
pion præſumpſit edicere, aſini caput collocaffe Iudæos, & cum colere,
ac dignum facere tanta religione: & hoc affirmat fuiſſe depalarum,
dum Antiochus Epiphanes & exſpoliaſſet templum, & illud caput in-
ueniſſet ex auro compoſitum multis pecuniis dignum. Ad hoc igitur
primum quidem reſpondeo, quoniam Ægyptius vel ſi aliquid tale apud
nos fuiſſet, nequaquam debuerat increpare, cum nō ſit deterior aſinus
furonibus & hircis & aliis, qui ſunt apud eos Dij. Deinde quomodo non
intellexit, operibus increpatus de incredibili ſuo mendacio. Legibus
namque ſemper vivimus iſdem, in quibus ſine fine conſiſtimus. Et cum
varij caſus noſtram civitatem, ſicut etiam aliorum vexaverint, & Theos
ac Pompeius Magnus, ac Licinius Craſſus, & ad noviffimum Titus Cæ-
ſar, bello vincentes obtinuerint templum, nihil huiusmodi illic inue-
nere: ſed puriſſimam pietatem, de qua nihil nobis eſt apud alios effabi-
le. Quia verò Antiochus neq; iuſtam fecit templi depradationem, ſed
egeſtate pecuniarum ad hoc acceſſit, cum non eſſet hoſtis, & locos in-
ſuper nos ſuos & amicos aggreſſus eſt, nec aliquid dignum deriſione il-
lic inuenit, multi & digni conſcriptores ſuper hoc quoq; teſtantur: Po-
lybius Megapolitanus, Strabo Cappadox, Nicolaus Damascenus, Tima-
genes, & Caſtor chronographus, & Apollodorus: qui omnes dicunt pe-
cuniis indigentem Antiochum tranſgreſſum tœdera Iudæorum, & ſpo-
liaſſe templum auro argentoque plenum. Hæc igitur Apion debuit re-
ſpicere, niſi cor aſini ipſe potius habuiſſet, & impudentiam canis, qui
ad ipſos aſſolet coli: neque enim extrinſecus alia ratiocinatione men-
titus eſt. Nos itaque aſinis neque honorem neq; poteſtatem aliquam
damus, ſicut Ægyptij crocodilis & aſpidibus: quando eos qui ab iſtis
mordentur, & à crocodilis rapiuntur, felices & Deo dignos arbitran-
tur. Sed ſunt apud nos aſini, quod apud alios ſapientes viros, onera ſibi-
met impoſita ſuſtinentes. Et ſi ad areas accedentes comedant, aut pro-
poſita non adimpleant, multas valde plagas accipiunt, quippe operi-
bus & ad agriculturam rebus neceſſariis miniſtrantes. ſed aut omnium
rudiffimus fuit Apion ad componendum verba fallacia, aut certè ex
rebus initia ſumens, hæc implere non valuit, quando nulla poteſt con-
tra nos blaſphemia provenire. Alteram verò fabulam, derogatione no-
ſtra plenam, de Græcis appoſuit: de quo hoc dicere ſat erit, quoniam
qui de pietate loqui præſumunt, oportet eos non ignorare minus eſſe
immundum per templa tranſire, quam ſacerdotibus ſceleſta verba con-
fingere. Iſti verò magis ſtudere defendere ſacrilegum Regem, quam
iuſta & veracia de noſtris & de templo conſcribere. Volentes enim An-
tiocho gratificari & perſidiam ac ſacrilegium eius regere, quo circa
gentem noſtram eſt viſus propter egeſtatem pecuniarum, detrahentes
nobis etiam quæ in futuris eſſent, mentiri ſunt. Propheta verò aliorum
factus eſt Apion, & dixit Antiochum in templo inveniſſe lectum, & ho-
minem in eo iacentem, & appoſitam ei menſulam maritimis terrenis-
que volatilium dapibus plenam, & quod obſtupuiſſet hiſ homo. Illum
verò mox adorariſſe Regis ingreſſum, tanquam maximam ſibi opem
præbuit: ac procidentem ad eius genua, extenſa dextera popoſciſſe
libertatem: & iubente Rege vt conſideret, & diceret quis eſſet, vel cur
ibidem habitaret, vel quæ eſſet cauſa ciborum eius, tunc hominem
ſum

eum gemitu & lachrymis lamentabiliter suam narrasse necessitatem. Ait, inquit, esse se Græcum: & dum peragraret prouinciam parandi victus causa, correptum se subito ab alienigenis hominibus, atque deductam ad templum, & inclusum illic, & à nullo conspici, sed cuncta dapnum apparatione saginari. Et primum quidem hæc sibi inopinabilia beneficia visa attulisse lætitiā: deinde suspicionem, postea stuporem: postremum consulentem à ministris ad se accedentibus audisse legem ineffabilem Iudæorum, pro qua nutriebatur: & hoc illos facere singulis annis quodam tempore constituto. Et comprehendere quidem Græcum peregrinum, eumq; annuo tempore saginare, & deductū ad quandam syluam, occidere quidem eum hominem, eiusq; corpus sacrificare secundum suas solennitates, & gustare ex eius visceribus, & insiurandū facere in immolatione Græci, vt inimicitias contra Græcos haberent: & tunc in quandam foueam reliqua hominis percuntis abijcere. Deinde refert eum dixisse, paucos iam dies debitos sibi met superesse, atque rogasse, vt reueritus Græcorum Deos, & superans in suo sanguine insidias Iudæorum, de malis eum circumstantibus liberaret. Huiusmodi ergo fabula non tantum omni tragœdia plenissima est, sed etiam crudeli impudentia redundat. Non tamen à sacrilegio priuat Antiochum, sicut arbitrati sunt, qui hæc ad illius gratiam conscribere. Non enim præsumpsit aliquid tale, vt ad templum accederet: sed sic inuenit non sperans. Fuit ergo voluntatibus iniquis impius, & nihilominus sine Deo, quicquid iussit mendacij superfluitas, quam ex ipsa re cognoscere valde facilimum est. Nō enim circa solos Græcos discordia legum esse dignoscitur, sed maxime aduersus Egyptios & plurimos alios. Cuius enim regionis homines non contigit aliquando apud nos peregrinari: vt aduersus solos Græcos renouata coniuratione per effusionem sanguinis ageremus: vel quomodo possibile est, vt ad hostias omnes Iudæi colligerentur, & tantis millibus ad gustandum viscera illa sufficerent, sicut ait Apion? vel cur inuentum hominem quicumque fuit (nomen enim suo nomine conscripsit) aut quomodo eum in suam patriam Rex non cum pompa deduxit? dum posset hoc faciens, ipse quidem putari pius, & Græcorum amator eximius, assumere verò contra Iudæorum odium auxilia magna cūctorum. Sed hæc relinquo: insensatos enim, non verbis, sed operibus decet arguere. Sciunt igitur omnes, qui videre cōstructionem templi nostri, qualis fuerit, & intransgressibilem eius purificationis integritatem. Quatuor enim porticus habuit in circuitu, & harū singulæ propriam secundum legem habuere custodiam. In exteriorem itaq; ingredi licētia fuit omnibus etiam alienigenis: mulieres tantummodo menstruatæ transire prohibebantur. In secundam verò porticum cuncti Iudæi ingrediebantur: eorumq; cōiuges cum essent ab omni pollutione munda. In tertiā, masculi Iudæorum mundi existentes itq; purificati. In quartam autē sacerdotes, stolis induti sacerdotatibus. In adytum verò soli principes sacerdotum, propria stola circumamicti. Tanta verò est circa omnia prouidentia pietatis, vt secundum quasdam horas sacerdotes ingredi constitutum sit. Mane etenim aperto templo oportebat facientes traditas hostias introire: & meridie rursus, dum clauderetur templū, deniq; ne vas quidem aliquod portari licet in templum, sed erant in eo solummodo posita, altare, mensa, thuribulū, candelabrum, quæ omnia & in lege conscripta sunt. Etenim nihil amplius

Judæos quorundam hominum Græcū immolare debere.

Templi ac porticus descriptio.

FLAVII IOSEPHI

Quæ in tem-
plo posita
fuerint.

Sacerdotum
tribus qua-
tuor, quarum
singula plus
quam quin-
que milia
hominum ha-
bent.

Alia Apio-
nis de Zabi-
do fabula.

Dora Phœ-
nicæ ciui-
tas, & non
Idumææ.

Ianua tem-
pli.

neque mysteriorum aliquorum ineffabilium agitur, neque intus vlla e-
pulario administratur. Hæc enim quæ prædicta sunt, habent totius po-
puli testimonium manifestum, rationemq; gestorum. Licet enim sint
tribus quatuor sacerdotum, & harum tribuum singula habeant homi-
num plus quam quinque milia, sit tamen observatio particulariter per
dies certos: & his tractatis, alij succedentes ad sacrificia veniunt: & con-
gregati in templum mediante die à præcedentibus claves templi & ad
numerum omnia vasa percipiunt, nulla re quæ ad cibum aut potum atti-
neat in templum delata. Talia namque etiam ad altaria offerre prohibi-
tum est, præter illa quæ ad sacrificia præparantur. Quid ergo Apionem
dicimus, nihil horum examinantem, verba incredula protulisse? Sed tur-
pe est, historiæ veram notitiam si proferre grammaticus non possit. Et
sciens templi nostri pietatem, hanc quidem prætermisit. Hominis autem
Græci comprehensionem finxit, & pabulum ineffabile, & ciborum opulen-
tissimam claritatem: & peruios ingredientes, ubi nec nobilissimos Iu-
dzorum licet intrare, nisi fuerint sacerdotes. Hæc ergo pessima est im-
pietas, atque mendacium spontaneum, ad eorum seductionem, qui no-
luerunt discutere veritatem. Per ea siquidem mala ineffabilia, quæ præ-
dicta sunt, nobis detrahere tetauere. Rursumque; tanquam piissimus de-
ridet, adijciens fabulæ inania facta. Ait enim illum retulisse, dum bellum
Iudæi contra Idumæos haberent longo quodam tempore, ex aliqua ciui-
tate Idumæorum qui in ea Apollinem colebat venisse ad Iudæos, cuius ho-
minis nomen dicitur Zabidus: deinde eis promissum traditurum se eis
Apollinem Deum Dorensium: venturumque; illum ad nostrum templum,
si omnes ascenderent, & adducerent omnem multitudinem Iudæorum.
Zabidum verò fecisse quoddam machinamentum ligneum, & circum-
posuisse sibi, & in eo tres ordines infixisse lucernarum, & ita ambulasse,
ut procul stantibus appareret, quasi stella per terram iter agens. Porro
Iudæos inopinabili visione obstupuisse, & longè constitutos tenuisse si-
lentium. Zabidum verò multa quiete ad templum venisse, & aureum de-
traxisse asini caput (sic enim urbane conscribit) & rursus Doram velo-
citer aduenisse. Igitur & nos dicere possumus, quia asinum, hoc est se-
metipsum Apion grauat, & facit stultitia simul & mendaciis oneratum.
Loca namque quæ non sunt, conscribit: & ciuitates nesciens transfert.
Idumæa enim prouinciæ nostræ confinis est, posita iuxta Gazam, & nulla
ciuitas huius Dora nuncupatur. In Phœnicæ verò iuxta montem Car-
melum Dora ciuitas appellatur, in nullo concordans Apionis oblocu-
tionibus. Quatuor enim dierum itinere procul est à Iudæa. Cur itaque
nos rursus accusat, eo quod non habeamus communes cum aliis Deos, si
sic facile credidere patres nostri ad se venturum Apollinem, & cum stel-
lis eum ambulare super terram putauere? Lucernam enim prius nun-
quam videre scilicet, qui tot & tanta concelebrant candelabra. Sed nec
aliquis ei ambulanti per prouinciā ex tantis millibus obuiavit. De-
solatos etiam vicos custodibus cōperit, & hoc tempore belli. Cætera iam
relinquo. Ianuæ verò templi altitudine quidem erant cubitorum LX, la-
titudine verò XX, omnes deauratæ, & penè auro puro cōfectæ. Has clau-
debant non minus quam viri ducenti diebus singulis: & relinquere eas
aperatas, nefandum nimis erat. facile igitur eas lucernifer ille aperuisse
creditur, qui solus etiam habuisse asini caput æstimabatur: quapropter
dubium est, vtrum hoc caput Zabidus denuò reuocauit: an certe sumēs
Apion,

Apion, Introduxit in templum, ut Antiochus inueniret, ut secundo Apioni aliquam mentiendi daret occasionem. Mentitur autē & de iuramento, quod iuremus per Deum factorem cœli & terræ & maris, nulli Iudæos fautores alienigenæ, & maxime Græcis. Oportebat autem mentientem absolute dicere, nulli fautores alienigenæ, & magis Ægyptijs: sic etenim ab initio poterant eius figmenta de iureiurando congruere, si ab Ægyptijs utiq; patres nostri non propter malignitatem suam, sed propter calamitates expulsi sunt. A Græcis autem plus locis quàm studiis sumus abiuncti, ita ut nullæ inter nos & illos inimicitie & emulationes esse noscantur. E diverso namq; multos eorum ad nostras leges contrigit accessisse, quorum quidam permansere, quidam verò perdurare non ferentes, denuò recessere. Hoc tamen iniurandum nunquam se quisquam audisse meminit apud nos habitum, sed solus Apion (ut videtur) audiuit. Ipse namq; id composuit. Magna ergo admiratione eximia Apionis prudentia, vel ob hoc quod mox dicitur, digna est. Hoc enim esse affirmat indicium, quia neq; legibus iustis utamur, nec Deum colamus ut convenit, quod diuersis gētib; seruiamus, & calamitates quasdam circa ciuitatem sustineamus, cum utiq; principalis ciuitas Romanorum sit, cuius ciues soli ab initio regnare atq; non seruire consueverunt. Quis etenim horum magnanimitati valeat obistere? Nullus enim aliorum potest dicere sermonem quem Apion locutus est, quando paucis contrigit in principatu continue præsidere, & non rursus alijs facta mutatione seruire. Plurimæ namq; gentes alijs obedire coactæ sunt: soli autem Ægyptij, eo quod retugiant (sicut aiunt) in eorum prouinciam Dijs, atq; saluentur migrantes in effigies bestiarum, honorem præcipuum inuenerunt, ut nulli famularentur horū qui Asiam Europamq; tenuere: qui scilicet vnam diem ex auro totius seculi non habuere libertatem, neque apud indigenas dominos, neque apud externos. Nam quemadmodum eis vsi sint Persæ, non semel solummodo, sed frequenter vastantes vrbes, templa euercentes, putatos apud eos interficientes Deos, impropere non studeo. Non enim conuenit stultitiam nos indocti Apionis imitari: qui neque casus Atheniensium, neq; Lacedæmoniorum animo suo concepit, quorum hos quidem fortissimos, illos religiosissimos, omnes affirmant. Taceo Reges pietate celebres, inter quos Cræsum, quàm diuersis vitæ sunt calamitatibus sauciati. Taceo incensam Atheniensium arcem, templum Ephesinum & Delphicum, aliaque multa: hic nemo calamitatem passus, sed potius inferentibus intulit impropria. Nouus autem accusator nostrorum Apion inuentus est, malorum suorum apud Ægyptum gestorum prorsus oblitus. Sed Sesostris eum, quem refert fabula Regem fuisse Ægypti, ut creditur, excæcauit. Verum tamen possumus & nos dicere nostros Reges David & Solomonem, qui multas subdidere gentes. Sed de his modo supersedendum est: quæ verò cunctis nota sunt, Apion modis omnibus ignorauit: quoniam Persis, & post illos principibus Asiæ Macedonibus, Ægyptij quidem seruire, nihil differentes à famulis. Nos autem liberi consistentes, etiam ciuitatum in circuitu positarum, tenuimus principatum annis viginti & centum, vsque ad Pompeium Magnum. Et dum vniuersi Reges sunt expugnati à Romanis, omnium soli propter fidem suam maiores nostri & loci & amici fuere. Sed viros mirabiles non præbuimus, velut quarundam artium inuectores, & sapientia præcel-

Mendacij de
iuramento
depulso.

Apion Iudæis
seruitutem
exprobat.

Davidis &
Solomonis
potentia.

FLAVII IOSEPHI

Apion sei-
plum laudat
& magnifi-
cit.

Cur Iudei a-
nimalia con-
sueti sacrifi-
cent, nec car-
nibus suillis
vescantur.

Ægyptiorū
sacerdotes
circumcidū-
tur, & a por-
cinis carni-
bus abstinēt

Mors Apio-
nis.

Mosis cōtra
Apolloniū
& Lyfima-
chum defen-
so.

lentes: & inter hos enumerat Socratem, & Zenonem, & Cleanthem, & alios huiusmodi. Deinde quod potius est mirandū, semetipsum his adiecit, & beatificat Alexandriam, quia ciuem talem habere meruit, quod recte facit. Oportebat enim ut ipse suixestis existeret, qui alijs omnib' sic importunus & caillidus esse videbatur, & vita verboq; corruptus. Quapropter recte quilibet Alexandriæ condolebit, si super isto aliquid magni sapuerit. De viris autem qui suere apud nos titulo nullo laudis inferiores, sciunt qui voluerint nostræ antiquitatis libris incumbere. Reliqua verò quæ in accusatione conscripta sunt, dignum erat fortè sine satisfactione relinquere, ut ipse sui potius & aliorum Ægyptiorum accusator existeret. Queritur enim eo quod animalia cōsueti sacrificemus, & non vescamur carnibus suillis: sed & circumcisionem genitalium vehementer irritidet. De nostrorum quidem animalium peremptione, communio nobis est cum alijs hominibus vniuersis. Apion autem sacrificantes nos redarguens, indicat semetipsum genere esse Ægyptium. Non enim Græcus si esset aut Macedo, hoc molestè ferret. Isti enim volunt sacrificare hecatombas suis Dijs, & Sacerdotibus vtuntur ad epulas. Quæ cum ita sint, non propterea contigit mundum animalibus desolari, quod Apion expauit. Qui tamen si solennitates Ægyptiorum sequerentur, mundus desertus quidem esset hominibus, ferocissimis autem bestijs impleretur: quas isti iudicantes Deos, diligenter enutriunt, quod si quis eum consuleret, quos putaret omnium Ægyptiorum esse sapientes atque Deicolas, sacerdotes sine dubio fateretur. Hæc enim duo dicunt sibi ab initio a Regibus esse præcepta, ut Deos colant, & sapientiam diligant: quod illi facere præcipue iudicantur: qui tamen & circumciduntur omnes, & a porcinis abstinēt carnibus. Sed neque ullus alter Ægyptiorum cum eis Dijs sacrificare dignoscitur. Cæcus igitur fuit Apion quando pro Ægyptijs nostras detractiones componens, illos videtur potius accusare: qui non solum vtuntur solennitatibus, quas in nobis culpatur iste: sed etiam alios circumcidi docent, sicuti dixit Herodotus. Vnde recte mihi videtur Apion, propter patriæ suæ leges pœnas dedisse blasphemix. Etenim necessario circumciso circa genitalia vulnera ei facta nihil profuerunt, & putrefactis in magnis doloribus expirauit. Oportet enim bene sapientes in legibus proprijs circa pietatem integrè permanere, & aliorum minimè carere. Iste verò suas quidem leges effugit, de nostris vero mentitus est. His itaque terminus vitæ fuit Apionis. Sed & noster hic iam finem liber accipiet. Quoniam verò & Apollonius Molon, & Lyfimachus, & alij quidam, tam per ignorantiam quam per insaniam de legislatore nostro Mose, & legibus verba protulere, nec iusta nec vera: dum ille quidem velut Mago atque fallaci derogant, leges autem malitiæ apud nos nulliusque virtutis affirmant esse doctrices, volo breuiter & de omni conuersione nostra, & de particulari (sicuti potero) proferre sermonem. Reor enim fore manifestum, quia & ad pietatem & ad conuictum vniuersalemque humanitatem, insuper ad iustitiam laborumque tolerantiam, & ad contemptum mortis optimas leges positas habeamus. Rogo tamen lecturos, ut non cum inuidia exequantur huius operis lectionem. Non enim proposui laudes conscribere nostrorum: sed aduersus eos, qui nos plurimum & fallaciter accusarunt, satisfactionem hæc gaudere esse iustissimam. Preinde accusationem Apollonius non continuat.

continuè, sicut Apion, instituit, sed dispersim. Quippe qui aliquando In quibus
quidem nos sine Deo & hominibus odiosos appellat, aliquando verò Apolloni
formidinem nobis improperat: & è diuerso, rursus aliquando de au- Iudæos as-
dacia gentis nostræ queritur. Dicit autem etiam stultiores Barbaris: & cufat.
propterea nullum inuentum nos solos vitæ vrile reperisse. Hæc au-
tem omnia manifeste redarguuntur, dum vnuerfa, contra quam ab
eo sunt dicta monstrantur, & legibus imperata, & à nobis cum omni
integritate gesta. Si verò coactus fuero facere mentionem legum con-
trariarum apud alios constitutarum, in culpa illi sunt, qui nostras lo-
lenitates tanquam peiores cum aliorum conferunt. Quibus neutrum
puto remanere quod dicant: neque quia non eas habeamus leges, qua-
rum ego capita & summas ad redarguendum positurus sum: neque quia
non præcipuè in legibus proprijs perduramus. Paulo ergo altius exor-
sus, volo primum dicere, quod eis qui sine lege & ordine viuunt, hi qui
ordinis & communium legum amatores extiterunt, & primum hoc in-
choauerunt, recte mansuetudine atque virtute præstare dicendi sunt. Ordinis &
Denique conantur singuli eorum gesta sua ad antiquitatem referre, vt communis
non imitatores aliorum videantur existere, sed ipsi potius alijs legiti- legum ama-
mè viuendi duces fuisse. His igitur hunc in modum se habentibus, vir- tores man-
tus legislatoris est meliora considerare: & his qui vsuri sunt legibus, suetudine
quas potuerit, satisfacere, quia rectæ sunt. Populi verò est, vt in omnibus atq; virtute
quæ constituta sunt, perduret & neque felicitate procedente, neque ca- præstant.
lamitatibus aliquid horum immutet. Dico igitur nostrum legislato-
rem, quolibet qui memorantur legislatores antiquitate præcedere:
Lycurgus enim & Solon, & Zaleucus Locrens, & omnes qui apud Græ- Moses quo-
cos mirabiles sunt, nouelli atque recentes, quantum ad illum compara- libet legisla-
ti, esse noscuntur: quando nec ipsum nomen legis fuisse olim apud Græ- tores antiq-
cos agnoscitur. Testis Homerus est, qui nusquam in opere suo hoc vsus tue præce-
est nomine. Non enim secundum legem, sed indiffinitis sententijs, & dit.
Regum præceptionibus, populus regebatur. Vnde etiam multo tempo- Nomos,
re permansere, tantum moribus vtentes, & non scripto, & multa ho- Lex, hoc vo-
rum semper secundum euentum casuum permittentes. Noster verò le- cabulū mus-
gislator antiquus existens (hoc etiam vndique manifestum est, etiam quā apud Ho-
apud eos clarum, qui semper contra nos loquuntur) & semetipsum merum re-
præbuit optimum principem populorum consultoremq; & instructio- petitur.
nem totius legis vitæ constringens, eis suasit hanc libenter excipere, & Mosæ vita
firmissime inelyta scientia custodire. Primum autem eius magnitudi-
nis opera videamus. Ille namque progenitorum nostrorum relinquen-
tium Ægyptum, & ad terram propriam remeantium, multa millia su-
mens, ex plurimis & impossibilibus rebus cautissime liberauit: nam &
inaquosam eos & multum arenosam oportebat transire viam, bellaque
devincere: & filios ac vxores, prædamq; bello seruare: in quibus dux e-
gregius & consiliarius sapientissimus, & tutor veracissimus fuit vniver-
sorum. Omnem siquidem multitudinem à semetipso pendere fecit,
& cum omnia quæ veller persuadere posset, in nullo horum vindicauit
sibi met potestatem: sed in quo maxime tempore potestatem sibi met
arrogant & tyrannidem præfules rerum, & populum frequenter pluri-
ma iniquitate viuere consuefaciunt, in hac ille potentia constitutus, è di-
uerso magis iudicauit agendum pie, & plurimam exhibere alijs aquita-
tem, ipse virtutem præcipuam se credens cunctis ostendere, & salutem
similissimam

FLAVII IOSEPHI

Moses ducē
atq; consul-
torem Deū
habet.

Origo Legū
apud Græ-
cos.

Quid Græco-
rum pruden-
tissimi de
Deo sapue-
runt.

Mosis & a-
liorū legisla-
torum com-
paratio.

Duo totius
disciplinæ &
moralis in-
stitutionis
modi.

firmissimam præbere sequacibus bona voluntate. Et maximis actibus in singulis casibus usus est. Quapropter recte iudicabat, ducē atq; consul-
torem se Deum habere: & primitus sibi met satisfaciens, quia secundum illius voluntatem vniuersa gereret atque tractaret, credidit modis om-
nibus oportere, ut etiam apud plebem hæc opinio permaneret. Nam qui Deum respicere suam vitam credunt, delinquere non præsumunt. Huiusmodi quidem noster legislator fuit, non Magus, non fallax, sicut derogatores iniuste pronunciant: sed quales apud Græcos gloriantur fuisse Minoem & post eum legislatores alios. Namq; quidam eorum le-
ges positas à Ioue dicebant: alij verò eas in Apollinem & vaticiniū Del-
phicum referebant, siue pro veritate hoc credentes, seu facile persua-
dendum iudicantes populo. Qui verò præcipuas leges instituerint, vel qui iustissime de Dei fide cognouerint, licet hoc ex ipsis legibus facta
comparatione conspiciere. Iam enim de ipsis tempus est disputandi. Igi-
tur infinitæ quidem particulatim gentium atque legum apud cunctos
homines differentia sunt. Alij siquidem monarchis, alij verò populum
potestatem Reipublicæ commiserunt. Noster verò legislator nihil horum
intendens, veluti si quis hoc dicendo mensuram transcendat verbi, di-
uinam Rempub. declarauit: Deo principaliter cōversationem nostram
atque potestatem excellenter assignans, & satisfaciens eum cunctos in-
spicere, tanquam causam bonorum omnium vniuersis hominibus exi-
stentem: & quæcunque contingit eos in angustiis supplicasse, illius non
latuisse voluntatem, neque quicquam eorum quæ gessere, vel si quid
aliquis apud semetipsum potuit cogitare. Vnum verò eum esse monstra-
uit, & ingenitum, immutabilem per tempus, æternum, & omni specie
mortali pulchritudine differentem, & ipsum nobis notum: qualis autē
sit secundum substantiam, prorsus ignotum. Hæc itaque de Deo sapue-
runt prudentissimi Græcorum: qui quidem quod eruditi sint, illo utique
sciendi præbente principia, nunc dicere prætermitto: quod autem hæc
optima & congrua Dei naturæ atque magnificentia sint, valde testan-
tur. Pythagoras enim, & Anaxagoras, & Plato, & post illos philosophi
Stoici, & penè cuncti, videntur de diuina sapuisse natura. Sed hi quidem
ad breue philosophantes, populo superstitionum opinionibus iam præ-
occupato veritatem dogmatis proferre timere. Noster verò legislator
opera præbens consona verbis suis, non solum his qui cum eo erant sa-
tisfecit, sed etiam qui ex illis semper erant nascituri, hoc immutabili-
ter inspirauit, & causam legislationis ad vtilitatis modum semper ad-
duxit. Non enim partem virtutis Dei culturam dixit, sed huius par-
tes alias esse perspexit atque constituit: hoc est, fortitudinem, iusti-
tiam, & mutuam in omnibus ciuium concordiam. Cunctæ nam-
que actiones & studia, vniuersique sermones, ad diuinam referun-
tur per omnia pietatem. Non enim hoc inexaminarum aut in-
finitum ulterius dereliquit. Duo siquidem sunt totius disciplinæ
& moralis institutionis modi, quorum vnus quidem sermone do-
ctor est, alter verò exercitatione morum: quæ cum ita sint, alij
quidem legislatores sentiendo sunt discreti, & alterum horum mo-
dum sibi placitum assumentes, alterum reliquerunt. Sicuti Lace-
dæmonij quidem & Cretenses moribus erudiebantur, non verbis: A-
thenienses verò, & penè omnes alij Græci, quæ quidem oportet agi
præcipiebant suis legibus: assuescere verò ad hæc operibus, minime
valere.

valere. Noster autem legislator hæcambo multa diligentia coaptavit. Nam nec exercitationes morum omisit non traditas, neq; leges sermone reliquit incomptas. Sed mox à primo inchoans cibo, & unicuiq; dixta conveniente, nihil neq; minimarum escarum sub potestate voluntatis vrentium dereliquit. Sed & de cibis quibus convenit abstineri, & qui sumendi sunt, vel quæ dixta communis esse videatur, necnon & de operibus labore simul & requie, terminum atq; regulam posuit legem: quatenus veluti sub patre atq; domino viuentes, neque volentes quicquam neq; per ignorantiam delinquamus. Non enim ignorantibus poenam posuit, sed optimam & necessariam correctionem monstravit legem. Quapropter non semel audire, nec secundo vel superius: sed in vnaqua; septimana, alia opera relinquentes, ad legis auditionem congregari præcepit vniuersos, eamq; perfecte condiscere, quod scilicet omnes legislatores reliquisse noscuntur. Et in tantum plurimi hominum absunt, ut secundum proprias leges vivant, ut penè eas ignorent. Et cum peccauerint, tunc agnoscunt ab alijs, quam legem probatur esse præuaricati. Sed etiam viri maxima cum gloria & principalia gubernantes, profitentur ignorance. Doctos namq; sibi faciunt aspicere ad dispensationem rerum, & peritiam legum habentes. Nostorum vero quemlibet si quis leges interroget, facilius quàm nomen suum recitat. Vniuersas quidem mox à primo sensu eas discunt, in animo velut inscriptas habemus. Et rarius quidem quilibet transgreditur: impossibile autem est supplicium deuitare peccantem. Hoc itaq; primum omnium mirabilem consonantiam nobis instituit. nam vnā quidem habere & eandem de Deo sectam, vita verò ac moribus differre nihil ab inuicem, optimam moribus hominum potest celebrare concordiam. Apud nos etenim solos, neq; de Deo quilibet sermones audiret alterutris aduersarios, sicut multa similia apud illos fieri comprobatur: cum non solum à vulgaribus quod visum fuerit unicuiq; proferatur, sed etiam apud quosdam philosophorum hoc crebrò præsumitur: quando alij quidem totam Dei naturam sermonibus perimere tentare, alij verò eius providentiam ab hominibus abstulere: neq; in studijs vitæ differentia vlla conspicitur, sed communia quidem opera omnium apud nos existunt: vnus verò de Deo sermo concors est, asserens illum cuncta respicere. Sed etiam de ipsius vitæ studijs, & quoniā oportet omnia alia ad terminum diuinæ pietatis adduci, à mulieribus nostris & à seruis quilibet audient. Pro quare illatas nobis calumnias à quibusdam, cur non exhibeamus viros inuentores nouorum operum seu verborum, contigit oriri. Alij siquidem in nulla re paterna perdurare optimum esse putant, & præcipue transgressoribus sapientiæ robur assignant. Nos autem è diuerso, vnā esse prudentiam atq; virtutem existimamus, nihil penitus vel facere vel cogitare contrarium his quæ antiquitus sancita noscuntur: quod scilicet iudicium legis est optimo fœdere constitutæ. nam ea quæ nunc non habent modum, experimento sæpè corrupta redarguntur. Apud nos autem, qui credimus ab initio positam legem diuina voluntate, nihil aliud pium est, quam hanc sub integritate reseruare. Quis enim eius quicquam mouere potest, aut quid melius adinuenit? vel quis ab alijs tanquam præcellentius ad statum Reipubl. nostræ aliquid transferre potest? aut quæ poterit esse melior atq; iustior, quàm ea quæ Deum quidem principem om-

Moses vniuersos Iudæos ad legis auditionem congregari præcipit.

Consonantia Iudæorum in religione & vita.

FLAVII JOSEPHI

- Qui homi-** nium esse confirmat: sacerdotibus autem in communi quidem res pro-
nes ad sacer- cipuas dispensare permittit: summo verò Pontifici aliorum sacerdo-
dotiū electi- tum Principatum competenter iniungit? quos vtiq; non diuitijs, ne-
que alijs quibusdam spontaneis auiditaribus præcellentes legislatores ad
culmen huius honoris instituit. Sed quicunque sapientia vel tempe-
rantia alijs præstare nescuntur, eis præcipue culturam diuinæ placatio-
nis iniungit. Apud hos igitur, & legis & aliorum studiorum integra
diligentia custoditur. Contemplatores etenim omnium atque iudices
contemtionum, & punitores culpabilium sacerdotum esse decreti
sunt. Quis ergo principatus, quod regnum erit hoc sanctius, vel qui
honor Deo potius cooptabitur, cum omnis quidem populus sit præpa-
ratus ad pietatem, summa verò diligentia sacerdotibus sit indicta, & ve-
lut quædam festiuitas gubernetur vniuersa Respublica? Cum enim my-
steria sua numero paucorum dierum alienigenæ custodire nequeant, ea
videlicet sacrificia nominantes, nos cum multa delectatione, & incom-
mutabili voluntate solennitatis opus per omne seruamus æuum. Quæ
igitur sunt præcepta vel interdicta simplicia, siue nota dicamus. Cri-
mum quidem de Deo est, dicens: Deus habet omnia, perfectus, bea-
tissimus, ipse sibi cunctisq; sufficiens. principium & medium & termi-
nus: inter omnia operibus quidem & muneribus clarus, & omni re ma-
nifestior: forma verò & magnitudine nobis inenarrabilis. Omnis nan-
que materies comparata ad huius imaginem, licet sit preciosa, tamen
pro nullo est: cunctaq; ars ad illius imitationis inuentum, extra artem
esse cognoscitur: nihil simile neq; videmus neq; possumus suspicari,
neq; conijcere. Sanctus est videmus eius opera, lunem, coelum, terram,
solem, lunam, flumina, mare, animalium nationes, prouentus fructuum:
hæc Deus fecit, non manibus, neq; laboribus, neq; quibusdam indiguit
sibi cooperantibus: sed ipso vidente bona repente facta sunt. Hunc ho-
mines conuenit vniuersos sequi, eumq; placare exercitatione virtutis.
Modus enim diuinæ placationis iste sanctissimus est. Vnum templum
vnius Dei, commune omnium communis Dei cunctorum. Gratum
namq; semper est omne quod simile est. Hunc placeant quidem sacer-
dotes semper præcedit verò istos primus secundum genus: qui ante ali-
os sacerdotes sacrificabit Deo, custodiet leges, de dubijs iudicabit, &
punit lege conuictos. Huic quisquis non obedit, supplicio subiacebit,
tanquam qui in ipsum Deum impie gesserit. Hostias immolat, non ad
crapulam nostram vel ebrietatem attrincentes, hæc enim non placent
Deo: quæ res occasio potius iniuriarum simul & expensarum est. Deus
enim temperatos, ordinatosq; & boni generis diligit: & ut præcipue
sacrificantes castè viuamus. In sacrificijs autem pro communi salute
primum oportet orare, deinde singulos pro semetipsis, quoniā omnes
socij sumus. Et qui hoc consortiū suæ vitæ præponit, maxime Deo gra-
tus est. Supplicatio verò fit ad Deum votis ac precibus, non ut bona
præstet: hæc enim ipse sponte contulit vniuersis, & in medio deposu-
it: sed ut hæc suscipere valeamus, suscipientesq; seruemus. Purificatio-
nes quoq; in sacrificijs lex decreuit, à cubili, a lecto, a congressu uxorio,
& alia multa, quæ conscribere longissimum est. Huiusmodi ergo de Deo,
& eius placatione sermo est, ipse autem simul etiam lex est. Quid au-
tem de nuptijs? Solam nouit lex permixtionem naturalem cum con-
iuge, si tamen filiorum causâ procreandorum agatur. Masculorum verò

cum masculis indicavit inimicas: & tentantes talia morte decrevit dignos. Nubere verò iubet, non respicientes ad dorem, neq; violenter arripere, sed neq; dolo vel fallacia suadere. Dispensationem verò potius fieri per eum, cuius noveritur esse potestatis, & per cogitationem opportunam. Mulier autem inferior, inquit, est viro per omnia. Obedit igitur non ad iniuriam, sed ut sit sub regimine constituta. Deus enim viro potestatem dedit. Cum hac ergo co-re decet maritum solummodo. alterius verò experientiam habere nequissimum. Si quis autem hoc egerit, declinatio nulla moris: neque si fecerit vim virgini alteri desponsata: neque si suaserit nuptæ, aut filios nutriendi, quæ omnia lex præcepit. vniuersis autem mulieribus interdixit, vel celare quod natum est, vel alia machinatione corrumpere filios. Infanticida enim esset animas demoliens, & genus imminuens. Igitur si quis ad concubitum, corruptionemque transierit, immundus est. Oporteret autem etiam post legalem commixtionem viri, mulieres lauari. Hoc enim partem animæ pollucere iudicavit: inflata namque corporibus vulneratur. Dumq; hoc fit, aquam propter purificationis causam talibus im-
 peravit. Sed neque in filiorum natiuitatibus concessit epulationes aggregari, & fieri occasiones ebrietatis: sed temperatum esse repente principium. Iussitq; literis erudiri propter leges, & nosse progenitorum actiones, ut actus imitentur: & cum legibus educati, neq; transgrediantur, neq; cogitationem ignorationis habere iudicentur. Prospexit autem etiam funeribus mortuorum, ut neque sumptuosa ad sepeliendum celebrentur exequiæ, neque insignium fabrica sepulchrorum. sed necessaria quidē circa ciationē funeris imperavit domesticos adimplere: omnibus aut viuentibus legitimum esse constituit, ut aliquo moriente & concutiant, & gemitus lamentationis effundant. Purificari autem iubet etiam domesticos funere celebrato: ut longe procul sint, quasi videantur mundi esse. Cum autem aliquis fecerit homicidium vel sponte vel inuitus, ne horum quidem poenam tacuit. Parentum honorem post Deum esse constituit: & qui non repensat eorum gratiæ, sed in qualibet parte contristat, præcepit esse lapidandum. Iubet etiam senioribus honorem iuuenes exhibere, quoniam cunctis senior Deus est. Nihil permittit celandum apud amicos: non enim amicitia sunt apud Deum, cui omnia non credantur. & licet aliqua inimicitia proveniant, prodi tamen arcana prohibuit. Si quis autem arbitet munus acceperit, morte mulstat, despiciens quod iustum est, & auxiliū reis offerens. Quod quisquam non posuit non auferat, & aliena nō tangat. mutrans non accipiat vsuras. Hæc, & his multa similia, communionem continent nostrorum inter alterutros. Quomodo autem etiā de domestica cura circa alienigenas habenda docuerit legislator, referri dignum est. videbitur enim omnibus optime prospexisse eum, illo ita sentiente, neque propria corrumpamus, neq; participari rebus nostris volentibus inuideamus. Quicumq; enim volunt sub nostra conuersari lege, accedentes ad eam cum munificentia suscipit, non genere solummodo, sed etiam voluntate vitæ putans esse confortium. Eos autem qui obiter adueniunt, misceri solennitatibus noluit, alia tamen exhibenda constituit. Idem omnibus præbendum, ignem, aquam, cibū iter ostendere, nō spernere aliquem insepultum. Maxime etiā circa hostes quæ sunt agenda sancivit, ut neq; terra eorum exuatur, neque arbores fer-

Pœna vim
inferentis
virgini.

Purificatio
nes corpo-
rum.

De funeri-
bus mor-
tuorum.

Honor pa-
rentum.

Contra fur-
tum & vsu-
ras.

Circa ho-
stes quo-
modo age-
dum.

filios

FLAVII IOSEPHI

**Repetitio
præceptorū
legis.**

**Premium
obedienti-
um legi.**

**Duratio le-
gum apud
Iudæos.**

**Plato mira-
bilis apud
Græcos.**

**Lycurgus
Lacedæmo-
niorum le-
gislator.**

tilis incidantur. Sed etiam spoliari eos qui in bello cecidere, interdi-
xit: & captiuis prospexit, quatenus eorum amouētur iniuria, & maxi-
mè sceminarum. Sic autem eximie nos mansuetudinem atq; clemen-
tiam studuit edocere, ut etiam de animalibus irrationalibus non tace-
ret: sed horum tantummodò utilitatem legitimam concedens, ab om-
ni nos alia causa prohibuit. Quæcumq; enim veluti domestica oriun-
tur in ædibus, hæc interdixit occidi: sed neq; parentes deniq; præcipit
vna cum pullis auferri. Et licet hostilia sint animalia laborum socia, eis
tamen parcendum esse sanciuit. Sic vndiq; ea quæ ad mansuetudinem
pertinent obseruauit: doctrinalibus quidem, sicuti prædictum est, legi-
bus vtens, & alia rursus contra transgressores causa punitionis sine ex-
cusatione defigens. Multa namq; in plurimis causis transgredienti-
um, mors est. Si adulterium commiserit aliquis, si vim puellæ fecerit: si
masculi turpe tentamentum præsumpserit, aut patiatur sustinere ten-
tatus. Similiter autem est lex inuitabilis & in seruis, sed etiam de mē-
suris, vel si quis de ponderibus dolum fuerit operatus, & de iniusta vē-
ditione: ac fraude si quis vel detraxerit alienam rem, aut quod non po-
tuit abstulerit, cohibendi hi sunt vindicta, non quali apud alios, sed val-
de maiori. de iniuria verò parentum, vel impietate quæ sit in Deum, si
vel tentet hoc aliquis, innox peribit. At his qui secundum legem vni-
uersa faciunt, præmium tribuitur non aurum, non argentum, neq; co-
rona lapideis distincta: sed vnusquisq; testem habens conscientiam su-
am, valde proficit, legislatore prophetante, & Deo fidem condonante
firmissimam his qui seruant leges: & licet pro his mori contingat, cō-
currunt tamen alacres ad occalum, sperantes fore ut vita melior ex mu-
tatione conferatur. Pige et itaq; nunc hoc me conscribere, nisi opera
essent omnibus manifesta: quoniam sæpenumero multi nostrorū pro-
genitorum, ne vel sermonem solummodò extra legem proferrent, om-
nia passi sunt viriliter sustinere. Quin & si ignota gens nostra omnibus
hominibus esset, nec palam esset voluntaria nostra legum obseruatio,
si Græcis aut legisse se in historijs aliquis narraret, aut in orbe incogni-
to reperisse, homines talem tamq; honestam de Deo opinionem habē-
tes, atq; in talibus legibus multis seculis constanter permanentes, om-
nes reor demiratos, propter continuas quæ apud ipsos sunt mutatio-
nes. Deniq; eos qui conscribere proximè de Republ. & legibus tenta-
uere, tanquam de incredibilibus compositionibus quidam frequenter
accusant, dicentes, quoniam impossibilia sumpserint argumenta. Et al-
ios quidem taceo philosophos, quicumq; huiusmodi negotium in suis
conscriptionibus habuere. Plato autem mirabilis apud Græcos, tan-
quam & honestate vitæ præcedens, & virtute sermonum & persuasio-
ne philosophiæ cunctos excellens, ab his qui sibi videntur præstantes,
in rebus ciuilibus, perpetuò penè illuditur, caullisq; comicis traduci-
tur. cum vtiq; qui illius verba considerauerit, frequenter & facile re-
periat, quæ etiam consuetudini plurimorum proxima esse noscuntur.
Ipse siquidem Plato confessus est, quia veram de Deo opinionem pro-
pter ignorantiam plebis proferre securum non est. Sed Platonis qui-
dem verba vana esse putant, & multa licentia composita atq; conscri-
pta: maximè verò legislationem Lycurgi mirantur, & Spartam cuncti
concelebrant, quoniam in illius legibus plurimo tempore perduravit.
Ergo hoc manifestum virtutis indicium est, in legibus permanere. Si
verò

verò Lacedæmonios admirantur, illorum tempus conferant, cum amplius duobus millibus annorum nostræ Reipub. super hæc sciant, quoniam Lacedæmonij quidem omni tempore quo habuere libertatem, perfectè visi sunt custodisse leges: cum verò circa eos factæ sunt fortunæ mutationes, penè cunctarum legum obliti sunt. Nos autem multis casibus evolutis propter Regum Asiæ mutationes, neque in nouissima mala venientes à legibus sumus alienati: non vacationis, nec epulationis causa seruantes eas: quando si quis considerare voluerit multo ampliori testimonio maiores excubias & labores nobis quam Lacedæmonijs videbit impositos. Illi siquidem neq; operantes terram, neq; circa opificia exercitium habentes, sed ab omni operatione remissiores, pingues, & corpore pulchri in ciuitate degebant, alijs ministris in omnibus vitæ necessarijs rebus vtentes & cibum paratum ab illis accipientes, solum opus bonum atq; æquum iudicantes, quiduis facere, & pati quatenus proualerent aduersus omnes, contra quos bella susciperent: quod autem ne hoc quidem adipisci potuerunt, omitto dicere. Non enim singuli solummodò, sed multi frequenter eorum subito legis præcepta negligentes, semetipsos cum armis hostibus tradidere. Putasne & apud nos, non dico tanti, sed duo vel tres agniti sunt proditores effecti legum, vel mortem formidantes, non dico illam, facile, quæ solet proualantibus euenire: sed eam quæ cum multa corporum afflictione, & multa crudelitate videtur accidere. Quam (vt ego puto) quidam proualentes nobis non per odium subiectis imposuere, sed admirandum quoddam spectaculum videre volentes, si qui sunt homines, qui vnum tantummodò credant esse pessimum, si agere quicquam extra leges suas vel sermonem apud eos dicere compellantur. Non tamen mirari deet, si mortem fortissimè toleramus pro legibus, & ultra alios vniuersos. Non enim quæ leuia videntur nostris studiis alij facile patiuntur, hoc est operationem, cibiq; simplicitatem: & vt nihil fortuito, neque quod quisque desiderat vescatur aut bibat, aut ad concubitum quemlibet accedat, aut splendide vestiatur, aut sine nobilitate vacet. Sed illud attendendum est, si gladijs vtentes, & hostes ab inuasionem fugantes, præcepta legis circa cibos sustinere possunt. Nobis verò gratum est propter hæc legibus obedire, & in illis fortitudinis specimen ostendere. Eant nunc Lysimachi & Molones, & quidam huiusmodi alij scriptores, improbi sophistæ, adolescentum deceptores, & quasi prauissimis nobis derogare contendant. Ego sanè noli de legibus alienis examinationem facere. Noster enim mos est propria custodire, non aliena potius accusare. Et vt neque ridere neque blasphemare debeamus eos, qui apud alios putantur Dij, aperte nobis legislator interdixit propter ipsam appellationem. De accusatoribus autem per obiectiones suas nos increpare volentibus, tacendum non est, cum vtique non à nobis nunc sermo compositus eos arguere videatur, sed à multis probabiliter iam præmissus. Quis igitur eorum qui apud Græcos sapientia sunt mirabiles, non redarguit nobilissimos poetas & præcipue legislatores quoniam huiusmodi sectas de Deis ab initio populis inseruere, dicentes eos numero quidem quantos ipsi voluere, ex alterutris verò & diuersis natiuitatibus procreatos? Hos autem diuidentes locis & habitaculis tanquam gentes animalium, alios quidem sub terra, alios in mari, seniores autem eorum in tartaris victos esse dixere: quibus verò attribuere cælum, his

Iudeorum & Lacedæmoniorum comparatio.

Leges graues Iudeorum.

Et Moses Iudeis eos qui apud alios putantur Dij, propter appellationem ridere ac blasphemare interdixit. Deorum apud gentes namentum.

FLAVII IOSEPHI

Fabula de Io-
ne & Palla-
de.

Iuppiter.

Iniquitatis
atq; delicti
circa Deum
causa.

Pictores &
plasti Deorum
multitudi-
nis auctores.

sermone quidem patrem, operibus autem tyrannum atque dominum
superposuere. Propterea aduersus eum constituere insidias per vxo-
rem, & fratrem, & filiam, quam ex eius capite fingunt generatam, ut al-
ligantes eum appenderent, sicut ipse ille suum dicitur patrem. Hac iu-
ste accusatione digna conqueruntur, qui sapientiae virtute praestant.
Hi super hac deridentes adijciunt: Si Deorum alios quidem ephebos &
adolescentes, alios autem seniores & barbatos esse credendum est, alios
constitutos super artes, & quendam fabrum, aliam verò textilem, aliam
verò peregrinantem, & cum hominibus contendentem, alios autem
citharizantes aut arcu gaudentes: deinde inter alterutros seditiones
effectas, & propter homines contentiones constitutas, ut non solum
inter se alij alijs manus immitterent, sed etiam ab hominibus vulnera-
ti lugerent malaque perferrent: & quod super omnia est luxuriosius, si
intemperantia permixtionis vterentur: quomodo non erit incongruum
amores & concupiscentias ad vniuersos attinere, simul masculos & ad
feminas. Deinde fortissimus & primus eorum pater, seductas à semet-
ipso, impragnatasque mulieres, diruptas submersasque spernit: & eos
qui ex eo sunt nati neque liberare potest fato constrictus, neque sine
lacrymis eorum perferre mortes. Bona sunt haec, & his alia consequen-
tia, id est, adulteria in caelo visa, & sic impudenter à Dijs celebrata, ut
iam alij inuidere se profiterentur in tali foeditate victo. Quid enim
alij facturi non essent, dum neque senior atque Rex valuisset impe-
tum suum à mulierum permixtione retinere. Alij verò seruientes ho-
minibus, & nunc quidem aedificantes causa mercedis, nunc verò pas-
centes: alij autem malignorum modo infero carcere colligati. Quem
igitur sapientium talia non accendant, ut haec componentes redarguat,
& multam stultitiam his credentium reprehendat? Alij verò & terro-
rem quendam vel metum, necnon & rabiem, atque seductionem, om-
nesque pessimas passiones in Dei natura fingere praesumere. Et horum
quidem nobilioribus etiam ciuitates sacrificare iuasere. Siquidem in
multa necessitate consistunt, ut quidam Deorum putent bonorum es-
se largitores, alios autem vocent aduersarios, quando eos veluti mali-
gnissimos homines muneribus atque donis placare contendunt, magnum
quoddam malum se suscepturos ab eis existimantes, nisi mercedem eis
studiose praebuerint. Quae igitur causa est tantae huius iniquitatis atque
delicti circa Deum? Ego quidem arbitror, eò quod neque veram Dei
naturam ab initio eorum legislatores agnouerint, neque quantum per-
cipere potuerunt, perfectam sententiam diffinientes reip. tradidere: sed
velut aliud quiddam vilius neglexerunt, dantes potestatem Poetis, ut
quos vellent Deos introducerent haec omnia patientes: rhetoribus ve-
rò ut de repub. scriberent, & de peregrinis Dijs decreta proferrent. Sed
etiam pictores & plastes in hoc apud Graecos multam habere potesta-
tem, ut unusquisque formam quam veller secundum modum suae opi-
nionis exponeret, alius quidem ex luto quod veller fingens alius verò
pingens. Opifices itaque qui maximè putantur esse praecipui, ebur & au-
rum habent, ad hoc suae semper nouitatis argumentum. Proinde apud
eos priores quidem Dij florentes honoribus, senescunt: alij verò noui
clam introducti, religione potiuntur: & templorum alia quidem deso-
lata, alia verò nuper secundum hominum voluntatem aedificantur: cum
contra oporteat opinionem de Deo, eiusque culturam immobili religio-
ne les-

ne seruare. Apollonius siquidem Molon, vnus fuit stultorum atq; tu-
 mentum. Eos autem qui verè in Græco philosophati sunt, neq; prædi-
 ctorum aliquid latuit, neq; frigida allegoriz causis ignorauere. qua-
 propter illos quidem iustè lpreuere, & circa veram decentemque circa
 Deum opinionem nobis fuere conuocare. Quod Plato respiciens, neq; Plato nullū
 vllum quempiam Poëtarum dicit in repub. esse suscipiendum: & Ho- Poëtarum in
 merum honorificè amouet, coronatum & vnguento delibatum, ne re- Repub. esse
 tam opinionem de Deo fabulis fortè destrueret. Præcipue nanq; Pla- suscipiendū
 to nostrum legislatorē imitatus est, in hoc quoq;, quod illud præcipue statuit.
 suis ciuibz imperauit, vt omnes perfectè edicerent leges, & ne fortui-
 to aliquid extraneorum ciuibz misceretur, sed esset pura respublica,
 & in legum custodia perduraret. Horum nihil cogitans Apollonius Mo-
 lon, nos voluit accusare, quoniam non recipimus eos, qui alijs sunt opi-
 nionibz præoccupati: neque communicari patimur eis, qui alia virz
 consuetudine degunt: cum neque hoc proprium nostrum sit, sed com-
 mune cunctorum, non modo Græcorum, sed etiam qui inter Græcos
 cautissimi fuisse noscuntur. Lacedæmonij namq; peregrinos etiam ex Lacedæmo-
 pellebant, & suos ciues peregrinari non sinebant. corruptionem extra nij peregrini
 leges ex vtroque metuentes. Illorum igitur citius sententiam poterit nos expel-
 quilibet arguere, qui nulli neque conuersationis neque cohabitationis iunt.
 suæ participationem exhibebant. Nos autem aliorum quidem res ze-
 lare non dignamur: participari verò cupientes quæ sunt nostra libenter
 suscipimus: quod vtique reor indicium magnanimitatis atque clemen-
 tiæ. Sed desino iam de Lacedæmonijs amplius disputare. Athenienses Mos Athe-
 verò qui communem esse suam gloriantur omnibus ciuitatem, quo- niensium.
 modo de his rebus habuerint, Apollonius ignorauit. Hi namq; vel ver-
 bo solummodo, præter illorum legem, de Dijs loquentes, inuitabiliter Socrates ci-
 punierunt. Cuius enim rei gratia Socrates est mortuus? non enim ho- uis Atheni-
 ribz tradidit ciuitatem, neq; templa vastauit: sed quia noui iuramen- sis.
 ta iurauit, & quoddam dæmonium significasse referebat, serio seu lu-
 deas, sicuti quidam dicunt, propter hoc curæ poculo morte multat-
 tus est. Insuper etiam corumpere iuuenes eum accusator aiebat, &
 conuersationem patriæ legesq; contemnere. Et Socrates quidem ciuis
 Atheniensis, huiusmodi tormenta sustinuit. Anaxagoras autem Clazo Anaxago-
 menius fuit. Et quia, existimantibus Atheniensibus solem esse Deum, ras.
 ille eum laxum ignitū asseruit, paucorū sententia morte damnatus est.
 Et aduersus Diagoram Melium talentum decreuerunt, si quis occide Talentum
 ret eum, quoniam eorum mysteria deridere ferebatur. Protagoras 600. corona-
 autem, nisi scito fugisset, comprehensus occisus fuisset, eo quod dubium ti.
 de Dijs Atheniensium conscripsisse putabatur. Et quid oportet mira-
 ri, si circa viros fide dignos talia gessisse noscantur, qui neque mulieri-
 bus pepercere? Etenim Sacerdotem quandam interfecerunt, quoniam
 eam quidam accusauit peregrinos colere Deos. decretum autem ad-
 uersus eos, qui peregrinum introducerent Deum, supplicium mortis
 inferebatur. Igitur qui tali lege utebantur, palam est, eo quod aliorum
 non crederent esse Deos. Nō enim si credidissent, seipsi fructu ex pluri-
 bus Dijs priuassent. Quin & Scythæ ex dijs gaudētes humanis, & pau- Scythæ.
 lulū differentes à bestijs, arbitrantur tamē sua mysteria esse custodien-
 da: & Anacharsim sapientia mirabilem apud Græcos, aduenientem in-
 teremerunt, quoniam videbatur Græcorum Deorū ad eos venisse pla-

FLAVII IOSEPHI

Mores Persarum. nissimus. Multos autem & apud Persas inuenias pro ea causa tormentis affectos. Sed palam est, quoniam Apollonius Persarum legibus congaudebat, illosq; mirabatur: quippe cum Græci eorum fortitudinem atque concordiam vnanimitatis, quam habuere de Dijs, mirati sunt, hanc scilicet fortitudinem, quam in templis eorum concremata habuerunt. Is etiam studiorum omnium imitator extitit Persicorum, vxoribus alienis contumelias faciens, filiosq; execans. Apud nos autem mors decreta est, si quis vel irrationabilia animalia hoc modo lædat: & ab his legibus non abducere neque timor potuit præpotentium potestatum, neque zelus eorum qui apud alios honorantur. Sed neque fortitudinem ideo exercemus, vt bella auaritia causa suscipiamus, sed vt legum iura seruemus: & cum alia detrimenta mansuete sustineamus, si qui nos de legibus mouere tentauerint, tunc etiam vltra virtutem rebellare contendimus, & vsque ad calamitates nouissimas perduramus. Cur itaque nos alienas æmulemur leges, cum eas neque à legislatoribus suis seruatas esse videamus? Vel quomodo Lacedæmonij non sunt ob inhospitalitatem reprehendendi, & negligentiam nuptiarum? Elienses verò & Thebani ob coitum impudẽtem & extra naturam cum masculis, quàm optime atque vtiliter facere se putabant. Ergo cum hæc ipsi omnino rebus efficerent, etiam suis legibus miscuere: quod tantum aliquando valuit apud Græcos, vt etiam Dijs suis masculorum concubitum applicarent. eadem denique ratione germanarum nuptias retulere, huiusmodi satisfactionem rerum incongruarum, & extra naturam prohibere componentes. Desino nunc de supplicijs dicere, & quantas ab initio præbuerint plurimi legislatores absolutiones malignis hominibus, in adulterio quidem pecuniarum, in corruptione autem etiam nuptias sancientes. Quantas autem occasiones contineant de abnegatione pietatis, examinare longissimum est. Iam enim apud plurimos olim meditatio facta est transgrediendi leges, quod non agitur apud nos, quando propter eas & diuitijs & ciuitatib. & bonis alijs priuati sumus. Lex autem apud nos seruatur vsq; ad mortem. Nullus verò Iudæorum, neq; si procul abeat extra prouinciam, Regem quamuis acerbum sic metuit, vt vltra vllum legis videatur timere præceptum. Igitur si propter virtutem legum taliter erga eas affecti sumus, concedant quoniam optimas leges habemus. Sin verò circa prauas nos leges indicant perdurare, quid ipsi iustissimè non patiantur, meliores non custodientes opere sanctiones? Quia igitur longinquitas temporis verissima creditur omnium esse probatio, hanc ego testem faciam virtutum legislatoris nostri, opinionisq; quã ille de Deo contradidit. nam cum sit infinitum tempus, si quis cum comparer aliorum legislatorum ætatibus, hunc vltra omnes inueniet. A nobis itaq; declarata sunt leges & cunctis alijs semper hominibus zelum sui potius præbuerunt. Primi quippe Græcorum, in speciẽ quidem iura patriæ conseruabant: ipsius aut Philosophiæ tractatu illa secuti sunt, de Deo similia sapientes, humilitateq; vitæ cõmunione inter alterutros edocẽtes. Quin etiã populi iam olim multum nostrã pietatem æmulantur: neq; est ciuitas Græcorũ vlla vsquam aut Barbarorũ, nec vlla gens ad quam septimanæ, in qua vacamus, consuetudo minimè peruenerit, ieiuniaq; & candelabra accensa: atq; etiam ciborum apud nos solennia plurimi apud multos iugiter obseruare conantur: insuper imitari etiã concordia, quam nos inter omnes obrinemus,

mus, & rerum communionem, & industriam in artibus, & perdur-
 rationem necessitatum habere pro legibus. Illud enim mirabilius
 est, quia absque exactore huius observationis, ipsa lex per se homi-
 nes ita valuit obligare: & quemadmodum Deus in vniuerso mundo
 consistit, ita lex per cunctos ambulauit. Vnusquisque enim, si suam
 regionem domumque conspiciat, his quæ dicuntur à me credere non
 recusabit. Oporteret igitur cunctorum hominum spontaneam mali-
 tiam reprehendere. aut enim volunt nos isti aliena & praua iura, an-
 te propria & meliora zelari: aut certè si hoc nolunt, quiescant no-
 bis per inuidiam accusationes ingerere. non enim alicuius odio de-
 fendimus hanc causam, sed nostrum honoramus legislatorem, at-
 que credimus quæ ab illo prophetata de Deo sunt. Denique nisi in-
 telligeremus ipsi virtutem legum, ac certè ob imitantium multitudi-
 nem præclare de eis sentire cogremur. Sed de legibus quidem & de
 Republ. nostra certissimam feci narrationem in his quæ de Antiqui-
 tate conscripsi. Nunc autem earum mentionem feci quantum neces-
 sarium fuit, neque aliorum vituperare iura, neque nostra laudare pro-
 ponens: sed hoc agens, vt de nobis iniuste conscribentes, & con-
 tra ipsam veritatem impudentissimè contendentes, arguerem. Arbi-
 tror itaque per hanc conscriptionem abundanter me, quæ promisi, ca-
 complexisse. Ibi enim ostendi, hoc genus hominum contra quatuor ca-
 lumniatores affirmant, esse antiquissimum: & multos veterum in con-
 scriptionibus suis memoriam habentium nostri, testes exhibui. Di-
 xere itaque Ægyptios fuisse progenitores nostros: & ostensum est, quia
 in Ægyptum venerint aliunde. Deinde sunt mentiti, quoniam exin-
 de propter ciadem corporis sint expulsi: & apparuit quod voluntate &
 magnitudine fortitudinis ad propria sint reuersi. Alij verò tamquam
 nequissimo viro, legislatori nostro derogare contendunt: cuius virtu-
 ti dudum quidem multi post illum, tempus verò longissimum perhi-
 bet testimonium. De legibus autem loqui ampliori sermone, non fuit
 opus. Ipsæ nanque per semetipsas apparere piæ, & verissimam ha-
 bentes intentionem: & non ad hominum odium, sed ad rerum com-
 munionem potius inuitantes, inquitatum inimicæ, cultricesque iu-
 stitiæ, & luxum procul abiicientes, frugalitatem verò ac industriam
 erudientes, bellum causa auaritiæ nescientes: fortes autem pro se ef-
 se populos præparantes, ad supplicia retribuenda semper inuitabi-
 les, verbis nequaquam circumueniri faciles, præparationes semper o-
 peribus exequentes. Hæc enim nos semper opera manifestiora lite-
 ris exhibemus. Quapropter ego confidens dico, quia purum atque
 meliorum rerum, nos quàm alij præceptores sumus. Quid enim im-
 præuaricabili impietate melius est? quid iustius, quàm legibus obe-
 dire? quid vtilius, quàm inuicem vnanimis esse, & neque in calami-
 tatibus ab inuicem recedere, neque tempore felicitatum per iniurias
 discrepare: sed in bello quidem mortem contemnere, in pace verò ar-
 tibus aut agriculturæ vacare: & semper & vbiq; credere Deum re-
 spicere, & solum omnia gubernare? Hæc igitur, siquidem apud alios
 aut scripta sunt primitus, aut seruata, firmiorem debemus nos gra-
 tiam illis tanquam eorum facti discipuli. Si verò nequaquam primi-
 tus extiteret, his præcipuè nos videntes cognoscimur, & primam eo-
 rum

Epilogus hu-
 ius libri.

Causæ, cur
 Iosephus hos
 libros contra
 Apionem
 scripserit.

Breuis repe-
 titio superi-
 orum.

Intentio le-
 gum Iudai-
 carum.

Origo legū
 Iudaicarum.

FLA. IOSE. CONTRA APIO. LIB. II.

rum inuentionem nostram fuisse declaramus. Apiones igitur & Melones, & quicunque mendacij derogatione congaudent, conuicti procul faceffant. Tibi autem Epaphrodite, veritatem maximè diligenti, & per te similia nosse de nostro genere cogitantibus, hic libellus conscriptus esse dignoscitur.

FLAVII IOSEPHI CONTRA APIONEM
Libri secundi FINIS.

DES.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

INDEX RE- RVM ET VERBORVM IN HOC FLAVII IOSEPHI OPERE memorabilium fidelissimus ac locu- pletissimus.

A.

A A R O N mortuus. fol. 47
 Aaronis virga germinat. 46
 Aaronis filij. 38
 Aaroni Moſis fratri ſacerdo-
 tium confertur à Deo. 37
 Ab Athenienſibus honor Hyrcano ha-
 bitus. 204
 Abraham Lothum captum cum Sodo-
 mitis reducit. 9
 Abrahamus prius verbi diuini con-
 cionator. 8
 Abrahamus egregi⁹ Aſtronomus. ibi.
 Abrahamus Aegyptios religionem do-
 cuit & artes. ibid.
 Abraham moritur ætatis anno 175. 16
 Abrahami obedientia. 11
 Abrahæ. Deus p̄genie eius malos vici-
 nos in Agypto habiturū p̄nunciat. 9
 Abaneth. 36
 Abel à Cain interfectus. 3
 Abdagatus Aſinū interficere vult, q̄
 Artabanus permittere recuſat. 273
 Abdon Iudex. 67
 Abdemonus. 453
 Ab Apione quædam valdè frigidè cō-
 ſcripta. 460
 Abiæ ad Hebræos oratio, quæ de ſertio-
 nem & impietate eis exprobrat. 119
 Abenerus Neri filius Sauli filiū Iebo-
 ſthum populi Regē conſtituit. 29
 Abenerus contra Iudæ tribum copias
 educit, cui Ioabſ cum vniuerſo Da-
 uidis exercitu occurrit. 89
 Abenerus ſpud ſeniores populi, præ-
 feſtoſq; militiæ, vt ad Dauidem de-
 ſciſcerent, loquitur. 90
 Abenerus à Davide comiter exceptus,

amicè dimittitur. ° ibid.
 Abenerus ad Dauidem in Hebronem
 mittit legatos, qui ſuo nomine ſce-
 dus cum eo ferirent. ibid.
 Abenerus in fugam conuerſus, Aſael
 trucidat. ibid.
 Abſalom⁹ ſororē Thamarā ſolatur. 97
 Abſalomus vindictæ opportunitatē
 exſpectat. ibid.
 Abſalomus patrē ac fratres ad ſolen-
 ne conuiuiū inuitat, & Ammonem
 vino ſepultum trucidari curat. ibi.
 Abſalomus reductus patris Davidis
 conſpectum deuitare iubetur. ibi.
 Abſalomus patris ſui affectat regnū
 aſtute ſatis & callidè. 98
 Abſalomus Rex ab vniuerſis ſaluta-
 tur. ibid.
 Abſalomus Iordanem traiecit. 99
 Abſalō callidè p̄ mulierē à Ioabo ſub-
 ornatā reuocatur Hieroſolyma. 97
 Abſalomi Hieroſol. nati liberi. ibi.
 Abſalomi columna marmorea. 100
 Abias cōtra Ieroboamum exercitum
 colligit. 119
 Abias victoria potitur. ibi.
 Abigæ Nabali vxor muneribus Dau-
 idem placat. 85
 Abiathar man⁹ Sauli elapſus, Davidi
 patris & ſacerdotū nūciat cēdē. 83
 Abiatharus ſacerdotali honore priua-
 tur. 107
 Abiſamarodochus Iechoniam è vincu-
 lis dimittit. 148
 Abimelechus 79. fratres interficit. 66
 Abimelechus Thebas capit. 67
 Abimelech. in Sicimitas mouet. 66
 Abimel. Iſacū inuidia mot⁹ expellit. 11
 Abimel. amicitia renouat cū Iſaco. 11.
 Abimelech

O P E R V M I O S E P H I

Abimelech amore Saræ captus.	10	Adami & Euz lapsus.	ibi.
Abimelechū mulier ferit, & armiger eum occidit.	67	Adami pœna.	ibi.
Abimelechum Sicimitæ expellunt.	66	Adami ætas 930. anni.	4
Abisus.	103	Adamum Deus alloquitur.	2
Acerræ.	111	Aderus Solomoni infensus.	115
Achas quintus ex fratribus antequam protrahi iuberetur, in medium pro- rumpit.	478	Aderus in Ægyptum profugit.	ibid.
Ahab. & Iosaphat. in Syros mouet.	124	Aderus Pharaonem vt sibi in patriam reuerti permittat, orat.	ibid.
Ahab. in plio vulnerat, moritur.	125	Aderus in Idumæam reuertitur, inde in Syriam se confert.	ibid.
Ahabus, ob dimissum ab ipso Adadū taxatur.	123	Ad mortem nati sumus, eamq; fugere ne fortissimi quidem possunt.	446
Ahabus in gratiā recepto Adado fœ- dus cum eo facit.	123	Ad Alexandrum sex millia hominum confluunt.	195
Ahabus Eliam querit.	121	Ad Lothum angeli diuertunt.	10
Achabi 70. liberi Samarię trucidati.	132	Ad Manethonis de Moyse maledicta responsio.	458
Achabi pœnitentia.	122	Ad Deū respiciētib. ei; vim fidētib. pietatis fructus integer manet.	289
Achabi cruorem canes iuxta Eliz præ- dictionem lambunt.	125	Ad Anilæū ingēs pditorum hominum multitudo confluit, qui Babylonios inuadunt.	274
Ahabū Elias impietatis accusat.	121	Adhortatio ad contēnendam mortē, à tempore & rei statu desumpta.	445
Achazeſ aurū & argentū tēpli, Damasci cum Assyriorum Regi defert.	136	Adhortatio ad cōsiderationē auxilij & beneficij Dei Israelitis exhibiti.	76
Achazeſ Syrorum Deos, tēplo Hiero- solymorum clauso colit.	136	Adhortatio ad libertatē tuendā.	280
Achazz impietas.	ibid.	Adiabenorū magnates cū Abia Arabū rege cōtra Izatē fœdus faciunt.	390
Achazz mors.	137	Adiutores Solomonis in templo ex- dificando.	104
Achor quædā ex præda contra Dei mā- datum abscondit.	58	Adonias cū Abisace coniugium expe- tit.	107
Achor sorte dephēditur & punitur. ibi.		Adonias interficitur.	ibid.
Achia propheta Hieroboamum decem tribuum Regē futurū ostendit.	115	Adonias ex conuiuio se proripiens ad altaris cornua confugit.	105
Achimelechi prodicionis à Saulo infi- mulati apologia.	83	Adonias affectat regnum.	104
Achitophel Abesalomo vt cū paternis pellicib. cōgrederetur suadet.	98	Adulterij leges & Zelotypiz.	40
Achitophelis cōsilio suadentis Dauidē bello prosequendum Chusim se op- ponit.	99	Adulteræ accusatio contra Iosephū.	18
Achitophel, suo consilio expulso, laq̃o sibi vitam finit.	ibid.	Agar Saram contemnit.	9
Achitophel ad Abesalomū deficit, cui cōsilia ne succedāt, Dauid pœatur.	98	Agatharchid. de Iudæis testimonū.	456
Aemes literæ ad Antipatrum.	251	Agrippa ad Flaccum Syriz Præsidentem se confert.	266
Accusatio & epistolæ falsæ legatorum contra Iosephum.	306	Agrippa quā Herodes Iudæis magis fauet.	285
Adar, Martius.	56	Agrippa per Marfyam à Prote pecuniā mutatur.	267
Adadus Damasci & Syrorū Rex à Da- uide prælio vincitur.	94	Agrippa dum Herennius Capito pecu- niam ab eo extorquet noctu Alexā- driam nauigat.	ibid.
Adamus iram Dei deprecatur.	3		Agrippa

I N D E X.

Agrippa cum alijs aliquot ad Claudium mittitur. 283 Agrippa Hierosolymis Hecatonbema immolat. 232 Agrippa ab Agrippina, ut Claudius Iudæorum causas cognoscat, precibus obtinet. 292 Agrippa senatui suam sententiam exponit. 283 Agrippa Fortunatum libertum cum muneribus & literis contra Herodē ad Imperatorem mittit. 270 Agrippa à Lesbo digressus. 234 Agrippa ab Antonia Germanici & Claudij matre trecenta millia mutuo petit. 267 Agrippa Iudæis ædium tributum remittit. 285 Agrippa Agrippæ filius. 287 Agrippa Marlo Syriæ Præsidi dū quinque reges ad se venientes discedere iubet, infensus. 286 Agrippa in theatro Deus cōsalutatur, Bubonē videt, & ut Germanus prædixerat, quinto die moritur. 286 Agrippa quamdiu vixerit & regnauerit. ibid. Agrippa domum prælatā exstruit unde cuncta quæ circa templum fierēt cōtemplari poterat: Iudæi altiorem parietem excitant qui regis prospectum arcet, & apud Neronem Poppeæ precibus illum illæsum impetrant. 294 Agrippa Tiberiade habitat. 266 Agrippa in Italiam Puteolis, inde ad Tiberium Cæsarem peruenit. 267 Agrippa ad audiendum Eutychum instat, quo factō propter verba quædā ei vincula sunt iniecta. 268 Agrippa Alexandriæ pecuniam mutuatur. 267 Agrippa Iudæorum immunitatem cōfirmat. 233 Agrippa Berytiam ciuitatem eximijs ornamentis honorat. 286 Agrippa terrestri itinere Ephesum peruenit. 232 Agrippa in Asiam missus. 228 Agrippa sex mens. in custodia seruat. 268	Agrippa in suū regnum nauigat. 269 Agrippa Romæ degens ob liberalitatem immodicam ad inopiam redactus. 266 Agrippa Hierosolymorum muros permunit. 285 Agrippæ ditio ampliatur. 293 Agrippæ Herodes Antipatrum Romā ducendum tradit. 233 Agrippæ Germanus quidam fortunā florentem & vitæ terminum prædicit. 268 Agrippæ liberi superstites. 286 Agrippam Herodes apud Sinopen Pōticam urbem offendit, & ab eo honorifice excipitur. 232 Agrippam Caius Tetrarchiæ regem constituit. 269 Agrippina Messalina & Pætina Claudij vxores. 292 Agrippium. 332 Aggeus & Zacharias propheta. 254 Ain expugnata atq; combusta. 38 Albinus Iudææ procurator. 294 Alcimus siue Iacimus pontifex. 178 Alcimus pontifex cum perfugis Iudæ apud Demetrium accusat. 178 Alcimus popularem auram sibi concilians, eos qui sunt Iudæ partium occidit. ibid. Alcimus Iudam apud Demetrium accusat. ibid. Alcimus Pontifex mortuus. 179 Alexander in templo Hierosolys: sacrificans, vaticinio de ipso Danielis ostenso maximam Iudæis libertatem concedit. 162 Alexander Aristobuli filius cōtra Hyrcanum magnā manū cōgregat. 319 Alexander & Aristobulus crebrō matrem implorant, id quod Herodis animum succendit. 334 Alexander Herodi parenti Eunuchus corumpit, & quod regni sit futurus successor prædicat. 335 Alexander ad DCCC. crucibus suffigi & in eorundem cōspectu vxores & liberos trucidari iubet. 295 Alexander Thracidæ cognomen apud Iudæos inuenit. ibid. Alexander

O P E R V M I O S E P H I

- Alexander** in vinculis quatuor libros
aduersus inimicos conscribit. 335
- Alexander** Ptolemaeo, vt Zoilum tol-
leret persuader. 193
- Alexander.** 468
- Alexander** quartano febrim recursu
fatigatur. 317
- Alexander** suo & fratris nomine pa-
rentis accusationem diluit. 235
- Alexander** Hierosolyma obsidere vo-
lens, pontificem obuiam euntē ho-
norifice excipit, ob visionem eodē
habitu ante oblatam. 162
- Alexander** cum Demetrio armis de-
cernit, cunctosq; conductitios mili-
tes amittit. 195
- Alexander** & Aristobulus omnes la-
chrimis etiam parentem accusatorē
ad misericordiā commouent. 235
- Alexander** à Iudæis bello peritus, potē-
tissimos eorum in Bethoma oppu-
gnat. 195
- Alexander** coniugi quomodo secure
regnare possit, ostendit. 196
- Alexander** Aristobuli filius ad defe-
ctionem Iudæos iterū reducit. 320
- Alexander** Polyhistor. 11
- Alexander** & Aristobulus à Salome
ac Pherora ad conuicia illecti, apud
Herodem traducuntur. 233
- Alexander** obiecta crimina nō inficia-
tur, sed per scripturā parēti structas
insidias facetur, quarum Pheroras,
Salome, Ptolemæus, & alij regis fi-
delissimi participes essent. 241
- Alexander** per sex annos quinquagin-
ta millia Iudæorum interfecit. 316
- Alexander** ad præfectum arcis Alexā-
drii, vt se reciperet, scribit. 243
- Alexander** Herodi quod ad Archelaū
discedere decreuit, facetur. ibid.
- Alexander** victoriam ab Theodoro a-
mittit. 316
- Alexander** 100000. peditum & 1500. e-
quitum congregat. 320
- Alexander** Ionathan in suas partes
traducere conatur pōtēcatum de-
ferendo. 182
- Alexander** Aristobuli filius principa-
tum inuadit. 202
- Alexander** Antiochi Epiphanis filius
in Syriam veniens, Ptolemaidem
occupat. 182
- Alexander** rex Syriæ Cleopatram Pto-
lometoris filiam ducit. 183
- Alexander** & Aristobulus in quibus
peccauerint. 245
- Alexander** ad Ptolemaidem exercitū
ducit, eamq; oppugnat. 193
- Alexander** in conflictu cum Antiocho
Grypho cæsus. 191
- Alexander** alterum fratrum interfi-
cit, alterum in honore habet. 193
- Alexander** à Gabinio victus. 202
- Alexander** dona Ionathæ mittit. 184
- Alexander** post obitum Philippi Ma-
cedonum rex 161
- Alexander** cū hostib; prælio decerrat,
& sex millia militum amittit. 320
- Alexander** ab armis requiescit. 317
- Alexander** & Aristob. Sebaſte strangū-
lati in Alexandriū sepeliuntur. 245
- Alexander** cū Obada Rege Arabū cō-
gressus totum exercitū amittit. 316
- Alexander** Arabiæ & Amathanti ca-
stello bellum infert, illudq; captum
funditus eruit. ibid.
- Alexander** Lyſimachus Alabarcha. 243
- Alexandri** & Aristobuli impatentia. 283
- Alexandri** victi in Arabiam fuga, &
caedes. 185
- Alexandri** cum Demetrio pugna & vi-
ctoria. 183
- Alexandri** copias Arabum Rex in fu-
gam vertit, maximamq; partē tru-
cidat. 317
- Alexandriæ** familia magnum infortu-
nium incurrit. 197
- Alexandri** morbus. 195
- Alexandri** mors. 196
- Alexandrum** quidam quod Romam
contra parentem ad amicos literas
miserit, accusat. 240
- Alexandrum** filiū Herodes timet. 335
- Alexandrum**, Aristobuli fratrem Re-
gina Regem constituit, qui è vesti-
gio crudeliter agit. 316
- Alexandra** Pharizæis vitro parat. 317

Alexandra

I N D E X.

- Alexandra**, Alexandri coniunx pietatis opinione principatum obtinet. ibidem.
- Alexandra** Herodi suspecta observatur. 217
- Alexandra** in Ægyptū aufugere cogitat, insidiæ vero Herodi patefiūt. ib.
- Alexandra** sese excusat & Herodi reconciliatur, dum Pontificatum filio promittit. ibid.
- Alexandra** Iudæis castellorum custodiam credit. 196
- Alexandra**, Herode absente, vrbis arces in suam potestatem redigere conatur. 225
- Alexandra** Hyrcani filia, vxor Alexandri Aristobuli Regis filij, Cleopatrem vt Pontificatum filio suo petat ab Antonio scribit. 216
- Alexandra** Hyrcanum patrem sollicitat, & vt à Malcho tutelam peteret, monet. 222
- Alexandra** moritur, & Hyrcanum regni successorem constituit. 318
- Alexandra** Cleopatrz Herodis insidias, & filij miserabilem interitum, indicat. 217
- Alexandra** interfecta. 225
- Alexandra** Damascus nulla re memorabil: gesta, capit. 317
- Alexandra** indecore se filiz criminis non consciam vult ostendere. 224
- Alexandriū** & alia castella diruta. 202
- Alexandri** mater. 202
- Alexandrię** pars ora maritima. 461
- Alani** Mediam terram prædandi causa peruadunt. 442
- Allus** Cæsaris libertus Agrippę muno dat pecuniam. 267
- Altare** & vasa ad illud pertinentia. 111
- Altare** æreum. ibid.
- Altitudo**, longitudo, & latitudo templi. 110
- Amalecita** Dauidi Regem Saulum cæsum nūciat; & eius cædis argumenta armillas aureas & insigne regium affert. 89
- Amalecitę** mouent in Israelitas. 32
- Amalecitarum** rex Samuelis iussu interficitur. 78
- Amalecitarum** gens expugnata & incensa Sicella, prædam abegerūt. 87
- Amalecitas** internecione delendos prædictio. 32
- Amalecitas** plectendos. 55
- Amalecitas** fundunt fugantq; Israelitę. 32
- Aman** ab omnibus, exceptis Iudæis, adoratur. 158
- Aman** odio & consilijs eius in Iudæos in conuiuio patefactis, suspenditur. 160
- Amor** multitudinis erga Iosephum. 306
- Amos** rex Iudæ impius. 147
- Ammanitarum** spolia. 126
- Amnon** morbum simulans, patrē vt sororem ad se mittat, perit. 97
- Amnon** sorori vt sui copiam faceret, suadet. ibid.
- Amnon** sororem reluctante per vim opprimit, mox exosam & fastiditā extrudit. ibid.
- Amnon** Dauidis filius, Thamarā Absolonis sororem deperiens, in morbum incidit. 96
- Amanis** facultates Mardocho dantur. 160
- Antonius** & Cæsar cum Herode in Capitolium ascendunt. 211
- Amanis** in Mardocheum odium. 159
- Ammanitę** exterorum societate mercede impetrata in Dauidem copias parant. 94
- Ammanitę** & confederati seipfos inuicem trucidant. 126
- Amplitudo** Iudæ. 455
- Ampliatio** regni Israelitici. 114
- Amarinus** Rex Israeliticus. 120
- Amarames** futurus Moysi pater Deum orat pro Hebræis. 24
- Amarinus** moritur, eiq; Achabus filius in regno succedit. 120
- Amoręos** Hebræi fundunt fugantque. 47
- Amoręorum** terrę situs. ibid.
- Amasias** propheta propter Idololatriam reprehenditur. 134
- Amasias** Rex Hierosolymitanus. 131
- Amas

O P E R V M I O S E P H I

Amassa ab Israelitarum Rege captus:
Hierosolyma diruta & templū spo-
liatum. 134
Amasie Hierosolymorum Regis in Io-
am Israelitarū Regē expeditio. 134
Amasiz de Idumais victoria. ibid.
Amasiz exdes. ibid.
Amathus diruta. 194
Amathenorum Rex Davidis societa-
tem petit. 94
Ananias Nebedai filius, Camyda pō-
tifici succedit. 291
Ananias Costobarus & Saulus ad spo-
liandos infirmiores propiussum. 295
Ananias vnus ex legatis, vir malus &
maleficus. 306
Ananias, **Ananus**. **Cumanus**, **Celer** a-
lijq; nonnulli Romam missi. 292
Ananus apud **Albinum** accusatus. 294
Ananus quinque filios summi Dei pon-
tificio potitos habet. ibid.
Ananus Sethi filius in **Ioazari** pontifi-
cis locum surrogatus. 262
Ananelo **Herodes** dat summum sacer-
dotium. 216
Ananelo **Herodes** pontificatum abro-
gat. 217
Anna **Helcanz** vxor liberos à Deo pe-
tit. 70
Anaxagoras. 470
Anchus secum **Dauidem** contra He-
breos educit, qui à **Palæstinorū** Du-
cibus reprobatur. 87
Anchus **Dauidem** remittit. ibid.
Anchus **Dauidem** cum sexcentorum
cohorte euocat. 86
Ancillas ingenui non ducant. 33
Angelus Dei occurrit **Agar**. 10
Angeli **Abrahamo** filium nasciturum
nunciant, & delendos **Sodomitas**.
ibidem.
Anni ætatis & regiminis, item virtu-
tes & dinitæ **Davidis**. 105
Annibas supplicio affectus: **Amara-**
mus & **Eleazarus** in exiliū missi. 288
Anilæus ob vxoris Idololatriam à Iu-
dzis obiurgatus quendam confo-
dit. 274
Anilæus in **Mithridatis** vicos cum ex-
ercitu impetum facit, eumq; noctu

opprimit, & captū secū abducit. ib.
Anilæus **Parthorum** Ducem trucidat
eiusq; vxorem ducit. 373
Anilæus à **Mithridate** fugatus. 274
Anilæum **Babylonij** ad supplicium de-
poscunt, qui oppressus interficitur.
ibidem.
Anima mortali corpore vineta. 445
Animus **Herodis** hypocriticus. 217
Annius **Minucianus**. 276
Annius **Rufus** Iudææ præses. 262
Annonæ caritas in **Ægypto**. 13
Annonæ caritas principatu **Claudij**. 43
Anous **iobelus**. 45
Ananus apud **Albinum** accusatus.
Antigonus auriculas **Hyrcani** denti-
bus truncat. 325
Antigonus **Aristobuli** filius ab **Hero-**
de fugatus. 323
Antigonus **Massadam** obtinet. 325
Antigonus **Parthis**, si ab **Hyrcano** in il-
lum regnum transferrent pecuni-
am pollicetur. 209
Antigonus quosdam qui **Herodianos**
frumentatores per insidias interci-
perent mittit. 212
Antigonus apud **Aristobulum** falso
accusatus. 192
Antigonus à **Parthis** in Iudæam redu-
ctus **Hyrcano** ne in regnū restitue-
retur, auriculas amputat. 212
Antigonus **Romanum** exercitum ale-
re recusat. 213
Antigonus **Herodi** quod non ex stir-
pe **Regia** prognatus, sed semi Iudæ-
us sit exprobat. 22
Antigonus **Aristobuli** filius apud **Cæ-**
sarem **Hyrcanum** & **Antipatrum** ac-
cusat. 204
Antigonus securi obruncatur. 216
Antigonus **Aristobuli** filius ad **Cæsa-**
rem, **Pompeij** studiosos de morte
patris accusaturus venit. 321
Antigonus de fratre nihil mali suspi-
catur. 316
Antigonus interficitur. ibid.
Antigonus **Hyrcanum** & **Antipatrum**
falso accusat. 321
Antigonus apud **Aristobulum** falso
accusatur. 316

Antigoni

I N D E X

Antigoni in Iosephi cadauer immani-
tas. 327
Antigonum Aristobuli filium Ptole-
mæus Menæxus adoptat. 208
Antipater precibus Herodem vt pacta
connubialia mutantur fleçit. 247
Antipater Malichi instinctu venenũ
bibit. 323
Antipater Iudzorum potentiores in
Aristobulum concitat. 198
Antipater pecunia & donis hominum
fauorem sibi cõciliare conatur. 338
Antipater Herodem & aulicos calum-
nijs in fratres inflammat. 334
Antipater omnium malorũ fax. 240
Antipater Cæsari ex Syria milites cõ-
scribit. 203
Antipater Mithridati in capiendo Pe-
lusio operam nauat. ibid.
Antipater obiecta crimina diluit. 204
Antipater Iudææ procurator declaratus.
ibi.
Antipater contra Malichum colligit
exercitum. 322
Antipater præsens calumnijs & ab-
sens per literas Herodẽ in filios ex-
acerbat. 235
Antipater Phæroræ mortẽ vehemen-
ter luet. 341
Antipater Cæsareẽ omnib. inuisus. ibi.
Antipater expectatione regni certa-
nitur. 338
Antipater in Iudæa nouarum rerum
cupidos compescit. 204
Antipater Idumæus. 198. primum An-
tipas dictus. ibid.
Antipater Phasaelo Hierosolymorum,
Herodi Galilææ regimen commit-
tit. 204
Antipater omnem in Antiphilum cul-
pam confert. 252
Antipater Gabinium Ptolemẽũ in Æ-
gyptum reducentem adiuuat. 202
Antipater exclusis reliquis fratribus,
patris successor declaratur. 333
Antipater Hyrcani, Nicodemus Aristo-
buli legati ad Pompeium. 199
Antipater scriptorib. epistolarũ, quas
in fratrũ perniciẽ simulat, ingentẽ
pecuniæ summam erogat. 340

Antipater Hyrcani pecunijs Romanos
sibi deuinctos, Iudæos verò inuisos
reddit. 205
Antipater in demerendis paternis a-
micis nullis sumptibus parcat. 246
Antipater ab Herode accusatus. 250
Antipater Herodem fratribus magis
inensum reddit. 233
Antipater subditos suos vt cum Hyr-
cano sentient admonet. 321
Antipater cum copijs Alexandro ob-
uiam procedit. 320
Antipater Samarita Herodi Antipa-
trum, filium venenũ patri paratum
habere exponit. 249
Antipater patrem vitam finisse ratus
cum carceris custode de missione a-
git, quod dum Herodes audit, sine
mora eum occidere, & in Hyrcanio
castello condi iubet. 253
Antipater nocte cum Hyrcano ex ciui-
tate profugit, & ad Areram Arabiæ
regem peruenit. 318
Antipater innocentiam suam preci-
bus ad Deum testatam facere cona-
tur. 251
Antipater multa præclara facinora cõ-
mittit, & ad subeunda pro Cæsare
pericula sese offert. 321
Antipater cum patre res Iudzorum
ministrat. 246
Antipater fratribus sublati populo &
militibus inuisus. ibid.
Antipater se reuersis in gratiam gra-
tulari simulat. 236
Antipater veste proiecta multitudi-
nem vulnere demonstrat. 322
Antipater parentis accusationem di-
luit. 250
Antipater Salomes filius apud Augu-
stum Cæsarem Archelaũ accusat. 255
Antipater parentis vltimum diem op-
rat. 246
Antipater patriæ muros reparat. 321
Antipater à cunctis accusatur. 251
Antipater amitam fallere non potest.
246
Antipater in carcerem coniectus. 251
Antipater domum reuersus à nemine
excepitur. 250

O P E R V M I O S E P H I

Antipater Romæ illustris factus. 235
Antipas Herodis filius parandi sibi regni spe Romam nauigat. 255
Antipatri coniunx nobilis ex Arabia fœmina. 320
Antipatri in Alexandrum fratrem dolus & insidiz. 334
Antipatri in Archelaum & Philippum fratres insidiz. 340
Antipatri vxor & filii 203
Antipatri cōtra fratres artificiosa machinatio. 238
Antipatrum & Herodem apud Hyrcanum Iudæi accusant. 205
Antipatrum Cæsar Romana ciuitate simul & immunitate donat. 321
Antipatrū Herodes ad Cæsarem mittit. 248
Antipatris extructa. 236
Antipatris. 332
Antiochus abrogato Dei cultu, summa cum tyrannide falsum illis obtrudit, arcis in hoc præsidio imposito. 172
Antiochus Mag. Rex Asiæ & Syriæ Iudæos vexat. 168
Antiochus prius regno cum coniuge ac liberis egredi, quàm cum Romanis pugnare decreuit. 442
Antiochus in Iudæam irrumperere parat. 174
Antiochus capitur. 442
Antioch. cū Cæsare reconciliatur, ibi.
Antiochus cū Iuda fœdas facit. 177
Antiochus murum quo templum sepultum erat, solo æquat. ibi.
Antiochus suis ciuibus perfidus. 437
Antiochus acceptis ab Hyrcano trecentis talentis ab obsidione discedit. 315
Antiochus auxiliaturus Samaritis, ab Aristobulo caditur & fugatur. 191
Antiochus Rex Damascenorum. 195
Antiochus Seleucum fugat. 194
Antiochus cum coniuge & filiabus in Ciliciam fugit. 442
Antiochus Tryphonem electum Syria in Dora obsidione cingit. 189
Antiochus regno à fratre exiit. 195
Antiochus Gryphus occisus. 194
Antiochi ad Zeuxidē epistola, in qua

Iudæorum honorificā mentionem facit. 169
Antiochus & Ptolemæus amicitiam & fœdus faciunt. ibid.
Antiochus cur templi depredationem fecerit. 404
Antiochus Philippū regni gubernatorem constituit, eique Antiochum filium tradit. 177
Antiochus vrbe Hierosolym occupata templum spoliat. 172
Antiochus in conflictu cum Parthis interemptus. 190
Antiochus squalidis fœtoribus confectus expirat. 480
Antiochus Lyfi rerum administrationem: provincias & filium committens in Persidem proficiscitur. 174
Antiochus contra Iudæos in furorem vertitur. ibi.
Antiochus cognito, quod Philippus usurpato sibi regno aduentaret è Perside, obsidione soluta illi occurrit. 177
Antiochus Scenopegiz gratia septem dierum inducias Iudæis concedit. 190
Antiochus septē illustres pueros Hebræorum cum matre Antiochiam adduci præcipit. 478
Antiochus peditū sibi legiones ex Hebræorum numero congregat. 480
Antiochus Iudæus seditiosus magnæ calamitatis in Antiochia autor. 437
Antiochus septimi diei feriam Iudæis edicit. ibi.
Antiochus Eupator cum copiis, in Iudæam proficiscitur. 177
Antioch. Epiphanes curis implicitus, morbum contrahit, & moritur. 176
Antiochus Aegypto cedere cogitur. 172
Antiochus Hyrcanum in urbem compellit. 190
Antiochus Dianæ templū spoliare volens, Elymaida mouet, & turpiter inde se Babylonem recipit. 176
Antiochus Selenci frater Antiochum Cyciceni filiū bello aggreditur. 194
Antiochus moritur, & principatum Antiocho filio relinquit. 314
Antiochus

I N D E X

- Antiochus post patris obitū cum numero exercitu Iudæorum fines ingreditur. 314
- Antiochus ad Hierosolimam proficitur, præsidiumq; ibi relinquit. ibi.
- Antiochus à Thobia filijs motus cum exercitu in Iudæā irumpit, ac Hierosolyma deuincit. 314
- Antiochus Epiphanes belli Iudæici fons & autor. 312
- Antiochus mores Iudæicos abrogat. 314
- Antiochus rex Comagenæ. 284
- Antiochi Magni in honorem templi edictum. 169
- Antiochi ad Ptolemæum de Iudæorum libertate epistola. 168
- Antiochi ad Eleazarū exhortatio. 474
- Antiochi mors & fames exercitui immissa. 195
- Antiochi & Iudæ pugna. 177
- Antiochum Celsennius Petus Syriæ administrator coram Cæsare accusat. 442
- Antiochum Demetrii fratrem Alexander timet. 317
- Antiochia Mygdonia à Macedonibus condita. 290
- Antiquitatū Iudæicarū Epilogus. 296
- Antiquitatum historia quinque milium annorum. 449
- Antonius Herodem & Phasaelum tetrarchas declarat. 324
- Antonius in Tyro cōmoratur. ibid.
- Antonius Antigonū ad Triumphum seruare volens, propter Iudæos seditiosos securi eum percutit. 215
- Antonius captiuos trucidat. 324
- Antonius multis donis ab Herode affectus. 217
- Antonius Phasaelum & Herodem Tetrarchas constituit. 309
- Antonius Hyrcano de Cassij & Bruti rebus & morte scribit. 208
- Antonius Herodis uirritū miratur. 327
- Antonius Cleopatra maritus. 462
- Antonius & Cleopatra extincti. 224
- Antonius Armeniæ regno potitur. 218
- Antonia in magno apud Tiberiū honore habita. 267
- Antoniū Herodes muneribus placat, & amicis res suas saluās esse scribit. 217
- Antonia turris. 238
- Antoniam Agryppa, efficeret, ut tandem audiretur Eurychus rogat. 207
- Anteiur. 279
- Apion contumeliosam Iudæorum infectionem, quasi mercedem Alexandrinis reddere voluisse videtur. 461
- Apion veram patriam & genus suum abiurat. ibi.
- Apion de Mose & gente Iudæica. 460
- Apion Iudæis seruitutē exprobrat. 465
- Apion seipsū laudat & magnificat. ibi.
- Apionis de Mose & templo Iudæico mendacium arguitur. 461
- Apologia Hyrcani apud Regem accusati. 171
- Apollodorus ex Gaza nocturno Iudæorum castra erumpit. 194
- Apollonius cum Ionatha prælium cōmittit, & ab eo fugatur. 184
- Apollonius Syriæ Dux collectio exercitu Hierosolimam venit. 474
- Apostata à Mathia transigitur. 173
- Apollax à religione Iudæica. 172
- Apestasia sacerdotum. 162
- Aplanes per septennium Iudex. 67
- Apud Græcos nulla cōscriptio poetate Homeri uerustior. 449
- Aquæ calidæ apud Calliroe quæ in lacum bituminis feracē ciliunt. 253
- Aquarum calidarum fontes. 440
- Aquarum in Hebræorum exercitu penuria. 127
- Aquilo auertens flammam in Romanos abigit. 444
- Aquilo Calo extremum ictum inflixit, Chereas verò facinoris autor dicendus. 279
- Aquila aurea super maiorem templi portam. 253
- Aquilam auream detractam iuuenes securibus concidunt. ibi.
- Ara suffumigatoria. 16
- Arabs Scauro reconciliatur. 319
- Arabes ardente siti vitro se Iudæis tradunt. 330
- Arabes ab Herode detinēti. 224
- Q q q 3
- Arabes

O P E R V M I O S E P H I

Arabes Herodis exercitum in fugā ver-
tunt. 329
Arabes Cæsare irato Herodi neque la-
trones dedere, neq; pecuniam mu-
tuo acceptam persolvere volunt. 242
Arabes siri compulsi ab Herode pacem
petunt. 221
Arabes & Trachonitz scientes Hero-
di Cæsarem iratū, illi insultant. 242
Arabes in prælium reuersi, fugientes
trucidant, & castra capiunt. 220
Arabes in fugam versi. ibi.
Arabum circiter septem millia cadūt,
priusquam in Herodis clientelam
sele dedunt. 130
Arabum contra Ioramum expeditio.
130.
Arabici belli causa. 241
Arbores frugiferae nō excindendae 55
Arborū de rege deligendo consilium.
66
Arca Noe. 4
Arca sacra à Palestinis in fanū Dei sui
Dagonis defertur. 72
Arca in Cariathiarim transfertur. 72
Arca Dei in templū transportatur. 111
Arca sacra Bethsamæ peruenit. 72
Arca in urbem reducta, in tabernacu-
lum reponitur. 93
Arcyon medicus quosdā dimittit. 280
Architecti templi extruendi. 104
Archelaus Herodi sele excusat. 243
Archelaus fratrum liberos odit. 247
Archelaus Herodem generum benigni-
ssimè suscipit. 333
Archelaus Herodē vltro pro Alexan-
dro deprecari compellit. 336
Archelaus rex Cappadociæ in Iudzam
ad Alexandrum generū venit. 335
Archelaus & Herodes de libris Alexā-
dri deliberant. ibid.
Archelaus Cappadocū Rex Herodem
indignationem in generum simu-
lat, eumq; ad paternos affectus re-
ducit. 241
Archelaus si à Cæsare in Imperio con-
stabilitus esset, curæ sibi fore, vt be-
neuolentia omniū videatur dignif-
simus pollicetur. 254

Archelaus Alexandri crimina in amb-
cos præcipue vero in Pherorā trans-
fert. Pherorā Archelaum reconci-
liatorem adit. 241
Archelaus Romam proficiscitur, mul-
tiq; eidem obnixuri eum comitan-
tur. 255
Archelaus Ioazaro Boethi filio Ponti-
ficatum abrogat, eamq; dignitatem
in Eleazarum collocat. 259
Archelaus epulum multitudini præ-
bet. 254
Archelaus & Iudæorum legati coram
Cæsare comparent. 258
Archelaus & Philippus instinctu An-
tipatri accusantur. 249
Archelaus condita. 259
Archelai visionem Simon vir Essæus
interpretatur. 260
Archelao regi acclamatum. 254
Archelaum accusatum Cæsar pecunia
multat, eumq; Viennam in exilium
mittit. 260
Archelaum Cæsar ethnarcham consti-
tuit, regniq; dimidium in duos He-
rodis filios Philippum & Antipat-
rum partitur. 258. & 348
Archelaum Nicolaus excusat. 255
Ardens studium in reparandis mœni-
bus. 157.
Ardentes faces in murum iaculantur.
444
Aretas ad Arabum regem legatus. 244
Aretas rex Coelestyz. 195
Aretas contra Aristobulum expeditio-
nem suscipit, eumq; Hierosolyma
confugere cogit. 199
Aretas rex Arabū Gazæis auxiliij spem
ostendit. 194
Areta Hyrcano quinquaginta millia
militum tradit. 318
Aretas ex augurijs impossibile esse ex-
ercitum ad Petram peruenire vol-
ligit. 265
Aretas Syllzum, quod Fabarum alios-
que interfecerit accusat. 248
Arietem ad victimam loco Isaci Deus
offert Abrahamo. 11
Aristobulus cum filio Pompeij studio-
sis peremptus. 321
Aristobulus

I N D E X.

Aristobulus Roma reuersus Alexan-
drium denuo munire conatur. 202
Aristobulus à Romanis in prælio vin-
citur. ibid.
Aristobulus captiuus cum Antigono
filio Romam remittitur. ibid.
Aristobulus Ituræ habitatores circū-
cisionem cæterosque Iudaicos ritus
admittit. 193
Aristobulus Herodis ductu submergi-
tur, & ad Ananellū pontificatus re-
dit. 217
Aristobulus contra Aretam & Hyrcan-
um proficiscitur. 199
Aristobulus multa castella occupat.
197.
Aristobulus Herodis regis Chalcidæ
filius. 293
Aristobulus & Hyrcanus à Iudæis a-
pud Pompeium accusati. 200
Aristobulus eiusq; asseclæ Phariseorū
tyrannidem accusant. 196
Aristobulus bello congredi cum Pom-
peio cogitat. 318
Aristobulus & Hyrcanus de regno con-
tendunt. 198
Aristobulus vinculo solutus veneno
tollitur. 203
Aristobulus Antigonom in regni so-
cietatem admittit, cæteros in vincu-
la conijcit, & matrem fame necat.
192
Aristobulus ad Pōpeium descēdit. 318
Aristobulus Damascum contra Ptole-
mæum missus. 196
Aristobulus Antigonom fratrem in-
terficit. 192
Aristobulus Hyrcani filius post capti-
uitatem Babylonicam diadema sibi
primus imponit. ibid.
Aristobulus ex arce ad Pompeium de-
scendit. 200
Aristobulus castella Pompeio tradit.
ibidem
Aristobulus cum familia Romam ve-
nit. 319
Aristobulus vxori humilitatem gene-
ris objicit. 334
Aristobulus matrē ac fratrem vinctos
custodiæ tradit. 315

Aristobulus matrē vinctam fame ne-
cat. 316
Aristobulus fratrem Antigonom plu-
rimum amat. ibid.
Aristobulus seipsum regē declarat. 318
Alexandra coniugem Aristobuli cum
filiis carceri includit. 318
Aristobulus Flaccum Agrippæ fratri
inensum reddit. 266
Aristobulus amitam suam ac socrum
monet. 243
Aristobulus ab Herode interfectus, su-
pra lib. 15. cap. 3. 296
Aristobulus elapsus Roma iterum tur-
bas concitat. 320
Aristobulus cū Romanis dimicat. ibid.
Aristobulus Agrippæ Regis frater &
Elcias Magnus apud Petronium lu-
dæorum causam agunt. 271
Aristobulus Hyrcani filius natu maior
principatum in regnum transfert.
315
Antigonus in honorē fratris in tem-
plum ascendit. 316
Aristobulus Pompeio supplex occur-
rit. 319
Aristobulus satellitibus vt Antigonū
si cum armis adiret occiderent, præ-
cipit. 316
Aristobulus miserè moritur. ibid.
Aristobuli coram Pompeio apologia.
200
Aristobuli coniunx versuta, Antigonū
dolo trucidari curat. 192
Aristobuli liberi remissi. 202
Aristobuli necem cuncti desent, præ-
cipue verò Alexandra, quæ nullam
præ se fert suspicionem. 228
Aristobuli cum Hyrcano foedus. 198
Aristobuli fratricidæ pœna. 192
Aristobuli apud matrē deprecatio 317
Aristobulo fratricidij pœnitudo
morbus ingrauescit. 316
Aristobulo Herodes insidiatur. 217
Aristobulum in templo Arabs oppu-
gnat. 199
Aristobulū Pompeius descendere pro-
uocat. 318
Aristobulum captiuum Cæsar vinculis
soluit. 321

OPERVMIOSEPHI

Aristocratis optimum regimen.	52	Assyriorum imperium dissolutum.	140
Argumenta, Iudæorū genus antiquius Græcorū genere.	451	Asnerus, rex Persarum, Vastem ad con- vitiū venire nolentem repudiat.	157
Arms quibus Iosaphatus victoriam paravit.	126.	Athenio Herodem, eiusque exercitū inuadit.	220
Artabanus Tiberio filium Darium ob- sidem & virum quinque cubito- rum statura mittit.	265	Athronges vir corpore & manuum robore insignis dignitatem regiam attentat.	257
Artabanus à Dahiis & Sacis in impe- rium restitutus.	ibid.	Auranitidis ditio à Zenodoro Arabi- bus elocata & à Casare Herodi do- nata est causa belli.	228
Artabanus Asinæ terrā Babyloniam commendat, datisque muneribus eum dimittit.	273	Aurus ab Arabibus incensus.	257
Artabanus ad Asinæ & Anilæum propter audaciam societatem cum illis inire mittit.	ibid.	Aureum dictum de hoc seculo.	480
Artabanus ad Izatem se confert, auxi- liumque ab eo petit.	289	Augustus Herodem Syriæ procurato- rem constituit.	331
Arentius in theatro Imperatoris inte- ritum nunciat.	289	Augusto Cæsari Caius rem diuinam facit.	278
Atz Apamia ditura.	200	Alprenas.	ibid.
Atanus Rex Iudæ.	119	Autoritas Simonis.	188
Atinus Damascenos in Basanem con- dit.	120	Azariæ Prophetæ ad populum adhor- tatio.	120
Atanus rex moritur.	ibid.	Azymorum festum.	28
Atani pietas.	119	Azoti propter arcam ereptam horri- bilitate cruciantur.	74
Atani victoria.	ibid.	Ædificia ab Herode condita.	331
Atiel Iosaphi frater Abenerum insequi- tur.	90	Ædificatio Hierosolymæ.	454
Atiatici & Cyrenenses Iudæi ab earū regionum ciuitatibus multam assu- nt.	237	Ægyptus vnde dicta.	ibi.
Atinæus & Anilæus Neerdeses patria in locum quemdam se conferunt, ad quos ingens multitudo confluit.	273	Ægypti rex auxiliaturus Iudæis pri- mo vincitur.	143
Atinæus cum sociis à Babylonix Satra- pis ex improviso oppressi.	ibid.	Ægypti regis de Iudæorum liberta- te ab Aristæo impetrata edictum.	165
Atinæus suos ad fortitudinem hortat- ur, & hostes fundit, fugatque.	ibid.	Ægypti & Æthiopiz regina ad Salo- monem venit.	114
Atinæus.	204	Ægyptij bestias naturæ repugnantes colunt.	462
Atini apud Iudæos aliosque sapientes viros qui dicantur.	463	Ægyptiorum libido.	8
Atlamonxi Principatus & Pontifica- tus finis.	215	Ægyptiorum rex in Æthiopiam fu- git, eumque Æthiopum rex hono- rifice suscepit.	457
Ascalopita & Scythopolita ob tribu- tum non solum puniti.	170	Ægyptiorum sacerdotes circumcidun- tur, à porcinis carnibus abstinent.	465
Asphaltites lacus.	9	Ægyptiorum arma ventus in Hebræo- rum castra expellit.	29
Atus serpentis.	3	Ægyptiorum Idolatria.	456
Atorus.	113	Ægyptiorum reges cur Pharaones di- cti.	113
		Ægyptiorum rex in Æthiopes.	25
		Ægyptiorum	

I N D E X

- Ægyptiorū erga Hebræos inu idia. 23
 Æmilius Regulus. 276
 Ætas Saræ 127. anni. 11
 Æthiopes arma contra Afanum capiunt. 119
- B.
- B**acris radix quomodo euellenda. 440
 Baalitarum mactatio. 131
 Babæ liberi à Costobaro seruati. 225
 Babæ liberi aliique accusari ab Herode interfecti. ibid.
 Babylon à Cyro Persarum rege capta. 148
 Babylon à Semiramide non ædificata. 454
 Babylonie muri ex latere cocto & bitumine constructi. ibi.
 Babylonice captiuitatis post septuaginta annos finis. 150
 Babyloniorum rex Herculem fortitudine & rerum gestarum magnitudine præcessit. 454
 Babyloniorum regis ad Ezechiam legatio. 140
 Bacchides aciem instruit, & cum Iudæ signa confert. 179
 Bacchides cum 22000. militū Iudæ occurrat. ibid.
 Bacchides Jonathan Sabbatho aggreditur, & duo milia militum amittit. 181
 Bacchides copias contra Ionatham ducit. ibid.
 Bacchides iratus transfugis dum Ionathæ potestas ipsi nō datur, quinquaginta ex eis interficit. ibid.
 Bacchides indignationem in transfugas effundit, & quomodo exercitum sine ignominia posset reducere cogitat. ibid.
 Bacchides magnam tyrannidem in Bethzecho exercet. 178
 Bacchides cum Ionatha fœdus facit. 181.
 Bacchides Iudæ fautores interficit. ibidem.
 Bacchides multos sibi credentes interficit. 178
 Bacchidis in Iudæos crudelitas. 314
- Bacchidi Demetrius Alcimam commendat, eique vt Iudam interuentione deleat, mandat. 378
 Bacchidem Demetrius cum copiis in Iudæam mittit. 179
 Bagoas, Carus & alij ab Herode necantur. 248
 Baia sunt thermæ Campaniæ, non procul à Putcolis. 270
 Baleth. 113
 Balthasar siue Naboandel Babylonie rex. 148
 Balthasar manum è pariete prominentem & syllabas quasdam scribentem videt. ibid.
 Bal Tyrionum Deus. 131
 Balamus obiurgatur ab Angelo. 48
 Balamus ad Balacum peruenit. ibid.
 Balami responsio. ibid.
 Balami de rebus futuris vaticinium. ibidem
 Balami aduersus Hebræos consiliū. ib.
 Balami asina loquitur. ibid.
 Balami de Israelitico populo vaticinium. ibid.
 Balacus iratus reprehēdit Balamū. ibi.
 Balaci Moabitaram regis ad Madianitas legatio. ibid.
 Balamo angelus resistit. ibid.
 Banaias. 103
 Banaias Ægyptium hasta ex ipsius manibus extorta confodit. ibi.
 Banaias leonem exanimat. ibid.
 Baracus 40. annis Israelitarum imperium tenuit. 65
 Baracus contra hostes Imperator designatur. 64
 Barala oppugnata & concremata. 176
 Baruchus e carcere dimissus. 145
 Basanes Ramathonem captam munuit. 120
 Basanis impietas. ibid.
 Basilica. 113.
 Batibius. 278
 Bathillus se venenum attulisse fatetur. 249
 Belus primus rex Assyriorum. 454
 Beli sacerdotes interfecti. 121
 Eleazari calamitas Iudæos ad dedicationem commouet. 441

Bellum Adadi contra Achabum.	122
Bellum inter Asaelem & Ieum.	132
Belli Iudaici Praefide Floro exorti ipsi Iudaei initium & seminarium.	287
Belli leges.	55
Beniamin ut reus capitur.	21
Beniamitae in Abneri sententiam cedunt, ipse ad Dauidem proficiscitur, & hac de re certiores facit.	91
Beniamitae quadringentas virgines labitices ducunt.	63
Beniamitarum 25000. trucidantur, tantum sexcenti incolumes evadunt.	63
Beniamitis, ut virgines raptant, conceditur.	ibid.
Bernice, Agrippae soror, cuius Herodes pater & maritus Polemoni Ciliciae Regi in matrimonium collocatur.	292
Bernicen Salomes filiam Aristobulo, Glaphyram Archelai Cappadocum regis filiam Alexandro Herodes uxores coniungit.	232
Berytij ab Agrippa multis donis affecti.	294
Berosus historiographus genere Chaldaeus.	453
Berosus de Nabuchodonosoro.	147
Berosus.	8
Bersabe iuramenti puteus.	10
Berzelxus Hierosolimam, patre eo proficisci nolente, cum Davide contendit.	101
Berzellae filios Solomonae David commendat.	105
Bezeleel & Eliab Architecti tabernaculi.	34
Betachora.	113
Betaramptha Iulias appellata.	262
Bethabe studium Adoniz, sic suadente Nathane, Davidi indicat.	104
Bethabe Regi se gravidam esse nunciat.	95
Bethsura obsessa.	177
Bethsuritae deditionem faciunt.	ibid.
Bethsaida.	262
Biblia satan abolere conatur.	173
Bibliotheca Ptolemaei Philadelphi.	164

Bozus Naami & Ruth amicus.	69
Bozus, Ruth cognatum, cum ut ducat, hortatur.	70
Bozus ex Ruth Obodem Davidis auum genuit.	ibid.
Bovae triturantes.	53
Buccinae duae ex argento factae.	41
Blasphemiaram inter Iudaeos & Aegyptios causa.	456

C.

Cain regione extorris.	4
Cain Dei castigatione haud melior redditur.	ibid.
Cain hypocritarum & sceleratorum parens.	ibid.
Caduceatores ablegandi.	55
Causa ad tria millia Iudaeorum in servitium abducit.	320
C. Norbanus Flaccus pro Iudaeis scribit.	238
Caius Senatui ac Pisoni urbis Praefecto se in imperium defuncti successisse significat, & ut Agrippa e custodia dimitterent mandat.	269
Caius Caligula quartus Romanorum Imperator. Tiberius Tyrannus.	269
Caius Tiberium fratrem tollit.	ibi.
Caius, Germanici filius, gratus.	268
Caius Petronio mandata imperatoria negligente, ut sibi ipsi manus inferat scribit.	272
Caius Templorum Graecanicorum nullum in spoliatum relinquit.	276
Caius Iouis fratrem se appellat.	275
Caius vix maleficus.	281
Caius orator facundus.	ibid.
Caius primo egregie Rempub. administrat, postea divinos quoque honores usurpare audet.	270
Caij in Iudaeos Tyrannis.	275
Caij in senatores ac patricios seditiosus.	ibidem
Caius licentiam servis deferendi suos dominos permittit, & Pollux Claudium reum facere audet.	276
Caius Agrippae commendatus.	276
Caius multos tributorum ac vectigalium	

I N D E X.

lium releuationem petentes capite plectit.	276	Carnibus cruentis Hebræi vescutus.	77
Caius Caligula post Tiberij obitum Princeps Roman.	265	Carthago à Didone Pygmalionis foro re in Africa extructa.	451
Caius à Chzrea trucidatus.	278	Cassius Herodi, si bellū desisset Iudææ regnum delaturum pollicetur.	323
Caius receptacula nauib. exstruit.	281	Cassius in Syriam venit, & plus quàm septingenta argenti talētia à Iudæis exigit.	207
Caius se Ioui comparat.	276	Cassius Herodi, vt in Malicho mortē patris viciscatur, rescribit.	323
Caium Agrippa Romæ honorat, in cuius retributionem aliquid pete- re Caius iubet, qui nihil aliud, quā vt mandatum Petronio datum re- uocet, rogat.	272	Cassius stipendium ciuitatibus indi- cit.	321
Caij stuprum & libidinis licentia.	281	Cassius & Marius Herodem Cœlesyriæ ducem faciunt.	207
Cato passim infidiæ structæ.	276	Cassius Longinus Syriæ Præses.	287
Candelabrum aureum.	36	Cassius Chzrea.	276
Chananzorum gentem extirpandā.	55	Cassij & Bruti dolo Iulius Cæsar inter- fectus.	323
Chananzorum Reges mouent in He- bræos.	59	Caspius portus.	264
Chananzorum ingens exercitus. ibi.		Castra hostium à Samaritanis diripiū- tur.	128
Chananzorum Reges omnes ad vnū trucidati.	ibid.	Castella muniuntur.	201
Chananzorum regionem totam lo- sua deuastat.	ibid.	Castoris Iudæi dolus erga Titum.	415
Chananzorum decem millia trucidā- tur, & Adonibezek capitur.	61	Catullus tria simul Iudæorum millia trucidat.	448
Calamitas Iudæorum Scythopoli.	445	Causæ diuersitatis apud Iudæos.	449
Calamitates omnium à mundo con- dito cum Iudæorum collatæ, supe- rantur.	312	Causæ, cur Iosephus hos libros contra Apionem conscripserit.	471
Callistus, Caij libertus, Claudio à Ca- io se vt ipsum veneno tolleret ius- sum, significat.	277	Caulæ milites impellentes, vt Clau- dium in Imperatorem eligerent.	282
Chaldæorum ac Tyrionum scripta cū Iudæis consonant.	454	Causæ impulsu conscribendi hos li- bros.	449
Chaspoma & Bosora.	176	Causæ, ob quas Iosephus has historias conscriptas in lucē ediderit.	1
Cambyxis rescriptum, in quo Iudæ- os ab ædificando templo deter- ret.	151	Causa extructi templi.	111
Campus regius.	9	Causa belli contra Arabes.	220
Candelabra.	111	Cisus Sauli pater.	74
Canthari & Phialæ.	ibid.	Citharæ quis inuentor.	7
Captiuitas Babylonica ab Esaia prædi- cta.	140	Ciuitatem quis primus instituerit.	7
Captiuitas Babylonica.	145	Clades Ismaelis à Ioanne accepta.	146
Captiuitas, & per tempus obsidionis mortuorum numerus.	435	Clades Alexandri.	193
Caprosaba Antipatris dicta.	195	Claudius Principatum vltro oblatum deponere recusat.	282
Carmen & gratiarum actio Moſis & Iſrahelitarum pro præſenti libera- tione.	29	Claudius in proposito suo ab Agrippa confirmatur.	283
		Claudius Felix Iudææ procurator.	291
		Claudius milites vt in fide maneant, sacramento adigit.	283
		Claudius Agrippā in regnū paternū mittere	

O P E R V M I O S E P H I

mittere cogitat, quod alij dissuadet, & Culpium Fadum Iudææ præsidē & regni totius declarat.	284	Cæsar Herodis ditionem ampliorem reddidit.	224
Claudius Agrippæ Iudæam, Samariā, & Lyfaniæ ditionem concedit.	284	Cæsar Augustus Herodis studiosus.	211
Claudius Principatum vltro oblatum deponere recusat.	282	Cæsar e Syria proficiscitur.	204
Claudius Iudæis sacræ Stolz custo- diam Agrippæ iunioris rogatu con- cedit.	288	Cæsar Aegypto potitur.	224
Claudius renuenti obtruditur Cæsarea dignitas.	282	Cæsar in hoc munes peccasse pronū- ciat, quod se à suspitione immunes non seruauerint, ac parentē vt filijs reconcilietur, hortatur.	236
Claudius Tiberius Nero Romanorū Imperator.	262	Cæsar à Cassio & Bruto occisus.	207
Claud. sublimis in castra pfertur. ibid.		Cæsar ab Herode offensus.	242
Claudius fato functus.	293	Cæsar Herodi dimidium redituum e Cyprijs metallis donat.	236
Claudij Cæsaris ad Iudæos epistola.	288	Cæsar Herodis Principatū confirmat.	223.
Claudij pro Alexandrinis Iudæis edi- ctum.	284	Cæsar Arabum legatos non audit.	242
Claudij pro Iudæis per Romanum or- bem edictum.	ibi.	Cæsar Trachonitidis, Bataneæ, & Au- ranitidis ditionē Herodi donat.	228
Claudij ad legatos responsio.	283	Cæsar Archelaum regno dignum pro- nunciat.	255
Claudium Agrippa, vt magno animo in retinendo principatu pergeret, hortatur.	283	Cæsar & Agrippa Herodis magnani- mitatem celebrant.	236
Claudium milites in Principem eli- gunt.	280	Cæsar Augustus fato functus.	262
Crassus in Parthia perit.	203	Cæsaris ad Herodem responsio.	330
Crassus Parthis resistit.	ibid.	Cæsari & Iuliz Cæsaris vxori ab Hero- de legatum.	254
Crassus iuramenti dati violator.	202	Cæsari Herodes quingentos ex suo sa- telitio mittit.	227
Crateres.	113	Cæsarem Herodes octingentis talentis donat.	223
Crateræ aureæ dux.	166	Cæsares.	114
Crateræ argenteæ.	ibi.	Cæsarea, Stratonis turris antea dicta, ab Herode condita.	332
Cæcilius Bassus sex. Cæsarem interfi- cit.	207	Cæsarea Philippi ab Agrippa Neroni- as appellata.	294
Cædes assidue Hierosolymis.	328	Cæsarea perfecta.	236
Cædes, latrocinia, seditio & fames in Iudæa.	261	Cæsareæ inter Iudæos & Syros de pari- iure ciuitatis rixa.	293
Cædes Zachariæ Regis.	135	Cæsareæ portus.	228
Cædes in Hierosolymis.	328	Chæreas cū socijs in Germanici ades se recipit.	279
Cædes cognatorum 42. Ochozir.	132	Chæreas Iulium Lupum vt Caij vxorē & filiam interficiat mittit.	281
Cædes filij Aristobuli.	203	Chæreas à consulib. signū petit. ibid.	
Cædes, latrocinia, seditio & fames in Iudæa.	356	Chæreas multis ex causis in Caium in- citus.	376
Cæsar in Syriam venit, apud eū Gada- renses Herodem accusant, qui sei- psos ingulant.	228	Chæreas, Minutianus & Clemens, de Cæsaris nece colloquuntur.	280
Cæsar Augustus Herodi in Parricidas animaduertere liberam potestatem permittit.	244	Chæreas cum alijs quibusdam Caium tollere statuit.	277

Chæreas

I N D E X.

Chzreas Clementem & Papinum alloquitur.	276	Circa Massadam vnus tantum locus, qui aggerum iactum excipere potest.	444
Chzreas occasionem aggrediendi Ca-ium expectat.	277	Circenses ludi.	276
Chzremon historiographus.	459	Circumcisio instituta.	9
Chzrili antiqui Poetæ de Iudæorum gente testimonium.	455	Cirenzorum magistratus.	237
Ceron, amoni ferocissima, in qua Noë arca reliquæ seruantur.	288	Ciuilis Germanos ad sobrietatem cogit.	438
Chelcias & Ananias Cleopatrz copijs duces præpositi.	191	Ciuilis belli inter Hebræos initiū.	90
Cherubini duo.	110	Cines in labissā, Sauli & filiorum cadavera dempta sepeliunt.	88
Cherubin.	35	Ciuitatis munitiones ac turrim cautes, quas tyranni per dementiā deseruerant, insuperabiles.	431
Chebron & Marissa expugnata.	176	Ciuum contra Iudæos ad Titum preces.	439
Cesennius Antiochum subito inuadit.	442	Ciuib. direpta bona restituuntur.	307
Cellæ in circuitu templi cōstruæ.	110	Cyrus Nabonidē expellit à Babyl.	454
Chetomene.	36	Cyrus Iudæis reditum in patriam vr- bis ac templi ædificationem permit- tit.	150
Celenderis in Cilicia.	249	Cyri Persarum Regis edictum.	ibid.
Clearchi Aristotelis discipuli de Iudæ- is testimonium.	455	Cyri ad Syriæ Satrapas mandatū.	ibid.
Cleopatra Regina alieni appetēs.	218	Cyri de Iudæis eorumq; templo decre- tum.	154
Cleopatra in Ciliciam ad Antonium venit.	209	Cyprus.	332
Cleopatra fratrem & sororem interficit.	218	Cypros, Agrippæ vxor, ad Herodiadē sororem eius scribit, & auxilium po- tit.	266
Cleopatra contra filium exercitum pa- rat.	194	Cypron conditum.	237
Cleopatra ad Antonium peruenit, qui Arabiæ partem & Hierichuntini a- gri reditus ei locat.	218	Criminum à Iusto Iosepho obiectorū depulsio.	307
Cleopatrz in cognationem suam sæ- uitia.	329	Crypta subterranea ab Antonia.	235
Cleopatrz auaritia.	329	Cochlea.	110
Cleopatrz in Herodem insidiæ.	ibid.	Columnæ duæ excitatæ.	4
Cleopatrz Antonius partes de Iudæa & Arabia ablatas largitur.	218	Columnæ duæ ingentes.	110
Cleopatram Herodes occidere cona- tur, quod eius amici auertunt.	ibi.	Colloquium Dei cum Cain.	3
Cleopatram Antonius versus Ægyptū deduxit.	ibid.	Copiæ in partes duodecim cōgestæ.	105
Creatio mundi.	2	Coponius Præfectus Syriæ.	261
Censores.	141	Comitas, & benignitas Agrippæ erga Philippum.	302
Centum legati Hierosol. reuersi.	306	Comminatio grauis Israelitis à veræ pietatis tramite exorbitantib. pro- posita.	112
Certamen quinquennale.	236	Concupiscentiæ sepulchra.	42
Cinnamus Artabano amissum digni- tatis fastigium restituit.	290	Conditio obsidionis soluendæ à Ioa- bo proposita.	102
Clitus Tiberiadæ seditionis autor.	302	Consistens Ægyptiorum & Mithrida- ris ad Delta.	203
Clitus sinistram sibi præcidit.	ibi.	Consonantia Iudæorū in religione & vita.	467.
Circa hostes quomodo agendum.	468	Conscien-	

O P E R V M I O S E P H I

Conscientiæ labes.	192
Contra mendacium impudenter expo- situm nihil dicendum.	460
Contra furtum & viuras.	468
Contra illos, qui Moſen & Iſraelitas propter lepram profugiſſe ex Ægy- pto contendunt.	40
Contra legiſſatores gentium.	470
Contemptus mortis.	252
Conuiuium Deo faciens.	51
Conuiuium Iudzorum apud Ptole- mæum, & eorundem ſate cibum preces.	167
Corban, donum Dei.	454
Cores populum excitare aduerſus Mo- ſen conatur.	44
Coræ factionem ducenti quinquagin- ta viri ſequuntur.	ibid.
Coræ cum 250. viris ignis abſumit.	46
Corinthus à Sylleſo, vt Herodem è me- dio tolleret, pecunijs corruptus.	148
Corona.	111
Cornelius Sabinus.	277
Chosbi.	49
Coſtobarus, Lyſimachus, Antipater & Doſitheus apud Herodem accuſa- ti.	225
Coſtobarus, cui Herodes in matrimo- nium Salomem ſororè dederat, Idu- mææ principatum inuadit.	225
Coſtobarus interceſſione ſeruatus. ibi.	
Cubicula ad voluptatem facta aurea ſuppelleſtili reſerta.	113
Cumanus Præfeſtus Iudææ.	353
Cumanus multos Iudæos perimit, plu- res viuos captos abducit.	292
Cum quibus iuſtitia, cum illis etiam Deus eſt.	221
Cum capta coniugium.	53
Cur Iudæi animalia conſueſta ſacrifi- cent, nec carnibus ſuillis veſcan- tur.	465
Cur quidam Hiſtoriographi Iudæorū mentionem omiſerint.	456
Cura pro ſacerdotibus.	157
Cura Dei pro ſuis.	122
Chuiſis victoriæ nunciuſ ad Dauidem miſſuſ ab Achima anteuerſitur.	100
Chuiſi conſiliuſ, quod etiam, Achito- pheliſ reiecto, recipitur.	99

Chuiſim ſimulatè offert Abefalomo ſtadium ac fidem ſuam.	98
Cuſtoſ carceris amicè agit cum Iose- pho.	12
Chutzi cultum Dei amplexi, Iudæo- rum amicos, rebus tantum ſecundis ſe proſtitentur.	134

D.

Dabaritteni Ptolemæi vxorem ſpo- liant.	fol. 301
Dalale meretrix è Samſone cauſam tanti roboris expiſcari conatur, & ter deluditur.	69
Damaſceni & Aretas contra Alexan- druſ.	317
Damaſceni à Dauide vincuntur.	94
Dana extructa.	63
Daniana tribuſ à Chananæiſ preſ- ſa.	ibid.
Danitz locum inhabitandum quæ- runt.	ibid.
Daniel cum ſocijs ad honorem eue- ctus.	147
Daniel Regi ſcripturam interpreta- tur.	148
Daniel in leonum foueam conijci- tur.	149
Danieli Rex dona promiſſa exhi- bet.	148
Daniel Regiſ ſomnium & interpreta- tionem exponit.	147
Danieliſ cognati ſtatuaſ adorare no- lenteſ, in ignem cōiecti, diuina pro- uidencia ſeruantur.	ibid.
Danieliſ vaticinia.	149
Danieliſ viſio de ariete & hircō, per quos Medorum & Perſarum Regnū præfiguratum fuit.	ibid.
Danieliſ inimici à leonibꝯ dilania- ti.	ibid.
Danieliſ & ſociorū eiꝯ in Chaldaica diſciplina inſtitutio & profeſſus.	146
Danieli ſomnium eiꝯqꝯ interpreta- tio reuelatur.	147
Darius tribuſ ſatellitibuſ treſ quæſtio- neſ proponit.	152
Darius ſe ſacra vaſa Hieroſolyma re- miſſurum vouet.	ibid.

Darius

I N D E X.

- Darius Hyftaspis filii Rex Perfarū. 152
Darius admonitus voti, templi restau-
rationem mandauit. 153
Darii, regis scriptum & mandatum de
libertate, possessionibus, templo &
sacrificijs Iudæorum. ibid.
Darius ad Syriæ præfectos epistola. 154
Dathan & Abiran contumaces. 45
Dathan & Abiram ablorbet terra. 46
David Gillanos contra Palæstinorum
incurfiones defendit. 83
David tribus malis propositis pestem
eligit. 103
David Sibz Ionathæ facultates com-
mendat, eumq; omnes reditus Hie-
rosolyma referre iubet. 94
David in firi crebro expetitam aquam
bibere recusat. 103
David uxorem Melcholen ab Abene-
ro postulat. 90
David Hierosolymæ partem inferio-
rem occupat. 92
David alioſus factus Abiface eum re-
calescit. 104
David cognito Regis aduentu fuga ſi-
bi conſulit. 84
David à propoſito Nabalum euerter-
di deſiſtit. 85
David Ioabum cum leſtiſſimo milite
contra Ammanitas mittit. 94
David de Abſalomi conatibus certior
factus, cum ſuis Iordanem trāſit. 99
David contra Nabalum cum 400. ar-
matis proſeſcitur. 85
David Syriæ ſubiugatæ tributum im-
ponit. 94
David in vitæ diſcrimen vocatus ab
Abiſæo liberatur. 102
David Ammanitarum iniuriā fert
indigniffimè, eamq; vindicare co-
gitat. 94
David Abigzā Nabali viduam du-
cit. 85
David Saulo innocentiam ſuam de-
clarat. 86
David cum ſexcentorū manu & dua-
bus vxoribus in Palæſtinā ad An-
chum Gittæ Regem ſecōfert. ibid.
David Saritas & Amalecitas incurſio-
nibus infeſtat, de manubijs mune-
ra Regi mittit, eiq; meridionalē
Iudæorum regionem ſe incurſare
perſuadet. ibid.
David cum Goliath congregi cupit. 79
David agnum raptum ex ore Leonis
recipit, ipſamq; feram occidit. 80
David vrſum trucidat. ibid.
David armis quibus ad pugnam à Sau-
lo inſtructus erat, deſiſtis, funda
armatus in hoſtem properat. ibid.
David hoſtem accedens, contemni-
tur. ibid.
David, Sauli & Ionathæ necem deſo-
rat. 89
David Amalecitā Sauli interfecto-
rem affici ſupplicio iubet. ibid.
David ex Dei iuſſu Hebronem com-
migrans, à Iudæ tribu Rex declara-
tur. ibid.
David Iabifenos quod Saulum cum ſi-
lijs ſepeliſſent, collaudat. ibid.
David ſe viuente Solomonem filium
ſuum regnum auſpicari voluit. 104
David Solomonem vt Deum colat,
hortatur. 104
David Mahanaïm peruenit, vbi cum
ſumma reuerentia ab optimatibus
excipitur. 99
David arcam in ædes Obadami Leuitę
deponit, cuius domus multis felici-
tatibus cumulatur. 93
David Semeim occidi vetat. 95
David ſamæ ſuæ conſulit nemine ſu-
ſpicante ipſius voluntate caſum fu-
iſſe Abenerum. 91
David à Michol irridetur. 92
David Deo templum ædificare decer-
nit. ibid.
David Deo pro promiſſa per Natha-
nem felicitate gratias agit. ibid.
David in Palæſtinos mouet, eiſq; bo-
nā agrorum partem adimit. ibid.
David Sophenorum Regē vincit. ibid.
David à rege petit vt agri partem ad
incolendum ei cum ſuis attribue-
ret, Rex Secellam ei donat. 86
David Ionathæ de patris inſidijs con-
queritur, Ionathas autem parentē
excuſat. 81
David orat Ionathan, vt parentis en-
ga ſe

OPERVMI OSEPHI

- ga se animum expiscari & significare velit. 82
- David Nabum ad Achimelechum sacerdotem peruenit. ibid.
- David Goliathi gladio accepto, in Gittam Palæstinorum ad Anchum se cōfert. ibid.
- David regem Anchum timens furorem ac rabiem simulat. ibid.
- David ad speluncam Adullamæ peruenit, vbi filius tota cognatio, nec non & alij multi ad eum se cōferunt. ibidem.
- David ad Moabitarum Regem proficiscens, parentes ei commendat. 83
- David ad Saxim oppidum peruenit. ib.
- David Memphibosto veniam, & dimidiæ partis bonorum Sibæ donatorū restitutionem promittit. 101
- David oraculo monitus fugit. 84
- David in Cœnam cum suis se confert, quò & Ionathas perueniens, eum consolatur, & fœdus cum eo renouat. ibid.
- David Vriam accersit, eumq; vt profectus ad uxorem, ibi pernoctaret, iubet, quod tamen non facit. 95
- David Ioabo, vt in Vriam animaduertat, scribit. ibid.
- David magnam vim ferri, æris & lignorum comportat. 104
- David Amasæ veniā & vniuersarū copiarum Præfecturam concedit. 100
- David Idumæos, vt vittim tributa persoluerent, cogit. 94
- David num quis ex Ionathæ genere superesset scitatur. ibid.
- David falsus peccator, à DEO veniam consequitur. 96
- David per septē dies, infantes ex Bethsabe suscepti, vicem dolenter ferens, ieiunat. ibid.
- David puerum extinctum sentiens, surgit, ac lotus cibum capit. ibid.
- David causam, cur mortuo puero cibū capiat, quorum nihil puero adhuc ægrotante fecerat, indicat. ibid.
- David laciniā regij pallij præcidit. 84
- David regi Saulo, quod sibi insonti insidias struat, exprobrat. ibid.
- David cum toto populo Abenerum deseret ac luger & solennibus funeralibus ei parentat. 92
- David Vriæ nece audita, irasci denuntiat. 96
- David Bethsabe coniugem sibi cōsecrat, ex qua puer ei nascitur. ibid.
- David Principibus tribuum conuocatis Solomonem commendat. 103
- David Chulim vt Achitophelis consilijs se opponeret, obnixè precatur. 92
- David Hierosolymis excedit. ibid.
- David fugiens sacerdotes in vrbe manere vult, vt per eos, quid in ea agatur, cognoscat. ibid.
- David Samueli Regis erga sese animū indicat. 81
- David Salomoni Ioabum puniendum mandat. 105
- David Deum consulit, num ab Amalecitis vxores ac liberos recipere sit concessurus. 87
- David Ægyptio seruo ductore, Amalecitas assequitur. 88
- David in Amalecitas irruit, magnā eorum stragem edit, omnemq; prædā recuperat. ibid.
- David custodes impedimentorū, obstrepentibus pugnæ socijs, in prædæ partem admittit. ibid.
- David cum duobus in hostium castra penetrans, Sauli spiculum & lecythum aequalem aufert. 85
- David Sauli Imperatori Abenero regium spiculum & aquæ lecythum auferri passus sit exprobrat. ibid.
- David Palæstinos magna eorum edita strage vincit. 81
- David Lenitas numerat, eorumq; officia distribuit. 103
- David Ioabum ad peragendum censum ire iubet. 103
- David Iebusæos ex arce & Hierosolymis eiicit, & ciuitatem Davidis appellat. 92
- David Syris occurrens, 47000. cum Sabeco eorum Imperatore cædit. 95
- David vt plurimum propitium numē experitur. 80
- David cognita filij eadē à Chusi, acriter eum deslet. 100
- David

I N D E X.

David Proceres & præfectos comiter atq; benigne excipit.	91	Debora Prophetissa.	64
David Rabatham vi captam militi diripiendam permittit.	66	De boue cornupeta.	34
David pro innocente orat populo.	103	Decem tribuum ad reliquos Israelitas legatio.	60
David Poeta.	102	De Chami filijs ipsorumq; progenie.	7
Davidis & Salomonis potentia.	465	De Cain & Abel fratribus.	3
Davidis legatis petentib. aliquid comectus, durè responderetur à Nabalo.	85	Decem coniurati necari, delator eorum interfectus frustatim concisus est.	226
Davidis cum Goliatho ante congressum colloquium.	80	Decem præcepta, & quomodo diuendenda.	34
Davidis legati ad Ammanitarū Regē ob patris obitum consolandi causa missi, contumeliosè tractantur.	94	Decem Aegypti plagæ.	28
Davidis victoria de Goliatho.	80	Decemviri contra Herodem conspirant.	226
Davidis ad Solomonem postremum alloquium.	105	Decem bases ærea labrorum.	110
Davidis filij ad patrem, Abesalomus verò ad avum confugit.	97	Decem labra rotunda.	ibid.
Davidis liberi Hierosol. suscepti.	92	Decimæ egenorum.	53
Davidis adulterium.	95	De Cleopatra vltima Alexandrinorū Regina, eiusq; sceleribus.	462
Davidis concubinæ à filio stupratæ, alio traduntur.	101	Dei contemptus in quibus cōsistat.	78
Davidis ob cladem acceptam indignatio.	96	De Deo & providentia diuina.	467
Dauidi omnes filios ab Abesalomo cefos nunciatur.	97	Deorum apud gentiles ingens numerus.	469
Dauidi, vt prælijs abstineat, suadetur.	102	De Hæci filijs Esao & Iacobo, & natiuitate eorum ac educatione.	12
Dauidem adesse volentem in exercitu amici prohibent.	99	De Isaco legitimo Abrahami filio.	11
Dauidem Ionathas excusans, à parente spiculo petiit.	82	De Iacobo metu fratris in Mesopotamiam profugo.	13
Dauidici generis Reges, quot & quantum regnauerint.	145	De Ismahele Abrahami filio, eiusque posteris Arabibus.	10
De arca in qua tabulas legis Moses collocavit.	35	Defectus Lunæ.	253
De arca sacra consultatio.	72	Defectionis Germanorum & Gallorū ab Romanis causæ.	438
De adulterio & incestu.	40	Defectionis autores circiter duo milia in cruce acti.	438
De aduentu Vespasiani in Galilæam & obsidione Iotapæ vide Iosephū lib. 4. cap. 5. de bello Iudaico.	309	De filijs Sem, tertij Noe filij, & de progenie ipsorum & Abrahami.	7
De afflictionibus Hebræorum in Aegypto per annos 400.	23	De funeribus mortuorum.	468
De bello Iudaico quidam historias cōscripsere.	450	Defuncti fratris vxor ducenda.	53
De bello Iudaico.	313	Demetrius ab Alexandro victus, trucidatur.	191
Debitus vitæ finis Iudæorum.	443	Demetrius se promissis in amicitiam Ionathæ insinuare conatur.	182
Debora & Baracus in hostes mouent.	65	De morte Cæsaris rumor diuersus.	279
		Demetrius Iudæis in auxiliū venit.	316
		Demetrius Philippum fratrem in Beroia oppugnat.	195
		Demetrius sollicitantibus transfugia Bacchidem cum copijs contra Ionathan mittit.	181
		Demetrius	

O P E R V M I O S E P H I

Demetrius Demetrii filius ex Creta in Ciliciam traiecit, Syriamq; occupare conatur.	183	ge templo Hierosolymitano missorum.	166
Demetrius Tripolim aliasq; Syrię vrbes occupat, & Antiochum & Lysiam necat.	178	Descriptio spelunę in qua latrones habitabant.	327
Demetrius Eucærus contra Alexandrum proficiscitur.	195	Descriptio rationis & sapientię.	473
Demetrius in Alexandrū mouet.	182	De Sole, Luna & Stellis Iosephi somnium.	17
Demetrius Eucærus à Ptolemæo Lathuro Damasci rex constitutus.	194	De Regis electione.	52
Demetrius militū odium concitat stipendium pacis tempore minuen-	185	De tabernaculo per Mosē in terra deserta factō, quod similitudinem templi portatilis referebat.	34
Demetrius in Arsacem Parthorum regem mouet, prælioq; superatus, capitur.	187	Deus immensus.	111
Demetrius Nicanorem contra Iudam mittit.	178	Deus non corporis formam, sed animi virtutes spectat.	79
Demetrii ad Læthenem diploma, in quo Iudzis immunitates promittit.	185	Deus Abrahamo filium pollicetur.	9
Demetrii ad Ptolemæum de bibliotheca adhortatio.	165	Deus propter inobediētiam Sauli offenditur.	72
Demetrii duces iterum in Jonathan mouent: nihil sibi successurum videntes noctu discedunt.	187	Deus verax in promissis.	112
Demetrii & Alexandri pugna, qua Demetrius superat, Iudæi à Demetrio victore deficiunt.	317	De vxoribus ducendis.	53
Demetrio in Parthia morbo absumpto Philippus totius Syrię regno potitur.	195	Dij alieni.	52
Demetrio Antiochia adimitur.	186	Diluuium.	4
De mundi creatione, & elementorum dispositione.	2	Dimissio Israelitarum.	134
Deliberationis de Arca sacra conclusio.	72	Dinæ Iacobi filię historia.	15
De leprosis.	40	Diocles.	148
De nuptijs.	467	Diodorus cognomine Tryphon Apamēnus à Malcho Arabe Antiochum Alexandri filium petit.	185
De Nazareis.	46	Diophantes regis Notarius Alexandri nomine falsas literas conscribit.	337
De obitu Abrahami.	12	Diophātes scriba aliorum characteres imitatur.	243
De posteritate Adami, & decem ætatibus vsq; ad diluuium.	3	Direptio vrbls impedita.	215
Depulsio argumenti Apionis, Iudæos seditionis Alexandrię causam extitisse.	463	Discrimen Mosi & aliorum legislatorum.	3
Depulsio figmenti Apionis de sex dierum itinere.	461	Discordia Iudæorum & cęuium Alexandrinorum in religione.	463
Descriptio donorum à Ptolemæo re-		Dispositio castrorum.	41
		Dissidium inter plebem & senatū.	282
		Dissidium in domo Herodis.	238
		Distinctio gubernationis in populo Israelitico.	75
		Diuersa populi studia.	120
		Diuisio agri Abrahami & Lothi.	8
		Diuisio Sacerdotum in 24. cognationes.	105
		Diuini auxilij promissio.	51
		Dius Iromi meminit.	113
		Dius de Solomone.	ibid.
		Doccus Saulo, se Dauidē in Nabo apud Achimelechū vidisse significat.	83
		Dolabella	

I N D E X

Dolabella Ephesiorū ciuitati scribit.	206	Emortuę dextrę sanitas restituitur.	117
Dolor & voluptas aut faciunt aut impediunt passionem.	472	Enosa vrbs prima.	4
Domicilium Abrahami.	8	Enochi finis in sacris literis non inuenitur conscriptus.	5
Domitia Domitiani Cæsaris vxor.	310	Eques Iosepho literas affert.	304
Domitianus, Titi frater.	438	Equi Ægyptiaci.	115
Dona interpretibus dimissis data & Eleazaro missa.	168	Ephrazimi tribus mouet in Iaphthē.	67
Dona Scauto data.	199	Eleazarus.	2
Dora Phœniciz ciuitas & nō Idumizę.	464	Eleazarus Phariseus Hyrcano matris captiuitatem exprobat.	191
Dora & Ioppe non portuosę.	228	Eleazarus ad Antiochum adducitur.	474
Doris prior Herodis coniunx non ignobilis ex qua Antipatrum filium suscipit.	323	Eleazarus iram Dei in populū Iudaicum fatetur.	444
Doris, Herodis vxor.	208	Eleazarus ab Elephanto oppressus moritur.	314
Doridem Antipatri matrem Herodes elicit è regia.	249	Eleasar.	103
Doritz in Iudæorum synagoga Cæsari statuam ponunt, quod Agrippam & Petronium vehementer ad iracundiam commouet.	285	Eleazarus moritur.	61
Dottus cum quatuor socijs supplicio affectus.	292	Eleazarus capitur eumq; Dux nudum extendi & verberibus cædi præcipit.	441
Duodecim Ismahelis liberi	10	Eleazarus vitā glorię posthabet.	314
Duo totius disciplinę & moralis institutionis modi.	466	Eleazarus Iudæ frater elephantum occidit.	177
Duo sacrificiorum genera.	39	Eleazarus horribiliter flagellatur.	475
Duo de quibus agit Iosephus.	451	Eleazarus Dinæ filius Romā missus.	293
Duo & viginti libri sacri.	450	Eleazarus Iudæus audacia ferox & manu strenuus.	441
Duodecim Iudæorum millia in templo occumbunt.	319	Eleazari ad socios oratio.	444
Duodecima legio Cestio duce Iudæis cesserat.	436	Eleazari ad Antiochi exhortationem responsio.	775
Duodeni milites congregiuntur, qui ad vnam se conficiunt, & Abeneri parres succumbunt.	90	Eleazari constantia.	475
Dux tabulę Moisi.	34	Eleazari de immortalitate animę oratio.	445
Dux mulieres sese inuicem de infante permutato acculant.	108.	Eleazarus Iudæis Romanorum crudelitatem exponit.	446
E		Elias sicut Enochus ex hominibus exemptus.	127
Edictum quantum Mannę quotidie quilibet colligeret.	31	Elias pluuiam venturam prædicit.	121
Edicto plebs coercenda, ne quicquam amplius ad tabernaculi structuram conferant.	34	Elias Achabo & Iezabelę vindictam diuinam prædicit.	122
Eglon Rex Moabitarum Israelitas subiugat.	64	Elias ad Achabum venturam pluuiam ei indicaturus, mittitur.	120
		Elias populi superstitionē arguit. ibi.	
		Elię doctrina & officiū miraculo confirmatur, victima igni cælitus assumpta.	ibid.
		Eliam Deus in deserto alloquitur.	122
		Eliam coruus cibatur.	121
		R r r	Elię

O P E R V M I O S E P H I

Elis pontificis filij Ophnes & Phinees nefarij.	70	Esdra Hierosolymę præfectus, vasa sa- liaque pretiosa gazophylacij custo- diis tradit.	ibi.
Eli sacerdotis tempore annonæ cari- tas.	69	Esdra legis peritus.	155
Eli in Silo filiorum cordes & Arca a- missio significatur	71	Esaia de Cyro vaticinium.	151
Eli audita arce amissione expirat. ibi.		Essen siue Logion.	16
Eli Pontificis Genealogia & progenies.		Essenorum placitum.	349
ibid.		Essenorum vita & mores.	261
Elisus in Dothaim hostibus cingitur.	128	Esthmonitis.	226
Elisus pluuiam venturâ & victoriam prædicit.	127	Ester puella fit Regina.	159
Elisus viduam vt ex olei fidelia plu- rima vasa adimpleat, iubet.	128	Esther Regem pro Iudæis intercessura accedit.	159
Elisus ab Adado ægrotante consuli- tur.	128	Ebutius contra Iosephum.	226
Elisui vocatio.	122	Ebutius infecto negotio discedit.	294
Elisui mors & cadaueris in ipsius mo- numentum coniecti resuscitatio.	133	Eua mater omnium viuentium.	3
Elisam Reges consulunt.	127	Eue poena.	ibid.
Eliacimus loacimus nominatus, Iudæ rex.	142	Eurycles Alexandri dicta & facta ob- seruans Antipatro & Herodi expo- nit.	242
Eiektorum contra Ægyptios bellum.	457	Eurycles Lacon Alexandrū apud pa- rentem clam accusat, autorq; necis ipsius existit	336
E Iudæis duodecim millia cadunt.	205	Eurycles amicitia simulata fallit Ale- xandrum, eiusq; fit proditor. ibid.	
Epaphroditus.	1	Eurycles necis Alexandri & Aristobu- li redempta opera, accusatoris par- tibus fungitur.	ibid.
Epicureorum error coarguitur.	150	Eurycles Alexandrum apud Herodem falso accusat, & in pericula præcipi- tat.	ibi.
Ephraimitæ prodicione occupant Be- thel.	62	Euangelium Iudæis allatum.	133
Ephron oppidum expugnatum.	176	Euphrates.	3
Epilogus huius partis genus Iudæorū ex Ægypto non oriundum.	458	Eurychis Agrippæ libertus, herū apud Cæsarem accusare cogitat.	267
Epilogus secundi libri contra Apionem.	471	Ex arca Noe coruum emittit.	5
Epicedium à Ieremia Iosic scriptum.	142	Excisio stirpis Nadabi.	119
Epitome belli Iudaici.	312	Excusatio historiographi, cur legum seriem innouarit.	51
Epistola Ptolemæi, in qua à Pontifice Eleazare Bibliorum petit interpre- tes.	65	Exemplum ab Iudæis Cæsares inter- fectis petatum.	425
Epictetes pecunia corruptus Scytho- polim Iudæis prodit.	191	Exemplum, nō semper patribus simi- les nasci filios.	73
Ephod.	36	Exemplum vltionis diuinæ in Iezabe- la valde insigne.	130
Esaui sibi quoque benedictionem po- stulat.	13	Explicatio nominis Moab & Ammon. 60	
Esaui primogeniti ius ob lenticulam cedit.	16	Exploratores.	123
Esaui Edom dictus.	ibi.	Exploratores terræ Chanaan mittit Moses.	42
Esaui filij & posterij.	ibi.	Exploratores Israelitis terrorē inca- tuunt.	ibi.
Esdra Iudæos qui apud Babylonem degunt, conuocat.	135	Expositio	

I N D E X

- Expositio belli Arabici & pecunię mu-
 tuo acceptę. 244
 Externi Iudæi inferiorem ciuitatem
 occupant. 440
 Exteri quoque vt exaudiantur in hoc
 loco precatur. 112
 Ex tribu Ephraim circiter 42000. cęsi.
 67
 Extirpatio stirpis Basanis. 120
 Extirpatio Iudæorum Amani cōcessa. 158
 Extructio templi Solomoni manda-
 tur. 104
 Ezecias ab Assyriorum rege deficit. 137
 Ezeciz legati ad Israelitas Azymorum
 festi celebrandi causa missi occidun-
 tur. ibid.
 Ezeciz in aduersis ad Deum refugium
 & per Esaiam in spem melioris for-
 tunę erectio. 139
 Ezeciz Regis Iudę pietas. 137
 Ezeciz mors. 140
 Ezechiam primum latronem cum
 socijs Herodes supplicio afficit. 204
 F
 Fabatus procurator Cęsaris apud He-
 rodem secretorum Sillæi proditor.
 329
 Fabula de Ioue & Pallade. 469
 Fabulę superius recitatę depulsio. 463
 Facinus detestandū Gabaenorum. 62
 Fames ob iuramentum violatum, Is-
 raelitis immissa. 102
 Fames & penitentia. 143
 Fames in Samaria tanta, vt mulier mu-
 lieri filium comederet. 128
 Fanum. 111
 Falsa matris ac sororis Herodis aduer-
 sus Mariam men accusatio. 333
 Falsi testis poena. 52
 Fatum & providentię diuina. 245
 Fati necessitas insuperabilis. 105
 Fratres ob regnum decertantes certis
 conditionibus in concordiam re-
 deunt. 318
 Fratricidij à Ioanne pontifice perpe-
 trati taxatio & ultio. 161
 Fœdus à Iudæis sacerdotalem stolam,
 vt esset in Romanorum potestate
 postulat. 288
 Fœdus Iudæos Philadelphensium pro-
 pter Miani interfectores, punit. 289
 Fœdus Dei cum Noe. 3
 Felix Hierosolymis Phasaelum dori-
 tur, à quo tamen superatur. 208
 Felix Drusillam à priore marito abdu-
 cit. 192
 Felix accusatur. 293
 Felix in Phasaelum exercitum mouet.
 323
 Felix latrones Magos vulgiq; seducto-
 res supplicijs afficit. 208
 Festus impostorem magnū cum alle-
 cis opprimit. 294
 Festum azymorum. 40
 Festiuitas templi recepti instituta. 175
 Filij pontificum ad Dauidem missi, in
 puteum sese abscondunt. 99
 Filij oblatio. 136
 Filij Chananzî. 7
 Fiducia Adadi in milite. 123
 Filiorum apud Iudæos educatio. 451
 Filiorum Israel numerus. 28
 Finale confœderatorum de Caio tol-
 lendo decretum. 278
 Florus belli Iudaici causa. 296
 Fons Iordanis. 318
 Forma templi extruendi Solomoni
 datur. 106
 Forma & habitus Elię prophetę. 127
 Fortunę monumentum. 415
 Fuga hostium ob terrorem à Deo im-
 missum. 108
 Fuga & strages exercit⁹ Absolomi. 109
 Funus Alexandri. 196
 Fulvia, Saturnini coniunx Romę qua-
 tuor Iudæis purpuram & aurum, vt
 in templum Hierosolymitanum de-
 poneret tradit, ipsi vero in proprios
 vsus conuertūt, quod dum Tiberius
 cognoscit vniuersos Iudęos ex vrbe
 pelli iubet. 264
 Furium. 54
 Fructus ad 100. annos incorrupti. 444
 G
 Gabala. 226
 Gabaronitę ministerijs publicis de-
 putati. 59
 Gabaronitę legatos mittūt ad Iesum.
 ibid.
 R. r. a Gabao-

O P E R V M I O S E P H I

Gabaonitarum ad Hebræos oratio.	59
Gabarieni Ioanni sese addicunt.	301
Gabinus. Quot vrbes dirutas in Iudæa edificari iubet.	201
Gabinus Nabathæos pugna superat.	370
Gabinium mater Alexandri beneficijs lenire studet.	ibi.
Gabinio bellū Parthijs inferre parato Hyrcanus & Antipater suppetias ferunt.	320
Gabinio pecuniam Pompeio ab Aristobulo promissam exacturo portæ clauduntur.	200
Gadara instaurata.	201
Gadaram Alexander capit.	194
Gadarenfes Herodem accusaturos, Agrippa victos ad Regem mittit.	228
Gales ab Abimelecho fugatus, à Simitis vrbe pellitur.	66
Galaræ à Gomar oriundi.	6
Galadenorum ad Israelitas legatio.	75
Galilæi sese vindicantes Samaritanorum vicos incendijs & rapinis vastant.	291
Galilæi ab Herode deficiunt.	214
Galilæi cum Tiberiensibus sedati.	309
Galilæi Tiberiada inuadere postulant.	309
Galilæorum multitudo Iosephum, ne se deserat, petit.	303
Galilæorum erga Iosephum fides ac beneuolentia.	299
Galgai, libertas.	58
Garnala in Romanorum fide perstant.	298. & 299
Glaphyra Alexādræ coniunx, num patris Herodi insidias ignorasset, interrogatur.	243
Glaphyra vxor Alexādræ suspicionem ante conceptam oratione multum auget.	334
Glaphyta quondam vxor Alexandri Archelao Cappadocū Regi remissa.	246
Glaphyræ somnium.	260. & 349
Gratus cum alijs militibus Claudium latentē protrahit, eumq; vacantem Imperatoris locum occupare iubet.	282

Grati cum Simone conflictus.	357
Gratitudo Salomonis erga Iromū pro acceptis beneficijs.	113
Gratulatio Bethsamitarum super arca sacra.	72
Gaudium beatorū in vita aterna.	481
Græcorum de Iudzorum Antiquitate testimonium.	454
Græcorū cum Iudzis comparatio.	450
Græcorum regionem innumeræ corruptiones inuasere.	449
Gedeon per 40. annos regnat.	66
Gedeon duos Duces Zebim & Hezabunim capit.	ibi.
Gedeon ad Madianitarum tētoria accedit, & ab illis somnio confirmatur.	65
Gedeon cum trecentis viris pugnam adornat.	ibid.
Geon, Nilus.	3
Gedeoni, vt Israelitas à Madianitis liberet Deus mandat.	63
Gedeonem exiguas copias Deus eligere iubet.	ibid.
Gellius Alexandræ vt Aristobuli & Mariamæ effigies depictas ad Antonium mitteret, persuadet.	217
Gemmarum in Pontificali ornatu miraculum.	38
Genealogia Abrahami.	7
Genealogia Noe.	4
Germani & Galli sub Herode stipendia fecerunt.	254
Germani Cæsaris satellites.	279
Germanicus Pisonis opera sublatus.	263
Germanorum rabies per Caij eadem excita, sedata.	280
Gessius Florus Iudææ Procurator.	296
Gessius Florus peior Albino.	ibi.
Gessij Flori iniuriæ.	262
Gesta inter Vitellium & Artabanum.	264
Gibea & aliæ Beniamitarū vrbes incensæ.	63
Gaza oppugnata.	194
Gazara.	113
Gischala incensa atq; diruta.	298
Godolia transfugarum dux.	145
Godolixæ caedes, & plebis Masphatensis abductio.	ibid.
Gotholia	

I N D E X.

- Gotholia omne semen Regium tollit
vno solummodo Ioaso, Ozochia fi-
lio seruat. 132
- Gotholix pœna. ibid.
- Goliath vir prodigiosa statura inter
Palæstinos. 79
- Goliath singulare certamen Hebræis
denunciat. ibid.
- H.
- H**ebræorum origo. 7
- Hebræus tertius anno septimo ma-
nu mitiendus. 54
- Hebræi mulierum cupidine ducti à pa-
trum religione deficiunt. 49
- Hebræi in aciem proferunt arcam fœ-
deris. 70
- Hebræi iumentis & pecoribus hostiū
in prædam contra Dei mandatum
abactis parcunt. 74
- Hebræi vallem ultra Iordanem sitam
habitantes, relictis suis oppidis in
munitissimas vrbes confugiunt. 88
- Hebræi terram Amorrhæorum occupant.
47
- Hebræi pugnam parant aduersus A-
morreos. ibi,
- Hebræorum contra Moabitas victoria.
127
- Hebræorum ob Moïsis obitum plan-
ctus. 56
- Hebræorum seruitus intolerabilis. 24
- Hebræorum libertas, & Chananzorū
seruitus. 114
- Hebræos Chananzii exdunt. 44
- Hecataeus. 8
- Hecataeus Abderita cum Alexandro
Regenutritus. 455
- Helena Hierosolymis cibos egenis di-
stribuit. 289
- Helena Adiabenorum Regina Hiero-
solyma proficiscitur. ibi.
- Helon per decennium iudex. 67
- Hermippi de Pythagora testimoniū.
454
- Heroes tres per hostium castra ex-
currunt in Bethlehem: aquam hau-
riunt & Dauidi afferunt. 103
- Heroes Dauidis. 102
- Herodes iterum cum Arabibus ad Ca-
na Coeleſyria pugnāt. 220
- Herodes in itinere ad Agrippam Chiū
peruenit, ei que ingentem pecuniæ
vim ad porticū vr̄bis reparandam,
confert. 232
- Herodes ex aurea & argentea supel-
lectile pecuniā conficiens, frumen-
tum pro ea comparat. 227
- Herodes prope Panium templum æ-
dificat. 259
- Herodes apud Cæsarem filios accusat.
244
- Herodes vt alienus videretur Aristo-
li necesse eum honorificè sepeliri cu-
rat. 218
- Herodes Reſſa capto & à Massada do-
mesticis receptis, Hierosolyma pe-
tit. 212
- Herodes Massadam petens, in itinere
à Parthis impugnatur. 210
- Herodes cum Archelao Antiochiam
vsque iter fecit. 241
- Herodes cum Galilæis pugnāt, eosq;
victos in castellum compellit. 214
- Herodes in Trachonitarum regione
castellum condit, eiq; Zamari lu-
dæum Babylonicum præfecit. 247
- Herodes ab Hyrcano admonitus fuga
sibi consulit, & in iudicio amplius
non comparet. 205
- Herodes ex Daphne Antiochiæ subur-
bio in Galilæam proficiscitur. 214
- Herodes inexpectatam & apertam v-
xoris auersionem videns, contri-
statur. 223
- Herodes nobiliores Iudæorū post obi-
tum suum trucidari mandat. 253
- Herodes Massadam petens in itinere
à Parthis impugnatur. 210
- Herodes anno primo à nato Christo
moritur. 254
- Herodes Arabas sibi hostes esse depre-
hendit. 325
- Herodes cum magno vitæ discrimine
Romam nauigauit. ibid.
- Herodes Romam profectus, Antoniū
conuenit. ibid.
- Herodes Antonium & Cæsarem sibi
beneuolus inuenit. ibid.
- Herodes coram senatu Romano lau-
datur. ibid.

OPERM

IOSEPHI

Herodes circa Hierosolymorum mœ-
nia se bono publico & ad salutem
urbis venisse, clarigare iubet. 212
Herodes Saturnino & Volumnio per-
mittentibus cum exercitu Arabiam
inuadit, & Reptā castellū diuit. 241
Herodes Archelaum & cognatos pre-
ciosissimis muneribus donat. 336
Herodes Cassij amicus. 322
Herodes cur in exteros liberalis in su-
os sœuus fuerit. 237
Herodes fratrem Iosephum in Idu-
mazam mittit, ipse copias in Gali-
læam ducit, urbemque Sepphorim
capit. 212
Herodes Cassium ex Galilæa pecuniis
sibi denincit. 207
Herodes quadraginta quinque ex An-
tighoni factione interfecit. 216
Herodes vehiculo, in quo mater erat,
euerso sibi ipsi violentas manus in-
ferre cogitat. 210
Herodes donatium militibus distri-
bui iubet. 233
Herodes ab Hyrcano in Ius vocat. 322
Herodes Alexandro coniugis suæ fra-
tri regnum petiturus ipsemet eo
petitur. 211
Herodes ante pugnam sacra DEO ce-
lebrat. 330
Herodes hostes adoritur. ibid.
Herodes omnem rem gestam priusquā
Vitellij literæ superuenirent, Cæsa-
ri aperit. 265
Herodes, Agrippæ frater Rex in Chal-
cide. 284
Herodes Artabano Partho fauet. 270
Herodes ad Pheroram ægotantem vi-
sendum venit, eoque mo. tuo Hie-
rosolyma sepelit, & publico luctu
honorat. 248
Herodes Agrippæ inopiam exprobat.
266
Herodes à Syris latrones depellit. 323
Herodes per vniuersum tetrazum or-
bem clarescit. 332
Herodes venator summus. ibid.
Herodes præter animi corporisq; vir-
tutem fortuna quoque secunda usus
est. 322

Herodes Antipatrum filium expellit
ciuitate, ac Hyrcanum auum coniu-
gis interficit. ibid.
Herodes Alexandrum & Aristobulum
filios præfocari, cum Alexandro ma-
terno auo sepeliendos iubet. 338
Herodes in Pheroram fratrem excita-
tur. 336
Herodes suos in fuga consolatur. 210
Herodes ab Arabibus latrones sibi de-
di postulat, & mutuum creditum re-
perit. 241
Herodes Antipatri & mulierum secre-
ta omnia extorquet. 249
Herodes cum hostibus pugnat in sub-
urbio. 210
Herodes Romam nauigat & Cæsarem
Aquilæiam vsq; persequitur. 235
Herodes Antigoni ex Iudæa expellit.
205
Herodes fautores suos promouet, ad-
uersæ verò factionis homines quo-
tidianis suppliciis absumit. 216
Herodes constatam militum multitu-
dinem, vt Hyrcanum regno depo-
nat in Hierosolymam ducit. 322
Herodes contra latrones in speluncis
degentes militem ducit. 213
Herodes cum Antigono rem decerne-
re in Samariam proficiscitur. ibid.
Herodes, Iesū à Pōtificatu remoto Si-
monem cuius etiā filiam duxit sub-
rogat. 227
Herodes coniurationē expiscatur. 226
Herodes ad Malachum Arabum re-
gem pecuniam accepturus proficis-
citur. 211
Herodes multis pecuniis Antoniū vt
Antigonum tolleret, inducit. 215
Herodes grauem morbum contrahit.
224
Herodes morbo correptus testamentū
condit, ac regni successionem filiis,
nepotibus ac amicis relinquit. 252
Herodes populi partem dimittit cum
reliquis Massādā peruenit. 254
Herodes Antipatri matrem in regiam
inducit, eumque Cæsari commen-
dat. 233
Herodes malum simul & cultellum
poscens

I N D E X.

poscens sibi ipsi manus violentas inferre cogitat, Achiabus nepos vero istum praeuenit. 253
Herodes Solio, Praefectis ac militibus ne urbem diriperent pecuniam numerat. 215
Herodes apud Diospolim cum Arabibus pugnat eosque vincit. 220
Herodes Iesu Phaberis filio Pontificatum abrogat in cuius locum Simon Boethi filium subrogat, eiusque filiam in uxorem ducit. 227
Herodes Antipatro Pherorae consuetudinem, & mulieribus conuenticula interdicit. 248
Herodes, audito quod Hyrcanus recluso Davidis sepulchro tria millia talentorum argenti extulisset, idem facere conatur. 238
Herodes quotquot visum est Caesari, vno Archelao excepto, conuocat. 244
Herodes ad seditiosos compescendos in arces praesidia collocat. 226
Herodes Antonio deuicto, subtristis. 221
Herodes odio in filium flagrat. 252
Herodes Dei templum denuo construere animo concipit. 229
Herodes Manahemum de imperij diuturnitate rogat & Essenos propter eum in pretio habet. ibid.
Herodes ducturus Alexandri filiam Samariam proficiscitur. 214
Herodes filiorum liberos educat. 246
Herodes Pappi caput Phætorae fratri mittit. 214
Herodes Hierosolyma oppugnat. ibid.
Herodes à Caesare & Agrippa in magno honore habitus. 229
Herodes filiam quam Salomes filio nato à Costobato collocaturus erat, Pherorae filio collocat. 239
Herodes ad Caesarem venit, ei que beneficia in Antonium collata praedicat similis in eum collaturus si in amicitiam eum reciperet. 223
Herodes latrocinnis agit & excursionibus in Arabiam. 220
Herodes 300. talentis Caesarem donat. 236

Herodes in Italiam nauigat, & liberos suos Roma domum reducit. 230
Herodes Syriae & Graeciae urbibus ingentem pecuniae in aedificia contulit. 234
Herodes dynasta Chalcidicus eligendorum summorum Pontificum petit. 208
Herodes multos in itinere adiuvat pecunia, plurimorum est apud Agrippam mediator. 232
Herodes quibusvis calumniis fidem adhibens multos iniuste interficit. 240
Herodes Caesarem & exercitum honorifice excipit. 223
Herodes Antoninum adire Macharam accusaturus cogitat, eidem reconciliatur & Iosephum fratrem attribuit. 213
Herodes Chalcidis dynasta & Helcias Silam interficiunt. 286
Herodes Iudaeorum Primores conuocat, eisque facinus hoc commemorat. 252
Herodes Hierosolyma redit in multitudinem in concionem aduocat, rationem eis suae peregrinationis exponit, ac quartam tributorum partem remittit. 238
Herodes duos satellites in Davidis monumento amittit. 238
Herodes ab Antonio & exercitu honorifice exceptus. 213
Herodes ad Antonium Samosatam oppugnantem properat, in itinere multos barbaros trucidat. ibid.
Herodes Antipatri blanditiis adductus, sponsalia reformat. 238
Herodes Machabæum magno muro ac turribus amplectitur. 440
Herodes Caesari reconciliatus. 243
Herodes regno excedere iussus, in Aegyptum abit, dehinc in mari diu iactat, tandem Romam peruenit, ubi Antonio quæ ipsi cõrigerat, recēset. 211
Herodes duplex periculum suspicatis castellum sibi ad refugium parauit. 444
Herodes Davidis sepulchrum spoliat. 102

O P E R V M I O S E P H I

Herodes Alexand. & Aristobuli crimi-
 nationibus aurem præbet. 243
 Herodes à centum Iudæis apud Anto-
 nium accusatus. 209
 Herodes cum in difficilibus tum in iu-
 cundis rebus solus Agrippæ proxi-
 mus. 232
 Herodes Hierosolymis, Phasaelus ve-
 rò extra urbem constitutus, in capi-
 tis discrimine versantur. 324
 Herodes in ius vocatus cum comitatu
 comparet. 205
 Herodes in compeſcendis alienigena-
 rum auxiliis multum negotij habet.
 215
 Herodes in Galilæa cum hostibus pu-
 gnat, eos vincit, ac vniuersam Gali-
 læam in suas partes traducit. 213
 Herodes consolatur & cohortatur mi-
 lites. 220
 Herodes in senio impatiens & amaru-
 lentus. 252
 Herodes ex Italia domum reuersus
 contra Antigonom copias ducit.
 212
 Herodes à Parthis accitus in venatio-
 ne occiditur. 262
 Herodes Mariammen Hyrcani ex filia
 neptem ducit. 208
 Herodes fratrem in Idumæam mittit,
 ipse copias in Galilæam ducit, vr-
 bemque Sepphorim capit. 212
 Herodes cibaria exercitui præcurat.
 212
 Herodes populum sacramêto obſtrin-
 git. 229
 Herodes Aristobulo Ananæi loci Pon-
 tificatum conferre cogitat. 217
 Herodes filios accusat. 235
 Herodes Pheroræ vxorem accusat,
 eumque vt illam ablegat iubet.
 248
 Herodes varia fortuna vsus. 254
 Herodes ab Antipatro patre persua-
 sus à bello contra Hyrcanum desi-
 ſtit. 322
 Herodes Antonio contra Augustum
 auxilia pollicetur. 220
 Herodes filiis reconciliatus. 236
 Herodes à Mariamme vxore non blan-

de exceptus. 213
 Herodes plurima peregrina instituta
 introducit. 225
 Herodes nouam legem sancit, vt per-
 fossores parietum in seruitutē extra
 regni terminos vendere liceat. 230
 Herodes Hierosolymis duas arces mu-
 nit. 326
 Antonia. ibid. Samaria. ibid. vel Se-
 baste.
 Herodes Quintilio Varo iudice filium
 in ius vocat. 250
 Herodes à defectoribus in Galilæa pœ-
 nas exigit. 212
 Herodes in Alexandram vt clām re-
 gno suo insidiatam inuehitur. 217
 Herodes Cæsarem plurimis muneribus
 donatum in Ægyptum dedu-
 cit. 223
 Herodes tertiam tributorum partem
 remittit. 229
 Herodes Antonio rescribit, & causas
 cur Aristobulum mittere non pos-
 sit, indicat. 202
 Herodes foris bona, domi verò aduer-
 sa fortuna vititur. 233
 Herodes Alexandrū & Aristobulum
 Romam ad Cæsarem mittit. 228
 Herodes Antipatro amicas literas, vt
 cum Roma domum retrahat, scri-
 bit. 249
 Herodes Antipatrum ad minuendam
 filiorum arrogantiam honoribus e-
 uehit. 233
 Herodes populo se templum extru-
 cturum exponit. 229
 Herodes ab hostibus vulneratur. 214
 Herodes Rex in Chalcide moritur, ei-
 que in regno Agrippa succedit. 291
 Herodes Antipatro, ne cum Pherora
 vel eius coniuge vnquam colloque-
 retur, edicit. 248. 339
 Herodes militibus de suis facultatibus
 multum pecuniz largitur. 329
 Herodes à Salome motus vtunque fi-
 lium vincit, & separatos asseruari
 præcipit. 337
 Herodes contra Alexandrum & Ari-
 stobulum iudicium cogit. ibi.
 Herodes in iudicio filios accusat. ibid.
 Herodes

I N D E X.

- Herodes Antipatrum præ reliquis filiis a. naut, plurimaq; in eum beneficia contulit. 341
- Herodes sepphorim ciuitatē capit. 326
- Herodes ad uentus rationes in speluncis degentes animum dirigit. 326
- Herodes Hierosolymā cingit obsidione, ac præconis voce eam aduenit, declarari iubet. 326
- Herodes splendida oratione ad populum tribus filiis regni honorem attribuit. 333
- Herode filiis non regnum, sed regni honorem tradit. 344
- Herodes ad filios orationem deflectit. ibid.
- Herodes oratione sua fratrum dissensionem radicitus non sustulit. ibi.
- Herodes nepotes deipondet. 338
- Herodes in Antigonum mouet. 326
- Herodes Pappum Antigoni militum Ducem obtruncat. 328
- Herodes corā Augusto dissimulatione remota verū ingenuē fatetur. 330
- Herodes propter vxoris necem milite affectus. 224
- Herodes cōmestus copiam parat. 326
- Herodes decem cohortibus comitatus Hierichunta peruenit. ibid.
- Herodes Andromacho & Gemello amicitiam renunciat. 240
- Herodes Pherorā cū vxore eiicit. 339
- Herodes Piræo maiorem portum fabricat. 331
- Herodes Iosepho vt vxorē interficiat, clam mandat. 333
- Herodes Romæ in Senatum intromissus, Rex declaratur. 211
- Herodes Alexandrum in vincula conjicit, & in amicorum eius tormenta pergit. 335
- Herodes Alexandrum apud Cæsarem accusat. 333
- Herodes Antipatri vt reuersionē suā maturaret, scribit. 341
- Herodes vehiculo in quo mater erat, euerso, sibi ipsi manus violentas inferre cogitat. 210
- Herodes clam nocte ad Idumā proficiscitur. 324
- Herodes grauiores in fuga Parthis Indæos experitur. 324
- Herodes Doridem Alexandri matrem omnino. natu spoliata expellit. 340
- Herodes ex spectaculis non magnam gratiam reportat. 225
- Herodes patris necem in Malicho cogitat vilesce. 323
- Herodes accuratā diligentiam & sumptus non exiguos in structuras confert. 227
- Herodes magnificē sepelitur. 343
- Herodis in Augustū Cæsare merita. 331
- Herodis regno Augustus Cæsar finium partem addit. ibid.
- Herodis de latronibus victoria. 326
- Herodis ex Mariamne liberi suscepti. 333
- Herodis exanaculum dimissio conuiuio confestim concidit. 328
- Herodis mater ac soror Mariammē calumnijs insectantur. 223
- Herodis ad milites perterritos oratio. 329
- Herodis propositum Massada & Ioppe captis, Hierosolymam petere. 326
- Herodis in iudicio cōtra Antipatrum accusatio. 341
- Herodis consiliarij Alexandri institutum ei per nuncium significant. 225
- Herodis copias hostes a mœnibus arcent. 212
- Herodis legatos Cæsar infecto negotio dimittit. 242
- Herod. vxor in patris edes puenit. 265
- Herodis duæ filiar virgines Pheroræ filijs elocatz. 259
- Herodis de Mariamme ac Iosepho suspicio. 333
- Herodis filij ex septem vxoribus suscepti. 338
- Herodis familia ab Antigono in Massada oppugnata. 212
- Herodis error puniendus & inexcusabilis. 245
- Herodis milites cū Iudei per quinque menses obsidionē tolerauerant, ciuitatem irrumpunt. 328
- Herodis beneficentia & liberalitas incunctos. 332
- Herodis nouem vxores. 247

O P E R V M I O S E P H I

Herodis corā Augusto Cēsa. oratio.	330
Herodis ad Cēsa. rem properantis mā- data.	222
Herodis tres Eunuchi, Alexādrum in- natum contra parentē odium alere fatentur.	240
Herodis progenies intra 100. annos pe- nitus sublata.	265. 266
Herodis testamentum mutatum.	263
Herodis ad milites gratiarum actio & testamentum lectum	254
Herodis in medio Euphratis cōuinū. 265.	265.
Herodis regnum.	228
Herodis morbus horrendus.	263
Herodis cadaver magna pompa Hero- dium deferretur.	254
Herodis fortitudo.	322
Herodis erga Phasaelū fratrem amor.	325
Herodi Augustus Arabiam quoq; vult tradere, quod consiliū ipsius literar reddidit mutant.	244
Herodi mortem fratris somnia mani- festa significant.	327
Herodi insidiae structae.	324
Herodi à Roma literar veniunt, quae Acmen à Cēsa. occisam, & Herodi libertatem potestatem Antipatri puniē- di relictam esse ostendunt.	253
Herodi Antonius ut Aristobulum ad se mitteret scribit.	217
Herodem in aula calumniar & cadib; referta vitar suar tradit.	241
Herodem Antonius in Arabum bellū vertere iubet.	220
Herodē Antoni ⁹ ad se accersit, q regni curā Iosepho cōmittit, eiq; clam ut Mariāmen interficeret mādāt.	218
Herodem Romani Iudaeorum Regem creant.	325
Herodem Hyrcanus absoluit.	322
Herodem Antonius amore, Antigoniū verò odio prosequitur.	211
Herodias cui Imperator pp Agrippam fratrem pepercerat, Herodem ultro in exilio comitatur.	270
Herodion.	324
Herodiū castellum pro rerum omniū copia ciuitas esse videbatur.	332
Herodotus Halicarnassensis de Iudae-	

rum circumcissione.	454
Herodorus Aegyptiorum Regum no- mina non recenset.	314
Herodorus de Senacheribo.	339
Hirami & Salomonis amicitia.	461
Hirami & Salomonis problemata.	453
Hirami Regis genealogia.	ibid.
Hyrcanus ab inuidis cōtra Antipatrū eiusq; filios instigatur.	322
Hyrcanus à Phariseis ad Sadduceos de- ficit.	192
Hyrcanus expiscatus, quid alij sint do- naturi, plus relijs omnibus donat ob quod alio honorifico afficitur munere.	171
Hyrcanus rursus ab improbis irrita- tur.	322
Hyrcanus & Pharisei hostes.	191
Hyrcanus ingentem pecuniar vim ex Davidis monumento profert.	190
Hyrcanus Pontifex declaratur.	319
Hyrcanus munitū castrū aedificat.	173
Hyrcanus Alexandri filius, natu maxi- mus Pontifex declaratur, post ad re- giā dignitatem euehitur.	317
Hyrcanus à fratribus in itinere circū- uentus, strenuē se defendit, quosdā etiam ē medio tollit.	171
Hyrcanus moritur.	192
Hyrcanus paternum honorem Ponti- ficis assequitur.	315
Hyrcan ⁹ cognito, q Herodes regnum assecut ⁹ sit, ad eū reuertitur.	216
Hyrcan. & Phasael ⁹ à Parthis capti.	210
Hyrcanus obsidet Samariam.	191
Hyrcanus ingentē pecuniar summā ex Davidis sepulchro aufert.	105
Hyrcanus amicitiam cum Romanis re- nouat.	190
Hyrcanus assiduū cum Arabibus bel- lum gerit.	172
Hyrcanus dum fratres intestinis bel- lis laborant, in pace viuit.	191
Hyrcanus Pontifex.	196
Hyrcanus insons perit.	222
Hyrcanus Samariam capit.	191
Hyrcanus & Antipater Pompeij auxi- lium implorant.	318
Hyrcanus patriā amans gratiā ab He- rode expectat.	216

Hyrcanus

I N D E X.

Hyrcanus cum Antiocho soluta ob-
dione foedus facit.	190	Hieroboamus in Ægyptum profugit,
ubi vltq; ad Solomonis obitum ma-
net	116
Hyrcanus multas Syriæ vrbes capit, &
tēplū in mōte Garizin desolatus.	191	Hieroboamus Solomonē infestat.	115
Hyrcanus sibi ipsi manum infert.	172	Hierosolyma & templum deprezda-
tur.	118
Hyrcanus & seniores Reginā anteu-
niūt, & Aristobulum accusant.	197	Hierosolyma quondam Solyma voca-
ta, cuius nominis & Homerus me-
minit.	93
Hyrcanus Pontifex, Antipater verò Iu-
dææ procurator declaratur.	321	Hierosolyma ab Herode obsessa.	318
Hyrcani matris magnanimitas & con-
stantia.	315	Hierosolyma a Sulaco Ægyptiorum
Rege spoliata.	94
Hyrcani facietiz.	171	Hierosolyma Titus obsidet.	313
Hyrcani & Iudzorum legatio Anto-
nio coronam auream offerens, vt Iu-
dæos à Cassio captos in libertatem
vindicaret, rogat.	208	Hierosoly. ab Herode eo die quo an-
te 27. annos à Pompeio expugnata.	215.
Hyrcani ad Cæsarem legati.	205	Hierosolyma quinquies prius capta;
tunc iterum vallata est.	435
Hyrcani ortus & indoles.	170	Hierosolyma Rōmano populo stipen-
diaria.	201
Hyrcani legatos M. Antonius & P. Do-
lobella in Senatum introducunt.	206.	Hierosolyma Iudææ metropolis radi-
citus fundamentis eruta.	446
Hyrcani vita.	222	Hierosolyma Pompeio partim tradita
partim obsessa.	200
Hyrcano Babylone à Iudæis ingens ho-
nor habetur.	216	Hierosolyma per decē & octo menses
obsessa, tandem capiuntur.	144
Hyrcano in templo per vocem filio-
rum de Antiocho victoria nuncia-
tur.	191	Hierosolyma obsessa.	118
Hyrcanum Cæsar in pontificatu cōfir-
mat, Antipatrum ciuitate Romana
donat.	203	Hierosolyma expugnata.	213
Hyrcanus Hierosolymis Cæsare per-
mittente, mœnia restituit.	204	Hierosolymæ pars capta, eiusq; habi-
tatores interfecti.	61
Hyrcanū Herodes occidi imperat.	222	Hierosolymis dolo captis Iudæi in Æ-
gyptum abducuntur.	164
Hyrcanum Antipater vt ad Aretā Re-
gē Arabiæ cōfugeret, eiusq; auxilio
regnum repeteret, hortatur.	318	Hierosolymitani legati in Galilæa
haud accepti.	304
Hyrcanum Herodes in summo hono-
re habet.	216	Hierosolymorum mœnia absoluta.	157
Hyrcanum Herodes è medio tollere
statuit.	222	Hierosolymitanum templum lustra-
tum.	173
Hieremias captiuitatem Babylonicā
prædicat.	142	Hierosolymitana arx munita.	181
Hieremias à Babylonio duce exēptus,
è carcere magni pretij muneribus
afficitur.	145	Hierosolymitanorum legati in Iehu
domicilium sese recipiunt.	304
Hieremias Hierosolymorum subuer-
sionem prædicat.	142	Hierosolymitanos fundit fugatq; le-
sus.	59
Hieremias quando vixerit.	ibi.	Hiericho.	47
Hieremiz liber exustus.	ibi.	Hiericho capta, homines trucidati,
vrbs prostrata & incensa.	58
Hieremiz accusatio & absolutio.	ibi.	Hierichuntis mœnia spōtē sua colla-
psa.	ibid.
		Hierichuntē ab habitatibus relictā,
Romani diripiunt, inq; ea Herodes
præsidium reliquit.	213
		Hierich.	

OPERVMIOSEPHI

Hierichuntē speculatores explorāt.	57
Historia de vxore Leuitz.	62
Historia Nabuthi ob prēdium Achabo denegatum lapidati.	122
Historia de Antiocho Epiphane.	172
Historia libri Exodi.	23
Historia Deuteronomij.	50
Historiarum Biblicarum finis.	189
Historiographi quidam perfidiam ac sacrilegium Antiochi tegere conā- tur.	463
Historiographi quidam Hispaniam v- nam tantummodo esse ciuitatē ar- bitrati sunt.	451
Historiæ huius conscribendæ causa.	313
Historiographus qui dicendus.	312
Historiographi Græci bellum Iudai- cum silentio prætereunt.	312
Homicidæ lex.	54
Homo sui interitus autor nō Deus.	5
Homines ambitioni & auaritiæ dedi- diti, nihil non audent.	91
Homines quidam nocentissimi neces- sitate debitorum forum & scripta publica concremant.	437
Honos Mardocho oblatus.	160
Honor Danielis.	149
Honor parentum.	468
Honor magistratus.	52
Honores mutant mores.	83
Horrendus in hostium acie terræ mo- rus.	73
Horrenda fulmina in monte Syna.	33
Hostiæ veteris testamenti.	467
Hostes sepeliendi.	54
Helocausta.	39
Humanæ vitæ terminus anni 120.	7
Hypocritæ.	204

I.

I abes in Gilead, quæ auxilium con- ta Beniamitas negauerāt, destrui- tur.	fol. 63
Iabin Rex Chananeorum Israelitas subiugat.	64
Iacimus & Philippus Zamaris filij.	242
Iacob Iosephum tanquam iam extin- ctum luget.	17
Iacob filios cum muneribus mittit in	

Ægyptum.	20
Iacob. propter absentē Simeonem & Beniamin ablegandū sollicitus. ibi.	
Iacob de fossis Labani Dijs Bethel pro- ficiscitur.	15
Iacobus & Simeon Iudæ Galilæi filij, crucis supplicio affecti.	290
Iacobus mercedis loco petit Rachelis coniugium.	14
Iacob. se sacrificaturū votū Deo facit, locumq; nominat Berhel, id est, do- micilium Dei.	13
Iacob. in Mesopotamiā peruenit Car- ras ad cognationem matris. ibid.	
Iacob ad Esau fratrem nūcios mittit.	15
Iacob fratrem munerib; reconciliat. ibi.	
Iacob luctatur cum spectro, & vocatur Israel. ibi.	
Iacob Esau fratrem accedit. ibi.	
Iacobus peruenit ad Scenas. ibi.	
Iacobus ætatis anno 147. moritur.	23
Iacobus in Hebrone sepultus. ibid.	
Iacobus dum Iosephi statū ex filiis co- gnoscat, maximo perfunditur gau- dio.	22
Iacobus in Ægyptum filios frumēta- tum mittit.	20
Iacobus cum vxoribus, filiis & gregi- bus in scio secero proficiscitur.	14
Iacobus quin expiraret præ nimia læ- titia parum absuit.	23
Iacob septimus frater iunior cæteris ad supplicium ducitur.	478
Iacobus Domini nostri Iesu Christi frater ad lapidandum traditus.	294
Iacobus cum Pharaone Rege loquitur, & inhabitandam accipit Heliopo- lin.	23
Iacobi ad Labani accusationem respō- sio.	15
Iacobi contra Labanum accusatio. ibi- dem.	
Iacobi cum Labano colloquium.	14
Iacobi filij, præsertim Iuda vt Benia- min peregrinationi committat, vr- gent.	20
Iacobi filij veniunt in Ægyptum, & Si- meon liberatur.	ibid.
Iacobi cum Rachel colloquium.	13
Iacobi progenies.	23

Iacobi

I N D E X .

Iacobi filij accusantur furti.	21	Iesus Pontifex & Zorobabel princeps	
Iacobo Rachelis loco Lia in thalamū		altare ædificant.	153
inducitur.	14	Iesus cum Gabaonitis fœdus facit.	59
Iacobo Deus apud iuramenti puteum		Iesus à Iosepho arte captus.	300
apparet.	22	Iesus Siz filius Pontifex.	260
Iaddus Pontifex, cuius frater Manaf-		Iesus latronum Princeps.	308
ses Sanaballetis filiam vxorem du-		Iesus Gamalielis fil. Pontifex.	295
cit.	161	Iesus Damnei Anano Pontifici succe-	
Iadonis prophetiam Ieroboamo Pseu-		dit.	194
dopropheta offuscat.	117	Iesus Saphiz filius Iosepho insidias	
Iael Sisseram ferro clauo interficit.	65	struit.	301
Iaphtes dux israelitarum creatur.	67	Iesus Christus à Pilato crucifixus.	263
Iaphtes legatos mittit ad regem Am-		Jeremias suadet deditionem.	144
manitarum.	67	Ieroboam idololatriæ suator.	116
Iaphtes votum facit.	ibid.	Ieroboami impietas.	118
Iaphtes Ammanitas fundit fugatq; ib.		Ieroboami contra Abiam Iudz regem	
Iaphtes filiam mactat.	ibid.	expeditio.	ibid.
Iaphtes moritur.	ibid.	Ieroboami mors.	135
Iapheti Noe primogeniti progenies.	6	Ieroboami filio ægrotante mater ad	
Iardes sylua ab Romanis cincta.	441	Achiam Prophetam mittitur.	118
Iason & Menelaus seditionem conci-		Iethræ Moſis ſoceri poſteris ager attri-	
tant.	172	butus.	62
Izathes in proditores animaduertit,		Ieus in regem vngitur, Deo ſic man-	
Arabes in fugam vertit, Arſamū vi		dante.	130
capit, & Abia ſeipſum interficit.	209	Ieus rex Iſraelis.	132
Izates fratres ad Claudium Cæſarem		Ieu poſteris regnum promittitur.	132
& Arrabanum mittit.	ibid.	Iezabela.	120
Izates & Helena veri Dei cultum ri-		Iezabelam Elias fugit.	122
tu Iudaico diſcunt.	ibid.	Iezeciel templi vaſtationem prædi-	
Izatem à circumciſione Helena & A-		cit.	143
nanias dehortantur.	ibid.	Ioabus Præſecturæ ſuæ metuens, Ab-	
Ieiunium & ſupplicationes ad Deum		nerum primum calumnijs, mox in-	
pro ſalute ſui populi.	158	ſidijs adortū, vita dolose priuat.	90
Ieiunium, preces & ſupplicatio Iſrae-		Ioabus iuſſu regis Vriam in hoſtes mit-	
litarum in Maſphatim.	74	tit.	95
Ieboſthi caput ad Dauidē deferitur.	91	Ioabus per litteras Dauidem ad Raba-	
Iesus Iordanem traiecit cum copijs.	57	thæ excidium vocat.	96
Iesus monumentum extruit ad Iorda-		Ioabus & Abiſus vsq; ad ſolis occa-	
nem.	ibid.	ſum Abnerum perſequentur.	90
Iesus exploratores mittit in Hierichū-		Ioabus dato receptui ſigno ſuos cohi-	
tem.	ibid.	bet.	ibid.
Iesus ab Antiocho Epiphane in Ponti-		Ioabus contra Sabzum paucis copijs,	
ficem electus.	171	Amasa in colligendo exercitu cun-	
Iesus ſacerdotio priuatur, in cuius lo-		ſtante, mittitur.	101
cum Onias Menelaus dictus, ſurro-		Ioabus Amasam iugulat.	102
gatur.	172	Ioabus Sabzum in vrbe Abelmachea	
Iesus cum copijs urbem circumambu-		circumuallat.	102
lat.	58	Ioabus interficitur, in cuius locum Ba-	
Iesus nemini præter Rachab parcere		naiaſ ſurrogatur.	107
iubet.	ibid.	Ioabus Abſalomum interimit.	100
		Ioabus	

O P E R V M I O S E P H I

Ioab in incendio agri reuocatus, reconciliat Absolomum patri.	97	tem exterorū negans, de solo Amone diligentius perquirendum censer.	97
Ioab cum exercitu iugēs urbem ingreditur.	100	Ionathas apud Machmam degit, patriq; desertores punit.	181
Ioabi & Abisai acies.	95	Ionathas amicitiam cum Davide iurando confirmat.	82
Ioabi victoria.	ibid.	Ionathas Dauidi signa Regis animi declarantia constituit.	ibid.
Ioachimus siue Iechania rex Iudæ.	143	Ionathas & Iudas Hierosolyma & arcem reiciunt.	187
Ioannes in Gischala.	299	Ionathas & Simon in Amara filijs Ioannis fratris mortem viciscuntur.	181
Ioannes Hyrcanus optimè rebus per annos triginta tres administratis moritur.	315	Ionathas legatione cum muneribus missa ad Demetrium, ut praesidia de Iudæa castellis eieceret, rogat.	185
Ioannes apud Tiberiadem aquis calidis foueri cupit.	299	Jonas a Deo in Ninivem regnum proficiscens iussus nauigium concendit, & in mare precipitatur.	137
Ioannes Iosephi successus animo fert iniquo.	300	Ionathas in Arabiam proficiscitur, & Nabatzos vastat.	187
Ioannes Iosepho imperio abrogato Galilææ præesse cupit.	302	Ionathas Demetrium muneribus placat.	185
Ioannes Gischala.	443	Ionathas Dauidem amat, patris voluntatem ei nunciat, simulq; confu it, ut saluti suæ fuga prospiciat.	81
Ioannes & Simon in cloacis inuenti capiuntur.	455	Ionathas parenti præclaras Davidis res gestas commemorat, orans ne tantopere in eiusmodi virum læuiat.	ibid.
Ioannes matris amore effœminatus victoriam amittit.	315	Ionathas Dauidi molitum patrem indicat.	ibid.
Ioannes qui & Hyrcanus Simonis filius.	ibid.	Ionathas pontifex exercitum colligit.	182
Ioannes Iudæ frater ab Amara filijs interfectus.	181	Ionathas ob accepta beneficia operam suam Tryphoni contra Demetrium offert & præbet.	186
Ioan. Iosephū interficere conatur.	300	Ionathas Sadduczus Hyrcanum contra phariseos inflamat.	191
Ioannes lucri cupidus.	299	Ionathas victos Azorum vsque persequens Dagonis fanum concremat, octo millia hominum in eo exutes.	184
Ioannis insidiz.	ibid.	Ionathas à Tryphone interficitur.	188
Ioas Israelitarum & Samaria rex.	133	Ionathas renouat amicitiam cum Romanis & Lacedæmonijs.	180
Ioasus, Ioado pontifice auxiliante, in regem creatur.	132	Ionathas cum armigero clam hostium castra ingreditur.	76
Ioasi iubilatio.	133		Ionathas
Ioasi, viuentis Ioado, pueras.	132		
Ioasi, Ioado mortuo impietas, eiusque per Prophetam taxatio.	133		
Iodes siue Ehud in Eglonis familiaritatem sese insinuat.	64		
Iodes Eglonem trucidat.	ibid.		
Ionathas è conuiuio profugit.	82		
Ionathas & Dauid in agro conueniunt.	ibidem.		
Ionathas.	102		
Ionathas prius verberatus viuis exustus est.	448		
Ionathas Iudæ fratri communibus Iudæorum suffragijs succedit.	181		
Jonas à Cero deuoratus ac reuomitus, Nininiis prædicat.	135		
Ionathas Dauidem consolatur, mor-			

I N D E X.

<p>Jonathas in Palæstinorum exercitu
quosdam trucidat, reliqui se inui-
cem inuadunt, & dant se in fugam.
77</p> <p>Jonathas Ptolemæo occurrit, & ab eo
honorifice excipitur. 184</p> <p>Jonathas Ammoni dat consiliū, quo-
modo optatis potiri valeat. 96</p> <p>Jonathas cum fratre in Bethlaga ob-
sessus. 181</p> <p>Jonathas fugat Demetrii milites. 186</p> <p>Jonathas cum suis captus. 307</p> <p>Jonathas à Tryphone per insidias ca-
ptus interficitur. 315</p> <p>Jonathas Ioanni vt ad se veniat scri-
bit 306</p> <p>Jonathæ Anani filio pontificatus resti-
tuitur, quem ille recipere recusat,
& Matthiæ fratri deferri rogat. 285</p> <p>Jonathæ & collegarum aduersus Iose-
phum concilium. 306</p> <p>Jonathæ sociorum pars manibus inte-
rit, nonnulli viui capti ad Catullum
perducuntur. 448</p> <p>Jonathæ desiderium omnes Hieroso-
lymis capit. 183</p> <p>Iosephus ex Galilæa discedere cogi-
tat. 303</p> <p>Iosephus Ionathæ epistolas perlegit.
305</p> <p>Iosaphatus cultū verum renouat. 126</p> <p>Iosaphatus magistratus & iudices cō-
stituit. 126</p> <p>Iosaphati exercitus. 124</p> <p>Iosaphati cum Achabo in Syros expe-
ditio. ibid.</p> <p>Iosaphati mors. 127</p> <p>Iosaphatum Ieus Propheta, quod A-
chabo auxilium tulerat, reprehendit.
126</p> <p>Iosephus & Azarias à Gorgia victi, ad
duo millia militum amittunt. 176</p> <p>Iosephus in carcerē fratres includit 20</p> <p>Iosephus regis facultates recuperat.
299</p> <p>Iosephus bello Iudaico semper inter-
fuit. 450</p> <p>Iosephus Romæ belli Iudaici histori-
am conscripsit. 450</p> <p>Iosephus collegas Hierosol. remittit.
298</p> | <p>Iosephus à Ionatha hortatu Catelli
falso accusatur. 448</p> <p>Iosephus cum quinq; fratribus Phara-
onem Regem accedit. 25</p> <p>Iosephus Ptolemæo obuiam profe-
ctus honorifice excipitur. 169</p> <p>Iosephus Iudæ consilio Arabibus ne-
gociatoribus venditur. 17</p> <p>Iosephus in Galilæa mansurus annu-
it. 309</p> <p>Iosephus vxorem ducit in Ægypto, ex
qua genuit Manassē & Ephraim.
19</p> <p>Iosephus à fratribus agnoscitur. 22</p> <p>Iosephus quintam fructuum partem
regi pendere iubet. 23</p> <p>Iosephus fratres tentat, vt parentis
statum & Beniamin expiscari que-
at. 20</p> <p>Iosephus hanc historiam non Hebrai-
ca sed peregrina lingua, Græca ni-
mirum, conscripsit. 1</p> <p>Iosephus adulteriū iterum deuorat. 18</p> <p>Iosephus vestibus mulieri relictis au-
fugit. ibid.</p> <p>Iosephus fratribus incognitus eos sa-
lutat & Beniamin. 21</p> <p>Iosephus fratres num in aduersus Ben-
iamin essent subsidio, tentat. ibid.</p> <p>Iosephus in carcerem conijcitur. 18</p> <p>Iosephus libros suos plurimis venum
dedit. 451</p> <p>Iosephus Hyrcanum filium ad Ptole-
mæum regem mittit. 170</p> <p>Iosephus fratres Simeone retento di-
mittit. 20</p> <p>Iosephus & Mariamme apud Herodē
accusantur. 218</p> <p>Iosephus liberatur vinculis. 19</p> <p>Iosephus cum Tito Romam proficis-
citur, & à Vespasiano honorificè ex-
cipitur. 310</p> <p>Iosephus Galilææ præses septuaginta
viros sibi adiungit. 299</p> <p>Iosephus in discrimen incidit. 305</p> <p>Ionathæ eiq; adhaerentium dolus. ib.</p> <p>Iosephus Cabi Simonis filij Pontifex.
294</p> <p>Iosephus seditionem absq; sanguine
eluso compescit. 305</p> <p style="text-align: right;">Iosephus</p> |
|--|--|

OPERVMIOSEPHI

Iosephus Sepphoritarum ciuitatē seruat.	309	Iosephus pene oppressus inopinato periculo euadit.	306
Iosephus conscenso nauigio Tiberiada petit.	302	Iosephus omnes Iudæorum sectas cognoscit.	297
Iosephus sacerdotibus captiuis absolutionem impetrat.	297	Iosephus annos triginta natus nulli mulieri vim intext, & nihil sibi obtrudipatitur.	299
Iosephus secum deliberat.	309	Iosephus Cane in Cantharæ Pontificis surroga us locum.	288
Iosephus Galilæorum primatibus Ionathæ & Tiberiensium iniurias denarrat.	305	Iosephus Tiberiadem capit	307
Iosephus Hierosolymitanorum concilij iussu in Galilæa manet.	299	Iosephus defectionis autores iniectis vinculis Iodapatam mittit.	307
Iosephus relicto Iusto ad historiam redit.	308	Iosephus Hebrææ & Græcæ literaturæ peritus.	276
Iosephus legatorum fucum intelligit.	306	Iosephus historiam hanc in Hebraica lingua antea conscripsit.	311
Iosephus Ellemi per vnum diem Pontifex.	253	Iosephus centum legatos Hierosolymamittit.	305
Iudas Sariphei & Matthias Margaloti exusti.	253	Iosephus insidias euadit.	321
Iosephus propter Tiberienses periculis expositus.	302	Iosephus reges in fugam cōpellit.	309
Iosephus seditiosos, ut à bello Romanis inferendo desistant, deportatur, unde in odium & suspicionem incidit.	297	Iosephus Mathiæ filius natus.	297
Iosephus in alio periculo versatur.	301	Iosephus cum copiis cōtra Gabara proficiscitur.	204
Iosephus legatis iterum scribit.	304	Iosephus in Galilæa vias obseruat.	304
Iosephus mulieribus Herodis mandatum de Mariamme interficienda aperit.	218	Iosephus inuidorum calumnijs appertus.	300
Iosephus frumentum in Galilæā transmittit.	300	Iosephus cognominatus Caiaphas Pontifex.	262
Iosephus in Neopolitanum.	ibid.	Iosephus in Ægypto Potiphari venditur.	18
Iosephus Tiberienses ex custodia dimittit.	302	Iosephus ætatis anno 119. moritur.	23
Iosephus ex Pontificali Asamonæorum genere.	238	Iosephi patientia in vinculis.	18
Iosephus Ptolemæo spolia reddere conatur.	301	Iosephi cōsilio tolerabilior euadit ventura sterilitas.	19
Iosephus populum ad misericordiam mouet.	ibid.	Iosephi calliditas.	304
Iosephus tres in crucem suffixos liberat.	310	Iosephi ossa	28
Iosephus regios clām dimittit.	302	Iosephi libros quidam blasphemant.	451
Iosephus ipse bello Iudaico interfuit.	311	Iosephi ossa in Chananaā translata.	23
Iosephus ex solitudine in urbem redit, & Pharizorum placitis sese addicit.	297	Iosephi diuitiæ & liberi.	170
		Iosephi somni interpretatio.	17
		Iosephi fratres eū tollere decernūt.	ib.
		Iosephi fratres peccata in eum cōmissa deplorant.	20
		Iosephi somnium.	16
		Iosephi cum Iesu de 20. aureis rixæ.	306
		Iosephi cum Iesu colloquium.	ib. d.
		Iosephi oratio & confessio coram aduersarijs.	301
		Iosephi ad Ionathan responsoriales.	304
		Iosephi	

I N D E X

Iosephū infortunium hostibus animos addit.	309	Iosua Chananzorum regionem novem tribubus & dimidiā Manassis diuidit.	60
Iosephū erga hostes benignitas.	299	Iosua unicuique tribui, ut ex sua sorte Chananzorum reliquias tolleret, præcipit.	ibid.
Iosephū erga Iesum benignitas.	300	Iosua Israelitarum dux designatur.	32
Iosephū religionis cura.	ibi.	Iosua & Chaleb populū compescunt.	42
Iosephū ad Jonathan mandata.	304	Iosua moritur.	61
Iosephū naufragium.	297	Iosua domicilium ad Sicimā.	ibi.
Iosephū somnium mirabile.	303	Iosua postrema ad Seniores & Magistratus Hebræorum adhortatio.	ibi.
Iosephū stratagema.	301	Iosua ad eos, qui ex regione ultra Iordanem sita militabant, oratio.	60
Iosephū fratres cum à feris deuoratum patri persuadent.	17	Iosua ad Deum precatio.	58
Iosephū fratres in via Ægyptijprehendunt.	21	Iosua Moses sibi successorem designat.	30
Iosephū ad lectorem adhortatio.	2	Iosua Moses hortatur.	56
Iosephū ad ciues Tiberiensium adhortatio.	300	Iothan apologetico Sicimitis in Gedsonem ingrati tudinem obijcit.	66
Iosepho parens rem totā significat.	303	Iouem Olympium Caius Memmianus Regulū Romanū transferre iubet.	276
Iosepho Iesus bellum infert.	300	Ioazus rex Iudæ.	142
Iosepho Tiberiensis plebs obuiam venit.	300	Iubal Musicæ inuentor.	4
Iosepho perpetua Cæsariæ beneuolentia manet.	310	Iucundus & Tyrannus se sollicitatos ab Alexandro, ut interueniendum Herodem interficerent, fatentur.	243
Iosepho Potipharis vxor secundas machinas admouet.	18	Iudaicus populus regi ut orientalem instauraret porticum suadet.	295
Ioramus, Iosaphati filius, Rex Hierosolymorum.	128	Iudas hostium phalangem trucidat, ipse circumuentus vulneratur & interficitur.	179
Ioramus Elisæo mortem minatur.	ibi.	Iudas fœdus facit cum Romanis.	ibidem.
Ioramus à Moabitarū Rege auxilium petit.	127	Iudas oppidum egressus, noctu in Bachididis castra irruit.	181
Iorami cædes.	130	Iudas Essæus vates.	192
Iorami scelera ab Elia per literas accusantur.	ibi.	Iudas Essæus Propheta.	316
Iorami impietas.	129	Iudas Hierosolyma se recipit, eamque sequitur Antiochus.	177
Iorami expeditio in Ramatham.	130	Iudas Lysie exercitum vincit.	175
Ioramum & Iisæus, ut Syrorum insidias caueat, admonet.	128	Iudas ingenti præda potitur.	ibi.
Ioaz Elisæus à se Syros ter vincendos prædicat.	133	Iudas Alcimi potentie resistit.	178
Iosias verū Dei cultū restaurat.	141	Iudas & Saddocus quartæ sectæ auctores.	261
Iosias rex Iudæ.	ibid.	Iudas paucis militib. numerosum exercitum aggredi conatur.	179
Iosephū Herodes interfici, & Alexandrum in carcere conijci iubet.	219		Iudas
Ionici Iudæi apud Agrippā de indigenarum iniurijs conqueruntur.	233		
Iosua in duas partes copias diuidit.	59		
Iosua diuidendam regionem, & duas tribus cū dimidia remittendas hortatur.	ibi.		
Iosua ad metiendam & diuidendā terram quosdam mittit,	60		

O P E R V M I O S E P H I

- Iudas obsessis Iudæis in auxilium vē-
 nit. 176
 Iudas quartus frater adducitur. 477
 Iudas assidue cum finitimis gentibus
 bellum gerit. 175
 Iudas copias inter fratres diuidit. ibi.
 Iudæis victis Simon hostibus in Gali-
 læa captiuos liberat. ibid.
 Iudas Propheta Antigoni necem præ-
 dicat. 316
 Iudas cum copijs ad Bethzacharia re-
 gi obuiam proficiscitur. 177
 Iudas & Ionathas Iudæis in oppidis
 Galaditicis suppeditas ferunt. 176
 Iudas Maccabæus Apollonium prælio
 vincit. 174
 Iudas in Modim sepultus. 179
 Iudas Maccabæus arcem oppugnat. 177
 Iudas & Matthias cum 40. iuuenibus
 ad regem perducti ouantes se ex-
 culant, eosq; victos rex Hierichun-
 tem mittit. 152
 Iudas Ezeciæ latronum ductoris filius.
 257
 Iudas Sariphaei filius Matthias Marga-
 lothi iuuentutem, vt opera quæ rex
 præter patriæ consuetudinem fece-
 rat, tollerent, concitat. 353. & 342
 Iudas Galilææ quartæ sectæ auctor. 261
 Iudæ ad Iosephum pro Benjamin ora-
 tio. 21
 Iudæ ad milites oratio. 174
 Iudæ tribus ad Iordanem vsq; Dauidi
 occurrit, & pōte fluminis ripas iun-
 git. 101
 Iudæa per 70. annos deserta. 146
 Iudææ clades. 139
 Iudæam finitimæ gentes, sicut & Try-
 phon inuadunt. 188
 Iudæus Dæmones eiecit. 109
 Iudæi inter mediæ tela versantes nihil
 ceremoniarum intermittunt. 319
 Iudæi in castellum Gamala sese reci-
 piunt, quo & Philippus se cōferre. 298
 Iudæi permulti in lacunarijs pereunt.
 256
 Iudæi à Babylonijs afflictī Seleuciam
 migrant. 274
 Iudæi seditionis & pugnæ causam in Sa-
 maritanis & Cumanis referunt. 291
 Iudæi veritine Herodes demolitus vetus
 adificium nouū absoluerē non
 posset, eis Herodes vetus illud
 mansurum, donec ad nouum mate-
 ria compareretur promittit. 230
 Iudæi Ptolemaidem ad Perroniū per-
 ueniunt deprecaturi, ne quid con-
 tra leges patrias facere cogerentur.
 271
 Iudæi dant obsides ob impetratam ve-
 niam ad Cæsarem legatos mittere.
 288
 Iudæi in seditionibus quasi furiosi.
 257
 Iudæi in Neerdam & Nisibim sese re-
 ciunt. 275
 Iudæi seruati Ctesiphontem secedunt.
 ibid.
 Iudæi necessitate ad bellū coacti. 297
 Iudæi Ægyptij in Oniæ regione ab An-
 tipatro Cæsari consociati. 203
 Iudæi solennia sacrificia expeditionis
 tempore peragunt. 201
 Iudæi Syriorum, Idumæorum & Phœ-
 nicum vires tenent. 195
 Iudæi Carmelum montem incolentes
 Antigono sese adiungunt. 209
 Iudæi vtiliscuntur inimicos suos. 161
 Iudæi octauo die circumcisionem ce-
 lebrant, Arabes post decimum ter-
 tium annum. 10
 Iudæi in templum & superiorem urbem
 refugiunt. 215
 Iudæi contra sicariorum temeritatem
 conueniunt. 447
 Iudæi vniuersis bonis in vnum conge-
 stis ignem iniiciunt. 446
 Iudæi vndique collecti ad Godoliam
 Masphatam veniunt. 145
 Iudæi fidem eis olim à regibus datam
 conseruare. 462
 Iudæi cur olim pastores & captiui di-
 cti. 452
 Iudæi obsessi intrepide repugnant. 214
 Iudæi ab Romanis victi. 320
 Iudæi à Babylone Hierosolyma profi-
 ciscuntur. 153
 Iudæi à protugis & penuria coacti Ma-
 cedonicæ factioni sese adiungunt.
 120

Iudæi

I N D E X.

Judæi prorsus nullas imagines ferunt.

463

Judæi è regione Galaditica in Iudæam traducti.

176

Judæi opprimuntur, qua clade Matthias sit caustior.

173

Judæi templa & altaria fabricata destruant.

455

Judæi Herodi propter beneficia fauēt.

227

Judæorum mores & Iustrationes.

313

Judæorum legatio Romam.

258

Judæorum Reipub. mutatio.

320

Judæorum ad Darium legatio.

155

Judæorum agrum armis Samuel recuperat.

73

Judæorum leges antiquissimæ.

470

Judæorū cum Romanis conflictus

440

Judæorum lex spoliōrū nouissima. ibi.

Judæorum contra Alexandrum constantia.

455

Judæorum & Lacedæmoniorum comparatio.

469

Judæorum propriæ cædis amor.

446

Judæorum octo millia dum Alexander viuit, in exilio degunt.

195

Judæorum è captiuitate Hierosolyma profectorum numerus.

150

Judæorum 3000. prostrati.

442

Judæorum in lege constantia.

470

Judæorum in pugna constantia.

328

Judæorū in Antiochia multitudo.

437

Judæorum ad Ægyptum aduentum eorundemq; egressum ostendit Manethon.

452

Judæorum ab Romanis captiuorū calamitas.

446

Judæorum Pascha transitum significat.

28

Judæorum ob decretū Regis luctus.

158

Judæorū 1700. ab Rom. perempti.

441

Judæorum gens multum totius orbis indigenis asseminata.

437

Judæorum origo quasque regiones errando peragrauerint, in hac historia repetitur.

313

Judæorum apud Mesopotamiā & Babyloniam graues motus.

272

Judæorum decem millia deditionem faciunt.

218

Judæis hora sexta nobis est vndecima vel duodecima meridiei.

308

Judæorum cum Romanis acerrimus conflictus circa templum.

256

Judæorum contra Alexandrum in festo die seditio.

316

Judæorum in Alexandrum odium & exacerbatio.

316

Judæis calamitates ab exteris & incolis illatae.

297

Judæis à Romanis Asiæ & Europæ Regibus magnus honos habitus.

205

Judæis apud Antiochiam altera calamitas accidit.

437

Judæis incommoda inferunt.

177

Judæos quotannis hominem Græcum immolare debere.

464

Judæos propter damnum passum mæstos Herodes consolatur.

220

Judicium cōtra Antipatrum, cui præfider Varo.

341

Julius Cæsar.

280

Julius Cæsar apud Alexan. inscriptione columnæ arcæ, quod Judæi Alexandrinæ ciuitatis ius habeant attestatur.

206

Julius Antonius procons.

238

Iuppiter.

469

Iura & libertates Judæorum.

461

Ius ciuitatis Antiochiæ Judæis conseruatum.

168

Iustitia est Dei potentia.

52

Iustus belli fax.

298

Iustus populum ad defectionem irriuat.

ibi.

Iustus de bello Iudaico nihil penitus sciuit.

308

Iustus Galilææ Prouinciæ potiri cupit.

309

Iustus Vespasiano ac Tito defuncto suam historiam edidit.

308

Iustus ob facinora capitis dānatus. ibi.

Iusti, Pisti filij ad multitudinem oratio.

298

Iustum decapolitanorū primates deferunt.

309

Iuuenum miseratio omnium animos concitat.

216

Idololatriæ à Iosia extirpatio.

141

Idumæi ab Hyrcano subiugati circum-

588 2

ciuitatem

O P E R V M I O S E P H I

cisionem & ritus Iudaicos admit-		Ingens Hebræorum strages ob pestem	
tunt.	190	à Deo immissam.	101
Idumæi.	443	Inobediētis Prophetæ pœna & sepul-	
Idumæorum apostasia.	130	tura.	117
Immunitas à triburis Iudæis parata.		Instrumenta Musica Davidis.	102
188		Infirmior turba ciuitate eiecta recipi-	
Immunitates Iudæis à Seleuco Nica-		tur.	190
nore Syriæ Rege concessæ.	168	In iustum Historiographum Iosephum	
Impietas Achab.	120	falso insimulantem.	107
Impietatis pœna.	136	-Indulgentia nimia & lenitate mali in	
Impetores & Magi.	293	proposito confirmantur.	78
Incrudelitatis pœna.	128	In quibus victoria consistat.	39
In Caij interfectores animaduertitur.		Inconstantia amoris in hominib.	74
283		Ingens moles ex penuria & caritate	
In duorum aut trium ore consistit ve-		proueniens.	23
ritas.	305	Ingens præda de Madianitis parata.	50
In Arbela conuentus	306	In Agrippam defunctum Cæsarienses	
Inguinis morbum Ægyptij Sabbato-		& Sebasteni conuitia iactant.	216
sim vocant.	461	In Ægypto annonæ caritas	19
In spectaculo Cæsareæ Iudæi 25000.		In bellum qui mittendi.	55
pereunt.	437	Incendiū tēpli ac ciuitatis excidiū.	313
Indorum sapientiæ professores seip-		In Hiericho Balsamū preciosissimum	
sos concremant.	445	prouenit.	439
Ingenti ariete fabricato Sylua crebro		Inimicitie Herodis cum liberis ex Ma-	
murum pulsari iubet.	444	riam me susceptis.	313
In Hierosolymis ædificatum est tem-		In Paschæ festo miles genitalia nudas	
plum à Salomone rege ante annos		seditionem concitat, in qua 20000.	
143. & menses 8. quàm Tyrij Cartha-		Iudæorum sunt extincti.	290
ginem condidere.	452	In singulis festis & sacrificijs quid ob-	
Integræ mortuorum familiæ, & plena		seruetur.	39
mortuis restæ.	435	Inuenta bona.	54
Interpretes 70. Alexandriam venien-		Inuidiæ vis & natura.	149
tes, honorificè excipiuntur.	167	In Zoor Lothus euadit.	10
Ingénium Samaritarum, ob quod me-		Iracundia & crudelitas Alexandri im-	
rito Iudæis exosi.	173	moderata, qui octingentos capti-	
Iniquitatis atque delicti circa Deum		uorum cruciungit.	217
causa.	469	Iracundiæ maternæ filij succedūt.	333
Intentio legum Iudaicarum.	471	Iris signum fœderis inter Deū & Noe	
Indignatio Dei in Idololatrias Chu-		fol.	5
bræos.	132	Iromus Solomoni ligna promittit, eo-	
In castello magno cōmeat ⁹ copia.	444	rumq; vice frumentum petit.	109
Interius septum. quod Iudæis modo		Iromi legati ad Solomonem.	ibi.
ingredi concessum erat.	230	Israelitę possessionibus suis eiecti alio,	
Iniusta Achimelechi cum tota familia		traducuntur, regno Chuthæis dato.	
exdes.	83	137	
Insidiæ Hyrcano clam struuntur.	171	Israelitæ Obela suadente ex tribu Iu-	
Instauratio templi.	133	dæ ac Beniamitica captiuos domum	
In Hebræorum castra coturnices Deus		remittunt.	136
immittit.	31	Israelitæ ab Ammanitis & Palestinis	
In Alexandrum citra coniecta.	194	oppressi.	67

I N D E X.

Israel Propheta populo victoriam pollicetur. 131 Israelitz copiarum partem in insidiis collocant, & vt impares paulatim pedem referunt. 63 Israelitz hostes, eorumque idola tollere iubentur. 51 Israelitz Pascha celebrant, terræ frugibus fruuntur, & deficit Manna. 57 Israelitz quomodo in terræ Chanaan victuri. 51 Israelitz bellum omittunt. 62 Israelitz à Chusarthe oppressi. 64 Israelitz mittunt ad Gabaenos, qui fontes ad supplicium deposcant. 62 Israelitz à Palæstinis superati. 67 Israelitz Samueli filiorum iniquitates commemorant, eumque vt regem aliquem declararet, obnixè precantur. 73 Israelitz in deserto aquæ penuria laborant. 30 Israelitz petitionis suæ repulsam passi à Roboamo deficiunt. 116 Israelitz ab Ainatis fusi fugatiq;. 38 Israelitz Chananzos nō vno actu deuicerunt. 62 Israelitz ad montem Sina perueniunt. 32 Israelitz in deserto 40. annis erraturi. 42 Israelitz sexcentos Beniamitas reuocant. 63 Israelitz hostium copiis terrentur. 76 Israelitz incolumes per mare rubrum euadunt, quod Ægyptios inuoluit. 29 Israelitz absq; Dei mandato & Mosis cum hostibus congredi cogitāt. 43 Israelitz in deserto cornicum carnes impetrant. 42 Israelitz ab Ægyptiorum multitudine ad mare rubrum cinguntur. 28 Israelitz ex Ægypto discedunt. ibid. Israelitz pradam optimam ab Amalecitis reportant. 32 Israelitz hostes insequuntur, & reges duos Oribum & Zibū occidunt. 66 Israelitz in Elym perueniunt, vbi con-	tra Mosen ob cōmeatus penuriam murmur exoritur. 30 Israelitz Jonathan irato patri eripit. 77 Israelitz traiecto fluuio, altare super ripam Iordanis erigunt. 60 Israelitz lati certatim ad structuram tabernaculi conferunt. 34 Israelitz 40. annos Manna sustentati. 31 Israelitz in Raphidim perueniunt, vbi laborant siti. ibid. Israelitarum ætatis annorum viginti, & supra vsque ad annum 50. numerus. 38 Israelitarum in acie viginti duo millia cadunt. 63 Israelitarū iterum decem & octo millia cadunt. ibid. Israelitarum pœnitentia. 72 Israelitarum Palæstini 4000 trucidant. 70 Israelitis Deus contra Syros victoriam pollicetur. 123 Israelitis Gabaeni fontes nō tradunt. 62 Israelitas Ægyptij persequuntur. 28 Israeliticum regnum Dauidi iterum offertur. 100 Israelitici populi ab Ægyptiis conclusa anxietas. 29 Israhel Deus exaudit. 9 Israhel cum matre Abraham ablegat. 102 Issachar. 101 Isaac mactandus annum agit vigesimum quintum. 11 Isaac risus. 10 Isaacus peruenit Gerara. 12 Isaac Rebecam vxorem ducit. ibid. Isaac mittit venatum Esau. 13 Isaac Abrahamo promissus. 9 Isaac ad parentem responsio. 11 Iter per saxum coluber dictum. 441 Izates, Monobazo fratri regni luccessione relicta, moritur. 290 Izates Deum inuocat, qui Dahas & Sacas in Parthicam regionem mittit, iisque Vologesus cum exercitu occurrit. 290

O P E R V M I O S E P H I

Izates ad Parthos scribit, & vt suum regem reciperent, suadet.	239	Legatorum Hierosolymitanorum aduersus Iosephum consultatio.	304
Izates Iudæis pecuniam mittit.	ibid.	Lex septimi cuiusque anni.	41
Izates ab Artabano maximis honoribus & donis affectus.	290	Legis apud Iudæos exacta observatio.	470
Izates ad Abemerigum Spasini regem missus eius filiam Samacham ducit.	288	Legis liber in tabernaculorum festo prælegendus.	52
Izates ab Helena matre & magnatibus rex creatur, & Monobazū Rempub. donec frater veniat, administrare iubetur.	ibid.	Legislatorum iniustitia.	470
Izates Artabanum consolatur, ei que auxilium pollicetur.	289	Leges gentium.	ibid.
Izate Eleazarus, vt se circumcideret, persuadet.	ibid.	Leges graues Iudæorum.	469
L.		Leges belli & consuetudines.	41
Laban cum Iacobo foedus sancit.	15	Leui tribus cultui sacrata.	40
Laban Iacobum persequitur, Deus vero à proposito eum deterret.	14	Leuita vxorem in duodecim partes discerptam ad singulas tribus mittit.	62
Labani contra Iacobum accusatio.	ibid.	Leuitica tribus in partes 24. diuiditur.	105
Labani contra Iacobum dolus.	15	Leuiticæ tribus hominibus Agrippa linea stolæ vsum decernit.	295
Labosordochus.	148	Leprosi Samaritanis hostiū castra desertæ esse, significant.	128
Lacedæmoniorum Regis ad Iudæos Pontificem epistola.	171	Legis tabulæ in arca.	35
Lanceæ.	112	Lycurgus Lacedæmoniorum legislator.	486
Laniena.	293	Libertas virtute paratur, & pretiosa res est.	280
Latrones.	212	Lia Zelpham adducit Iacobo.	14
Latrones capti & puniti.	241	Liberi ob parentum iniquitatem non puniendi.	54
Latrones plerunq; ex Ananiz cognatis quempiam intercipiunt, quem non nisi receptis aliquot è suis, dimittunt.	294	Libertate seruata, optima sepultura.	445
Laus & nomen Iosaphati apud quoscunque.	126	Libya siue Africa.	7
Laus Eleazari.	476	Libya denominatur Aphrica.	11
Legatus Regius honorificè exceptus, Iosephi libertatem apud suos prædicat.	169	Ligna pretiosa Solemoni allata.	114
Legati Hyrcani & Aristobuli ad Scaurum.	199	Linguarum confusio.	6
Legati Syriæ, templi & vrbis muniendæ causam querentes ad Iudæos missi.	154	Linum & lana.	52
Legati inuiolabiles.	221	Lysanias Barzapharni, vt Antigonom in regnum inducat, Hyrcanumque deponat, persuadet.	324
Legatio Syri ad Achabum.	122	Lysaniam Cleopatra interficit.	218
Legati cum militibus ad Iosephum missi.	303	Lysias Antiochi filium Regem constituit, eiq; Eupatrois cognomen imponit.	177
Legati Tiberiadem in suam potestatem redigere conantur.	305	Lysias iterum in Iudam mouet, & quinque millia militum amittit.	175
		Lysimachus Apollodotum fratrem occidit & Gazam Alexandro tradit.	194
		Lysimachus mendacij arguitur.	459
		Lothus	

I N D E X.

Lothus cum suis feruatur. 10
 L. Lentulus consul pro Iudæis senten-
 tiam dicit. 207
 Luctus triginta dies. 53
 Lupus Iudæis templum claudit. 447

M.

Machir tertius ex pueris adduci iu-
 beretur. 477

Machabæa iniquitas. 327

Macabæa multos Iudæos interficit. 213

Macabæum Antiochus atrocius di-
 stentat. 477

Macedonici milites relictis prædiis
 Antiochum sese recipiunt. 182

Madianitæ Amalecitis Iudæis
 in agro prælio vincunt. 65

Madianitæ & confederati mutuis vul-
 neribus cadunt. 66

Madianitarum filix ad Hebræorum ca-
 strapervenit. 49

Madianitarum filia Hebræos ad ido-
 lolatram perducunt. ibid.

Madianitarum & confederatorum
 centum viginti milia trucidati. 66

Magnus annus. 5

Magna seditionum multitudo in
 cloacis deprehensa. 457

Magedo. 113

Mandatum Davidis de pariendo filio.
 99

Mandatum Davidis de transportanda
 arca. 92

Mandatum de arca, ceteraque sacra
 suppellectile in templum reponen-
 da. 104

Mandatum regium de statua adoran-
 da. 146

Mandatum de dimittendis exteris. 157

Mandatum de sumptibus ad structu-
 ram templi præbendis. 155

Mandatum de altari extruendo. 103

Manna quid significet. 31

Malichus Antipatro insidiatur, deie-
 rat & eidem reconciliatur. 207

Malchus beneficiorum Antipatri im-
 memor. 322

Malichus Antipatrum veneno necari
 procurat. 207

Malichus, Hyrcano se adiungit. 323

Malichum tribuni Herodis interfici-
 unt. ibid.

Malle expugnata. 176

Manna Israelitis Deus cibatur. 31

Manacemus Israelis rex. 135

Manachases. 36

Manacemus regnum futurum prædi-
 cit. 229

Manasses sacerdotum, ob extera, si
 retineat foeminam ab eo remouen-
 dus, spe maiori boni negligit. 162

Manasses urbem lustrat, & templum
 denuo consecrat. 140

Manasses in Babyloniam captus abdu-
 ctus postquam reliquit, regno resti-
 tuitur. 140

Manasses voti fit compos. 152

Manasse impietas & crudelitas. 140

Manasse mors. 141

Manochi angelus iterum apparet. 68

Manethon Aegypti historographus.
 451, & 457

Manethonis & Chæremonis historiae
 comparatio. 459

Manethonis signi depulsio. 457

Manethonis de Aegyptiorum leprosis
 fabulosa. ibid.

Manethonis & Chæremonis historiae
 discrepantia. 459

Mar amatores significat. 30

Marcus Crassus reliquum templi au-
 rum aufert. 320

Marcus Crassus in Parthos movet, pec-
 uniam Hierosolymis ex templo
 aufert. 202

M. Antoninus Tyrionum Magistrati-
 bus scribit, & vi Hyrcano ac Iudæis
 regionem, bona, & libertatem ad-
 emptam restituere, iubet, saluis
 tamen saluandis. 209

Marcus Sexti successor in Syria. 207

Marcus Agrippa. 168

M. Antonius Dux. 320

Marcus Sexti successor. 322

Mardocheus insidiatores regis perdit. 158

Mardocheus pater Esther Babylonem
 Susa migrat. ibid.

Mariamne morosa foemina. 224

Mariamne ex odio Herodi, quæ Hyr-
 cano auo fecerat, obijcit. 323

O P E R V M I O S E P H I

Mariamme sese apud Herodem excusat eique reconciliatur.	218	rodes affecerat, supplicio desent: Herodi caros in vindictam ab Archelao deponunt, & pontifici sacerdotium abrogari postulant.	254
Mariamme ab Herode accusata, omnium suffragiis damnata in carcerem conijcitur.	224	Maximum Dei lumen nefaria facta non latent.	316
Mariamme Archelaum dedignata in Demetrii thalamum migrat.	292	Megasthenes de Nabuchodonosoro.	148
Mariamme soror Moysi defuncta.	47	Mela Archelai Cappadocum regis filia.	243
Mariamme.	292	Melchisedeck rex iustus.	9
Mariammen & Iosephum Herodes interfici iubet.	333	Memphis in Ægypto.	203
Mare rubrum finditur.	29	Memphibostus à calumniis Sibæ se purgat.	101
Maris & decem laborum usus.	111	Memphibostus donatus paternis & auitis bonis mensæ Davidis adhibetur.	94
Marsyas Agrippæ Tiberij mortem nunciat.	269	Menander Historiographus Solomoni & Iromi meminit.	113
Marsus Syriz Præfectus.	285	Menander de fame tempore Eliz.	121
Marthace Archelai mater moritur.	256	Menandri Ephesij testimonium.	453
Marsus Claudio, Agrippæ scriberet, ut à munienda vrbe desistat, suadet.	285	Mendacij de iuramento depulsio.	465
Massada.	325	Mendacij à Possidonio & Apollonio in Iudæos conficti reiectio.	463
Massadæ situs.	443	Mensa aurea pōderis talēti magni.	440
Masnaempthes.	36	Mensa aurea.	166
Massabazanes.	ibid.	Mensa sacri panis.	111
Mater septem cruciatus antequā cruciaretur, excepit.	479	Mensa.	36
Mater ambustos filios in pœnas vitro concomitatur.	480	Mensuræ.	111
Matris hortata Ioab fratris benedictionem, antevertit.	13	Mensuras & pondera Cain excogitat.	4
Marris ad septem filios ante supplicium adhortatio.	480	Merces.	54
Matthias Theophili filius Pontifex.	295	Merces meretricis.	51
Matthias cum filiis aliisque nonnullis in desertum se confert.	173	Meretricis nuptiæ.	53
Matthias Idolorum cultum extirpat.	ibidem	Mosenes Amenophis filius.	459
Matthias filios ad pietatem, fortitudinem & concordiam adhortatur.	174	Mesopotamitæ vitro ad Davidem deditionem faciunt.	95
Matthiæ & eius filiorum pietas, & zelus.	173	Methir.	36
Matthiæ mors.	174	Michas verus Propheta.	124
Matthiæ sacerdotium ademptū, in cuius locum Iozarus surrogatur.	252	Michol Regis seruis, Davidem agrotare, persuadet.	81
Matthias Romanis sibi sociatis Antiocho bellum infert.	314	Michol sese quod Davidem eripuerit, excusat.	ibid.
Matthiam seditiosos & socios quos Herodes affecerat, supplicio desent: Herodi caros in vindictam ab Archelao deponunt, & pontifici sacerdotium abrogari postulant.		Milites sublati signis ad Claudium tendunt.	284
		Milites vnum Imperatorem à senatu creari postulant.	283
		Militare sacramentum.	283
		Mille Iudæi Herodem accusaturi Tyrum conueniunt, qui partim trucidantur,	

I N D E X.

vidantur, partim vulnerantur & fugantur.	209	Mors Alexandræ.	197
Mille & quingenti sacerdotes Iudæorum decimas accipiunt.	455	Mors natu maximi fratris.	477
Mira Maccabæi victoria, ut post multos conflictus ne vnus quidem è Iudæis desideratus est.	176	Mors Iosæ.	142
Mira hostium exæcratio, per fluentis umbram facta.	127	Mors Balanis, filij item in succedentis cædes.	120
Miraculo vaticiniû confirmatur.	117	Mors Apionis.	465
Mithridates Antipatrum apud Cæsarem laudat.	203	Mors Iosephi.	171
Mithridates, Orsanes.	202	Mors septimi fratris.	479
Mithridates Rex Ponti à Pharnace filio occisus.	200	Mors Alexandri, & bella inter successores orta.	164
Mithridates Pelusiû proficiscitur, eoq; Antipatri ope potitur.	321	Mos in Rege laudandus.	159
Mithridates ab vxore ut Anilæum bello impetaret, accensus.	274	Mos lustrandi populum.	47
Mithridatis de Ægyptijs victoria.	321	Mos Atheniensium.	470
Mithridatem Anilæus dimittit.	274	Mos veteribus iurandi.	12
Moabitæ ab Israelitis fusi fugatiq;.	64	Moses centesimo & vigesimo anno ætatis ablatus.	16
Moabitæ & Ammanitæ Iosaphato bellum inferunt.	126	Moses socii consilium admittit.	31
Moabitarum Rex filium proprium sacrificat.	117	Moses consensu Sina monte acceptas à Deo decem præceptorum tabulas ad populum reportat.	33
Moabitarum maxima strages.	93	Moses Deum orat, ut aquam vitiosam potabilem reddat.	30
Monobazus Adiabænorum Rex, cognomine Bazeas ex Helena sorore duos filios Monobazum & Izaten suscipit.	288	Moses in Madianitas monet.	49
Monumentum Ionathæ.	188	Moses & Aaron Deo supplicant.	42
Morbus Alexandræ & Aristobuli conatus.	197	Moses populum ut Deo totum se dedat hortatur.	29
Morbus Ezechiæ & vitæ prorogandæ, per miraculum confirmatio.	140	Moses natus.	24
Mores Persarum.	470	Moses in flumen proijcitur.	ibid.
Mori liber, apud Iudæos honor & gloria.	446	Moses aquam effundit humi, quæ vertitur in sanguinem.	26
Mors quarti fratris.	478	Moses in Ægyptum ad liberandos Israelitas mittitur.	26
Mors Isaci, & sepultura in Hebrone.	16	Moses ex Madian in Ægyptum proficiscitur.	27
Mors Nabuchodonosoris.	147	Moses populum ut animum ad Dei dona ac gratiam vertant hortatur.	31
Mors Abiæ.	119	Moses Dei beneficia populo Israelitico exhibita enumerat.	ibid.
Mors Iorami.	130	Moses opem Dei implorat.	ibid.
Mors Salomonis.	116	Moses in Æthiopes mouet.	25
Mors Davidis & quantum filio ad struendam templi reliquerit.	105	Moses in tabernaculo Deum consultat.	19
Mors Sedeciz.	145	Moses Regem iterum Hebræos ut dimittat, hortatur.	27
Mors Ptolemæi.	185	Moses vnde nominatus.	25
Mors Neemiz.	157	Moses ab Abrahamo septimus.	ibi.
		Moses Thermuthis Pharaonis filij adoptiuus filius.	ibid.
		Moses ducem atq; cōsultorem Deum habet.	466

OPERV

IOSEPHI

Moses diuina Prouidentia morti eri-
pitur. 25
Moses ad Madianam urbem profugit.
26.
Moses Raguelis sacerdotis filiab⁹ fert
opem contra pastores. ibid.
Moses populum, vt nihil aliud quam
victoriam cogitarent, hortatur. 32
Moses leprosus non fuit. 459
Moses Iudæis eos qui apud alios purā-
tur dii propter appellationem ride-
re ac blasphemare interdixit. 469
Moses quolibet legislatores antequi-
tate præcedit. 466
Mosis & aliorum legislatorum compa-
ratio. ibi.
Moses Imperator bonus & vates. 56
Moses virga petram ferit, & larga pro-
fluit vnda. 31
Moses Israelitis Codicem leges scri-
ptas & instituta continentem tra-
dit. 51
Moses Hebræos iureiurando ad legum
custodiam astringit. 55
Moses retro populum ducit in deser-
tum. 44
Moses Israelitarum idololatriam & vo-
luptatem accusat. 49
Moses ab Hebræis in Ægypto except⁹
miracula eis exhibet 27
Moses Ægypti Regem vt Israelitas di-
mittat, hortatur. ibi.
Moses à Moy quod Ægyptijs aquam
significat, dictus. 459
Moses vir maximæ autoritatis. 42
Moses populum numerat. 41
Mosis contra Apollonium & Lyfima-
chum defensio. 465
Mosis libri sacri in templo reperti. 141
Mosis carmen & benedictio. 55
Mosis & Hebræorum contra Æthio-
pes victoria. 25
Mosis ad Deum precatio. 45
Mosis ad Israelitas oratio. 33
Mosis virga in Draconem mutata. 26
Mosis manus alba. ibi.
Mosis ad Idumæos legatio. 46
Mosis virga deuorat Ægyptiorum vir-
gas. 27
Mosis ad Deum precatio. 29

Moses vniuersos Iudæos ad legis audi-
tionem congregari præcipit. 464
Mosis ad Corem seditiosum oratio. 44
Mosis vita. 466
Mosis ad Schonem Amorrhæorum regē
legatio. 47
Mosis ad populum Israeliticum ante
obitum oratio. 50
Mosis ad Israelitas vt Deo ipsiusq; mā-
datis sint obediētes adhortatio. 51
Mosis duo filij Gerso & Eleazarus.
27.
Mosi insidiantur Ægyptij. 26
Mosi Deus in rubo ardente apparet. i-
bidem.
Mosen & Israelitas miraculis Deus cō-
uincit, vt ipsius promissionibus fidē
habeant. ibid.
Mosen lapidibus obruendum clamāt.
44.
Mosen Ægyptij exercitus ducem po-
stulant. 25
Mosen Pharaon propellit. 28
Mulier intemperans & libidini dedi-
ta. 218
Multi Iudæi à Romanis deficiunt. 302
Multi Herodi sese adiungunt. 212
Munera Solomoni allata, eiusq; equi-
tatus. 115
Mutatio nominum vnde orta. 7
Mures Azotiorum urbem vastant. 72
Murmur populi contra Mosen. 42
Mutuum dare ad viuram Hebræorum
nemini licet. 54
Mutuum reddendum. ibid.

N.

NAas Ammanitarum Rex Galade-
nis iniustas condiciones pacis
offert. 75
Naamis post mariti & filiorum obitū
cum Ruth in patriam redit. 69
Nabal in tantum se conijcit mœrorē,
vt toto corpore sideratus mortem
obiret. 85
Nabalus fatuus. ibid.
Nabali gregib. à Davide parcitur. ibid.
Nabatheæ regio. 10
Nabathæi profligati. 202

Nabre-

I N D E X.

Nabrodes siue Nemroth.	7	Nicolaus Damascenus ab Herode ad	
Nabuchodonosorus Babyloniz Rex		Caesarem dimissus.	242
contra Aegyptum.	142	Nicolaus coram Agrippa pro Iudis	
Nabulassar Nabuchodonosoris pa-		verba facit.	243
rens, Babyloniorum & Chaldaeoru		Nicolaus Damascenus de arca Noe.	5
Rex.	453	Nicolaus Damascenus.	196
Nabuchodonosor patri in regno suc-		Nicolaus Damascenus accusationem	
cedit.	ibid.	à Rege ceptam persequitur.	256
Nabuchodonosor visionis oblatæ ob-		Nicolaus ea tantum attingit quæ ad	
litus, Magos ac vates accersit, eisq;e		Herodis gloriam pertinent, facino-	
mortem ni indicarent, minatur.	146.	ra aut alia specie affecta iucat, aut	
Nabuchodonosor regias extruit.	454	quantum potest occultare studet.	238.
Nabuchodonosorus fœdistragus.	143	Nicolaum Herodes qd Romæ amici sen-	
Nabuchodonosor Tyrum obsidet.	454	tirent de eius filijs interrogat.	245
Nabuchodonosor rebellâtes imperio		Nicanor populo nisi Iudæ sibi trade-	
subijcit.	453	rêt, se cepiam euerfurum minatur.	178
Nabuchodonosoris successor.	ibid.	Nicanor hostem dissimulans, dolo Iu-	
Nabuchodonosoro Ioacimus tributa		dam intercipere conatur.	ibid.
persoluit.	142	Nicanorem & copias Iudas in fugam	
Nabuchodonosori recepti in urbem sa-		vertit.	179
uitia.	143	Nicaule Aegypti & Aethiopiz Regina	
Nacebus cum viginti quinq; Arabum		ad Solomonem venit.	114
caesus.	242	Niglisar.	148
Nadab & Abiu, Aaronis filij combusti.	38.	Nihil fuit antiquis temporibus, quod	
Nadabus Rex Israelis.	119	faceret Iudæis commercium Gize-	
Nathan Dauidem propria sententia		corum.	451
damnatum, grauitè accusat, eiq;e		Nisan vel Xanticus, nobis est Aprilis.	
pœnas denunciat.	96	4.	
Naula & cinnyræ.	111	Noba sacerdotum oppidum, habitato-	
Nauigatio & iter Vespasiani.	436	ribus ad vnum occisis, inceditur.	83
Nearda Nisibis Babyloniz vrbes.	272	Noe inebriatur, nudatur, & pro ludi-	
Neemias concessa potestate, populum		brio habetur, vnde derisorem diuis	
ad restituenda mœnia & templum		deuouet.	7
hortatur.	156	Noe egreditur ex arca, mactatis Deo	
Neglectus cultus diuini omnium ma-		victimis.	5
lorum causa.	117	Noe in aliam regionem migrat.	4
Nephanus.	102	Nec precatur, ne Deus terram iterum	
Nemroth primus Tyrannus turrim		inundaret.	5
Babylonicam exædificat.	6	Noe posteris vt terram colerent Deus	
Nero Imperator.	292	mandat.	6
Nero Tyrannus.	ibid.	Noe xras, 950. anni.	3
Nebula in templo.	111	Nomes, Lex, hoc vocabulum nusquã	
Nicolaus Herodem & Archelaum ex-		apud Homerum reperitur.	466
cusat.	258	Nomina Regum Aegyptiorum sibi suc-	
Nicolaus Syllæum accusat & Herodẽ		cedentium.	412
excusat.	243	Nomina filioru Iacobi & explicatio.	14
Nicola historographus regis Adadi c-		Nomina regionum & gentium.	6
isq;e cū Dauidẽ belli meminit.	24	Norbanus.	279.
		Norma magistratus & legislatorum.	2
		Nouarum	

OPERVMIOSEPHI

Novarum rerum studia Hierosolymis
gliscunt. 298
Nubes super tabernaculum. 48
Nulla fides, pietasq; ne in socero qui-
dem. 178
Numerus Iudæorum à Babylone pro-
fectorum. 153
Numè de ferro Saulo ad Davidè cōmi-
grat, qui prophetare incipit. 79

O.

O Ba sine Soba. fol. 77
Obades Rex Arabum. 239
Obedas Rex Arabum. 194
Obedias centum Prophetas abscondi-
tos sustentat. 121
Obodz defuncto Æneas in Arabum
regnum succedit. 242
Obodiam Elias Regi aduentum suum
nunciare iuber. 121
Obedientia erga magistratum. 51
Ostodecim millia Iudæorum in Syria
iugulata, 60000. in Ægypto perem-
pta. 446
Odium filij in patrem proditur. 239
Officium Iudicum. 52
Officia à Davide distributa. 102
Oges Rex cum exercitu trucidatur. 47
Ochozias grauitè prolapsus decum-
bit, oraculum consulit, & ab Elia
reprehenditur. 126
Ochozias Achabi filius Rex Israelita-
rum. ibid.
Ochozias absq; liberis decedens, Iora-
mo fratri succedēdi locū facit. 127
Ochoziæ Regis Hierosolymitani mors
& sepultura. 130
Ochoziæ milites attrahēdi causā missi
ab igne consumuntur. 127
Ostauus Augustus Iulio successit. 322
Olda Prophetissa à Iosia cōsulitur. 141
Olimpij Ludi. 237
Omnis beneuolentia iusque naturæ
calumnijs cedit. 316
Omnia Græcorum noua: apud Ægy-
ptios autem atq; Chaldæos & Phœ-
nicas res gesta antiquissimā habent
memoriæ traditionem. 449
Onias Pontifex, Ægypti Regem non

soluēdo tributum, ad iram commo-
uet. 169
Onias annuēte Ptolemæo in Ægypto
oppidum & templum condit. 447
Onias Appollonij vitam oratione p-
meruit. 474
Onias non acquiescens petitioni Iu-
dæorum lapidatur. 199
Onias Pontificis filius in Ægypto tem-
plum Hierosolymitano simile ex-
truit. 178
Onias Pontifex, q & Menelaus, à Rege
abducitur. ibid.
Onias Iaddi filius Pontifex Hierosoly-
mis. 163
Onias & post eum Simon filius Pon-
tifex. 171
Onias, Pontificis Oniz filius, in Ægy-
pto templū ædificare molitur. 138
Onias Pontifex ad Ptolemæum effu-
git. 314
Oniz templum in Ægypto extructū.
447.
Opinionis Lyfimachi depulsio. 460
Opera Dei. 467
Ophin & Phinees cum 30000. cadunt,
& arca in hostiū potestatem deue-
nit. 70
Oppida refugij. 50 & 60
Oppida curruum. 113
Oppugnatio Ierusalem à Davide sus-
cipitur. 92
Optimates Iudæorum Phasaclū & He-
rodem accusatum veniunt. 323
Oraculum à Ioanne petitur quod ta-
men negligitur. 146
Oratio serui Abrahami & Rebec-
cz. 12
Oratio Solomonis qua primum Deo
pro acceptis beneficijs gratias agit,
& ut in posterum eum conseruet,
precatur. 112
Oratio Davidis in Iebosthi interfecto-
res acerrima, pœnaque illis irroga-
ta. 91
Oratio Abrahami ad Isacum ante ma-
statum. 11
Ordo castrorum cū tabernaculo. 41
Ordo fabrorum lignariorum in Liba-
no. 109
Ordo

I N D E X.

Ordo cœmentariorum & aliorum operariorum.	109
Ordinis & communium legum amatores mansuetudine atque virtute præstant.	466
Origo legum Iudaicarum.	471
Origo Legum apud Græcos.	466
Origo nominis omnium rerum.	3
Orodes rex Armeniæ. Antiochus rex Comagenæ.	263
Oronna lebusæus.	103
Oronna aream Dauidi donat.	ibid.
Ornamenta Solomonis regis.	113
Orphonas lebusæus ciuis Hierosol. amicus Dauidis.	92
Osarsiphus postea Moses vocatus.	457
Osarsiphus Dux Aueris.	ibid.
Oseæ impietas & poena.	137
Ossa humana per templum sparsa.	262
Oza Dei arcæ manum adinueniens e vestigio expirat.	93
Oziæ vocationem suam transgressus, punitur lepra, ob quam vrbe cedere cogitur.	135
Oziæ rex Iudæ.	135
Oziæ expeditio & vrbis per eundem restauratio.	ibid.
Oziæ diuitiæ & exercitus.	ibid.
P.	
Pacorus equites Antigono in Iudæam mittit.	209.
Pacorus Parthorū dux urbem ingressus Phasaelo, vt legatus iret ad Barchapharnem suadet.	210
Pacori dolus & insidiæ.	324
Palatium Tiberiade ab Herode extructum.	299
Palatium Tiberiade incensum.	ibid.
Palæstina à Phylistino nominata.	7
Palæstini Sauli filiorumq; corpora crucibus affigunt.	88
Palæstini in Dauidem signa mouentes partim occiduntur, partim in fugā vertuntur.	92
Palæstini ingenti exercitu multis consociatis Hebræos inuasferant.	ibid.
Palæstini in Hebræos bellum parant.	86
Palæstini Hebræorum regionem populantur.	76

Palæstini terga vertunt.	86
Palæstini in Israelitas signa mouēt.	76
Palæstinorum triginta millia cæsa.	86
Palæstinorum fuga.	92
Palæstinos Ezecias vincit.	137
Panes propositionis.	40
Pamphylium mare quomodo Alexandro cesserit dum mouerit in Persas.	29
Paradisus.	8
Pharao Hebræos grauioribus operum difficultatibus premit.	27
Pharao Hebræorum masculos necari edicit.	24
Pharaonis Ægyptiorum regis somnium noctu oblatum.	19.
Pharaonis somnium de septem bobus ibidem.	
Pharaoni prodigia exhibet Moses.	27
Phaceias.	135
Pharizæi Regi non iurant, propterea mulctati Pheroæ vxor pro eis mulctam percoluit, ob quod beneficium regnum pollicentur.	248
Pharizæi Alexandræ Reginz insinuat paulatim procuratores habentur cunctisq; regijs commodis fruuntur.	317
Pharizæi administrationis regis consortes, auidi sunt sanguinis.	196
Pharizæi astuti & arrogantes.	248
Pharizæorum dogma.	261
Pharizæorum in populo licentia.	196
Pharizæorum inuidia & accusatione temeraria multi boni trucidati.	317
Phraates Parthorum rex, per insidias à Phraatace filio sublatus.	262
Phraates interfectus.	ibid.
Phasaelus beneuolentiam Hierosolymis habitantium erga se augeat.	322
Phasaelus ad saxum caput frangit.	325
Phasaelus alliso ad saxum capite vitā abrupt.	211
Phasaelus & Herodes Antipatri filij.	321
Phasæus Parthum & ciuitatē & hospitio cum quingentis equitibus recipit.	324
Phasaelus Felicem superat, Hyrcanoq; ingrati probrum obijcit.	323
Phasaelus	

O P E R V M I O S E P H I

Phasaelus turris & oppidum.	237	Præfecti & Duces Salomonis.	168
Phasaeli turris.	332	Premium piorum doctorum.	123
Phasaeli ciuitas.	ibid.	Premium obedientium legi.	468
Phasaeli Republ. forma.	205	Præsagium de Mose.	24
Phasaelo Antigonus pro remedio venenum mittit.	211	Pecunia corruptus Iudex.	208
Parthi Hierosolymitanorum bona diripiunt, & Marisam urbem euerunt.	ibid.	pegmatum fabricatio.	195
Parthi Herodem quoq; comprehendere cogitant, ipse verò recognita, ipsorum manibus effugit.	210	pentecoste.	440
Parthi Antigonom regem constituunt.	325	per tribus & familias sortitio.	75
Parthi Hyrcano & Phasaelo insidias struunt.	210	per 40. dies & 40. noctes in monte Sinai Moses moratur.	34
Parricidium publica vitæ ac naturæ iniuria	251	pestilentia Hierosolymis grassatur.	224
Flacidus contra Iosephum.	303	petra ciuitas Arabiæ.	325
Plantarum ante quartum annum fructus prohibiti.	52	petronius prius de Caij morte literas, quam de nece sibi ipsi inferenda accipit.	272
Pascha decimaquarta Aprilis dies.	40	petronius ad Caium scribit.	271
Pascha celebratur.	155	petronius Iudæis se Caio scribere vel se pollicetur, eosq; ad agriculturam adhortatur.	ibid.
Paschatis celebratio.	142	petronium Caius in Syriam mittit, eiq; vt Iudæos eius statum in templo Dei collocare abnuentes exercitu inuadat mandat.	271
Passio septem filiorum & matris.	473	petronio Iudæi Tiberiadē occurrunt, supplicantes ne sacratam urbem vetitis imaginibus pollueret.	ibid.
Patricidæ.	140	pheroras Herodi, se Cypron alterā ipsius filiam ducturum pollicitus, nō stat promissis.	238
Pauimentum ianuar, omniaq; alia templi auro illita.	110	pheroras Herodis filiam sibi in coniugium oblatam propter ancillā propriam fastidit.	ibid.
Pax nummis redimitur.	135	pheroras Herodem, dum illum ardentius amare Glaphyram dicit, vehementer commouet.	239
Pax tempore Iosaphati.	124	pheroras Herodi se causam perturbationū fuisse ingenuè faterur, & fratri Alexandro reconciliatur.	241
Phœnices & Cadmus Græcarum literarum inuentores.	449	pheroras ac Salome Alexandrū & Aristobulum apud Herodē accusant.	238
Phœnicum de Iudæorum antiquitate testimonium.	454	pheroras atra veste instructus cum lachrymis ad pedes Herodis accedit, ac veniam petit.	336
Præda populo distributa.	59	pheroras, mediante Archelao Herodis iracundiam mitigat.	ibid.
Precatio Iosaphati in templo Hierosolymitano pro victoria obtinenda.	126	pheroras moritur, & Hierosolymis sepelitur.	339
Precatio Esdræ pro Leuitis qui duxerant exteros.	156	pheroras Salomes hoc esse commentum ait, quæ tamen vehementer	ter
Præda ex bello capta.	94		
Precatio Solomonis ad Deum.	111		
Precibus & sacrificijs Noe Deum propitium reddit.	5		
Prædæ diuisio.	60		
Prælium inter Antigoni milites & Iosephum Herodis fratrem.	326		
Prælium inter Absalomum & Ioabū.	99		
Prælectio legis Mosaicæ.	156		

I N D E X.

ter negat.	237	phistion apud Dacot.	262
pheroras à mulieribus deceptus.	247	primus vini potentiam prædicat.	152
pheroras uxorem dimittere recusat.	248	primitiæ frugum.	40, & 52
pheroræ Herodis fratris Cæsar tetrarchiam concedit.	229	primogenitus ius suum retineat.	53
pheroræ liberti uxorem veneficijs acculant.	248	principes Israelitarum ingentem vim auri, argenti, æris & gemmarum ad templi structuram conferunt.	105
pheroræ coniunx quid cum veneno sit actura, ingenue fatetur.	340	principum tribuum sacrificia & dona.	38
pilatus signa cū Cæsaris effigie in urbem infert, quæ dū populus acriter instat, Cæsaream transtert.	263	priscorum Vita quam obrem prorogata, nunc non perzquæ.	5
pilatus apud Vitellium accusatus Romanam mittitur.	264	polybius Megalopolita de Scopa copiarum Ptolemæi ducit.	168
pilatus inducturus aquas Hierosolyma seditionem concitat.	263	pollio & Sameas Pharisei apud Herodem in præcipuo honore.	216
pietas Iothami.	135	pompeius templum oppugnare parat.	200
pietas Iosaphati.	124	pompeius Hierosolyma oppugnat. ibidem.	
pictores & pialtæ Deorum multitudinis autores.	469	pompeius multas præclaras ciuitates ab imperio Iudæorum liberat.	319
pignus.	54	pompeius in Aristobulum mouet.	200
pij Israelitæ redeunt ad Roboamū.	117	pompeius Romano simul exercitu & Syriorum instructus Aristobulum petit.	318
pincernæ somnij explicatio.	18	pompeius in Syriam venit, eiq; Aristobulus insigne donum mittit.	199
piorum doctorum in hac vita conditio.	143	pompeius templum ingressus nihil attingit.	201
pyrexus Atheniensis portus.	227	pompeius illos qui maxime belli causa fuissent, securi percussit.	319
pistoris somnium.	19	pompeius Hyrcano pontificatum reddit.	201
pistoris somnij enodatio.	ibid.	pompeius vna cum suis comitibus sanctum sanctorum ingreditur.	319
pythium templum ab Herode extructum.	237	pompeius in urbem venit, eiq; regia domus traditur: Aristobulus cū suis in templum concedit.	ibid.
pythonissa Saulum vt mensa apposita vires refoueret, adigit.	87	pompeius fossamq; vallemq; replet, ac diem septimum obseruat.	ibid.
philippus Herodis filius.	258	pompeius urbem qua ex parte facilius esset accessus, explorat.	ibid.
philippus, Iacimi filius.	101	pompeius Hierosolyma obsidione cingit.	ibid.
philippus ab Antiocho suppliciter affectus.	172	pompeius aggeri turres imponit.	ibid.
philippus Herodis frater vir modestus & amator quietis moritur.	265	pompeius cum suis in fanum irrum- pit.	ibid.
philippi, Iacimi filij periculum.	298	pompeij continentia.	ibid.
philippi ditio Syriæ attributa.	265	pœna serpentis.	1
philo Iudæorum legatus a Cæsare repulsus causam Deo committit.	270		
philostatus.	148		
phineis vxor Ioachaben parit & moritur.	71		
phineæ ad Rubenitas oratio.	61		
phinees Zambriâ & Chosbi vno ictu transigit.	49		
phison, siue Ganges.	1		

Pœna

O P E R V M I O S E P H I

Pœna furti iuxta legem Moyſis.	230
Pœna talionis.	54
Pœna criminum quæ furore capti Iu- dæi contra gentiles auſi fuerūt.	445
Pœna vim inferentis virgini.	468
Pœna Solomoni immittenda, ob De- os alienos receptos.	115
Pœna mulieris pro virgine deſponſa- ta, talis poſtea non inuenta.	53
Pœnitentia populi.	42
Pontius Pilatus Iudæorum præſes.	262
Pontificis aurea corona triplex.	37
Pontificis ornatus.	36
Pontifices apud Iudæos à duobus mil- libus annis denominati filij à patre conſcripti ſunt.	450
Pontifices Hieroſolymitani.	145
Pontifices in vniuerſum octuaginta tres.	295
Pontificum in populo Iudaico nume- rus & ordo.	294
Progenies Aaron.	295
pontificum cum ſacerdotibus diſſidi- um.	293
populus in proſeucham conuenit.	305
populus Iſraeliticus Deum de monte Sinai loquentem audit.	34
populus à Roboamo onerum mitiga- tionem perit.	116
populus in propoſito creandi Regem pertinaciter perſeuerat.	74
populum Rex dimittit.	112
popedius apud Cæſarem à Timidio delatus.	276
porticus præalta ſuper vallem extru- cta.	230
porticus ante templum.	110
poſt diuturnam ac continuam ſiccita- tem repente imber decidit.	271
poſtremum capitulum contra quorū- dam derogationes & maledicta.	456
potentia ad ſalutem data.	22
potipharis vxor de concubitu Iosephū ſolicitat.	18
procures Hebræorum Hebronem ad Dauidem conueniunt, eumq; Re- gem declarant.	92
profunditas fundamentorum templi.	110
perſugæ Iudæi in arce ab Antiocho au-	

xilium petunt.	186
progenies filiorum Gomar.	6
progenies filiorum Iauani.	ibid.
progenies Chananzorum.	7
prophetia contra Baſanem regem.	120
propheta ad Ieroboamum miſſus per mendacium reducitur.	117
prophetarum oracula veneranda.	125
propoſitio quam tractandam ſumit Iosephus.	450
1. Ptolemæus Lagi.	462
2. ptolemæus philadelphus.	ibid.
3. ptolemæus Euergetes.	ibid.
4. ptolemæus Philometor.	ibid.
5. ptolemæus Phyſcon in Iudæos graſ- ſari deſinit.	ibid.
ptolemæus oppugnatus ab Hyrcano, ſciens plurimum Storgin naturalē valere, matrem & germanos, quos captos tenebat, in muris, ni ab op- pugnatione deſiſtat, præcipitandos locat.	189
ptolemæus Aſiæ regnum ſibi oblatum Demetrio tradendum ſuadet.	185
ptolemæus Philometor Alexandro genero laturus auxilium in Sitiam venit.	184
ptolemæus Epiphanes rex Ægypti, in Syriz Reges mouet.	168
ptolemæus fratres Ioannis vna cum matre occidit.	315
ptolemæus Dorymenis filius Gorgias & Nicanor in Iudæam mouent.	174
ptolemais à Cleopatra obſeſſa & ex- pugnata.	194
ptolemais vi expugnata.	ibid.
ptolemæus Lathurus rex Ægypti à ma- tre Cleopatra è regno eiectus Pro- lemaidenſibus auxilio venit.	193
ptolemæus Sepphorim aggreditur.	ib.
ptolemæus eiectus ex Ægypto.	194
ptolemæus Mennæus pecunia mulctatus.	200
ptolemæus Aſochim Galilææ oppidū vi capit.	193
ptolemæus Philadelphus.	2
ptolemæus vt maiorem terrorem Iu- dæis incutiat, humanas carnes co- quere iubet.	193
ptolemæus Herodis militum Dux in- terfectus.	

I N D E X

terfectus.	327
Ptolemæus Præfectus interficitur.	211
Ptolemais à Ptolemæo obsessa.	193
Ptolemæi.	114
Ptolemæi erga Hyrcani matrē ac fratres crudelitas.	315
Ptolemæi Epiphanis filij, philometor & physcon,	172
Ptolemæi sumptus & diligentia in templi donationem collata.	167
Ptolemæi filius minorem Antigoni filiarum coniugio suo copulat, ob eamque causam à patre occiditur.	321
Ptolemæo à genero insidiæ structæ quæ etiam de causa filia ab eo abstracta, Demetrio promittitur.	184
Publius Petronius Dorienfibus, ut eos qui Cæsari statuam posuerint sibi mittant, scribit.	285
Pueri leges ediscant.	52
Puerorum constantia.	476
Puerperæ leges.	40
Pugna inter Antiochum & Hyrcanum Hierosolymis in foro commissa. fol.	324
Pugna Hierosolymis inter Antigonum & Herodem.	210
Purificationes corporum.	463
Purificationes in sacrificijs.	467
Puteus.	34
Phuræ festa.	161
Pseudalexander, 259. Romam peruenit. ibid. Cæsari imponere non potest.	ibid.
Pseudopropheta ex Ægypto Iudæos in Oliueti monte prodit.	293
Pseudoprophetæ placentia prædicat.	124.

Q uadragesima dies & noctes Moses ieiunat.	34
Quas vxor sacerdoti dacenda.	41
Quando ædificatio templi sit incepta.	110
Quando potissimum Deus auxilium afferre soleat.	29
Quando & quomodo iuramentū seruandum.	63

Quando Iosephus volamen hoc conscripserit.	296
Quare Tiberius potestates semel constitutas non facile mutauerit.	267
Quare Moses Israelitas non duxerit per Palæstinam.	28
Quas vrbes Iudæi receperint inhabitandas.	320
Quatuor millia militum à Ioanne ad Iosephum deficiunt.	308
Quatuor reges trucidari.	59
Quatuor Paradisi fluij.	9
Quæ in templo posita fuerunt.	464
Quæ hosti potissimū in militia opponenda.	73
Qui homines immundi.	40
Qui homines ad sacerdotium euecti.	467
Qui homines Caij necem iniquo animo tulerint.	279
Quid potissimum ex huius historię lectione peti debeat.	2
Quid Græcorum prudētissimi de Deo sapuerunt.	466
Quidam rerum fastigiū affectant.	283
Quinque reges Sodomitarum.	8
Quinquaginta Iudæorum millia Seleucæ occisi.	275
Quirinus Syriæ censor.	260
Quirinus viciniorum facultates percēteret, & Archelai pecunias in suam potestatem redigeret in Iudæam veni.	260
Quirinus in Syriā à Cæsare ut intra populis redderet mittitur.	261
Q. Pompeius Consul cū alijs quibusdam ad Claudium peruenit.	283
Quintilius Varus Syriæ præfectus.	250
Quintiliam Caius torquere iubet, quæ nihil taretur. sed à populo munerebus affecto absoluitur.	276
Quomodo Iacobus cum tota progenie ad filium migravit.	22
Quomodo Iudæi Iudæam occuparint, & urbem Hierosolyma ædificarint.	459
Quando Hierosolyma expugnata.	215
Quomodo Abrahamus Assyrios aggressus tam captiuos quam reliquā prædam victor reduxit.	9

OPERM IOSEPHI

Quomodo Moyses populum ex Ægypto in Sina montem eduxit.	30
Quomodo Esau & Iacobus Isaci filij diuiserunt habitationem, & quod Esau Idumæa, Iacobo Chananæa contigit.	16
Quomodo Deus Sodomitarum gentem excidit flagitijs eorum offensus.	9
Quomodo Imperatores & Magistratus colendi.	463
Quomodo est Chetura Abrahamo nupta Trogloditarum gens prouenit.	11
Quomodo Iosephus Iacobi filiorum natu minimus propter somnia futuræ suæ felicitatis prænuncia in fratrum inuidiam incurrir.	16
Quomodo Moise duce Ægyptum reliquerunt.	28
Quomodo Iosephus in Ægyptum uenditus à fratribus illustris ibi factus est, & fratres tandem in sua potestate habuit.	17.

R

Rabatha obsidione cingitur.	95
Rachel ex partu moritur.	16
Rachel insigni forma prædita.	13
Rachel parentis Deos aufert.	14
Rachel Iacobo Balam adducit.	ibid.
Rachel exploratores contegit.	57
Raguel Moysi unam ex filiabus nuptum tradit.	26
Raguel ad Moysen, in desertum Sinai peruenit.	33
Raguel sue Iethro Moysi socer ex Israelitis iudices diligendos consulat.	ibi.
Rapaces conuocato Ezechia in colloquium, deditiorem suadet.	139
Ratio affectus domina.	479
Ratio principum passionis obtinet.	473
Ratio periri cultoris officio fungitur.	ibi.
Razarus cum Adero hostis Salomonis.	115
Rebellio Antiochenum & ultio subsecuta.	185
Recitatio beneficiorum Herodis in fi-	

lios collatorum.	148
Reconciliatio inter Herodem & filios facta.	312
Rex Arabum Antiochi milites ex improviso inuadit.	317
Rex Hierosolymitarum in Gabaonitas mouet.	59
Rex cognito fratrum Iosephi aduentu lætatur.	21
Rex & populus iuramento ad Dei cultum astringitur.	132
Regis Persarum mandatum, ut nemo è domesticis inuocatus cum accederet.	152
Regis erga Iudæos liberalitas.	165
Regis ad septem fratres adhortatio.	476
Reges pastores vocati.	452
Regum Ægyptiorum cum pastoribus pacta.	ibi.
Regia Herodis	443
Regia Ieroboami.	116
Regia ab Iudæis obfessa.	256
Regis literæ pro Iudæorum incolu- mitate.	160
Reginæ domus, alique aulæ.	113.
Reginæ callidum contra Antigonum consilium.	3.6
Reformatio cultus Dei.	137
Reipublicæ forma Hierosolymis in- stituta.	155
Religio in Israelitico populo renoua- ta.	120
Reperitio præceptorum legis.	462
Res immundæ.	40
Responsum diuinum ad Iosue præces.	52
Responsum Syris legatis datum.	123
Responsio Eleazari ad Ptolom. literas.	166
Responsio ad obiectionem de Asini ca- pite.	463
Restitutio cultus diuini.	132
Rixæ muliebres.	232
Roboamus pro scutis & Clypeis aureis paræ æreorum numerum facit.	112
Roboamus moritur, ei que Abias in re- gno succedit.	ibi.
Roboam apostatas vi retracturus à pro- posito abstinere iubetur.	116
Roboami urbes manitæ.	117
Roboam	

INDEX

Roboami uxores & liberi.	ibi.
Romanus exercitus hybernatum dimissus.	212
Romæ rumor Tiberium esse incolumen spargitur.	269
Romani ex magnis diuitijs non minimam partē in ruinis inueniūt.	439
Romani vrbe ac victoria potiūtur.	463
Romani consilij fortitudinem & obstinatum contemptum mortis admirantur.	447
Romani totam funditus erant ciuitatem ac templum.	436
Romani cloacas rimantes & sepulcra erucentes, multas opes inueniunt.	435
Romani pugnam expectant.	446
Romani vincunt & Aristobalum cum filio Romam perducunt.	320
Romanorum in Iudæos humanitas.	313
Romanorum gloria minuitur si quantum pro Hierosolymis desudauerint aliquid derogatur.	311
Romanorū de Iudæis triumphus.	313
Romanorum notitia sero ad Græcos peruenit.	451
Romanorū erga Iudæos magnanimitas & modestia.	453
Ruben ad Iosephū pro se & fratribus depulsio.	20
Ruben noctu venit ad puteum.	17
Ruben fratris necem remoratur.	ibi.
Ruben Iosephū in puteum projiciendum ibiq; necandum suadet.	ibi.
Rubenitarum responsio.	61
Rufus & Gratus Herodis exercitus Prefecti in Romanorū partes se transferunt.	256
Rumor vanus de Herodis morte sparsus.	217
Ruth mirabilis magnitudinis.	440
Ruth socrus suasu ad pedes Bozi cubat.	70
Ruth in Bethlechem proficiscitur.	69

S

Saba regia obsidione cincta.	25
Sabbathum.	3
Sabbathum Iudeorum.	455
Sabbaticus fluuius.	429

Sabachis.	rea
Sabinus Herodis pecuniam & regiam occupaturus Hierosolyma peruenit.	255. & 345
Sabinus in corpus adacto capulo renus gladio suamet manu optatum interitum quaerit.	283
Sabinus cū Germanis satellitibus Cæsaris interfectores quaerit.	279. Asprenas frustatim laceratus.
Sabinus citius se contrucidaturum, quam passurum vt imperium committatur Claudio ait.	283
Sabini auaritia Hierosolymis ingentem seditionē in festo Pentecostes concitat.	256
Sabzus homo seditiosus auertit Israelitas à Dauide.	101
Sacra scriptura liberis à teneris vnguiculis proponenda.	481
Sacerdotes in templo habitant & vinum non bibunt.	456
Sacerdotes arcam Dei, in qua decem Præcepta tabulæ lapideæ inscripta asseruabātur, in suum locum deponunt.	111
Sacerdotum tribus quatuor, quarum singulæ plus quam 5000. hominum habent.	464
Sacerdotum in perageendis rebus diuinis persecrantia.	37
Sacerdotum reditus.	46
Sacræ pecuniæ bona pars militum furto disperit.	256
Sacrificiū pro gratiarum actione.	39
Sacrificium Cain & Abel.	8
Sacrificium mensis Octobris.	29
Sacrificium sponte sua accenditur.	38
Sacrificium si quis sciens peccauit.	39
Sacrificium & precatio Samuelis.	73
Sacrificium Pentecostes.	40
Sacrificia & festiuitas in regni Solomonis confirmatione instituta.	105
Sacrificia pro peccatis per ignorantiam commissis.	39
Sacrificia.	18
Sadocus & Abiatharus filios ad Dauidem mittunt.	99
Sadoci Pontificis genealogia.	107
Sadduceorum opinio.	261

O P E R V M I O S E P H I

Salte ciuitas ad orientem Bubostis fluminis posita	451	eius coniunx alteri nuber.	68
Salome filiã ad effutienda & prodenda secreta cõiugum colloquia pellicit.	239	Samson Palæstinorum fruges comburit.	ibi.
Salome.	258	Samson traditus Palæstinis.	ibid.
Salome & aliæ Herodis filios calumnijs apperunt, eosq; parenti infensos reddunt.	230	Samson Asini maxilla mille viros interficit.	ibid.
Salome mortua.	261	Samson fontẽ impetrat precibus.	69
Salome male audit & vxores regis male ei volunt.	239	Samson Gazar portas reuulsas aufert.	ibid.
Salome hereditario odio Mariamæ filios prosequitur.	233	Samson natus.	68
Salome & Alexas in circo clausos Iudæos domum dimittunt.	254	Samson Palæstinam virginẽ ducit.	ibi.
Salome, Alexandra cognominata, Aristobuli vxor, Alexandrum Immaum regem constituit.	193	Samson Leonem nudis manibus decerpit.	ibid.
Salus Ægyptios in suam potestatem redegit.	451	Samson Thamnitis ænigma proponit.	ibid.
Samaras populum consolatur.	118	Samson sui roboris causam Dalatz aperit, Palæstini oculis orbatum victumq; abducunt.	69
Samaritæ ab ædificatione templi Iudæos prohibent.	150	Samson cum 3000. Palæstinorum moritur.	ibid.
Samaritæ templi ædificationem promoue. & volentes seiscipiuntur.	154	Samson 20 annos regnat.	ibid.
Samaritæ templi ædificationem impedire cogitant.	ibid.	Samsonis natiuitate angelus nunciat.	68
Samaritæ Iudæis infensi.	155	Samsonis vxor Thamnitis aperit ænigma.	ibi.
Samaritæ templi & vrbis restorationem impedire conantes magis promouent.	154	Samuel Saulo in itinere euentum, vt ipsius verbis fidem habeat, prædicat.	74
Samaritæ aliquot Galilæos Hierosolyma petentes interficiunt.	290	Samuel Saulum ad conuiuium deducit.	74
Samaritani Tirathabæ Garizim occupaturi conueniunt, quos Pilatus vincit, fundit, ac in fugam compellit.	764	Samuel Saulum obiurgat.	78
Samaritarum & aliorum ad Cambysæ scripta de templi ædificatione auertenda.	150	Samuel Regem Saul acculat.	76
Sameas e Iudicibus vnus, Hyrcano reliquisque Iudicibus eadem ab Herode imminentem prædicat, cuius rei veritatem postea euentus comprobauit.	205	Samuel Saulum ex Dei mandato cum Amalecitis bellum vt gerat commouefacit.	77
Sameas propheta Iudæorum impietatem arguit.	118	Samuel Deum Saulo conciliare conatur.	78
Samphe & Emmaus cremata.	257	Samuel Israelitis incommoda sub regibus terenda indicat.	74
Samson Ascalonitas aliquos trucidat		Samuel innocentiam suam populo testatam facit.	76
		Samuel populo peccata & ingratitude exprobrat.	76
		Samuel Saulo iram Dei & regni amissionem denunciat.	78
		Samuelis de hostibus victoria.	73
		Samuelis anima Saulo visa belli cum Palæstinis euentum prædicat.	68
		Samuelis mors & sepultura.	84
		Samuelis ad Israelitas oratio.	72
		Samuelis	

I N D E X.

Samuelis ad salutarem Poenitentiam
adhortatio. 73
Samuelis prophetæ de rege Saul ad
populum oratio. 74
Samueli D E V S Elis & filiorum pœ-
nam ostendit. 70
Samuelem populivoluntas contristat.
73
Samuelem consolatur Deus. ibi.
Samuelem Deus regem creare iubet.
ibidem
Samuelem Anna Helcanæ coniunx
genuit. 70
Samuelem Deus Bethlehem Dauidem
in regem vt vagat, mittit. 79
Samuelem Deus quem creaturus esset
regem certiores reddit. 74
Samuelem Saulus accedit. ibid.
Sanctuarium. 35
Sanctum sanctorum. ibid.
Salpadi filix parentis loco hæredita-
tem capiunt. 50
Sapientia Abrahami. 8
Sara Abrahamo in thalamum adducit
Agar. 9
Sarx obitus Abrahami coniugis. 11
Saramalla Herodis legatus ad Phraa-
tem Parthorum regem. 216
Sareptanz viduæ, Eliam suscipienti,
oleum & farina non deficit. 121
Saturninus & Volumnius Syriæ præ-
sides Herodi Arabes reconciliant. 241
Saturninus eiusq; filij moderatâ sen-
tentiam proferunt. 244
Saul nomen suum apud omnes He-
bræos inclytum reddit. 73
Saul laudatur a populo. ibid.
Saul Ammanitas & Naasen regem oc-
cidit. ibid.
Saulus Dauidem in satellitium assu-
mit. 79
Saul recensito milite in tribu Iuda tri-
ginta millia inuenit. 78
Saul Amalecitarum vrbes expugnat.
ibidem
Saulus Dauidi filiam Melcham sue
Michol collocat. 80
Saul Dauidem tollere cogitat. 81
Saul malignum in Dauidem animum
prodit. 82

Saul contra Dauidem proficisci des-
tit. 86
Saul contra Dei mandatum & Samue-
lis voluntatem victimas ad altare
offert. 76
Saulus è regno ventriloquos ac ario-
los eiecit. 86
Saulus Palæstinos cum copiis aduen-
tare audiens ad oraculum Dei con-
fugit. ibid.
Saulus Pythonissam Samuelis animâ
excitare iubet. ibid.
Saulus Samueli de necessitate sua con-
queritur, eumque consulit. ibid.
Saulus Dauidem in Cilla hærentem
obsidere conatur. 84
Saulus cum filiis in Palæstinorum pu-
gna reliquo exercitu fuso fugatoq;
cadit. 88
Saulus seipsum interficere molitur,
eumque iuuenis Amalecita iuvat.
ibidem
Saulus è subditorum conspectu sese
subducit. 75
Saul procera statura. ibid.
Saul rex à populo declaratur. ibi.
Saulus asinas amissas querit. 74
Saul Melcham prius Dauidi nuptam
alij elocat. 85
Saulus Dauidem remittit patri. 79
Saulus regnavit annis 38. 88
Saul Iabesin auxilium promittit. 75
Saul renictet regiam dignitatem. 74
Saul Dauidem timet. 83
Saulus Abimelecho, quod Dauidem
armis atque comitatu instruxe-
rit, exprobrat. ibid.
Saulus in Dauidem spiculum eiacula-
tur. 81
Saulus Dauidem Palæstina interfici-
endum obtrudere dolo conatur.
80
Saul Dauidi filix coniugium promit-
tit, si sexcenta Palæstinorum capita
afferat. ibid.
Saulus clam odit Dauidem. ibid.
Saulus Dauidem ex satellite tribu-
num facit, vt sæpè hostibus obie-
ctum aliquis salus è medio colle-
ret. ibid.

OPERV

IOSEPHI

Saul tria millia sibi & Ionathæ filio
satellitum conscribit. 76
Saul Palæstinorum castrum expugnat.
ibidem
Saul Agagum Amalecitarum regem
capit, & contra Dei mandatum ser-
uat. 78
Saul tumultum esse in castris Palæsti-
norum certior factus, eos adoritur.
77
Saul se peccasse fatetur, ac veniam
precatur. 78
Saulus Samuelem retinere volens, ve-
stimentum eius scindit. 78
Saul Davidis absentiam sciscitatur, re-
sponso Ionathas regis animum co-
gnoscere cupit. 82
Saul per sortes causam irati Dei per-
quirat. 77
Saul proprium filium mori paratum
interficere conatur. 77
Saulus ob subitanam tristitiam, viri-
bus deficientibus in humum colla-
bitur. 87
Saulus suam malitiam & Davidis in-
nocentiam agnoscit, eumq; rogat,
ut ad regnum euectus ipse fami-
liam saluam esse pateretur. 84
Saul semper victor. 77
Sapius Davidem collaudat, utq; bono
esset animo, & ad proprias ædes re-
verteretur, hortatur. 86
Saul armatos, qui Davidem ad se per-
trahant, mittit. qui prophetare in-
cipiunt, tandē ipse quoq; cō prope-
rans, agere Prophetam incipit. 81
Saulus Davidem insequitur, eumq; ve-
circumuentum cōprehendisset, nisi
nunciis reuocatus fuisset. 84
Saul Davidem in Engadenorum agro
quærit, speluncam in qua David cū
sua cohorte delitescbat, ingredi-
tur. 84
Sauli ad amicos, Duces & tribules o-
ratio, in qua Davidem accusat. 83
Sauli filia Davidis amore capitur. 80
Sauli modestia & temperantia in re-
gno suscipiendo. 75
Sauli contra aduersarios lenitas. 75
Sauli contra Ammanitas bellum. ibi.

Sauli edictum, quod Ionathas infcius
violat. 77
Saulo Samuel regiam dignitatem an-
nunciat. 74
Saulum Samuel in regem vngit. ibid.
Saulum quidam comitantur, quidam
verò cōtemnunt. 75
Saulum Samuel iterum vngit in Gal-
gala. ibid.
Scabiosos ac leprosos Iudæos iuxta Ly-
simachi opinionem in pelagus dei-
ciendos, aut in loca deserta expo-
nendos. 459
Scala Iacobi. 23
Scaurus trecentis talentis ab Aristo-
bulo acceptis Hyrcanum, & Arabes
regione excedere iubet. 318
Scaurus Cœlesyriæ Præfectus. 201
Scaurus Romanorum dux. 318
Scytharum & Sarmatarum impetus
in Romanos. 438
Scythæ. 470
Sebas. 103
Sebastæ expugnata, diruta, eiusq; ha-
bitatores abducti. 315
Sebasten ciuitatem Aristobulus & An-
tigonus obsidione cingunt. 315
Sebastum portum Herodes in hono-
rem Cæsaris ædificat. 250
Sedecias à Hieremia petitum consi-
lium, principum metu negligit.
144
Sedecias a pseudopphetis seductus.
143
Sedecias ab Ægyptiis deficit. ibid.
Sedecias noctu fuga sibi consulens, à
Babyloniis capitur. 144
Sedecias rex Iudæ ab aulicis & falsis
Prophetis seductus Hieremiam nō
audit. 143
Seditio inter Iudæos & Samaritas de
templo. 164, & 182
Seditio Hierosolymis cōtra Herodem
& Hyrcanum. 324
Seditio contra Moysen propter ege-
statem & seditiosorum pœna.
41
Seditio in Paschatis festo. 254
Seditio alia contra Moysen. 46
Seditio in vabe Tiberiade. 298
Seditio

I N D E X

Seditio aduersus Iosephum.	301	Sepphoria & Tiberias maxime Galilæorum vrbes.	209
Seditio aduersus Moysen.	44	Sephoritarum discrimen.	257
Seditio in populo mortuo Iosepho.	171	Sephoris capta eiusque incolæ sub hæta venditi.	257
Seditio in vrbe inter Aristobuli & Hyrcani socios.	319	Sephoris Galilææ caput.	262
Seditio & defectio Tiberienfium.	302	Seron Cœlesyriæ præfectus in Iudam mouens ab eo fugatur.	174
Seditio Alexandriæ inter Iudæos & Græcos.	284	Scenopegiæ festum.	112
Seditionis Alexandriæ causa.	463	Spektacula Cæsareæ celebrata.	436
Seditionem Gamala Iosephus concitat.	302	Seth Adami filius vir optimus.	4
Sedeciz mors.	145	Squitia Herodis.	335
Schon Amoræorum rex interfectus.	46	Sex. Cæsari Herodes pecuniam numerat, Cœlesyriæ præfectus Hierosolyma inuadit, sed Antigoni patris & Phasacli fratris hortatu obsidionem soluit.	205
Seleucus Gryphi filius cum Antiocho Cyziceno bellum gerit.	194	Sex. Cæsar ad Hyrcanum, vt Herodem absolueret, scribit.	ibid.
Seleucus & Nicanor.	474	Sex. Cæsar administrator Syriæ.	ibid.
Semeis veniam consequitur.	101	Sextus frater acriter increpat Antiochum.	472
Semeis quomodo puniendus.	105	Sexti fratris magnanimitas.	472
Semeis in Dauidem iniuria.	98	Sextum Cæsarem Bassus dolo necat.	322
Semei poena & mors.	107	Siba heri falsò accusati opibus potiuntur.	98
Semen mulieris (hoc est Christus) conteret caput serpentis.	3	Sibyllæ de Babylonica turri variciniū.	37
Senacheribi iuramentum & eius violatio.	139	Sicarius.	294
Senatus consultum Rom. de societate & amicitia Iudæorum.	179	Sicarij nouæ calamitatis auctores.	447
Senatus consulta & decreta Iulij Cæsaris de honoribus, priuilegiis, præ eminentiis, libertatibus & immunitatibus Iudæorum.	204, & 206	Sicima pascuis percommoda.	17
Senatus Claudio suadet vt imperium delatum resignet.	282	Sicimicæ profugi in petra comburantur.	67
Senatus populusque Caij trucidatores quaerit.	280	Siccitas diuturna & sterilitas in Iudæa.	226
Senex quidam vxorem suam cum septem liberis iugulat, postremò seipsum quoque præcipitat.	213	Sideritis.	37
Seniorum consilium salutare.	116	Signa legis.	32
Sententia in filios Herodis.	337	Significatio tabernaculi fabricæ & sacerdotis ornatus.	37
Septem viri e Sauli progenie ad supplicium Gabaonitis traduntur.	102	Silas Agrippæ prioris fortunæ aduersitates in memoriam reuocans, eum offendit vt vinetum in ipsius patriam ad seruandum miserit.	285
Septum circa templum.	111	Sila Regis satellitum præfectus.	309
Septem fratrum ad Antiochum oratio.	476	Silam Agrippa ex carcere accersit, qui indignationem non dissimulans in custodia relinquitur.	385
Septuaginta interpretes.	2, & 462		
Sepultura Dauidis splendida.	105		

O P E R V M I O S E P H I

Silonis à Iudzis pecunia corrupti do-
 lus. 326
 Syllæus capitis damnatus. 244
 Syllæus Arabs cum Salomen in vxorē
 peteret repulsam patitur. 239
 Syllæus Herodem apud Cæsarem ac-
 cusat. 242
 Syllæum Antipater Romæ apud Cæ-
 sarem acculat. 248
 Simon in cloacam sese demittit, eam
 suffodit, ac tuto emergere posse spe-
 rat. 436
 Simon Gioræ filius. 443
 Simon Ionathæ frater Bethsuram oc-
 cupat. 186
 Simon Ionathæ frater conuocato in
 templum populo, se patris ac fra-
 trum vestigia sequuturum pollice-
 tur. 188
 Simon Jonathan Absalomi filium Iop-
 pen, vt habitatores inde eijceret,
 mittit. ibid.
 Simeon & Leni Sicimitas contruci-
 dant. 15
 Simon Ionathæ frater Ioppen occu-
 pat. 187
 Simon Hierosolymorum arcem expu-
 gnat. 188
 Simon à Romanis capitur. 437
 Simon proditor patriæ. 474
 Simon legisperitus regem criminatur,
 qui dum veniam precatur, eidem
 reconciliatur. 286
 Simon satellites Iosephum excitat. 301
 Simon obtruncatur. 257
 Simonē Iosephus per insidias capit &
 abducit. 307
 Simon Boethi filius in Theophili Pō-
 tificis locum surrogatur. 284
 Simon Herodis seruus. 257
 Simon insidiis Ptolemæi generi sui
 captus & interfectus. 315
 Simon Gamithi filius Pontifex. 262
 Simonis aduersus Iosephum consiliū.
 302
 Simonem & Ioannem & alios nume-
 ro septingentos viros Titus ad Ita-
 liam portari præcipit. 439
 Syri cum Ammanitis in Dauidem mo-
 uent. 95

Syros obcæcatos Elisæus in Samaritam
 ducit, eoque suadente Ioramus li-
 beraliter ac splendide contrafactos,
 remittit. 128
 Sissara cum suo exercitu trucidatur.
 65
 Sisares siue Sissara præfectus exerci-
 tus. 64
 Socrates ciuis Atheniensis. 470
 Societas Davidis & Iorami. 92
 Sodomitas Deus excæcat. 10
 Sodomitarum clades ab Assyriis acce-
 pta. 8
 Sodomitarum flagitia. 9
 Sohemus ab Herode beneficiis orna-
 tus. 214
 Sohemus propter Mariammen Hero-
 di suspectus interficitur. ibid.
 Sohemus mandata regia effutit. 223
 Sol immotus consistit. 59
 Solyma postea Hierosolyma vocata.
 9
 Solomon Chananzorum reliquia atri-
 buta pendere cogit. 114
 Solomon vtrunq; puerum secari man-
 dat. 108
 Solomon ex sermone & gestu mulie-
 rum matrem infantis vini agnoscit.
 108
 Solomon post obitum Davidis rex Is-
 raelis. 107
 Solomon ab Iromo fabros & opera-
 rios petit. 109
 Solomon Tyrio Regi ænigmata quæ-
 dam explicat. 113
 Solomon coniurationum modos, qui-
 bus Dæmones fugantur, conscripsit.
 109
 Solomon sapientiā à Deo petens tan-
 tū, & diuitias consequitur. 108
 Solomon populum ad laudes Dei gra-
 tiarum actionem & preces hortatur.
 112
 Solomon Iromo ingentem frumenti,
 olei & vini numerum mittit.
 109
 Solomon Reginz ænigmata cum pru-
 dentia explicat. 114
 Solomon exteras matrimonio sibi iū-
 gens, seducitur. 115
 Solomon

I N D E X.

Solomon Ægyptiorum Regis filiam
ducit uxorem, regnumque constabi-
lit. 107
Solomon Hierosolymis muros instau-
rat & turres erigit. 113
Solomon vrbes aliquot condit. ibid.
Solomon Tyro artincem accersit. 110
Solomon Regine liberalitatem remu-
nerat. 114
Solomon Dauidi ex Bersabe natus. 96
Solomonis in templi dedicatione sa-
crificia. 112
Solomonis solium ex ebore factum. 113
Solomonis regia tredecim annis ab-
soluitur. 112
Solomonis tempore pax viget. 109
Solomonis sumptus quotidiani. ibi.
Solomonis currus & equites. ibi.
Solomonis sapientia & prudentia. ibi.
Solomonis templum mense Octobri
consecratum. 111
Solomonis victimæ igne cœlesti absu-
mentur. 112
Solomonis classis. 114
Solomoni Deus promittit bona. 112
Solomoni plerique Reges exquisita mu-
nera mittunt. 115
Solomoni Deus in somnis oblati, q̃
maximè cuperet, eum postulare iu-
bet. 108
Solomoni iuramento regnum promit-
titur. 104
Solomon Herodes ad Alexæ coniugiū
compellit. 247
Somnium Nabuchodonosori, de qua-
tuor Monarchijs mundi. 147
Somnij Pharaonis enodatio. 19
Sofias Antigonum capit. 329
Sofias in templo coronam aureā Deo
consecrat, & ad Antonium proficif-
citur. 215
Stola pontificia in castello Antonia
deposita. 264
Strabo. 216
Stratonis turris & matris imæ Cæsarea
nominata. 192
Stola pontificia in cuius potestate fue-
rit. 230
Stolæ Leuitarum. 111
Stirpis Achabi excisio. 132

Stupri pœna. 71
Susacus magnis copijs Iudæam inua-
dit. 118

T.

Tabernaculum in deserto dedica-
tum primo die Aprilis, anno se-
cundo exitus ex Ægypto. fol. 38
Tabernaculi & sacerdotum dedica-
tio. ibid.
Tabernaculi diuisionis significatio. 35
Tabernaculorum festum. 39
Thadamora siue Palmira. 118
Talentum 600. coronati. 470
Tapensium trucidatio. 135
Tharbis Æthiopum Regis filia Moïsis
coniugium petit. 25
Tharsus Pauli patria. 6
Thaumastus Caij seruus potu liberta-
tem impetrat. 268
Theatrum & amphitheatrum. 228
Theatrum & Athletica certamina a-
liq; spectacula ab Herode institu-
ta. 225
Theatrum. 278
Terra aranda. 52
Terræ motus in Iudæa, quæ circiter
10000 hominum opprimit. 220
Templum Hierosol. oblessum. 177
Templum, integro triennio desertum.
175.
Templum, regia, & vrbs spoliata, in-
censa & diruta. 145
Templum dedicare. 230
Templum adificare coeptum. 153
Templum in partes duas diuisum. 110
Templum in monte Garizin. 168
Templum quando dedicatum. 154
Templum concedente Ptolemæo, in
Ægypto ædificatur. 188
Templi ac porticus descriptio. 464
Templi Hierosolymitani diuitiz vn-
de. 202
Templi vasa è Babylone Hierosolyma
remissa. 150
Templi pars exterior & ima vrbs ca-
pta. 215
Templi ministris Agrippa hymnos sa-
cros canere permittit. 295
Tempus exitus ex Ægypto. 28

O P E R V M I O S E P H I

Termini terræ non mouendi. 52
**Thermuthis Pharaonis filia extrahit
ex flumine Mosen.** 24
Theophrastus. 454
**Thesaurus ad templi structuram con-
gestus.** 104
**Thesauri diuini custodes Mosis poste-
ri.** 105
**Tiberius mathematicorū disciplinæ
addictior Galbæ Romanorum prin-
cipatum prædicit.** 269
**Tiberius Caio Romanū imperiū ac Ti-
berium fratrem commendat.** ibid.
Tiberius Alexander Iudææ præses. 290
**Tiberius Isidis sacrificos & Idæ in cru-
cem agit, & Mundum in exiliū ab-
legat.** 264
Tiberij funus. 264
**Tiberienses in Iosephum amarulenta
dictetia iaciunt.** 307
**Tiberienses Iosepho bellum inferre
cogitant.** 307
Tigris. 1
Tigranes. 169
**Timotheus iterum copias contrahit,
& à Iuda vincitur.** 176
Timothei milites victi. ibi.
**Tiro vetus Regis miles Herodis scui-
riam execratur.** 337
**Tiro Herodem alloquitur, & dum im-
modestè instat à ducibus & militib.
in carcerem conijcitur.** 245
**Tiro cum trecentis ductoribus militū
apud populum accusatus interfici-
tur.** ibid.
**Tiro à Regis tonsore & proprio filio
se Regi insidias struxisse accusatus.
ibidem.**
**Tironem cum filio Herodes compre-
hendi iubet.** 337
**Tyriorū annales & Menander de bel-
lo Salmanasaris contra Tyrios.** 138
**Tyrannides multa mala in ciuitates
inuehant.** 280
Titus militibus agit gratias. 435
**Titus fortibus militibus præmia pol-
licetur.** 436
**Titus militibus prædā largiter distri-
buit.** ibid.
Titus aduentus sui gratulatoria sacra

celebrat. 438
**Titus per omnes Syriæ ciuitates ma-
gnificentissima spectacula celebrat.** 439.
**Titus Hierosolymæ excidium misera-
tur.** ibid.
Titus Vespasiani natalē celebrat. 437
Titi ad Antiochiam aduentus. 439
Titi erga populum misericordia. 311
Tormenta. 476
**Thucydides scrupulosissimam sui tem-
poris historiam conscripsit.** 449
Turtis versus occidentem extructa. 443.
Trabes & parietes auro incrustati. 110
Trachonitz latrones. 244
**Trachonitz ab Herode deficiētes Du-
cum opera imperata facere cogun-
tur.** 236
**Trachonitis Herodi donatur à Cæsa-
re.** 241
**Translatio Bibliorum in Græcam lin-
guam.** 167
Translatio Israelitarum. 136
Tres in vrbe Tiberiade factiones. 298
**Tres Iudæorum sectæ, Pharisei, Esseni,
Sadducei.** 186
**Trecenta stadia, nouem milliaria Ger-
manica.** 222
**Tribus Rubē, Gad & dimidia Manassis
Amoritidē terram expetunt.** 50
Tribunal. 111
**Tribus Iudæ, quod inscijs Israelitis re-
gem reducerit, accusatio & excusa-
tio.** 101
**Triclinium, in quo Herodes cū conui-
uis exnatus fuerat vacuū sine cuius-
que noxa concidit.** 214
Tria millia Iudæorum cæsa. 255. 345
**Tryphon regno Antiochi per dolum
potitur.** 187
**Tryphō ad regnum euectus naturam
suam ostendit.** 189
**Tryphon fraudulēter spem fratris re-
dimendi, propositis conditionibus
facit Simoni.** 188
**Tryphonis milites ei infesti, ad Cleo-
pattam Demetrii vxorem deficiūt,
quæ Antiocho Sotere coniugium &
regnum offert.** 189
Trypho-

I N D E X.

Tryphonis exdes.	189
Triumphus magnificentia.	439
Tropæa armis contestas imagines ludzi putant.	225

V.

V alerius Asiaticus se Caij exdis autorem optat.	fol. 280
Valerius Gratus Iudzorū præses.	262
Valles ingentes, in quibus templum fuit extructum, explentur.	111
Vardane exso principatus, Gotaræ eius fratri committitur.	290
Vologesus Parthorum Rex.	ibid.
Variz historiographorū differentia.	1
Varus literas ferentem, iniuste supplicio tradit.	298
Varus Antipatro dicendi pro se potestatem facit.	251
Varus Hierosolyma peruenit, ac legionem obsessam liberat.	257
Varus seditiones Hierosolymis compescit.	256
Varus seditionum duces ad Cæsare mittit.	258
Varus tyrannis & regni cupido.	298
Vardanes post patris Artabani obitū Romanos bello impetere cogitat, id quod Izates dissuadet.	290
Vas alieneum mare appellatum.	110
Vaticinium de exercitu à Babylonico ducendo & reliquijs Iudzorum in captiuitatem abducendis.	146
Vaticinium de excidio Niniur.	136
Vaticinium de captiuitate Babylonica & inde liberatione.	143
Vaticinium de Adadi morte & regno Azaeli tradendo.	128
Vaticinium de Iudzorum pœna.	141
Vaticinium Hyrcani de filiis.	192
Vaticiniū contra altare in Bethel.	137
Vestigalia Cœlesyriæ Iosepho addicuntur.	170
Venenum capitis damnato ad bibendum datum sine mora eum necat.	251. 342.
Venenum.	54
Ventidius Romani militis dux pecunias aufert Antigono.	226

Ventidius Sionem cōtra Parthos re- cerxit.	213
Ventidius exso in pugna Pacoro Parthos profligat.	ibi.
Veranium & Broccū Senatus ad Claudium mittit, qui eum non per violentiam imperium esse affectandū doceant.	282
Verbum Dei nunquam sine omni fructu.	137
Verbum Dei ad Iacobum.	13
Verborum Manethonis repetitio.	458
Veritas oraculorum diuinorum.	125. 130. 141.
Veritas historiz Iosephi.	109
Vertex fecundus, omniq̃ue planitie mollior.	442
Vespasianus Paci tēplum ædificat.	440
Vespasianus & Agrippa Tyrum perueniunt.	309
Vespasiano Romani obuiam p̃foccedunt.	418
Vestēs triumphales Vespasiani & Titi.	439.
Vestēs sacerdotales.	111
Viatores à pomis maturis non arcedi.	53
Vix circa Hierosolyma silice strata.	115.
Via per Iudzā exercitui Ægyptio clausa vi aperitur.	142
Victima cœlesti flamma absumpta, auxilij diuini indicium.	72
Victoria Alexandri à Dario reportata.	162.
Victoria rationis.	476
Victoria Deo tribuenda.	65
Victoria Achabi à Syris reportata.	123
Virgo constuprata.	53
Vires regni Israelitici fractæ, & à Deo restauratæ.	132
Virtus animæ.	445
Virtus militum Dauidis, Ioabi p̃ferunt.	92
Violatio fidei & ultio eā subsequuta.	199
Vitelli' in locū Iosep. Caiaphæ Pōtificis Ionathā Anani filiū surrogat.	264
Vitellius Hierosolyma peruenit, & à Ionatha in fratrem eius Pontificatū transfert.	265
Vitellius	

OPERV M IOSEPHI INDEX

Vitellius Hierosolyma peruenit, Iu-
 dæis vectigal remittit, eisq; stolam
 sacerdotalem reddit. 264
Vitellius cū Artabano foedus facit. 265
Vites plantandz. 52
Vitulz Ieroboami cur factz. 116
Viuæ pii principis imago. 141
Vologelum Parthorum Regem proce-
 res, vt Izatem interficiat, rogāt. 290
Volumnius & alij Herodis filios capi-
 re plectendos esse pronūciāt. 245
Vonones Parthorum Rex ab Artaba-
 no pulsus. 262
Vonones Syllano Syriæ Præfesto sese
 tradit. 263
Vota & prandium ante triumphū. 439
Vltima verba Eleazari in igne. 476
Vitio diuina in Ethnicos sacra Biblia
 tractantes. 167
Vna nascendi & moriendi omnibus
 ætio. 479
Vnguentum sanctum. 38
Vrbs Roma summa cum alacritate &
 claritate Vespasianum suscepit. 438
Vrbes Iudzis ademptz. 201
Vrias cum quibusdam assultū ad mor-
 tia faciens, à suis, vt mandatum il-
 lis erat, cū Ammanitz erumpe-
 rent, deseritur. 95
Vrias cum aliquot alijs occūbit, quod
 mox regi p nunciū significatur. ibi.
Vxores Eleu. 13

X.

Xanticus Macedonibus est Aprille.
 fol. 28.

Xerxes Rex Persiæ.

Xerxes Iudzis fauet.

155
ibid.

Z.

Zacharias lapidatur. fol. 78
Zambrias. 49

Zambris aduersus Moſen oratio. ibid.

Zamares seipsum concremat. 120

Zeloiz. 443

Zenodorus miserè perit. 228

Zenodorus ex raptu viuit. ibid.

Zipheni rursum Dauidem in eorum
 esse regione Saulo renunciant. 85

Zipheni Saulum Dauidem in agro suo
 morari certiores faciunt. 84

Zoilus Stratonis turris & Doræ Tyrannus. 193

Zoilus & Gazzi à Ptolemæo contra Iu-
 dæos auxilium petunt. ibid.

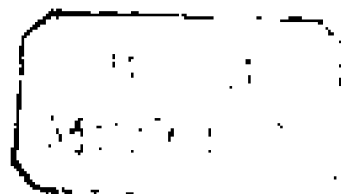
Zoilus captus. ibid.

Zorobabel ex oratione sua laudem &
 munera præclara consequitur. 153

Zorobabel tertius satellites mulierum
 vim præpollentem primum osten-
 dens, mox veritati, vt infractæ pal-
 mam attribuit. 152

Zorobabel. ibid.

FINIS INDICIS.

IMPRESSVM FRANCOVRTI
AD MOENVM PER PETRVM FA-
BRICIVM, IMPENSIS SIGIS-
mundi Feyerabendij.

M. D. LXXXVIII.